

Crim.

186^t₌

Nomos

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ.

(Εἰς παράρτημα τοῦ ἀρ. 5 τοῦ 1835 τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως).

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἀθέμιτων πράξεων καὶ τῆς τιμωρῆσεως αὐτῶν ἐν γένει.

Ἄρθ. 1.

Ποινὴ δὲν καταγινώσκεται πλὴν εἰς ἐκείνας μόνον τὰς πρά-
ξεις καὶ ἐλλείψεις, κατὰ τῶν ὁποίων νόμος τις ὥρισε προηγου-
μένως ῥητὴν ποινὴν.

Ἄρθ. 2.

Αἱ ἀθέμιτοι πράξεις καὶ ἐλλείψεις, εἰς ὅσας οἱ νόμοι ἐπιβάλ-
λουσι ποινὴν ἐγκληματικὴν, καλοῦνται κακουργήματα· ἐκεῖ-
ναι δὲ, κατὰ τῶν ὁποίων ὀρίζουσιν οὗτοι ποινὴν ἐπανορθωτικὴν,
ὀνομάζονται πλημμελήματα, καὶ ἐκεῖναι ἐπὶ τῶν ὁποίων τάτ-
τουσι ποινὴν ἀστυνομικὴν, λέγονται πταίσματα.

Άρθ. 3.

Καὶ τὰ κακουργήματα, καὶ τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ πταίσματα φέρουσι τὸ κοινὸν ὄνομα, πράξεις, ὑπὸ τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνονται ὡσαύτως καὶ αἱ ἐλλείψεις.

Άρθ. 4.

Ἐγκληματικάι ποιναὶ εἶναι:

1. Θάνατος·
2. Δεσμὰ διὰ βίου (travaux forcés à perpétuité)·
3. Δεσμὰ πρόσκαιρα (travaux forcés à temps)·
4. Εἰρκτὴ (réclusion)·

Ἐπαγορθωτικάι ποιναὶ εἶναι:

1. Φυλάκισις (emprisonnement)·
2. Χρηματικὴ ποινὴ.

Ἀστυνομικάι ποιναὶ εἶναι:

1. Κράτησις (arrêt)·
2. Πρόστιμον.

Άρθ. 5.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἀποκεφαλίζεται διὰ τοῦ λαιμητόμου.

Ἡ περιουσία του, ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ καὶ πᾶσα πράξις, ἀφορῶσα συμβόλαιόν τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων, εἶναι ἄκυρος. Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσυχῶς καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς Ἀστυνομίας· εἴμπορεῖ δὲ, κατ' ἐγκρισιν τῆς ἰδίας Ἀρχῆς, καὶ νὰ παραδοθῇ, ζητηθὲν, εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν, διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μὲ ἄκραν σιγὴν.

Άρθ. 6.

Ἐὰν γυνὴ τις, καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον, ὁμολογήσῃ ἑαυτὴν ἔγκυον, καὶ ἡ ὁμολογία αὐτῆς εὔρεθῇ ἀληθὴς, ἡ θανατικὴ ποινὴ τῆς ἐκτελεῖται μετὰ τὸν τόκον.

Ἄρθ. 7.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς δημοσιευθῇ ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις, ὁ καταδικασθεὶς εἰς δεσμὰ διὰ βίου εἶναι νεκρὸς πολιτικῶς.

Ὅθεν ἡ μὲν περιουσία του ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους του, αὐτὸς δὲ καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ πᾶσα πράξις, ἀφορῶσα συμβόλαιόν τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων, εἶναι ἄκυρος. Δὲν δύναται πλέον νὰ διακατέχῃ τι ἢ ν' ἀποκτᾷ· οὔτε ὡς ἐνάγων, οὔτε ὡς ἐναγόμενος νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, οὔτε μάρτυς νὰ ᾔηται εἰς δικαστικά, ἢ εἰς ἐξωδίκους πράξεις· προσέτι καθίσταται ἀνίκανος τελέσεως νομίμου γάμου, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ προϋπάρχων γάμος του διαλύεται πολιτικῶς, ὡς διὰ φυσικοῦ θανάτου.

Ἄρθ. 8.

Ἡ διάρκεια τῆς εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ποινῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσιν ἔτη, οὔτε εἶναι βραχυτέρα τῶν δέκα.

Ἄρθ. 9.

Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικασμένοι δεσμεύονται τοὺς δύο πόδας διὰ μακρᾶς ἀλύσεως, προσηρτημένην ἐχούσης καὶ βαρεῖαν σιδηρᾶν σφαῖραν, καὶ προτρέπονται εἰς ἔργα βαρύτερα ἐντὸς τοῦ δεσμοτηρίου.

Οἱ εἰς δεσμὰ διὰ βίου καταδικασμένοι ὑποβάλλονται καὶ εἰς δημόσια ἔργα.

Ἄρθ. 10.

Γυναῖκες, ἀνάπηροι ἢ ἀσθενεῖς ἄνθρωποι, καὶ οἱ τὰ ἐξήκοντα ἔτη ὑπερβαίνοντες, οἵτινες κατεδικάσθησαν εἰς δεσμὰ διὰ βίου, ἀπαλλάττονται τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ ἐπιφορτίζονται μὲ ἀσχολίας ἀναλόγους τῶν δυνάμεών των ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ποινῆς.

Ἄρθ. 11.

Κάνει δὲν καταδικάζεται εἰς εἰρκτὴν ἔλαττον τῶν πέντε ἢ πλέον τῶν δέκα ἐτῶν. Οἱ εἰς ταύτην καταδικασμένοι κατακλείονται εἰς τὸν τόπον τῆς ποινῆς, καὶ ἐν αὐτῷ προτρέπονται εἰς ἐργασίαν.

Άρθ. 12.

Τῆς φυλακίσεως ὁ μὲν ἐλάχιστος ὅρος εἶναι τρεῖς ἡμέραι, ὁ δὲ μέγιστος πέντε ἔτη.

Ὁ εἰς ταύτην καταδικασθεὶς φυλάσσεται μετὰ ἀπλὴν δίαιταν εἰς τόπον διάφορον τῆς εἰρκτῆς ἢ τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ προτρέπεται εἰς ἀνάλογον ἐνασχόλησιν, μάλιστα δὲ, ὅσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦσιν, εἰς τὰ συνήθη τοῦ ἐπαγγέλματός του ἔργα.

Άρθ. 13.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ ᾔηται μικροτέρα τῶν δεκαπέντε, ἀλλ' οὔτε μεγαλύτερα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ νόμος διατάττῃ ῥητῶς ἄλλο τι εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

Άρθ. 14.

Ἡ διάρκεια τῆς κρατήσεως, μὴ ὑπαρχόντων μερικωτέρων νομίμων ὁρισμῶν, δὲν δύναται νὰ ᾔηται βραχυτέρα τῆς μιᾶς ἡμέρας, οὔτε νὰ ὑπερβαίνει τὸν μῆνα.

Άρθ. 15.

Τὸ πρόστιμον, ὡς ἄκεις δὲν προσδιορίζει ἄλλο τι ῥητῶς ὁ νόμος περὶ εἰδικῶν περιπτώσεων, οὔδὲ τῆς μιᾶς δραχμῆς εἶναι ἑλαττον, οὔδὲ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς δύναται νὰ ὑπερβαίνει.

Άρθ. 16.

Ἐπὶ τῶν προσκαίρων ποινῶν, αἵτινες περιορίζουν τὴν ἐλευθερίαν, ἡ μὲν ἡμέρα θεωρεῖται ἰσοδύναμος μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, ὁ δὲ μῆν μετὰ τριάκοντα ἡμέρας, τὸ δὲ ἔτος λογαριάζεται κατὰ τὸ ἐν χρήσει χρονολόγιον (καλενδάριον).

Άρθ. 17.

Ἐπὶ τῶν προσκαίρων ποινῶν, τῶν περιορίζουσιν τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ἀρχὴ τῆς ποινικῆς διαρκείας προσδιορίζεται:

1) Ἐὰν ὁ κατάδικος εὐρίσκεται εἰς προσωρινὴν φύλξιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ καταδίκη ἐγείνηται ἀμετάκλητος.

Μὴ μεταχειρισθέντος ὁμῶς τοῦ καταδίκου κανὼν ἐνδίκον με-

σον ἐναντίον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, κατ'ἐξαίρεσιν τότε ἡ ποινικὴ διάρκεια ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις, καὶ ἂν τυχὸν ᾗθελε μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῆς ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ἔνδिकόν τι μέσον, καὶ ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ἀποτέλεσμα τούτου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπίσης καὶ ὅταν ὁ καταδικασθεὶς εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μετεχειρισθῇ ἔνδिकόν τι μέσον, καὶ δι' αὐτοῦ κατώρθωσιν τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς αὐτὸν καταγνωσθείσης περιοριστικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς.

2) Εἰάν ὁ καταδικασθεὶς δὲν εὑρίσκεται εἰς προσωρινὴν φύλακην, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος φυλακισθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται εἰς τόπον δημόσιον, ὠρισμένον παρὰ τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 19.

Κάμμία καταδίκη δὲν ἐκτελεῖται τὰς κυριακὰς καὶ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας ἑορτάς.

Ἄρθ. 20.

Δήμευτὶς τινων προγμάτων γίνεται μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις, καὶ εἰς μόνὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου σημειούμενα ἀντικείμενα.

21.

Ὁ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς σφεῖται, κατὰ συνέπειαν τῆς καταδίκης ταύτης :

1) Πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐντεῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα.

2) Ὅλων τῶν ἀξιωμάτων, ἐπιτίμων θέσεων καὶ διακριτικῶν σημείων.

3) Τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ᾖ μέλος Νομαρχικοῦ τινος, ἐπαρχιακοῦ,

ἢ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινὸς συνελεύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζηται ὀρκωτὸς κριτής·

4) Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος τοιούτων Ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα συνοδεύει καὶ τὴν εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν καταδίκην ἔνεκα κλοπῆς, ὑπεξαίρέσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδοῦς διὰ χειραψίας ὑποσχέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ψευδορκίας, ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, καὶ τέλος ἔνεκα πλημμελημάτων ἀφορώντων τὰ νομίσματα ἢ προσβαλλόντων τὰ ἥθη.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδίκη συνεπάγει προσέτι μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν διὰ βίου στέρησιν τῶν ἀκολουθῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ τὴν ἀνικανότητα εἰς ἀπόκτησιν αὐτῶν:

1) Τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸ στράτευμα τῆς ξηρᾶς, εἰς τὸ ναυτικόν, καὶ εἰς τὴν ἐθνοφρουράν·

2) Τοῦ δικαιώματος τῆς ὀπλοφορίας καὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔθνοσήμου·

3) Τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας εἰς ὅλας τὰ πολιτικὰς σχέσεις·

4) Τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκπληροῖ ἔργα πραγματογνώμονος εἰς δικασικὴν τινα ὑπόθεσιν, ἢ νὰ καλῇται ὡς μάρτυς πρὸς βεβαίωσιν συμβολαίων.

5) Τῆς ἱκανότητος τοῦ μαρτυρεῖν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου·

6) Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ ᾔηται ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ τοῦτο κατὰ πρότασιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου·

7) Τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἡ πρόσκαιρος στέρησις τῶν δικαιωμάτων τούτων, ὡς συνέ-

πεια τῆς ποινῆς τινος πλημμελήματος, ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα, περὶ ὧν διέλαβε τὸ προηγούμενον 22 ἄρθρον.

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς, ῥητῶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν διαταττομένη, δὲν δύναται νὰ ᾔηται βραχυτέρας τῶν ἐξ μηνῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνει τὰ ἐξ ἔτη.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ καταδίκη τῶν ἐν τέλει ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπηρετῶν ἕνεκα πράξεως, ἀναγομένης εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν των, καὶ τιμωρουμένης ὡς πλημμελήματος ἀπὸ τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον, συνεπιφέρει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν, καὶ τὴν στέρησιν ὅλων τῶν μετὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας συνημμένων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ὡς καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα εἰς ἀνάκτησιν Ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας.

Περὶ τῆς πρόσκαιρου ταύτης ἀνικανότητος προσδιορίζει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν οὔτε μικροτέραν τῶν ἐξ μηνῶν διάρκειαν, οὔτε μείζονα τῶν ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ εἰς εἰρκτὴν ἢ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδικασμένος εὐρίσκεται, καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ποινὴ, εἰς κατάστασιν νομίμου ἀπαγορεύσεως (interdiction)· ὅθεν, ὅταν ᾔηται ἀνάγκη πρὸς διοίκησιν τῆς περιουσίας του, διορίζεται κηδεμὼν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 26.

Ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ ποινὴ, δὲν δύναται ὁ κηδεμὼν νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἔνοχον τίποτε ἐκ τῆς περιουσίας του.

Μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς ἐπαναλαμβάνει οὗτος τῆς περιουσίας του τὴν διοίκησιν, ὁ δὲ κηδεμὼν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ λόγον εἰς αὐτὸν περὶ τῆς διαχειρίσεώς του.

Ἄρθρ. 27.

Ἀφ' ὅ,τι ὁ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς εἰρκτὴν ἢ φυλάκισιν καταδικασθεὶς κερδαίνει ἐργαζόμενος ἐντὸς τῆς φυλακῆς περιπλέον τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν ἐργασίας, εἴμπορεῖ τὸ μὲν ἐν τέταρτον νὰ παραδίδεται εὐθὺς εἰς χεῖράς του διὰ νὰ τὸ μεταχειρίζεται

κατὰ τὰς περὶ φυλακῶν διατάξεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρέπει νὰ ἐναποταμιευθῇ δι' αὐτὸν μέχρι τῆς ἀπολύσεώς του, ἢ, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τῆς ποινικῆς διαρκείας ἤθελεν ἀποθάνει, νὰ ἐγχειρίζηται εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρ. 28.

Ἀφοῦ αἱ ἀποφάσεις, δι' ὧν καταδικάζεται τις εἰς θάνατον, εἰς δεσμὰ ἢ εἰς εἰρκτὴν κατασθῶσι τελεσίδικοι, πρέπει νὰ τυπώνεται συνοπτικὴ αὐτῶν ἐκθεσις, περιέχουσα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τελευταίαν τοῦ καταδικασθέντος κατοικίαν, τὸ κύριον τούτου κακούργημα, καὶ τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινὴν· νὰ τοιχοκολλᾶται δὲ αὕτη εἰς τοῦ Νομοῦ τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη, εἰς τὸν Λῆμον τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κακούργημα ἐπράχθη καὶ εἰς τὸν τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος, καὶ νὰ καταχωρίζηται εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γίνηται ἡ κοινοποίησις, καὶ ὅταν ἐγχώριοι ἢ ξένοι ἀγύρται, ἐπικίνδυνοι κλέπται, ἔνοχοι παραποιήσεως, ἢ ἀπατεῶνες, κατεδικάσθησαν τοῦλάχιστον εἰς τρίμηνον φυλακίσιν ἢ κράτησιν.

Ἄρθρ. 29.

Κατὰ πάσας τὰς ἄλλας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μὴ διαλαμβανομένας περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν καταδίκην τριμήνου τοῦλάχιστον φυλακίσεως ἢ κρατήσεως, ἢ χρηματικῆς ποινῆς τριακοσίων τοῦλάχιστον δραχμῶν, δημοσιεύεται μόνον τὸ εἶδος, ὁ τόπος, καὶ ὁ χρόνος τῆς πράξεως ὁμοῦ μετὰ τὴν ποινὴν· παραλείπεται δὲ ἡ σημείωσις τοῦ πράξαντος, ἐκτός ἂν δι' εὐλογον ὑπόψιν, ὅτι τὸ Δημόσιον δὲν ἤμελεν εἶσθαι ἄλλως ἐξησφαλισμένον κατὰ βλάβης ἢ ζημίας ἐνδεχομένης, φανῇ ἀναγκαία καὶ τοῦ ὀνόματος ἢ φανέρωσις, ἢ διαταχθῇ αὕτη ἰδίως παρὰ τοῦ νόμου εἰς δεδομένην τινὰ περίστασιν, καὶ καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τούτων ὀρισθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 30.

Πάντες, ὅσοι δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κακούργημα, ἢ πλημμέλημα, ἢ πταῖσμα κατεδικάσθησαν, ἐνέχονται ἀλληλεγγύως εἰς τὰς ἐν-

δεχομένας αποδόσεις, εἰς τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 31.

Ἐάν τις καταδικασθέντος εἰς ἀποδόσεις, ἢ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ἐνταυτῷ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, δὲν ἐξαρκῇ ἡ περιουσία του εἰς ἀμφοτέρα, προτιμῶνται κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην αἱ πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὸ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 32.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, εἰς ἀπόδοσιν, ἀποζημίωσιν, ἢ εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καταδικάσεων, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ τις καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐάν ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἥτις, ὅτε κατεγνώσθησαν ποιναὶ τὴν ἐλευθερίαν περιορίζουσιν, δὲν ἄρχεται εἰμὴ παρελθούσης τῆς ποινικῆς διαρκείας, διαρκέσῃ ἐν ἔτος μὲν ἐπὶ κακουργημάτων, ἐξ μῆνας δὲ ἐπὶ πλημμελημάτων, καὶ 14 ἡμέρας ἐπὶ πταισμάτων, ὁ καταδικασθεὶς ἀπολύεται, ἅμα δυνήθη νὰ βεβαιώσῃ ὅτι εἶναι ἀνίκανος εἰς ἑκτίσιν.

Βελτιωθείσης δὲ μετέπειτα τῆς καταστάσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἡ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εἰς ἐκτέλεσιν ὑποχρέωσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐκ νέου χάριν τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς, μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν ταύτης, ὑποβάλλεται αὐτοδικαίως εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν καθ' ὁλόκληρον δεκαετιαν.

Ἡ ἐπιτήρησις αὕτη, ἐάν ὁ καταδικασθεὶς ᾔνοι κατὰ τε τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν κατεξοχὴν ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἥθη, παρατείνεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, οὐδέποτε ὁμῶς ὑπὲρ τὰ εἴκοσιν ἔτη.

Ἄρθρ. 34.

Εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν θέλουν ὑποβάλλεσθαι

ὡσαύτως διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ οἱ ἔνοχοι πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, ἐὰν ᾔθελον εἶναι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν κατεξοχὴν επικίνδυνοι εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἥθη. Τῆς ἐπιτηρήσεως δὲ ταύτης ἡ διάρκεια προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ δύο ἕως δέκα ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 35.

Ὅταν τις καταδικασθῇ ὑποβληθῇ εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προσδιορίζη τόπους τινάς, ὅπου οὗτος, παρελθούσης τῆς ποινικῆς διαρκείας, δὲν εἴμπορεῖ νὰ διατρίβῃ· ἐπὶ τῇ προφάσει ὅμως ταύτῃ οὐδεὶς ἐγγώριος δύναται νὰ ἐξορισθῇ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 36.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν ὃ εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποβληθεὶς χρεωστῇ, προτοῦ ἀπολυθῇ τοῦ τόπου τῆς ποινῆς, νὰ φανερώσῃ πρὸς ἑαυτὸν κατὰ νοῦν νὰ διατρίψῃ.

Μετὰ τὴν φανέρωσιν ταύτην λαμβάνει παρὰ τοῦ Νομάρχου ὁδοιπορίας ἄδειαν, ἐνθα προσδιορίζονται ἀκριβῶς ἡ ὁδὸς, τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπαρεγκλίτως, καὶ ἡ διάρκεια τῆς διατριβῆς εἰς ἕκαστον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης καίμενον τόπον.

Ἐντὸς 24 ὥρῶν μετὰ τὴν εἰς τὸν μέλλοντα τόπον τῆς κατοικίας του ἄφιξιν πρέπει νὰ ἀναγγεῖλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν ἐκεῖ Δήμαρχον.

Θέλων δὲ πάλιν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ τόπου τούτου, χρεωστῇ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ προηγουμένως εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ νὰ σημειώσῃ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον μελετᾷ νὰ ἀπέλθῃ· προτοῦ ὅμως λάβῃ παρὰ τοῦ Νομάρχου νέαν ἄδειαν ὁδοιπορίας τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀκολουθῇ ἀπαρεγκλίτως, δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ παρομοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν Δήμαρχον ἐντὸς 24 ὥρῶν μετὰ τὴν ἄφιξιν εἰς τὸν νέον τῆς διατριβῆς τοῦ τόπον.

Άρθρ. 37.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐγγώριοι τίθενται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ξένοι θέλουν ἀπελαύνεσθαι τῆς χώρας, καὶ φέρεσθαι πέραν τῶν ὁρίων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ δολίας προαιρέσεως καὶ ἀμελείας.

Άρθρ. 38.

Εἰς τὸ κακούργημα ἀπαιτεῖται δολία προαίρεσις· πλημμελήματα δὲ δύνανται νὰ πραχθῶσιν εἴτε ἐκ δολίας προαιρέσεως, εἴτ' ἐξ ἀμελείας.

Άρθρ. 39.

Εἰς πᾶσαν καθ' ἑαυτὴν παράνομον πράξιν πρέπει, δι' ἀκριβοῦς τῶν προκειμένων περιστάσεων ἐκτιμήσεως, τῆς ἀλληλουχίας αὐτῶν, καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐγκαλουμένου, νὰ διακρίνεται ἐὰν αὕτη ἐπράχθη ἐκ προαιρέσεως δολίας, ἢ ἐξ ἀμελείας.

Άρθρ. 40.

Ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι πείθοντες ὅτι ἡ καθ' ἑαυτὴν παράνομος πράξις ἐτελέσθη μὲ δολίαν προαίρεσιν, καὶ ἐὰν ἡ πράξις ᾖ τοιαύτη, ὥστε νὰ προκύπτῃ συνήθως ἐκ ταύτης ἀμέσως, κατὰ γενικὴν, ἢ κατὰ πείραν γνῶσιν ἰδίως εἰς τὸν πράξαντα, ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα, ἢ νὰ εἰμπορῇ μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν νὰ γενῶνται μεγαλῆτερόν τι ὥς καὶ μικρότερον κακόν, ὑποτίθεται τότε, ὅτι ὁ πράξας ἐσκοπεῖ τὸ γενόμενον ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον δὲν ἐξάγεται ἐκ τῶν περιστάσεων ἡ βεβαιότης ἢ ἡ πιθανότης, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ὠρισμένως καὶ ἀποκλειστικῶς ἔτεινεν εἰς ἄλλο τι ἀξιοποιῶν ἀποτέλεσμα.

Άρθρ. 41.

Εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ἡ εἰς τὸ προηγουμένον ἀρθρ. μνημονευθεῖσα βεβαιότης ἢ πιθανότης ὑπάρχῃ, ὡσάκις ὁ νόμος ὀρίζει ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων τὴν ποινὴν κατὰ τὸ βάρος μόνον τοῦ γενομένου ἀποτελέσματος, μηδὲν φροντίζων ἐὰν ὁ σκοπὸς ἀπέβλεπεν ὠρισμένως τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 42.

Ἀσύνηθές τι ἀποτέλεσμα τότε μόνον δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν δολίαν προαίρεσιν τοῦ πράξαντος, ὅταν μετα βεβαιότητος εἴμπορῇ νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ὅστις, ἄνευ μὲν δολίας προαιρέσεως, δι' ἑλλειψιν δὲ τῆς προσηκούσης προσοχῆς, ἔπραξεν ἢ παρέλιπέ τι, ὅθεν ἀνεφύη ἀδικία τις, τιμωρεῖται εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις ὡς ἔνοχος πλημμελήματος ἀμελείας.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀμελείας ἐπιβάλλεται συμφώνως μὲ τοὺς εἰς τὸν παρόντα Νόμον περὶ ἐκάστης περιπτώσεως δεδομένους ποινικοὺς ὀρισμούς. Ὡς πρὸς τὸ μέτρον δὲ τῆς ποινῆς πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὸ μέγεθος καὶ ὁ κίνδυνος τῆς γενομένης ἀμελείας, ἡ φύσις καὶ τὸ ποσὸν τῆς προξενηθείσης ζημίας, καὶ ἡ σχέσις πρὸς τὴν ἐπικειμένην εἰς τὸ ἔγκλημα ἢ το προαιρετικὸν πλημμέλημα ποινὴν.

Ἄρθρ. 45.

Ἐὰν ἐκ τῶν προκειμένων περιστάσεων ἄρθρ. 40--42 ἐξάγεται ὅτι ὁ πράξας ἐσκοπεῖ ἄλλο τι ὀλιγώτερον ἀξίοποιον παρὰ τὸ συμβᾶν ἀποτέλεσμα, ἢ πράξις αὐτοῦ, καθ' ὅσον μὲν ἐμπεριείχετο εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ, καταλογίζεται ὡς ἂν εἰ ἐγίνετο ἐκ προαιρέσεως, ὡς πρὸς τὸ συμβᾶν δὲ ἀποτέλεσμα ὡς ἂν εἰ ἐγίνετο ἐξ ἀμελείας, καὶ ἐφαρμόζεται τότε ὁ ὅρος τοῦ 109 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τελέσεως καὶ ἀποπείρας ἀξιοποίνων πράξεων.

Ἄρθρ. 46.

Ὁ ἔνοχος πράξεως, περιεχούσης πᾶν ὅ,τι κατὰ τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον ἀπαρτίζει τὴν ἐννοίαν ὠρισμένου τινὸς κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν πλήρη τοῦ κακούργηματος ἢ τοῦ πλημμελήματος τούτου τὴν ποινὴν.

Ὅσῳ δὲ ἀπαιτεῖται ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα παρὰ τοῦ νόμου, ἢ παράδοσις θεωρεῖται ὡς τελεία, ἀφοῦ συμβῇ το ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 47.

Ὅσις, σκοπῶν νὰ ἐκτελέσῃ κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἐπιχειρεῖ ἐξωτερικὴν τινα πράξιν, περιέχουσαν τοῦλάχισον ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ὑποκειται εἰς ἐλαφροτέραν ἀναλόγως ποινὴν παρὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸ τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα.

Ἄρθρ. 48.

Ὅσις ἔδωκε διαταγὴν ἢ παραγγελίαν εἰς ἄλλον πρὸς ἐκτέλεσιν τινος κακούργηματος ἢ πλημμέλειας, ἢ ἐνεκα τούτου μετεχειρίσθη πρὸς αὐτὸν βίαν ἢ ἀπειλὰς, ἢ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τὸν ἐχορήγησεν ἢ τὸν ὑπεσχέθη μισθόν, εἰάν ἢ μελετηθεῖσα ἀξιόποινος πράξις δὲν ἐτελέσθῃ, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀποπειρας.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ ἀπόπειρά τινος κακούργηματος τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δὲν διατάττει ῥητῶς ἄλλως πως ὁ νόμος, κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους:

1) Ἀντὶ τῆς εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἐπιβαλλομένης ποινῆς τοῦ θανάτου, καταγινώσκεται ἡ ποινὴ τῶν διὰ βίου δεσμῶν, καὶ εἰς τὰς ἰδίως ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, ἢ τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν.

2) Ἀντὶ τῆς εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ὀριζομένης ποινῆς τῶν διὰ βίου δεσμῶν, ἢ τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν ποινῆ, καὶ εἰς τὰς ἰδίως ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, εἰρκτὴ, πλὴν ὅχι βραχυτέρας τῶν ὁκτὼ ἐτῶν διαρκείας.

3) Ὅσῳ εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἐπιβάλλονται δεσμὰ πρόσκαιρα, ἡ ποινὴ πρέπει μὲν νὰ ἐλαττωῖται, ἀλλ' ὅχι ἐπέκεινα τοῦ ἡμίσεος, καὶ, εἰάν ἐντεῦθεν ἡ ποινικὴ διάρκεια γίνεται βραχυτέρα καὶ τοῦ εἰς τὸ 8 ἄρθρ. ὠρισμένου ἐλαχίστου βαθμοῦ τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν, πρέπει τότε νὰ καταψηφίζηται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς.

4) Παρομοία τῆς ποινῆς μείωσις γίνεται, ὅταν τὸ τετελεσμένον κακούργημα τιμωρῆται μὲ εἰρκτήν· καὶ, ἐλαττωμένης ἐντεῦθεν τῆς ποινικῆς προθεσμίας ὑπὸ τὴν ἐλαχίστην διάρκειαν τούτου τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς (ἄρθρ. 11), καταγινώσκεται τότε ἡ φυλάκισις.

Ἄρθρ. 50.

Ἡ ἀπόπειρά τινος πλημμελήματος, ἐὰν δὲν διατάττηται ἄλλο τι εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, τιμωρεῖται μὲ ἡλαττωμένην ποινὴν, πλὴν ὅχι κατωτέρω τοῦ ἡμίσεος ἐκείνης, ἥτις ἤθελε καταγινώσθῃ εἰς τὴν τετελεσμένην πράξιν.

Δὲν συγχωρεῖται ποσῶς ἡ μεταβολὴ τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς ἢ ἡ ἐλάττωσις ὑπὸ τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 ὁρισμένον ἐλάχιστον μέτρον.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν ἡ μελετηθεῖσα πράξις ἀρξαμένη ἤδη ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος ὅχι ἐκ τύχης ἢ δι' ἐξωτερικὰ ἐμπόδια, ἀλλὰ διότι ὁ πράττων παρητήθη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκουσίως εἴτε διὰ τύψιν συνειδότος, εἴτε ἀπὸ συμπάθειας ἢ ἀπὸ φόβου τῆς ποινῆς, δὲν τιμωρεῖται μὲν, ὑποβάλλεται ὅμως εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 52.

Ἡ ἀπόπειρα δὲν τιμωρεῖται, ὡςάκις φαίνεται, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ πραχθῇ ἀδίκημά τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον, κατὰ τοῦ ὁποίου ἡ πράξις διευθύνετο.

Ἄρθρ. 53.

Ἐκτὸς τῆς ἀστυνομικῆς μεσολαβήσεως, δὲν ὑπόκειται εἰς ποινὴν ἡ ἀπόπειρα ἐκείνη, ἥτις ἔπρεπε ν' ἀποτύχῃ διὰ τὴν παντελεῖ ἀνεπιτηδειότητα τῶν ἐφαρμοσθέντων μέσων, τὰ ὁποῖα ὁ ἐπιχειρήσας ἐκ μόνης εὐηθείας ἐνόμισεν ἐπιτήδεια.

Ἄρθρ. 54.

Εἶναι τιμωρητὴ ἡ ἀπόπειρα, ἥτις ἀπέτυχε διότι ἐξ ἀπάτης καὶ συγχύσεως προσηρμόσθη ἀντὶ τοῦ μελετηθέντος προσφόρου ἀπρόσφορόν τι ἄλλο μέσον, ἢ διότι δὲν ἔγεινε χρήσις τοῦ προσφόρου μὲ τρόπον ἀποχρῶντα καὶ ἀρμόδιον.

Ἄρθρ. 55.

Ὅσακις ἡ ἀξιόποινος ἀπόπειρα περιέχει ἐνταυτῷ αὐθύπαρκτον τι τέλειον κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἐμβαίνει τότε εἰς πρᾶξιν ὁ ὅρος τοῦ 109 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ αὐτουργῶν καὶ συναιτίων.

Ἄρθρ. 56.

Ὡς αὐτουργὸς τιμωρεῖται μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην πλήρη ποινὴν τοῦ πραχθέντος κακούργηματος ἢ πλημμελήματος:

1) Ὅστις ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν αὐτοπροσώπως καὶ ἀμέσως·

2) Ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑπεσῆριξεν ἀμέσως τὴν κυρίαν πρᾶξιν διὰ τῆς συνδρομῆς του, ἢ ἐχορήγησεν εἰς τὸν ἐκπεραιωτὴν αὐτῆς πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτην βοήθειαν, ἄνευ τῆς ὁποίας οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν πρᾶξιν κατὰ τὰς προκειμένας περιστάσεις·

3) Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεκίνησεν ἄλλον εἰς ἐκτέλεσιν ἀξιόποινου τινὸς πράξεως, ἀπειλῶν, βιάζων, προστάζων, παραγγέλλων, ὑποσχόμενος ἢ χορηγῶν μισθόν· ἢ συμβουλεύων μετ' ἀπάτης, πειθοῦς ἢ φορτικότητος· καὶ τέλος προκαλῶν ἢ μεταχειριζόμενος ἐπίτηδες ὡς ἔρμαιον τὴν εἰς ἣν εὐρίσκεται τις ἀπάτην, τὸ πάθος, καὶ τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ ὁρμήν.

Ἄρθρ. 57.

Ἐὰν δύο ἢ πλείότεροι, ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι, συναποφασίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν ὠρισμένου τινὸς πλημμελήματος ἢ κακούργηματος, καὶ ἔνεκα ταύτης συνομολογήσωσι πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν, ἢ ἐὰν τις καὶ μετέπειτα προσχωρήσῃ εἰς παρομοίαν συμφωνίαν, τότε πᾶς τῶν συναιτίων τοιαύτης συστάσεως ὅστις πρὸ ἢ ἐπὶ τῆς πράξεως συνείργησεν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἢ παρευρέθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται ὡς αὐτουργὸς μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην πλήρη ποινὴν.

Ἄρθρ. 58.

Εἰς τοὺς αὐτουργοὺς, περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 56

ἀριθ. 3 καὶ ἄρθρ. 57, ἐὰν ἐξετελέσθῃ ἄλλη τις παρὰ τὴν ὑπ' αὐ-
τῶν μελετηθεῖσαν πράξιν, καταλογίζεται καὶ τιμωρεῖται μὲ
πλήρη ποινὴν :

1) Πᾶν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, μὴ ἐξηρημένον ῥητῶς,
τὸ ὁποῖον ἦ ὢν ἀναγκαῖον ὡς μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρ' αὐ-
τῶν μελετηθέντος ὡσαύτως

2) Πᾶν κακούργημα ἢ πλημμέλημα προκύψαν ἐκ ταύτης τῆς
ἐκτελέσεως, ὡς συνέπεια ἀναπόφευκτος, ἢ τοῦ ἀχίστου συνήθους
καὶ εὐπρονόητος κατὰ γενικὴν ἢ ἰδίως ἐγνωσμένην πεῖραν.

Ἄρθρ. 59.

Ἐὰν ἀντὶ τῆς μελετηθείσης πράξεως ἐξετελέσθῃ ἄλλη ἀξιο-
ποινος πράξις, μὴ ἔχουσα συνάφειαν μὲ ἐκείνην μήτε ὡς μέσον,
μήτε ὡς συνέπεια, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας
οἱ τε ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 ἀριθμ. 3 διαλαμβανόμενοι αὐτουργοὶ καὶ
οἱ συστασιῶται (ἄρθρ. 57), οἵτινες δὲν συνέπραξαν αὐτοπροσώ-
πως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐὰν ἡ μελετηθεῖσα πράξις ἐξετελέσθῃ δι' ὑπερβάσεως τῶν τε-
ταγμένων ὁρίων μὲ περιστάσεις ἐπιβαρυνούσας καὶ οὐσιωδῶς ἐπι-
τεινούσας τὴν ποινὴν, καταγινώσκεται εἰς τοὺς εἰρημένους αὐ-
τουργοὺς καὶ συστασιῶτας ἡ ποινὴ τῆς πράξεως αὐτῆς, παραβλε-
πομένης ὁμως τῆς ἐπιβαρυνούσης αὐτὴν ιδιότητος.

Ἄρθρ. 60.

Ὅσοι κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 57 ἔδωκαν πρῶτοι
ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐγκληματικὴν ἔνωσιν καὶ τὴν ἔφερον εἰς πέρας
(οἱ ἀρχηγοὶ), καὶ ὅσοι αὐτοπροσώπως διεύθυναν τὴν ἐπιχείρησιν
(οἱ οὐηγοὶ), τιμωροῦνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομίμου ποινῆς
αὐστηρότερον παρὰ τοὺς κοινούς συναιτίους, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπι-
μετρεῖται ἡ ποινὴ ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὁρίων ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος
καὶ τὸ μέγεθος τῆς συνεργείας τῶν.

Ἄρθρ. 61.

Παραλειφθείσης παντάπασι τῆς συμφωνηθείσης πράξεως, ἀλλ'
ὅχι ἐξ ἐλευθερίας θελήσεως τῶν συστασιωτῶν, τιμωροῦνται ὅ,τε

ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ συναίτιοι διὰ τὴν γενομένην ἔνωσιν ὡς δι' ἀπόπειραν τῆς συμφωνηθείσης πράξεως.

Ἄρθρ. 62.

Ἐὰν ἐκτελεσθῇ μὲν ἡ συμφωνηθεῖσα πράξις, δὲν συνήργησε δὲ συζασιώτης τις οὔτε πρὶν ἐκτελεσθῇ, οὔτε ἐνῶ ἐξετελεῖτο αὕτη, ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται:

1) Ἐὰν ᾗτο τῆς συστάσεως ἀρχηγὸς ὡς ἀπλοῦς μόνον αὐτουργός·

2) Ἐὰν ᾗτον ἀπλοῦς τῆς συστάσεως συναίτιος, μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τῆς πράξεως ἐκείνης.

Ἄρθρ. 63.

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁ συζασιώτης, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, καταστήσῃ δῆλον εἰς τοὺς λοιποὺς, ὅτι ἀφίσταται ἐκ τῆς συστάσεως, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τῆς συμφωνηθείσης πράξεως.

Ἄρθρ. 64.

Μένει ἀτιμώρητος πᾶς συναίτιος συστάσεως, ὅστις ἀναγγεῖλῃ ταύτην εἰς τὴν Ἀρχὴν τόσον ἐγκαίρως, ὥστε νὰ εἰμφορῇ νὰ προκαταληφθῇ ἡ ἀξιόποινος πράξις.

Ἄρθρ. 65.

Ἀτιμώρητος μένει ἐπίσῃ καὶ ὁ ἀπλοῦς συναίτιος, ὅστις δὲν συνήργησεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ὅχι μόνον ἐδηλοποίησε καὶ πρὸ αὐτῆς τὴν παραίτησίν του εἰς τοὺς λοιποὺς, ἀλλὰ καὶ ἐπροσπάθησε νὰ τοὺς ἀναχαιτίσῃ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐπὶ παρομοίᾳ ὑποθέσει τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 66.

Ἐὰν πλειότεροι τῶν δύο ἐνωθῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν εἰσέτι μὴ ἰδίως ὠρισμένων ἀξιοποίνων πράξεων γένους ἢ εἵδους τινός, εἰς ἑκάστον συνεταῖρον τοιαύτης συμμορίας (Bande) καταλογίζονται μὲ πλήρη ποινὴν ἐκείναι μόναι ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν συμφωνίαν ἀξιοποίνων πράξεων, εἰς ὅσας συνήργησεν οὐ-

τος πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ τοῦλάχιστον παρευρέθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Οἱ ἀρχηγὶ καὶ ὁδηγοὶ τιμωροῦνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁρισμένου εἵδους τῆς ποινῆς, αὐστηρότερον παρὰ τοὺς ἀπλοὺς συναιτίους.

Ἄρθρ. 67.

Ἐὰν ἐπράχθῃ ἄλλη ἢ πλεον ἁξιόποινος πράξις παρ' ἐκείνας, αἵτινες ἐνυπῆρχον εἰς τὴν συμφωνίαν, ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῶν ἁρθρῶν 58 καὶ 59.

Ἄρθρ. 68.

Ἐάν τις τῶν συνεταίρων δὲν συνήργησεν εἰς κῆμμίαν τῶν γενομένων πράξεων πρὶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, ἐνεργοῦνται ὡς πρὸς αὐτὸν οἱ ὅροι τοῦ ἁρθρ. 62· λαμβάνεται δὲ ὡς βᾶσις τῆς καταγνωσθησομένης ποινῆς ἡ τῆς βυρυτάτης πράξεως.

Ἄρθρ. 69.

Μὴ ἐκπεραιωθείσης κῆμμιᾶς ἁξιοποίνου πράξεως, ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῶν ἁρθρ. 61 καὶ 63.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ποινὴ τῆς δεινοτέρας ἐκ τῶν συμφωνηθεισῶν πράξεων λαμβάνεται ὡς βᾶσις τοῦ μέτρου τῆς προκειμένης νὰ καταγνωσθῇ ποινῆς.

Ἄρθρ. 70.

Συναίτιος συμμορίας τινὸς, ἀναγγεῖλαντες ταύτην ἀρκετὰ ἐγκαίρως, ὥστε νὰ εἴμωρη νὰ προληφθῇ πᾶσα παρ' αὐτῆς μελετωμένη ἁξιόποινος πράξις, μένουσιν ἀτιμώρητοι.

Ἄρθρ. 71.

Ὅστις, ἂν καὶ δὲν εἴμωρη νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐτουργὸς κατὰ τὸ ἁρθρ. 56, συνήργησεν ἅμως ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες εἰς τὸ παρ' ἄλλου τινὸς πραχθὲν κακούργημα, πρὶν τοῦτο ἐκτελεσθῇ, ἐνῶ ἐξετελεῖτο καὶ ἀφοῦ ἐξετελέσθη, τιμωρεῖται ὡς συνεργός.

Ἡ ποινὴ τῶν συνεργῶν, ἀναλογιζομένη πρὸς τὴν τοῦ αὐτουργοῦ, πρέπει νὰ ἐλαττοῦται καθ' ὃ μέτρον προσδιώρισαν τὰ ἁρθρ. 49 καὶ 50 περὶ ποινῆς τῆς ἀποπείρας ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τῆς καταλασμένης πράξεως.

ἕως συνεργοὶ ἰδίως τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι, ἐν γνώσει τῆς μελετωμένης ἀξιοποίνου πράξεως, ἔδωκαν εἰς ἄλλους ἐκουσίως τόπον διατριβῆς, ἢ ὑπέδειξαν ἢ παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς καιρὸν καὶ θέσιν χάριν προπαρασκευῆς ἢ ἐκτελέσεως τῶν ἀξιοποιίνων πράξεων.

2) Ὅσοι, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρ. 56 ἀρ. 3, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἔδωκαν συμβουλὴν ἢ παραίνεσιν περὶ τῆς ἐκπεραιώσεως ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἐχορήγησαν τὰ εἰς ταύτην συντείνοντα μέσα, εὐκαιρίαν, ἢ ὅποιονδῆποτε ἄλλο εἶδος ὑποστηρίξεως ἢ ἐπρομήθευσαν ὅπλα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα.

3) Ὅσοι συνεβοήθησαν τὸν αὐτουργὸν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, δι' ἀγγελιῶν, κατασκοπῶν, ἢ οἷουδῆποτε ἄλλου ἐμμέσου ἢ πλαγίου τρόπου.

4) Ὅσοι συνεννοήθησαν προηγουμένως μετὰ τοῦ αὐτουργοῦ περὶ βοηθείας, τὴν ὁποίαν θέλουν παρέξει εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν πράξιν, ἢ περὶ τινος ἀμοιβῆς, τὴν ὁποίαν θέλουν λάβει παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησαν τὴν βοήθειαν ἢ ἐδέχθησαν τὴν ἀμοιβήν.

5) Ὅσοι ἐν γνώσει ἐξ ἰδιοτελείας δέχονται εἰς τὴν οἰκίαν των, κρύπτουσιν ἢ ἀποκρύπτουσι τοὺς πράξαντας, ἢ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἢ λαμβάνουσι τὰ πράγματα ταῦτα ἀντὶ δώρου, ἀντὶ πληρωμῆς, τὰ ἀγοράζουσι, τὰ συναλλάσσουν, ἢ ἀναδέχονται νὰ τὰ ἐμπορευθῶσι, νὰ τὰ φθείρωσι, νὰ τὰ μεταβάσιν, ἢ νὰ τὰ καταστήσωσιν ἀγνώριστα.

6) Ὅσοι, ὄντες ὑπόχρεοι α] δυνάμει τοῦ ὑπουργήματός των ἢ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἐκτέλεσιν ἀξιοποιίνων πράξεων, ἢ β] δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχουσι πατρικῆς, οἰκιακῆς, ἢ ἐπιτροπικῆς ἐξουσίας τοῦ νὰ ἀποτρέπωσι τοὺς ὑπεξουσίους των, δὲν προσπαθοῦν, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν ἄνευ κινδύνου ἑαυτῶν ἢ τρίτου τινός, νὰ ἐμποδίζωσιν ἀξιοποιίνους πράξεις, αἵτινες ἔλαβον ἀρχὴν ἢ προετοιμάσθησαν ἐνώπιόν των, ἢ τὰς ὁποίας γινώσκουσιν ὡς μελλούσας νὰ ἐκτελεσθῶσι.

7) Ὅσοι, ὀφείλοντες ὡς ἐκ τοῦ ὑπουργήματος ἢ τῆς δημοσίας

ὑπηρεσίας των νὰ ἀναγγεῖλωσι τὰς γνωστοποιηθείσας εἰς αὐτοὺς, ὡς τοιούτους, ἀξιοτιμωρήτους πράξεις, τὰς ἀποσιωπῶσι, κατὰ συνεννόησιν.

Ἄρθρ. 73.

Τιμωροῦνται ὡς αὐτουργοί, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ καταδικάζωνται ἔνεκα τούτου εἰς θάνατον, οἱ συντρέχοντές τινα, ὡς ἐξ ἐπιτηδεύματος, κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 5 εἰρημένον τρόπον γενομένης δὲ τῆς συνδρομῆς ταύτης μὲ κατάχρησιν τοῦ ὁποίου μετέρχονται δημοσίου ἐπιτηδεύματος, σιμὰ τῆς ὁποίας ἐφείλχυσαν εἰς ἑαυτοὺς ποινῆς, καθυποβάλλονται καὶ εἰς τὴν σέρησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρ. 74.

Ὡς συνεργοὶ τιμωροῦνται, ἀλλὰ μὲ φυλάκισιν μόνον, μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη:

1) Ὅσοι, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως, καὶ χωρὶς ἰδιοτελῆ σκοπὸν, γίνονται ἔνοχοι τῶν πράξεων, περὶ ὧν ἐπρόβλεψε τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 5.

2) Ὅσοι, ἐπὶ παρομοίᾳ ὑποθέσει, εὐκολύνουσιν ἐν γνώσει τὴν δραπέτευσιν τινὸς κακούργου, ἢ συντρέχουσι τὸν ἐκ φυλακῆς δραπετεύσαντα εἰς τὸ νὰ διασωθῇ, τὸν κρύπτουσιν ἀπὸ τὰς ἐρεῦνας τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐμποδίζουσι τὰς ἐρεῦνας αὐτῆς.

3) Ὅσοι, μὴ ἀνέκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 6 ἀναφερομένων, δὲν προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν ἀξιοποίνους πράξεις ἄλλων, κατὰ τοῦ ἐκεῖ διαλαμβανομένου ὁρισμοῦ.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 6 στοιχ. 6 ἀναφερόμενοι δὲν δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι μὲ τὰς εἰς τὸ 71 ἄρθρ. ὁρισθείσας ποινὰς, ἂν μετεχειρίσθησαν μὲν ἄλλα μέσα συντείνοντα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐκεῖ εἰρημένων ἀξιοτιμωρήτων πράξεων, ἀλλὰ παρέλιπον νὰ τὰς ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἢ νὰ μεταχειρισθῶσι τοιαῦτα ἐμπόδιστικά μέσα, τὰ ὅποια ἤθελον ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀγγελίαν ταύτην.

Άρθρ. 76.

Σύζυγοι, συγγενεῖς ἀνιόντες καὶ κατιόντες, ἀδελφοὶ, συγγενεῖς ἐξ ἀγγιστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, κατα τὸν ὑπολογισμόν τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, ἐπίτροποι, ἢ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐνόχου, ἀπαλλάττονται τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 74 ὠρισμένης ποινῆ, τοῦ φυλακισμοῦ, ἐὰν ἔπραξαν τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀρ. 1 καὶ 2 εἰρημένας βοηθείας, μόνον χάριν προσωπικῇ, ὑπερασπίσεως τοῦ συζύγου, συγγενοῦς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγγιστείας, ἢ τοῦ ὑπο τὴν ἐπιμέλειάν των εὐρίσκομένου.

Άρθρ. 77.

Ἡ ἐνστασίς τινος συνεργοῦ, ὅτι, προτοῦ ἐκτελεσθῇ, ἐνῶ ἐξετελεῖτο καὶ ἀφοῦ ἐξετελεσθῇ ἡ πράξις, δὲν ἠθέλησε νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰμὴ εἰς πράξιν ὀλιγώτερον ἀξιόποινον τῆς ἀληθῶς τελεσθείσης, τότε μόνον τὸν ὠφελεῖ, ὅταν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐπροσκαλέσθη ὑπὸ τοῦ πράξαντος ῥητῶς διὰ τὴν ὀλιγώτερον ἀξιόποινον πράξιν, καὶ ἐὰν περιώρισε τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ποινὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ μετρηῖται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ποινῆς ἐκείνης τῆς πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπετείνετο κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἡ δοθεῖσα συνδρομῇ.

Άρθρ. 78.

Μὴ ἐκτελεσθείσης τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθη ἡ βοήθεια, ἡ ποινὴ τοῦ συνεργοῦ μετρεῖται ἀναλόγως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας, τὴν ὁποίαν ἐφείλκυσε εἰς ἑαυτὸν ὁ πράξας.

Άρθρ. 79.

Τὸ ἀτιμώρητον τῆς ἀποπείρας ὡς πρὸς τὸν πράξαντα τότε μόνον ὠφελεῖ τὸν συνεργόν, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἀτιμωρησίας ἐφαρμόζωνται ὡσχύτως καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν πράξιν αὐτοῦ.

Ἄλλως δὲ, ἡ ποινὴ τοῦ συνεργοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὁποίας μετεχειρίσθη δραστηριότητος.

Άρθρ. 80.

Βοήθεια, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη μὲν τις, ἀλλὰ δὲν ἐχορήγησε,

κρίνεται κατὰ τοὺς περὶ ἀποπείρας νόμους. Δὲν τιμωρεῖται ἢ ὑπόσχεσις τότε μόνον ὅταν ὁ συνεργὸς ᾔθελεν ἀπαρνηθῇ ἐκουσίως τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς, καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ἀκόμη ἐξηγήσει σαφῶς εἰς τὸν πράξαντα ὅτι ἀφίσταται τῆς ὑποσχέσεώς του.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ καταλογισμοῦ τῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 81.

Διὰ νὰ καταγνωσθῇ εἰς τινα ποινὴ ἔνεκεν ἄξιοτιμωρήτου πράξεως, ἀπαιτεῖται τὸ νὰ εἰμφορῇ νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν, ὡς εἰς ἔνοχον, ἡ γενομένη πράξις.

Ἄρθρ. 82.

Πράξις τις δὲν εἰμφορεῖ νὰ καταλογισθῇ εἰς παῖδας μὴ συμπληρώσαντας τὰ δέκα ἔτη· σωφρονίζονται δὲ οὗτοι κατ' οἶκον παρὰ τῶν προστατῶν των, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαιρῇται καὶ ἡ Ἀσυνομία ἀπὸ τὴν συνέργειαν καὶ ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 83.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος συνεπλήρωσε μὲν τὸ δέκατον, ἀλλ' ὅχι εἰσέτι τὸ δέκατον τέτατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἐνήργησεν ἄνευ διακρίσεως, ἀθωοῦται.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν προσδιορίζεται, καὶ ἐὰν πρέπη οὗτος νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς γονεῖς του, ἢ νὰ παραδοθῇ, χάριν τῆς ἀνατροφῆς του, εἰς ἐπανορθωτικὸν τι κατάστημα· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ περίστασιν ὀρίζεται ἁκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς φυλάξεως, ἥτις ὅμως δὲν ἐκτείνεται ὑπὲρ τὸ συμπληρωθὲν δέκατον ὀγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρ. 84.

Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἀποφασισθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνήργησε μετὰ διακρίσεως, τιμωρεῖται ὡς ἐφεξῆς :

1) Ἀντὶ τοῦ θανάτου ἢ τῶν διὰ βίου δεσμῶν, μὲ δεσμὰ πρὸς καιρὰ.

- 2) Ἀντὶ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, μὲ εἰρκτήν·
- 3) Ἀντὶ τῆς εἰρκτῆς, μὲ φυλάκισιν·
- 4) Ἀντὶ τῆς φυλακίσεως, μὲ κράτησιν μέχρι τριῶν μηνῶν·
- 5) Ἡ κράτησις καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ὡς καὶ τὸ πρόστιμον πρέπει νὰ ἐλαττόνωνται κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένης ποινῆς.

Ἄρθρ. 85.

Μετὰ παρέλευσιν τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν ἡ νεανικὴ ἡλικία δὲν χορηγεῖ καθ' ἑαυτὴν κανὲν δικαίωμα εἰς μετρίασιν τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 86.

Πράξις τις δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐξετέλεσαν ταύτην ἐνῶ δὲν ἦσαν κύριοι τῆς χρήσεως τοῦ λογικοῦ.

Εἰς τὴν τάξιν δὲ τῶν τοιούτων ἀνήκουσιν ἰδίως:

1) Ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ μανίαν, καθολικὴν ἢ μερικὴν παραφροσύνην, ἢ ἐν γένει ἀπὸ ὁποιαυδήποτε βλάβην τοῦ νοός, ἢ ψυχικὴν ἀσθένειαν, ἀποκλείουσιν παντάπασι τὴν ἐλευθέραν τοῦ λόγου χρῆσιν·

2) Ὅσοι ἐκ βλακειᾶς δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ὀρθῶς τῶν πράξεων τῶν τὰς συνεπειᾶς, ἢ νὰ κατανοήσωσι τὸ ἀξιοποιῶν αὐτῶν·

3) Ὅσοι ἀπὸ ἀσθένειαν τοῦ γήρατος ἀπέβαλον τοῦ νοός τὴν χρῆσιν·

4) Ὅσοι ἐξετέλεσαν τὴν πράξιν εἰς κατάστασιν ἀναιτίου συγχύσεως τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ νοός, καθ' ἣν δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι συνείδησιν τῆς πράξεώς των ἢ τοῦ ἀξιοποιήτου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 87.

Ἐὰν ἐκ πασῶν τῶν περιστάσεων προκύπτῃ σαφῶς καὶ ἀνεκδοιάζως ὅτι διὰ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων καταστάσεων δὲν εἶναι μὲν ἐντελῶς ἀποκλεισμένη τοῦ λογικοῦ ἢ ἐνέργεια, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅμως οὐσιωδῶς τεταραγμένη καὶ ἡλαττωμένη, ὥστε ἐξ αἰτίας ταύτης λείπουν τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελείας καὶ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένης ποινῆς.

προαπαιτούμενα, τότε καταγινώσκειται μικρότερα τις παρά τὴν ἔννομον ποινὴν, καὶ τοῦτο καθ' ὅσον ἡ ἐπιδεκτικὴ καταλογισμοῦ κατάστασις ἔλαβεν ἀποδεδειγμένως μεγαλητέραν ἢ μικροτέραν ἀλλοίωσιν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 88.

Κατὰ κωφάλαων, διδαγμένων ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἐννοήσωσι τὸ ἀξιοποινον καὶ τὰς συνεπείας τῶν πράξεών των, καταγινώσκονται μόνον αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 84 ὠρισμέναι ποιναὶ, καὶ αὗται ὅμως, εἰς τὸν ὅσον ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι, καθιστῶντες τοὺς τοιούτους ὀλιγώτερον καταλογισμοῦ ἐπιδεκτικούς, πρέπει νὰ σμικρυνθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον, κατὰ τὸ μέτρον τὸ προσδιοριζόμενον εἰς τὸ 87 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 89.

Ὅστις εἰς κατάστασιν ἐπιδεκτικὴν καταλογισμοῦ ἀπεφάσισεν ἀξιοποινον πράξιν, καὶ, πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, μετέστησεν ἑαυτὸν εἰς κατάστασιν συγχύσεως τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ νοῦς διὰ ποτοῦ ἢ ἄλλων μέσων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πλήρη μὲν, εἰς τὴν αὐτὴν τὴν κατάστασιν πραγματικῶς ἐκτελεσθεῖσα πράξις ἦναι ἢ μελετηθεῖσα, ἡλλαττωμένην δὲ, εἰς τὴν αὐτὴν ἄλλη παρὰ ταύτην.

Ἄρθρ. 90.

Ὅστις ἐξετέλεσεν ἀξιοποινὸν τινὰ πράξιν εἰς ἐλλειπῇ λογικῆς ἐνεργείας κατάστασιν, ἀποκλείουσιν μὲν κατὰ τὸ ἄρθρ. 86 ἀριθ. 4 πάντα καταλογισμὸν, προξενημένην ὅμως ὑπαιτίως, τιμωρεῖται, κατὰ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς, μὲ ἐκείνην τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρει εἰς ἑαυτὴν ἢ πράξις αὕτη, γινομένη ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 91.

Μόνη τοῦ νόμου ἡ ἀγνοία δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν καταλογισμὸν.

Ἄρθρ. 92.

Δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράττοντα ἡ πράξις ἐκείνη, ἥτις ἐκτελεῖται μὲν παρ' αὐτοῦ νομιζομένη θεμιτὴ καὶ ἀνέγκλητος

καθ' ἑαυτὴν, εἶναι ὁμῶς, ἔνεκα τῶν ἀγνώστων εἰς αὐτὸν περιστα-
τικῶν, ἐγκληματική.

Ἄρθρ. 93.

Πρᾶξις ἀξιόποινος, τῆς ὁποίας τὸ βάρος αὐξάνουν ἀγνωστοί
τινες εἰς τὸν πράξαντα σχέσεις, δὲν καταλογίζονται εἰς αὐτὸν,
εἰμὴ ἐφ' ὅσον ἔκειτο εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ, κατὰ τὰ γνωστὰ εἰς
τὸν ἴδιον περιστατικά.

Ἄρθρ. 94.

Ἡ ὡς ἀξιόποινος χαρακτηριζομένη πρᾶξις, τὴν ὁποίαν ὑπο-
λαμβάνων τις ἐξ ἀπάτης, ἢ ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, θεμι-
τὴν καὶ ἀνέγκλητον, ἐπιχειρεῖ ἄνευ τῆς προσηκούσης προνοίας
καὶ τῶν δυνατῶν πληροφοριῶν, καταλογίζεται μὲν εἰς αὐτὸν, ἐπι-
σύρει δὲ εἰς ἑαυτὴν τὴν ποινὴν τῆς ἀμελείας.

Ἄρθρ. 95.

Δὲν ἀποκλείει τὸν καταλογισμόν ἡ δόξα: ὅτι τὸ παρὰ τῶν
νόμων ἀπαγορευόμενον ἐπὶ παινῇ, εἶναι θεμιτὸν κατὰ τὴν συνεί-
δησιν, ἢ κατὰ τὴν θρησκείαν, ἢ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τελικοῦ
σκοποῦ ἢ τοῦ κινουῦντος αἰτίου.

Ἄρθρ. 96.

Μένουσιν ἀκαταλόγιστοι αἱ πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀναγκά-
ζεται τις δι' ἀκαταμαχήτου φυσικῆς βίας, ἢ δι' ἀπειλῶν ἡνω-
μένων μὲ παρόντα καὶ ἀφευκτον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς,
τιμῆς (chasteté) ἢ ἐλευθερίας τοῦ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ ἢ τῶν
ἐξ αἵματος ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν τοῦ, τῶν ἀδελ-
φῶν ἢ τοῦ συζύγου.

Ἄρθρ. 97.

Ἀπλῇ προσταγῇ εἰς ἐκτέλεσίν τινος ἀξιοποίνου πράξεως δὲν
καθιστᾷ τὸν ἐκτελέσαντα αὐτὴν ἀτιμώρητον· ἀλλ' ὅσάκις δημό-
σιός τις ὑπάλληλος ἢ Ἀρχὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός
των προστάζουν διὰ τῶν νομίμων διατυπώσεων εἰς Ἀρχάς ἢ
δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας ὑποκειμένους αὐτοῖς, πρᾶξιν,

ἢ τ.ς εἶναι τιμωρήτῃ ὡς ἀπλῇ κατάχρησις ἢ ὡς παράβασις τῶν δημοσίων καθηκόντων, δὲν τιμωρεῖται εἰς τοιαύτην περιστάσιν εἰμὴ μόνον τὸ προσταττον μέρος, τὸ δὲ ὑπεῖκον ἐξαίρεται τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 98.

Πράξις τις, γενομένη μὲν διὰ σιωπηλῆς ἢ ῥητῆς ἀδείας τοῦ βλαφθέντος, ἀπηγορευμένη δὲ ἐπὶ ποινῇ, μένει εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις ἀτιμώρητος, καθ' ἃς αὕτη, μὴ κινδυνεύοντος ἐντεῦθεν παντάπασι τοῦ δημοσίου, ἀποτείνεται εἰς ἀφαίρεσιν ἢ βλάβην τῆς ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 99.

Ὅπου ἀνωτέρα βοήθεια δὲν δύναται νὰ ἀποτρέψῃ παράνομον τινα ἐπίθεσιν, ἢ δι' οἰκείας δυνάμεως ἀμυνα συγχωρεῖται:

1) Ἐναντίον πάσης βιαίας καὶ παρανόμου ἐπιθέσεως εἰς πρόσωπον, ἡνωμένης μὲ κίνδυνον ζωῆς, ὑγείας, ἐλευθερίας ἢ τιμῆς.

2) Ἐναντίον βιαιοπραγιῶν, αἵτινες τείνουν πρὸς βλάβην ἢ ἀφανισμόν ἀκινήτου ἢ κινητῆς ιδιοκτησίας.

3) Κατ' ἐκείνων, οἵτινες συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτει.

4) Κατὰ τῶν ζητούντων νὰ ἐπιπέσωσι βιαίως, νὰ εἰσέλθωσι διὰ ῥήξεως, ἢ μὲ οἰονομήποτε ἀθέμιτον τρόπον νὰ εἰσβάλωσιν εἰς πράγματα παρ' ἄλλου διακτεχόμενα.

Ἄρθρ. 100.

Ἡ κατὰ τὴν τοιαύτην ἄμυνα γενομένη βία, ἢ ἡ ἀνάγκη τοῦ προσβαλόντος, εἶναι ἀτιμώρητος, καθ' ὅσον ὁ ἀμυνόμενος δὲν ὑπερέβῃ τὰ νόμιμα ὅρια (ἄρθ. 102 καὶ 103).

Ἄρθρ. 101.

Ὁ βοηθῶν ἐμπράκτως ἄλλον τινὰ, εὐρισκόμενον εἰς κατάστασιν συγχωρημένης ἀμύνης, ἔχει χάριν ἐαυτοῦ ὅλα τῆς ἀμύνης τὰ δίκαια, ὡς ὁ προσβληθεὶς αὐτός.

Ἄρθρ. 102.

Ἡ διὰ βίας ἀμυνα δὲν εἶναι ἀτιμώρητος, ὅσας οὐκ ὑπάρχουσιν καιρὸς καὶ εὐκολία πρὸς χρήσιν μικροτέρων καὶ μὴ ἀγνώστων εἰς τὸν προσβάλλομενον μέσων, δι' ὧν οὗτος δύναται, ἄνευ παντὸς κινδύνου νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐπίθεσιν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἐπαπειλούμενον κτῆμά του, ἢ ἄλλως νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ προσβάλλοντος.

Ἄρθρ. 103.

Ἡ διὰ βίας ἀμυνα, ὅταν ἀνάγκη τὴν ὑπαγορεύῃ, δὲν πρέπει νὰ ἐκτείνεται πέραν τοῦ δέοντος, οὐδὲ συγχωροῦνται εἰς αὐτὴν ἄλλα ἐπικινδυνότερα ὑπερασπίσεως μέσα ἀφ' ὧν εἶναι ἀναγκαῖα, κατὰ τὰς προκειμένας περιστάσεις, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου.

Ἄρθρ. 104.

Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς ἀμύνης προκύπτῃ μετὰ πιθανότητος ἐκ τῶν περιστάσεων, ὅτι ὁ προσβληθεὶς ὑπερέβῃ τῆς συγχωρημένης ὑπερασπίσεως τὸ μέτρον, ἀπὸ τὸ αἰφνηδῖον, ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν φόβον ἢ ἀπὸ ταραχὴν τοῦ νοῦς, ἡ ὑπερβάσις αὕτη δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 105.

Ἡ ἀναίρεσις ἢ ἡ βλάβη τοῦ παρὰ νόμου προσβολέως, ἥτις γίνεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθέσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κινδύνου, εἶναι τιμωρητή.

Ἄρθρ. 106.

Δὲν τιμωρεῖται ὅστις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀμύνης ἐξέτελεσεν ἀθέμιτόν τινα πράξιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποτρέψῃ παρόντα τινὰ, κατεπεύγοντα καὶ ἄλλως ἀναπότρεπτον κίνδυνον τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ ἢ ἐνὸς ἄλλου ζωῆς.

Ἄρθρ. 107.

Εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην ποινὴν ὑπόκειται ὅστις

ἐπάγει ἐπίτηδες τὴν κατάστασιν τῆς ἀμύνης, ἢ ἄλλας καταναγκαστικὰς περιστάσεις, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο πραττεῖ ἀξιόποινόν τινα πράξιν· εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ὑπερβαίνει τις τὰ ὅρια τῆς ἀμύνης, ἢ παραλείπει τὴν μήνυσιν ἀναιρέσεώς τινος γενομένης ἐν καιρῷ ἀμύνης, ἰσχύουσιν οὐ εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον βιβλίον τοῦ παρόντος Ποινικοῦ Νόμου περιλαμβανόμενοι ὁρίσμοι.

ΚΕΦΑΛ. Σ'.

Περὶ μέτρου τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ἡ ποινὴ πρέπει νὰ μετρηθῇ ἐπ' ἀκριβείᾳ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ἀναλόγως μὲ τὴν φύσιν τῆς πράξεως καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ πράξαντος· ὅθεν

1) Πᾶσα ποινὴ, τῆς ὁποίας προσδιώρισεν ὁ νόμος τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον μέτρον, πρέπει νὰ καταγινώσκεται ἐντὸς τῶν ὅρων τούτων ἀφοῦ λογισθῶσιν ὅλαι αἱ περιστάσεις·

2) Ὅπου ὁ νόμος προσδιορίζει δύο ἢ πλείότερα ποινῆς εἶδη τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἢ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο πρέπει νὰ ἐφαρμ. θῇ, ἔργον τοῦ Δικαστηρίου εἶναι νὰ ἀποφασίσῃ τὸ προσφορώτερον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν·

3) Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ μεταβάλλῃ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένον εἶδος τῆς ποινῆς, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνῃ ἢ νὰ καταβιβάζῃ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τὸ παρὰ τοῦ νόμου τεταγμένον μέτρον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ἐνοχος πολλῶν ἀξιοποινῶν τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου εἶδους πράξεων, ἢ ὁ ἐξακολουθήσας ἐπὶ πολὺν χρόνον ἢ διὰ πολλῶν μερικωτέρων πράξεων τὴν αὐτὴν ἀξιοποινον πράξιν, τιμωρεῖται κατ' ἐκείνην τὴν πράξιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἢ βαρυτέρα ποινὴ· αἱ δὲ λοιπαὶ, ἐπιμετρομένης τῆς ποινῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδιαιτέραι ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις.

Ἄρθρ. ΙΙΟ.

Ὁ ὅρος τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

1) Ἐὰν ὁ ἔνοχος, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ προσώπου του ἢ τῆς πράξεως σχέσεις, παρέβῃ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως πολλοὺς ποινικοὺς νόμους·

2) Ἐὰν ἐξ αἰτίας πολλῶν σκοπῶν, ἀντιβαινόντων εἰς τοὺς ποινικοὺς νόμους, ἡ αὐτὴ πράξις ἐνόνῃ πολλὰς ἀξιοποίνους πράξεις·

3) Ἐὰν διὰ μιᾶς πράξεως, κατὰ τε τὸν σκοπὸν τῆς καὶ τὰ πρὸς τοῦτον συντελέσαντα μέσα, ἐπράχθησαν ἐνταυτῷ δύο ἢ πλεονέστερα ἰδίως χαρακτηριζόμενα κακουργήματα ἢ πλημμελήματα.

Ἄρθρ. ΙΙΙ.

Ἐὰν τις, τιμωρηθεὶς ἤδη ἅπαξ ἐνεκά τινος παρὰ νόμου πράξεως, μετέπειτα γενῇ πάλιν ἔνοχος τῆς αὐτῆς ἀξιοτιμωρήτου πράξεως, ἡ ὑποτροπὴ (récidive) αὕτη θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρῃσιν τῆς ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

Ἡ ποινὴ αὕτη γίνεται τόσῳ μεγαλητέρα ἢ αὐστηροτέρα, ὅσῳ ἡ ὑποτροπὴ εἶναι συνεχεστέρα, ὅσῳ βραχυτέρον εἶναι τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς προλαβούσης τιμωρήσεως καὶ τῆς ὑποτροπῆς, καὶ ὅσῳ μεγαλητέρα ἦτον ἢ τὴν ὁποίαν πρότερον ὑπέστη ποινὴ.

Ἄρθρ. ΙΙ2.

Οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων ΙΟ9 καὶ ΙΙΙ δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος τιμῶρεῖ μὲ ἰδιαιτέραν ποινὴν τὴν συρρόην, ἢ τὴν ὑποτροπὴν.

ΚΕΦΑΛ. Ζ΄.

Περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἀποκλείουσιν ἢ ἐξαλείφουσι τὸ ἀξιοποινόν.

Ἄρθρ. ΙΙ3.

Ὅστις εἰς ἀξιοποινόν τινα πράξιν, πρὸς τελείωσιν τῆς ὁποίας

ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα, ἔφερε μὲν εἰς πέρας τὴν τελεσιουργὸν πράξιν, ἀλλ' ἐκουσίως καὶ αὐθορμήτως, καὶ πρὶν ἔτι τὸ δι' αὐτῆς σκοπούμενον ἀποτέλεσμα συμβῇ, ὡς καὶ πρὶν ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν περὶ αὐτῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐνώπιόν τινος Ἀρχῆς, τὴν κατέστησε διὰ τινος ἄλλης πράξεως πάντῃ ἀπρακτον, ἢ ἄλλως μὲ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἐφανερῶσεν ὅτι ἀπέβαλε διόλου τὸν παράνομον σκοπὸν, ὁ τοιοῦτος, ἐὰν ἐκ τῆς πράξεώς του δὲν ἐγεννήθῃ ἀκόμη κάμμία βλάβη, εἶναι ἐξηρημένος πάσης ποινῆς, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ ὅποια προβλέπουν τὰ ἄρθρα 123-128. ὁ παρὼν ὀρισμὸς δὲν ἐφαρμόζεται μελλοντοῦτο εἰς τὴν ἐπιτορκίαν.

Ἄρθρ. 114.

Εἰς ἀξιοποίνους πράξεις, πρὸς τελείωσιν τῶν ὁποίων ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα, ἢ διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐλάβῃ ἀποζημίωσις, τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ πράξας ἐκουσίως καὶ αὐθορμήτως, καὶ πρὶν ἔτι ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐνώπιόν τινος Ἀρχῆς, δὲν ἀποκλείει τὸ ἀξιόποινον, πλὴν μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 115.

Πράξεις, σύρουσαι μὲν εἰς ἐαυτὰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τῶν δεσμῶν ἢ τῆς εἰρκτῆς, μένουσαι δὲ ἀτιμώρητοι ἔνεκεν ἐμπράκτου μετανοίας (ἄρθρ. 113 καὶ 114) συνεπάγονται, δυνάμει τοῦ νόμου, τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 116.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εὐρίσκουσι χώραν ἐξέτασις καὶ ποινὴ μόνον κατ' αἵτησιν καὶ καταμήνυσιν τοῦ βλαφθέντος, ἢ τῶν νομίμως διωρισμένων ἐπιτρόπων του, ἐξαλείφεται τὸ ἀξιόποινον, ὡςάκις οὗτοι δὲν προσάγουσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τοιαύτην αἵτησιν ἢ καταμήνυσιν, ἢ ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς ἱκανοποιημένους.

Άρθρ. 117.

Ἡ κατὰ τοῦ πράξαντος ἐκτέλεσις τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐξαλείφει τὸ ἀξιόποινον αὐτοῦ· πότε δὲ εἴμπορεῖ καὶ μετέπειτα νὰ γενῇ ἀνάκρισις διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, προσδιορίζεται εἰς τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν.

Άρθρ. 118.

Ὁ θάνατος τοῦ ἐνόχου ἐξαλείφει τὴν ποινὴν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν τελεσιδίκως κατεγνωσμένων χρηματικῶν ποινῶν ἢ προστίμων.

Άρθρ. 119.

Τὸ ἀξιόποινον ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ εἰς τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον ὀριζόμεναι προθεσμίαι, καὶ ἂν ὁ πράξας, εἰς τὸ διάστημα τούτων, δὲν γενῇ ἐνόχος νέου τινὸς κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

Καὶ ἡ ὑποτροπὴ ὡσαύτως παύει τοῦ νὰ ᾔηται ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, ἔαν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποπληρωθείσης ποινῆς μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς νέας ἀξιοποίησης πράξεως παρέλθῃ ὁ διὰ τὴν τιμωρηθεῖσαν πράξιν προσδιωρισμένος χρόνος τῆς παραγραφῆς, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ νόμος διατάττει διὰ τὴν ὑποτροπὴν ἰδίαν τινὰ ποινὴν.

Άρθρ. 120.

Αἱ προθεσμίαι τῆς παραγραφῆς εἶναι:

1) Εἰς τὰ κακουργήματα τὰ ὅποια μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ ἀδικηθέντος δύνανται ν' ἀνακριθῶσι δύο ἔτη, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ κακουργήματα δέκα ἔτη.

2) Εἰς τὰ πλημμελήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάκρισις γίνεται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ παθόντος, ἐν ἔτος, καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ πλημμελήματα, πέντε ἔτη.

8) Εἰς τὰ πταίσματα, ἐν ἔτος.

Άρθρ. 121.

Ἡ παραγραφὴ ἀρχεται ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐκτελεσθῇ ἡ πράξις.

καὶ τελευτᾷ, παρεκτὸς ἂν δὲν συμβῇ καμμία διακοπὴ καθιστῶσα ἀναγκαίαν νέαν ἄλλην ἀρχὴν αὐτῆς, παρελθούσης τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένης προθεσμίας· διακόπτεται δὲ αὕτη διὰ πάσης νομίμου ἀνακριτικῆς πράξεως ὡς καὶ κατὰ τὸ ἄρθ. 119 διὰ νέου τινὸς κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

Ἄρθρ. 122.

Ἐὰν ἀρξαμένη τις ἀνάκρισις ἐνεκὰ τοῦ πρώτου, ἢ ἐνὸς νέου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος (ἄρθ. 119 καὶ 121), διακοπῇ, ἢ ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἀπόφασις, ἢ τέλος ἐὰν ἐκδοθῇ μὲν ἀπόφασις, ὁ πράξας ὅμως δὲν καταδικασθῇ, ἡ παραγραφὴ πρέπει μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς τελευταίας πράξεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ ἀφορῶντες τὰ καθέκαστα εἶδη τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐσχάτης προδοσίας (ἐγκλήματος καθοσιώσεως), προδοσίας τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ἄλλων πράξεων κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 123.

Ὡς ἐνοχὸς ἐσχάτης προδοσίας τιμωρεῖται μὲ θάνατον:

1) Ὅστις ἐπέβαλε χεῖρα κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, ἢ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, μὲ σκοπὸν νὰ φονεύσῃ, αἰχμαλωτίσῃ, ἢ εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν παραδώσῃ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον αὐτῶν· ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τινος ἐκ τῶν ἀνοσιουργιῶν τούτων, διήγειρε στάσιν, ἢ συνώμοσεν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ συνέδεσε σχέσεις μὲ ξένους·

2) Ὅστις συνώμοσε, διήγειρε στάσιν, ἢ ἐπέβαλε χεῖρα κατὰ τινος

μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, θέλων νὰ μεταβάλη τὸ καθ-
εστὼς πολίτευμα διὰ βιαίων μέσων, ν' ἀπομακρύνῃ τοῦ Θρόνου
τὸν νόμιμον ἡγεμόνα, ἢ ν' ἀποδιώξῃ τὴν βασιλεύουσαν οἰκογέ-
νειαν, ἢ νὰ μεταβάλη τὴν νόμιμον τῆς διαδοχῆς τοῦ Θρόνου
τάξιν.

3) Ὅστις κατὰ τῆς Βασιλικῆς Κυριότητος διήγειρε ζάσιν
ἢ ἐξώπλισε μέρος τῶν ὑπηκόων, ἢ, ἀποβλέπων εἰς ἓνα τῶν δύο
τούτων σκοπῶν, συνώμοσε.

4) Ὅστις, θέλων νὰ προσαρτήσῃ τὸ βασίλειον εἰς ξένην τινὰ
ἐπικράτειαν, ἢ νὰ τὸ ὑποτάξῃ εἰς ταύτην, ἢ καθ' οἷονδῆποτε
τρόπον ν' ἀποσπάσῃ ἐν μέρος ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ
εὐκολύνῃ τὰ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος τείνοντα σχέδια, συνώμοσεν
ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ συνεννοήθη μὲ ξένους, ἢ διήγειρε ζάσιν, ἢ
ἔλαβε μετοχὴν εἰς τοιαύτας προδοτικὰς ἐνώσεις.

5) Ὅστις μεταχειρίζεται μηχανορραφίας, ἢ διατελεῖ συνεν-
νούμενος μὲ ξένας Δυνάμεις, ἢ μὲ τοὺς πράκτοράς των, ἐπὶ
σκοπῷ τοῦ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς πολεμίας πράξεις ἢ εἰς πόλεμον κατὰ
τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ τὰς προμηθεύσῃ τὰ πρὸς τοῦτο μέσα· εἶναι
δὲ ἀδιάφορον εἶναι αἱ μηχανορραφαὶ αὗται ἢ αἱ συνεννοήσεις ἐπέ-
φερον πολεμίας πράξεις ἢ ὄχι.

6) Ὅστις ἐν καιρῷ πολέμου ἠὲτομόλησεν εἰς τὸν ἐχθρόν.

7) Ὅστις ἔφερεν ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος του, ἢ κατὰ τῶν
πολεμούντων τὸν κοινὸν ἐχθρόν συμμάχων αὐτῆς.

8) Ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ ἐκουσίως ὑποστηρίζει καθ' οἷον-
δῆποτε τρόπον, λόγῳ ἢ ἔργῳ, τὴν εἰσβολὴν ξένων στρατευμάτων
εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου, ἢ τὴν πρόοδον αὐτῶν παρα-
δίδει εἰς τὸν ἐχθρόν πόλεις, φρούρια, διόδους ἢ ἄλλας ἀμυντη-
ρίους θέσεις, λιμένας, ἀποθήκας, ὀπλοθήκας, ἢ πλοῖα ἀνήκοντα
εἰς τὴν ἐπικράτειαν, ἢ ἐνεργεῖ ἐκ προθέσεως τὴν παράδοσιν ἢ
τὴν ἀφαίρεσιν τούτων· συντρέχει τὸν ἐχθρόν δι' ἀποστολῆς
ἀνδρῶν, χρημάτων, τροφίμων, ὅπλων ἢ πολεμεφοδίων· ἀπο-
πλανᾷ στρατιώτας ἢ ναύτας εἰς ἐπανάστασιν, λειποταξίαν, αὐτο-

μολήσιν ἢ εἰς ἄλλας ἀπιστίας· ἢ συνεννοήθη μετὰ τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τοιοῦτον τέλος·

9) Ὅστις ὑπηρετήσῃ τὸν ἐχθρὸν ὡς κατάσκοπος, ἐδέχθη ἢ ἔκρυψεν ἐν γνώσει κατασκόπους τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατιωτικούς ἀπεσταλμένους παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπὶ κατασκοπῇ, ἢ συνείργησεν εἰς τὸ νὰ τυχῶσιν οὗτοι παραδοχῆς, ἢ νὰ κρυφθῶσι.

10) Ὅστις ἐπρόδωκεν εἰς ἐχθρικὴν τινα Δύναμιν ἢ εἰς τοὺς πράκτοράς της τὸ ἀπόρρητον διαπραγματεύσεώς τινος, ἢ πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἦτον ἐπιτετραμμένη εἰς αὐτὸν, ἢ τῆς ὁποίας εἶχεν εἶδῃσιν ἐπισήμως, ἢ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του·

11) Ὅστις, διωρισμένος εἰς τήρησιν σχεδίων περὶ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ σχεδίων καὶ διαγραφῶν φρουρίων καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων ἢ ὁρμῶν, παρέδωκε τὰ σχέδια ταῦτα ἢ τὰς διαγραφὰς εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ εἰς τοὺς πράκτοράς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 124.

Συνωμοσία ὑπάρχει, ὅταν δύο ἢ πλείονες συναποφασίσωσι περὶ πράξεως ἐσχάτης προδοσίας, ἢ συνυποχρεωθῶσι μετ' ἀλλήλων πρὸς ταύτην.

Ἄρθρ. 125.

Μεθ' ἀνάτον προσέτι τιμωρεῖται:

1) Ὅστις καθ' οἷονδ' ἥποτε τρόπον διεγείρει ἐμφύλιον πόλεμον, ἢ πρὸς διέγερσιν αὐτοῦ ὀπλίζει τοὺς πολίτας κατ' ἀλλήλων, ἢ προσπαθεῖ διὰ συσχεως νὰ τοὺς ὀπλίσῃ κατ' ἀλλήλων πρὸς τοῦτο τὸ τέλος·

2) Ὅστις ἔγεινεν ἀρχηγὸς ἐνόπλου τινὸς συμμορίας, ἢ ἀναλαμβάνει διοίκησιν τινα ἢ ἄλλο ἀξίωμα παρ' αὐτῇ, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ἓνα ἢ εἰς πλείονας δήμους φόνον, διαρπαγὴν, ἢ ἐρήμωσιν, νὰ κυριεύσῃ μετὰ βίαν πόλεις, ὀχυροὺς τόπους καὶ θέσεις, ἀποθήκας, ὀπλοθήκας, λιμένας, πλεῖα, κτίρια, κατοικίας, ἢ γαίας ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς δῆμον· νὰ εἰσβάλλῃ εἰς ταῦτα δυναστικῶς, ἢ νὰ τὰ καταστρέψῃ ὀλοκλήρως ἢ ἐν μέρει, νὰ ἀντισταθῇ εἰς τοὺς ἐναντίον τοιούτων κακούρ-

των επιχειρήσεων διατεταγμένους δημοσίους υπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας, ἢ στρατιωτικούς, ἢ νὰ προσβάλῃ τούτου· εἶναι δὲ ἀδιάφορον εἰς τὸ μελετηθὲν κακουργημα ετελέσθῃ, ἢ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἀπόπειραν.

Ἄρθρ. 126.

Διὰ τῶν ὅπλων ἐννοοῦνται ἐν ταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος Ποινικοῦ Νόμου, ἐργαλεῖα, μετὰ τὰ ὅποια, ὅταν τὰ μεταχειρισθῇ τις εἰς κάκωσιν τινος, δύναται, κατὰ τὴν συνήθη πεῖραν, νὰ προξενήσῃ θανατηφόρον βλάβην.

Ἄρθρ. 127.

Τιμωροῦνται ὡσαύτως μεθ' ἄνατον:

1) Ὅσοι ἄνευ προσταγῆς ἢ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως συλλέγουσιν ἢ ἀπογράφουσι μόνοι ἢ δι' ἄλλων στρατεύματα ἢ στρατιώτας, ἢ ἀποπειρῶνται τούτου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως συλλέγονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς στρατείαν·

2) Οἱ ἀρχηγοὶ στρατευμάτων, οἵτινες κρατοῦσι συναθροισμένα τὰ στρατεύματά των ἀφοῦ διετάχθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ διάλυσις ἢ ἡ ἀφασίς των (ἀποπομπή)· εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ὑπόκειται ποινὴν καὶ ὅστις παραμένει εἰς τοιαῦτα στρατεύματα ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως·

3) Ὅσοι ἄνευ δικαιώματος ἢ νομίμου λόγου ἀναλαμβάνουσιν ὅποιανδήποτε ἀρχηγίαν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν, ἢ ἀπειθοῦντες εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, δὲν τὴν ἀπεκδύονται.

Ἄρθρ. 128.

Ὅστις, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διατάττῃ ἢ νὰ ζητῇ ἔνοπλον δύναμιν, μετεχειρίσθῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ ν' ἀντιτάξῃ τὴν ἔνοπλον δύναμιν κατὰ τινος ἄλλης νομίμου δυνάμεως, τιμωρεῖται:

1) Μεθ' ἄνατον εἰς τὴν εἰσηκούσθῃ ἡ διαταγὴ ἢ ἡ αἵτησίς του·

2) Μεθ' ἄποσιν δεσμὰ, εἰς τὴν δὲν εἰσηκούσθῃ.

Ἄρθρ. 129.

Ὅστις ἐπροσκάλεσεν εἰς τινὰ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 123-128

ἀναφερομένων ἀξιοποιούνων πράξεων, τιμωρεῖται ὡς ὁ αὐτουργὸς μὲν εἰάν τὴν πρόσκλησιν ἐπηκολούθησέ τι κακούργημα, ὡς ἀποπειρώμενος δὲ εἰάν αὕτη δὲν ἐπέφερεν ἀπρτέλεσμα.

Ἄρθρ. 130.

Ὅστις, ἔχων γνῶσιν ἐνώσεως ἢ ὁποιουδήποτε σχεδίου ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν τινος τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 123-128 ἀναφερομένων κακούργημάτων, δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀφοῦ ἔλαβε τὴν εἴδησιν, τιμωρεῖται διὰ τὴν παρασιώπησιν ταύτην μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον δύο ἐτῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως τεσσάρων χιλιάδων Δραχμῶν, καὶ, εἰάν ἡ ἐνωσις ἢ τὸ σχέδιον ἐπεραιώθῃ, μὲ εἰρκτὴν.

Αἱ ποιναὶ αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἔχων γνῶσιν τῆς ἐνώσεως ἢ τῶν σχεδίων ἀπεδοκίμασε ταῦτα, ἢ ἐναντιώθῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των, ἢ ἐπροσπάθῃ νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς αὐτουργοὺς των.

Ο σύζυγος (ἢ ἡ σύζυγος) τοῦ κακούργησαντος προσώπου, οἱ ἐξ αἵματος ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς, οἱ ἀδελφοί, καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς, ἐξαιροῦνται μὲν τῆς ποινῆς ἐνεκα τῆς παρασιωπήσεως, δύνανται μολοντοῦτο νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 131.

Ὅστις, περιπλεχθεὶς εἰς ἐσχάτην προδοσίαν ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρ. 123-128 ἀναφερομένων ἐνώσεων, πρὶν τῆς ἐκρήξεώς των, καὶ προτοῦ ἔτι πληροφορηθῇ ἡ ἐξουσία ἀλλάχθῃ, ἀναγγεῖλῃ ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνενόχους του εἰς τὴν Ἀρχὴν, εἰάν μὲν ἦναι ἀπλοῦς συναίτιος, ἐξαιρεῖται τῆς ποινῆς, ἐκτὸς τῆς ἰδιαιτέρας ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, εἰάν δὲ ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀρχηγῶν ἢ τῶν στρατολόγων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 132.

Ὡς προδότης τῆς πατρίδος τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ ὅστις, μηδὲ σκοπον ἔχων μηδ' ἐνούμενος πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν:

1) Διεξάγει εκ προθέσεως πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη πολιτικὴν διαπραγματεύσιν μετὰ τινος ἐξωτερικῆς Δυνάμεως·

2) Επεχείρησεν ὁποιανδήποτε πράξιν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μετακινήσῃ ἢ νὰ καταστήσῃ ἀθέβαια τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας·

3) Ἐκρυψεν, ἠφάνισεν ἢ ἐνόθευσεν ἔγγραφα, ἢ ἄλλα ἀποδεικτικὰ τῶν δικαιωμάτων ἢ ἀξιώσεων τῆς Ἐπικρατείας·

4) Παρέδωκεν αὐθαιρέτως ἢ ἐπρόδωκεν εἰς ἐξωτερικὴν τινα Δύναμιν, πολεμικὴν ἢ μὴ, ἢ εἰς τοὺς πράκτοράς της, κατ' ἄλλας παρὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 123 ἀρ. 11 ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἐπιστολάς, ἔγγραφα ἢ ἀπορρήτα τοῦ Κράτους, ἀποβλέποντα τὸ πολίτευμα, τὰ δίκαια ἢ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, ἢ τὰ ἀπορρήτά τινος διαπραγματεύσεως ἢ πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ τὰ σχέδια πολεμικῶν κινήματων, φρουρίων ἢ ἄλλων ὀχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων καὶ ὁρμῶν.

Ἄρθρ. 133.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, μηδὲ σκοπὸν ἔχων μὴδ' ἐνούμενος πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν:

1) Μεταχειρίζεται ἀθέμιτα μέσα διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀπορρήτων τινος διαπραγματεύσεως, ἢ πολεμικῆς τινος ἐπιχειρήσεως, ἢ τῶν πολεμικῶν κινήματων, ἢ τῆς διαγραφῆς φρουρίων καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων ἢ ὁρμῶν, ἢ ἐπιστολῶν, ἐγγράφων, ἢ ἀπορρήτων τῆς ἐπικρατείας, τῶν ὁποίων ἢ φανέρωσις ἐμβάλλει ἢ δύναται νὰ ἐμβάλλῃ εἰς κίνδυνον τὸ πολίτευμα ἢ τὰ δίκαια, τὰς ἀξιώσεις, τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, ἢ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους·

2) Φανερόνει κατ' ἄλλον παρὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 132 ἀριθ 4 ἐκτεθειμένον τρόπον τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐπιστολάς, ἢ ἀπορρήτα, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν.

Ἄρθρ. 134.

Εἰς εἰρκτὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ ὀκτὼ ἔτη καταδίκαζεται:

1) Ὅστις δι' ἀξιώσεις δικαιωμάτων, ἢ διαφωιδόμενα παράπονα κατὰ τῆς ἐπικρατείας, τοῦ ἡγεμόνος, ἢ τῶν συμπολιτῶν,

προκαλεῖ ξένην τινὰ Δυνάμιν εἰς μεταλάβησιν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τοῦ Κράτους.

2) Ὅστις, ἀντιπράττων ἐκ προθέσεως εἰς τὰς μετ' ἄλλων Δυνάμεων ὑπαεχούσας συνθήκας, φέρει οὕτως εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν ἢ αὐτονομίαν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 135.

Κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους θελουν δικάζεσθαι ὅσοι ἀποφεύγουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπηρετεῖν αἱ ὅπλων, καθὼς καὶ ὅσοι ἀναπείθουσιν ἢ ὑποστηρίζουσιν εἰς ἀποφυγὴν ταύτης ὑπηκόους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 136.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐστρατολόγησεν ὑπηκόους πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξένης τινὸς Δυνάμεως, ἢ ἐχορήγησε βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν εἰς τοιοῦτον αὐτογνώμονα στρατολόγον.

ΚΕΦΑΛΑ. Β'.

Περὶ ἐξυθρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α'. Ἐξυθρίσεις τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 137.

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰκίαν.

Ἄρθρ. 138.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ἐποιωνδῆποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα ἢ παραστάσεις.

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεισιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Άρθρ. 139.

Εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἱερόν αὐτοῦ πρόσωπον.

Άρθρ. 140.

Ὡς ὑβρισης τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ κατασὰς ἑνοχὸς τινος τῶν προειρημένων πράξεων (ἄρθρ. 137-139) κατὰ τῆς συζύγου τοῦ Βασιλέως.

Β. Περιῦβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς

Ἀρχῆς.

Άρθρ. 141.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις περιῦβρίζει δημοσίως τὰ Βασιλικά σύμβολα ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίας σημεῖα.

Γ. Ἐξῦβρισις τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας.

Άρθρ. 142.

Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας τιμωρεῖται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 137 με πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 138 με φυλάκισιν ἐννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 139 με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Δ. Ἐξῦβρισις τοῦ διεπόντος τὴν Βασιλείαν.

Άρθρ. 143.

Ἐξυβρίσεις γινόμεναι κατὰ τοῦ διεπόντος τὴν Βασιλείαν τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 142.

Ε. Ἐξυβρίσεις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Άρθρ. 144.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποίνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ ἐξυβρίσεως ξένων Ἡγεμόνων καὶ Κυβερνήσεων, τῶν
Διπλωματικῶν Πρακτόρων αὐτῶν, καὶ ἄλλων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 145.

Μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις
ὕβριζει, χλευάζει ἢ λοιδορεῖ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου,
ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς Ἡγεμόνας ξένων
ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 146.

Φυλάκισις ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους καταγινώσκεται εἰς
τὸν ὕβριζοντα, χλευάζοντα ἢ λοιδοροῦντα δι' ἔργου ἢ διὰ
λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως τοὺς παρὰ τῷ
Βασιλεῖ συστημένους Πρέσβεις, ἢ ἄλλους διπλωματικὸν χαρά-
κτῆρα ἔχοντας Πληρεξουσίους ξένων Δυνάμεων, ὡς τοιοῦτους.

Ἄρθρ. 147.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, εἰς δημο-
σίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδεδομένα συγγράμματα, ἢ εἰς συμ-
βολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ Ἀρχὰς ξένων
ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ
ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρό-
πον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένους ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 148.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 145-147 δὲν γίνεται ποινι-
κὴ καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἐγκλησιν τοῦ ὕβρισθέντος.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας δυσμενῶν αἰτιάσεων εἶναι δεκτὴ
μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν
καθεστώτων νόμων.

Ἄρθρ. 149.

Ὅστις καθ' οἷονδ' ἥποτε τρόπον προκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς
θρησκείας εἰς παραβίασιν τῶν νόμων καὶ τῶν Διαταγμάτων τῆς

Κυβερνήσεως· ὅστις ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ προσηλύτους εἰς λεγόμενα
θρησκευτικὰ δόγματα, μὲ τὰ ὅποια ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβα-
στος ἡ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς
φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι, ἐὰν ᾖναι
δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 150.

Εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους καταδικάζεται ὅστις
εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν,
ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ δι' ἀνακοινώσεως
πρὸς τὸ δημόσιον προσβάλλει τὸ πολίτευμα ἢ τοὺς ἀπαρτίζοντας
τὸ πολίτευμα νόμους, βλασφημῶν, λοιδορῶν ἢ χλευάζων ταῦτα
μετὰ περιφρονήσεως.

Παρομοίᾳ προσβολῇ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων ἐπισύρει
φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 151.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις προκαλεῖ ἢ
διεγείρει εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημο-
σίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν ἢ διὰ
δημοσίου ἐγγράφου, ἢ ἄλλης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐὰν διὰ τοιαύτης προκλήσεως ἢ διεγέρσεως παρεκινήθησαν
τῶντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν, καταγινώσκεται φυλά-
κισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 152.

Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας, συγγράμματος ἢ
συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζει τοιαύτας ἀρχὰς, δόξας ἢ
φρονήματα, τὰ ὅποια ἀντιβαίνουν ἐν γένει εἰς τὰς βάσεις τῆς
θρησκείας καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι κοινῶς ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν
θρησκείαν ἢ εἰς τὰ ἥθη· ὅστις ἐκφράζεται δημοσίως εἰς πρόσ-
κομμα ἄλλων, μὲ τρόπον προσβάλλοντα τὸ σέβας τὸ ὀφειλό-
μενον πρὸς τὸ ὕψιστον Ὄν, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ
τριῶν μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ
πολὺ ἕξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛ. Ε'

Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἀρχὴν
ὀφειλόμενον σέβας.

Α'. Περιούβροις δημοποιήσεων καὶ ἀπογράφων τῶν δημοσίων
Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 153.

Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις
αὐτογνώμονως σχίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ρυπαίνει ἢ παραμορ-
φώνει τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν
τοιχοκαλλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα
καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὅστις περι-
ῖδριζαὶ δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς Ἀρχῆς.

Β'. Παραβίασις καὶ βλάβη τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς
ἐπιτιθεμένων σφραγίδων.

Ἄρθρ. 154.

Ὅστις ἐν γνώσει, ἐξεπίτηδες καὶ αὐτογνώμονως διαρρήγνυει,
κρύει ἢ βλάπτει σφραγίδας δικαστηρίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, δι' ὧν
φυλάττονται κεκλεισμένα πράγματα ἢ ἔγγραφα, τιμωρεῖται μὲ
φυλάκισιν ἕξ μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 155.

Ἐὰν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐπιτετραμμένοι τῶν κεκλεισμένων πραγ-
μάτων τὴν φύλαξιν γενῶσιν ἔνοχοι τῆς διαρρήξεως ἢ βλάβης
τῶν εἰς τὴν ἐπιτήρησιν των ἐμπιστευμένων σφραγίδων τῆς
Ἀρχῆς, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 156.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 154 οἱ εἰς τὸ προηγούμενον
ἄρθρ. ἀναφερόμενοι φύλακες τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀπλὴν ἀμέλειαν
μὲ φυλάκισιν ὀκτὼ ἡμερῶν ἕως ἕξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 157.

Ὅστις δι' αἰκίας γενῇ ἔνοχος ἐνὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 154 καὶ

155 ἀναφερομένων πλημμελειμάτων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, παρὰ τὴν τῆς μεγαλητέρας ποινῆς, εἴαν ἡ αἰτία εἴχεν ἀκολούθῃ κακούργημα τι τιμωρούμενον μὲ μεγαλητέραν ποινὴν.

Γ. Ἐξέβρισις τῆς εἰς τὴν Ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

Ἄρθρ. 158.

Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον συκοφαντεῖ, λοιδορεῖ, ἢ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 159.

Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήμάτων ἢ ἀπειλῶν, βλασφημεῖ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης, χλευάζει ἢ λοιδορεῖ βασιλικὸν ἀξίωμα ἢ Ἀρχὴν, ὀρκιστὴν κριτήριον, ἢ πᾶν ἄλλῃ τῶν τοῦ Κράτους ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἓνα τῶν ὀρκιστῶν, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ σχέτιν τῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστὴν, ἢ καθ' ὅσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημόσια καθήκοντα τῆς, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν ἕνεκα τινος διαταξέως τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Εἴαν ἡ ὕβρις γενῇ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, καταγινώσκεται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 160.

Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήμάτων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers), συμβολαιογράφους (notaires), ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρέτας διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῶ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων.

Άρθρ. 6.

Εάν οι εις τὸ 159 ἄρθρ. αναφερόμενοι δημόσιοι υπάλληλοι ἢ Ἀρχαὶ αἰκισθῶσιν ἐ ὧ ενεργοῦν τὰ καθήκοντά τω , καὶ ἐκαστῆς ενεργείας αὐτῶν , οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται με φυλάκισιν δύο ἔως πέντε ἐτῶν· γενομένης δὲ τῆς αἰκίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδριασιν, καταγιγνώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς.

Άρθρ. 162.

Ὅσάκις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν ἕνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των , ἢ διαρκούντων αὐτῶν , οἱ πράξαντες τιμωροῦνται με φυλάκισιν ἑνὸς ἕως ἑξ μηνῶν.

Δ'. Περιῦβρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

Άρθρ. 163.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος περιῦβρίσεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πράξεων κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχὰς εὐπειθείας.

Α'. Ἀπειθεία.

Άρθρ. 164.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις , μετὰ προηγηθεῖσαν τακτικὴν πρόσκλησιν , ἀρνεῖται εἰς τὴν Ἀρχὴν ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν ἢ συνδρομὴν , ἢ τὴν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος εἴσοδον πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά της.

Άρθρ. 165.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐπὶ δημοσίας συνελεύσεως , ἢ εἰς δημοσίον τόπον παρόντων πολλῶν , ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων , ἢ δι' ἄλλης πρὸς τὸ δημοσίον ἀνακοινώσεως προκαλεῖ εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Εάν ἐκ τοιαύτης προκλήσεως ἢ διεγέρσεως ἐκίνησαν τῶν ὄντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν , καταγιγνώσκεται τότε φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως οὐο ἐτῶν.

Β'. Διέγερσις κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 166.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις προσκαλεῖ ἄλλους εἰς συνδρομὴν ἐναντίον τῆς Ἀρχῆς, ἢ τῶν ὑπηρετῶν τῆς, ἐν ᾧ ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των, καθὼς καὶ ὅστις ἐνόνηται μετὸν προσκαλοῦντα, καὶ δὲν ἀπομακρύνεται ἅμα δοθείσης τῆς προσταγῆς.

Γ'. Θρασύτης κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 167.

Ἐργοστασιάρχαι καὶ χειροτέχναι, οἵτινες πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν παραπόνων των συναποφασίζουσι τὴν παῦσιν τῆς βιομηχανίας των, προσκαλοῦσιν εἰς τοιαύτην συμφωνίαν, ἢ ἀπειλοῦσι δι' αὐτῆς τὴν Ἀρχὴν ἐργάται διαφόρων ἐργοστασίων καὶ χειροτεχνείων, οἵτινες διὰ φαινόμενα παράπονα κατὰ τῶν πρωτεργατῶν ἢ κατὰ τῆς Ἀρχῆς συναποφασίζουσι τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας των, ἢ προσκαλοῦσιν εἰς τοιαύτην συμφωνίαν, ἢ ἐπαπειλοῦσι δι' αὐτῆς, τιμωροῦνται με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, εἰάν, διαταχθέντες παρὰ τῆς Ἀρχῆς, δὲν ὑπακούσωσιν ῥάσεως δὲ ἐντεῦθεν ἀναφυσείσης, ὅσοι ἐνήργησαν τὴν συμφωνίαν, ἢ ἐπροκάλεσαν πρῶτοι εἰς ταύτην, τιμωροῦνται ὡς ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως.

Ἄρθρ. 168.

Ἐάν, πρὸς ἐνδείξιν ἀπειθείας, περιφρονήσεως ἢ δυσαρεσκείας κατὰ τῆς Ἀρχῆς συναθροίζωνται, μέλη μὲν τινος συστήματος ἢ ἄλλως πολλοὶ ἄνθρωποι, δημοσίως, φυλακισμένοι δὲ ἢ τινες τῶν εἰς ἐπιμελητήριον ἢ ἄλλο δημόσιον κατάστημα εἰσδεδεγμένων, ἐν τῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἢ ἐν τῷ καταστήματι, καὶ προστατόμενοι δὲν ἀποχωρῶσιν ἀμέσως, ἢ καταγινωσκομένη εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ποινὴ εἶναι φυλάκισις, εἰς μὲν τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὁδηγοὺς, ἐνὸς μέχρι τεσσάρων μηνῶν· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς συναιτίους, τὸ πολὺ δύο μηνῶν.

Ἐάν οἱ συζασιάσαντες διαλυθῶσι πάραυτα, τιμωροῦνται μόνον οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν.

Δ'. Αντίστασις.

Άρθρ. 169.

Όστις προσπαθεῖ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς ἐπιχείρησιν, παράλειψιν, ἢ ἀνατροπὴν πράξεώς τινος, ἢ διατάξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, τιμωρεῖται ὡς ἑνοχος ἀντιστάσεως κατὰ τῆς Ἀρχῆς:

- 1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἔγεινε βία κατὰ προσώπου·
- 2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ ἀντίστασις ἔγεινε μόνον δι' ἀπειλῶν.

Ἀπολύεται δὲ τῆς ποινῆς ὁ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 2 ἀριθμοῦ ἀνθιστάμενος, ἐὰν ἤθελεν ὑπακούσει πάραυτα, εἰς τὴν προσταγὴν τῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν ὑπηρετῶν τῆς.

Άρθρ. 170.

Όστις ἀνθίσταται εἰς τοὺς ὑπηρετάς Ἀρχῆς τινος, θέλων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς διατεταγμένων καὶ ἰδίως τῆς κατασχέσεως (saisie) κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων, ἢ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ στελλομένους στρατιωτικούς, τιμωρεῖται ὡς νὰ ἀπετείνετο ἡ βία ἢ ἡ ἀπειλή του ἀμέσως κατὰ τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς.

Άρθρ. 171.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις ἐξ οἷαςδήποτε αἰτίας ὑφαίρει τὰ ἤδη κατασχεθέντα (saisie-exécution) πράγματα.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ καταγινώσκεται καὶ εἰς τὰς ἀπαλλοτριώσεις τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ εἰς τὰς ἐκ προθέσεως γινομένας βλάβας τοιούτων πραγμάτων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆμονος αὐτοῦ, τοῦ μεσεγγυούχου ἢ τοῦ φύλακος.

Ε'. Στάσις.

Άρθρ. 172.

Πᾶσα δημόσιος συνάθροισις πολλῶν ἀτόμων, τείνουσα εἰς τὸ νὰ προσβάλῃ βιαίως τὴν Ἀρχὴν, νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτήν, νὰ τὴν ἀναγκάσῃ εἰς ἐπιχείρησιν, παράλειψιν, ἢ ἀνατροπὴν ὅποιας-δήποτε ἐπισήμου πράξεως ἢ διατάξεως, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν

ἐκτέλεσιν νόμου τινός, διατάγματος, ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ ἀποφάσεως τινός, ἢ νὰ ἐλευθερώσῃ φυλακισμένους ἀπὸ τῆν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ νὰ ἐκδικηθῇ ταύτην ἐνεκα δημοσίης τινός πράξεως, θεωρεῖται ὡς στάσις, ἀδικήτως ἂν ἡ βία ἀποβλέπῃ δημοσίον ὑπάλληλον, εἴτε δημοσίους ὑπηρετάς, εἴτε τοὺς ἀπεσταλμένους στρατιώτας.

Ἄρθρ. 173.

Ἐὰν οἱ συναθροισθέντες, ἅμα προσταχθῶσι παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ παρὰ τῶν ὑπηρετῶν τῆς, χωρισθῶσι πάραυτα ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς δοθείσας διαταγὰς, δὲν τιμωροῦνται κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην εἰμὴ μόνον οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ με φυλακίσιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 174.

Ἐὰν οἱ στάσιασταί, ἐπιμένοντες εἰς τὴν συναθροισίν των, ἐναντίον τῆς προσταγῆς, τῆς ἐμφανιζομένης Ἀρχῆς, τῶν ὑπηρετῶν τῆς, ἢ τῶν παραγενομένων στρατιῶν, δεικνύωσιν τοχυρηγώμονα θρασύτητα, κραυγαζοντες, ὀνειδίζοντες, ἢ ἀπειλοῦντες, ἐν τοσούτῳ δὲ, πρὶν ἢ μεταχειρισθῶσι βίαν κατὰ προσώπων ἢ πραγμάτων, ἢ ἡσυχία ἀποκατέσθῃ πάλιν, τιμωροῦνται τότε:

- 1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ με εἰρκτῇ.
- 2) Οἱ ὣπλισμένοι ἀπλοὶ συναίτιοι με φυλακίσιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.
- 3) Οἱ ἀοπλοὶ συναίτιοι με φυλακίσιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 175.

Ἐὰν οἱ στάσιασταὶ ἐξετέλεσαν ἀληθῶς βιαιοπραγίας ἐναντίον προσώπων ἢ πραγμάτων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διαζολάς:

Οἱ ἀπλοὶ συναίτιοι, ὅσοι ἐπέχειρησαν βιαιοπραγίας, τιμωροῦνται:

- 1) Με θάνατον, ἐὰν ἐπράξαν φόνον, ἀναιρέσιν, ἐμπρησμόν, ἢ ληστείαν.

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν ἐπραξάν αἰκίαν κατὰ προσώπων καὶ, ἐὰν ἡ αἰκία αὕτη ἔγινε κατὰ τινος Ἀρχῆς ἢ τῶν ὑπηρετῶν της, ἢ κατὰ στρατιωτικῶν ἀπεσταλμένων, ἢ διάρκεια τῶν δεσμῶν δὲν εἶναι βραχυτέρα τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

3) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἐπραξάν διαρπαγὴν ἢ καταστροφὴν, ἐὰν ἐξεβίασαν κτίρια, κατοικίας, ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα διὰ ῥήξεως, βιαίας εἰσβολῆς ἢ κατασκάψεως, ἢ ἐὰν ἐπέφεραν εἰς αὐτὰ ἐρήμωσιν.

4) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον ἐνὸς ἔτους, ὅσοι ἐξετέλεσαν βιαιοπραγίας μικροτέρου εἴδους.

Ἄρθρ. 176.

Ἀπλοῖ συναίτιοι, ὅσοι καθ' ἑαυτοὺς δὲν ἐξετέλεσαν κάμμίαν βιαιοπραγίαν:

1) Ἐὰν μὲν, ἐφωδιασμένοι μὲ ὅπλα, ἢ μεταδίδοντες, ἐν γνῶσει τοῦ σκοποῦ, ὅπλα εἰς ἓνα ἢ πολλοὺς συναιτίους, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ζάσιν, τιμωροῦνται κατὰ τὸ βάρος τῶν γενομένων βιαιοπραγιῶν, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος τῆς συμμετοχῆς των, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον ἐνὸς ἔτους.

2) Ἄλλως δὲ, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 177.

Ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τοιαύτης ζάσεως τιμωροῦνται ὡς ἐφεξῆς:

Α. Ἐὰν συνέβη φόνος, ἀναίρεσις, ἐμπρησμός, ἢ λήστευσις,

1) Μὲ θάνατον μὲν, καθ' ὅσον συνεμέθεξαν εἰς τὰς γενομένας βιαιοπραγίας, ἢ, καὶ χωρὶς νὰ συμμεθέξωσιν, ἐπροσκάλεσαν ῥητῶς εἰς τοιαῦτα κακουργήματα.

2) Ἄλλως δὲ, μὲ δεσμὰ διὰ βίου.

Β'. Ἐὰν αἰκίσθησαν πρόσωπα, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα,

1) Καθόσον μὲν οἱ εἰρημένοι δὲν συνεμέθεξαν εἰς τὰς βιαιοπραγίας, τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν.

2) Καθόσον δὲ ἔλαβον μέρος εἰς ταύτας, τοῦλάχισον δεκαπέντε ἐτῶν.

Γ'. Ἐὰν συνέβησαν αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 175 ἀριθ. 3 ἐνδιαλαμβανόμεναι βιαιοπραγαί, τιμωροῦνται οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τῆς

ζάσεως με δεσμὰ πρόσκαιρα, συμμετασχόντες μὲν οἱ ἴδιοι, τοῦ-
λάχιστον δώδεκα ἐτῶν, ἐκτὸς δὲ τῆς περιπτώσεως ταύτης, τὸ
πολὺ δώδεκα ἐτῶν.

Δ'. Ἐὰν ἐτελέσθησαν βιαιοπραγίαι μικροτέρου εἴδους, συμμε-
τασχόντες μὲν εἰς ταύτας οἱ ἴδιοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ τὸ
πολὺ δώδεκα ἐτῶν, ἄλλως δὲ, εἰς εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 178.

Ἐὰν ἡ διάρκεια καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου κατέστησαν ἀναγ-
καίαν τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, καθεὶς,
ὅστις, κηρυχθείσης τῆς δίκης ταύτης, φωραθῇ σασιάζων, ὁποῖον
καὶ ἂν ᾖ τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῆς συμμετοχῆς του, κατα-
δικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 179.

Ὅστις ἐπροσκάλεσεν εἰς στάσιν, ἢ ὅστις, θέλων νὰ διεγείρῃ
αὐτὴν, διέδωκε δεισιδαίμονας προφητείας ἢ ψευδεῖς φήμας,
ἐὰν μὲν ἀληθῶς ἐξερράγη ἡ στάσις, τιμωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς αὐ-
τῆς, ἄλλως δὲ, με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, καὶ,
ὢν δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀποβάλλεται προσέτι τῆς
ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 180.

Ὁ καταδικασθεὶς ἔνεκα ζάσεως εἰς ποινὴν πλημμελήματος
δύναται, καθ' ὅσον ᾗθελε κριθῇ εὐλογον παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, νὰ
ὑποβληθῇ εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Γ'. Ἐλευθέρωσις φυλακισμένου.

Ἄρθρ. 181.

Ὅστις ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς φυλακισμένον
τινὰ, τιμωρεῖται:

1) Με εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἐλευθέρωσις ἔγινε διὰ βίας ἐπαχθείσης
κατὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπαγρύπνησιν ἢ φύλαξιν, ἢ διὰ
ρήξεως τῆς φυλακῆς.

2) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ ἐλευθέρω-
σις ἔγινε κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἰδίως δι' ἐξαπατήσεως ἢ δωρο-
δοκίας τῶν προσεχῶς εἰρημένων.

Άρθρ. 182.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπαγρύπνησιν ἢ φύλαξιν τινος φυλακισμένου, ἐὰν αὐτοὶ ἐνήργησαν τὴν ἀπόδρασιν, ἢ συνήργησαν εἰς ταύτην, τιμωροῦνται ἐπίσης μετὰ τοὺς διαίως ἐνεργήσαντας τὴν ἀπόδρασιν φυλακισμένου τινός, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 181 ἀρ. 1.

Άρθρ. 183.

Ἐὰν ἡ ἀπόδρασις προῆλθεν ἐξ ἀμελείας τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερομένων, οἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Μένουσι δὲ οὗτοι παντελῶς ἀτιμώρητοι, ἐὰν διὰ τῆς προσπαθήσεώς των συνελήφθησαν πάλιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν οἱ ἀποδράντες.

Άρθρ. 184.

Τὰς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἀρθρα ὠρισμένας ποινὰς ἐπισύρουσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ οἱ ἐπιτετραμμένοι, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων των, τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ φύλαξιν φυλακισμένου τινός· μολοντοῦτο, καὶ ἐὰν φυλάκισις μόνον καταγνωσθῇ, εἶναι ἀναγκαίως συνδεδεμένη μετὰ αὐτὴν καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολή.

Άρθρ. 185.

Οἱ φυλακισμένοι, ὅσοι κατώρθωσαν ἢ ἐπροσπάθησαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσίν των, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἐκτὸς τῆς μεγαλητέρας ποινῆς, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀποδράσεώς των ἐπραξαν καὶ ἄλλα δεινότερα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἐκτελεῖται ἅμα παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῶν πρότερον ἤδη καταγνωσθεισῶν ποινῶν, ἢ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπολύσεως.

Άρθρ. 186.

Ὅστις χορηγεῖ εἰς φυλακισμένον ὄπλα, ἢ ἄλλα πρὸς ἀπόδρασίν του πρόσφορα ἐργαλεῖα, ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρων 71-74 δὲν ὑπόκειται εἰς μεγαλητέραν ποινὴν, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν.

Άρθρ. 187.

Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου τινός, ἢ δι'

ἑποικονομήσει ἄλλην συμμετοχὴν εἰς ταύτην, δύναται, καθ' ὅσον ἤθελε κριθῇ εὐλογον παρὰ τοῦ Διακαστηρίου, νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐνδὸς μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ζ'. Παράβιασις τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως.

Ἄρθρ. 188.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντες, παραβῶσί τινα τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 35-37 περιλαμβανομένων ὅρων·

2) Ὅσοι, κατὰ τὸ 37 ἄρθρον, εἰς ἐξορίαν καταδικασθέντες, ἐπανέλθωσιν ἄνευ ἀδείας ὑπὸ ὁποιονδήποτε πρόσχημα ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Συγχρόνως οἱ μὲν πρῶτοι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ νέου εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν πέντε ἕως δέκα ἐτῶν, οἱ δὲ τελευταῖοι, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς, νὰ φερθῶσιν αὐθις πέραν τῶν ὁρίων.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ πράξεων κατὰ τῆς ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν καὶ δημοσίων δικαίων.

Ἄρθρ. 189.

Ὅστις, διὰ συναθροίσεως, ἢ μετερχόμενος βίαν ἢ ἀπειλὴν, ἐμποδίζει ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἓνα ἢ πλείονας τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοσίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ δικαίων ἐν καιρῷ τῶν ἐκλογῶν ἢ ἄλλων κοινῶν ὑποθέσεων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, καὶ κωλύεται τῆς ἐνεργείας ὅλων τῶν δημοσίων δικαίων τοῦ εἰς διάστημα πέντε ἕως δέκα ἐτῶν.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ἐμποδίζει ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν (ιδιωτικῶν) δικαίων καὶ καθηκόντων τοῦ.

Ἄρθρ. 190.

Δωροδοκίαι γινόμεναι κατὰ τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον

ἀναφερομένας ἐκλογὰς τιμωροῦνται, καὶ ὡς πρὸς τὸν δωροδοκῆσαντα καὶ ὡς πρὸς τὸν δωροδοκηθέντα, μὲ χρηματικὴν ποινὴν, ἰσοδύναμον μὲ τὴν διπλασίαν ἀξίαν τοῦ δώρου, μηδέποτε δὲ κατωτέραν τῶν πεντακοσίων Δραχμῶν.

Ἐκτὸς τούτου ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἔνοχον ἐν διαστήματι πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν ἡ ἐνέργεια ὅλων τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 23 ὠρισμένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 191.

Φυλάκισις ἔξ μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν κατὰ τὰς τοιαύτας ἐκλογὰς νοθεύοντα, κρύπτοντα, ἀφανίζοντα, ἢ μεταλλάττοντα ψηφοδέλτιόν τι ἀρχαιρεσιακόν, ἢ ἐγγράφοντα ἄλλο ὄνομα παρὰ τὸ δοθὲν εἰς αὐτόν.

Ἐκτὸς τούτου καταψηφίζεται εἰς τὸν ἴδιον καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 23 ὠρισμένων δικαιωμάτων ἀπὸ δέκα μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 192.

Ἡ ἀντίστασις, ἡ στάσις, ἡ προφορικὴ ἢ ἐγγράφος ἐξύβρισις τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα τιμῆς, κατὰ Νομαρχικῶν, Ἐπαρχιακῶν ἢ Δημοτικῶν συμβουλίων, τῶν μελῶν καὶ ὑπηρετῶν αὐτῶν, ἐνῶ διαρκοῦσιν αἱ συνελεύσεις των, ὡσαύτως δὲ κατὰ τῶν ἀρχαιρεσιακῶν καὶ ἄλλων συνελεύσεων συγκεκλημένων χάριν δημοσίων ὑποθέσεων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ Κυβερνητικῆς τινος Ἀρχῆς, τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν, ὡς νὰ ἐπράττοντο τὰ πλημμελήματα ἢ κακουργήματα ταῦτα ἀμέσως κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἡ δὲ ἐξύβρισις τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα τιμῆς τιμωρεῖται μόνον ὅταν ὁ ὑβρισθεὶς ἐγκαλέσῃ, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ συγχύσεων τῆς εἰρήνης, καὶ περὶ αὐθαιρέτων πράξεων.

Α'. Διατάραξις τῆς κοινῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 193.

Ἐὰν πολλοὶ ἡνωμένοι ἐπίτηδες μετ' ἀλλήλων εἰσπέσωσι παρανόμως εἰς ξένας οἰκίας, κατοικίας, ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτή-

ματα, τιμωροῦνται οἱ, τε ἄρχηγοί, ὀδηγοί καὶ συναίτιοι τῆς τοιαύτης διαταράξεως τῆς κοινῆς εἰρήνης:

1) Μὲ εἰρκτὴν οἱ μὲν ἄρχηγοί καὶ ὀδηγοί τοῦλάχιστον ἔξ ἑτῶν, οἱ δὲ συναίτιοι, τὸ πολὺ ἔξ ἑτῶν, εἰάν ἔγειναν βιαιοπραγίαι εἰς πρόσωπα.

2) Μὲ φυλάκισιν οἱ μὲν ἄρχηγοί καὶ ὀδηγοί τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ συναίτιοι, τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους, εἰάν ἔγειναν βιαιοπραγίαι μόνον εἰς πράγματα.

3) Μὲ τὴν αὐτὴν διαστολὴν ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ μηνῶν ἔξ ἧ, εἰάν οὔτε εἰς πρόσωπα οὔτε εἰς πράγματα ἐπράχθη βία, τὸ πολὺ μηνῶν τριῶν.

Καθ' ὅλας τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ἢ ἡ ὀπλοφορία θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Β'. Διατάραξις τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 194.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἑτῶν τιμωρεῖται ὅστις βιαίως εἰσπίπτει εἰς Ἐκκλησίαν, ἢ εἰς τόπον ὠρισμένον πρὸς συναγωγὴν τινὰ θρησκευτικὴν συγχωρημένην παρὰ τοῦ νόμου, ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ ταραξῇ δυναστικῶς ἢ βιαίως συναθροίσεις ἐπὶ λατρείᾳ ἢ τελετάς.

Φυλάκισις τὸ πολὺ δύο μηνῶν καταγινώσκεται εἰάν παρόμοιαι πράξεις ἔγειναν ἄνευ βίας ἢ δυναστείας, ἢ εἰάν δι' ἀπρεποῦς τρόπου ἐταράχθη ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία τοιούτων θρησκευτικῶν συναθροίσεων, ἢ διεκόπη ἡ θρησκευτικὴ τελετή.

Ἄρθρ. 195.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους τιμωροῦνται ἰδιῶται, οἵτινες ἐμποδίζουσιν ἢ ἀναγκάζουσιν ἄλλον διὰ τῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῶν νὰ πρεσβεύῃ θρησκείαν συγχωρημένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς ἱερουργίας τῆς, νὰ πανηγυρίσῃ θρησκευτικὰς τινὰς ἐορτάς, καὶ ἰδίως νὰ ἀνοίγῃ ἢ νὰ κλείῃ ἀποθήκας, ἐργαστήρια, ἢ πρατήρια.

Άρθρ. 196.

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν καταγινώσκεται εἰς ἑκείνον, ὅστις εἰς δημοσίαν ὁμιλίαν ἢ ἐγγράφως προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν, χλευαστικῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα θρησκείας ὑφισταμένης μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 197.

Ἱεροκήρυκες, οἵτινες εἰς δημοσίας ὁμιλίας προσπαθοῦν διὰ λοιδοριῶν ἢ δυσμενῶν αἰτιάσεων νὰ διεγείρῳσιν, ἢ νὰ ὑποβάλῳσι θρησκευτικὸν μῖσος μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑφισταμένων θρησκευτικῶν κοινωνιῶν, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Συγγραφεῖς δὲ, οἵτινες πράττουσι τὸ αὐτὸ διὰ συγγραμμάτων, εἰ μὲν ἦναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἐπισύρουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἰδίαν ποινὴν, ἄλλως δὲ, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Άρθρ. 198.

Αἰρεσιῶται, οἵτινες προσπαθοῦν δι' ἀθεμίτων μέσων νὰ διαδώσωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπικρατεῖς τὰς θρησκευτικὰς τῶν δόξας, κηρύττουσιν ἐπὶ δημοσίων τόπων, ἐρεθίζουσι τοὺς ὁπαδούς τῶν εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν ἑτεροδοξούντων, ἢ τοὺς ἐμποδίζουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ συγκοινωνῶσι μετ' ἄλλων, ἢ, ἐναντίον Κυβερνητικῆς ἀπαγορεύσεως, ζητοῦν νὰ διαστέλλωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς αἵρέσεώς τῶν δι' ἐξωτερικῶν γνωρισμάτων, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, καὶ, εἰ ἔχωσι πολιτικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγγελμα, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 199.

Μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις ἢ ἐξυβρίζει διὰ περιφρονητικῶν λέξεων, κινήμάτων ἢ ἀπειλῶν, ἢ βλασφημεῖ, χλευάζει ἢ λοιδορεῖ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας τῆς ἐκκλησίας, ἐνῶν ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά τῶν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἐὰν ἡ ὕβρις γενῇ ἐν καιρῷ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἢ εἰς ἄλλην δημοσίαν συνέλευσιν, καταγιγώσκεται τότε εἰς τὸν ἔνοχον φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 200.

Αἰκία κατ' ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, γινομένη μὲν ἐνθ' οὗτοι ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπισύρει εἰς τοὺς ἐνόχους φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν· πραττομένη δὲ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἐπιφέρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Γ'. Διατάραξις τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 201.

Ὅστις, χωρὶς νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν εἰρήνην, εἰσβάλλει παρανόμως εἰς ἐνὸς ἄλλου οἰκίαν ἢ κατάλυμα καὶ ἐπιχειρεῖ αὐτόθι πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει κἀνὲν δίκαιον, ταραττεῖ ἢ παρενοχλεῖ τὸν οἰκοδεσπότην ἢ τὸν κάτοχον δι' ἀπρεποῦς τρόπου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν:

1) Ἐὰν ἔγειναν βιασιοπραγίαι εἰς πρόσωπα, τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους·

2) Ἐὰν εἰς πράγματα, τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν·

3) Ἐὰν οὐδέτερον ἐκ τῶν δύο ἐπράχθῃ, τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἡ χρῆσις τῶν ὄπλων, ἡ ὀπλοφορία, ἡ ἐπιχειρήσις τοιούτων παραβιάσεων τοῦ δικαίου ἐντὸς δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν καιρῷ νυκτός, θεωροῦνται ὡς ἰδιαίτεραι ἐπιβαρυντικαὶ αἰτίαι.

Δ'. Διατάραξις τῆς ἡσυχίας σωματείου τινός.

Ἄρθρ. 202.

Αἱ εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον 201 ὁρισμέναι ποιναὶ καταγιγώσκονται καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες, χωρὶς νὰ ταραττώσι τὴν κοινὴν εἰρήνην, ἐμποδίζουσιν αὐθαιρέτως νομίμους συνέλεύσεις νομαρχικοῦ, ἐπαρχιακοῦ, ἢ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ σωματείου τινός ἐγκεκριμένου παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ κοινότητος, καὶ ἰδίως συνελεύσεως συγκαλημένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως χάριν ἐκλογῆς ἢ ἄλλων δημοσίων ὑποθέσεων, παρσισέρχονται εἰς ταύτας,

διακόπτουσι τὰς πράξεις των, ἢ ἄλλως δι' ἀπρεποῦς τρόπου ταραττοῦσι τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τοιοῦτου σωματείου ἢ τῶν πράξεών του·

Ε'. Διατάραξις τῆς εἰρήνης τῶν πολιτῶν.

Ἄρθρ. 203.

Εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καταδικάζεται ὅστις ἐγγράφως, διὰ λόγου ἢ διδασκαλίας διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς περὶ προκειμένων δῆθεν κυβερνητικῶν μέτρων εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδείας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς πολίτας, νὰ ταραξῶσι τὴν δημοσίαν πίστιν, ἢ νὰ διεγείρωσιν ἀπεχθείας.

Ἄρθρ. 204.

“Ὅστις διὰ ζώσης ἢ ἐγγράφως προσκαλεῖ ἢ ἐρεθίζει τοὺς πολίτας εἰς διαφωνίαν, εἰς ἀμοιβαίαν καταφρόνησιν ἢ ἐχθροπάθειαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Σ'. Αὐτοδικία.

Ἄρθρ. 205.

“Ὅστις, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἐξηρημένων περιπτώσεων, αὐτοδικεῖ (λαμβάνει μόνος τὰ δίκαιά του) κατὰ νομιζομένης ἢ ἀληθοῦς ὕβρεως, ἢ ἐνεργεῖ αὐτογνωμόνως ἀξίωσιν περὶ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἢ ἔχει τῶνόντι ἢ ἄλλως ἀντιποιεῖται, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, καὶ ἐὰν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμβῇ βιαία ἐπίθεσις εἰς πρόσωπον, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 206.

“Ὅσοι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δι' ἀξίωσιν δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχουν ἢ ἀντιποιοῦνται, πληρόνουν αὐθαιρέτως αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν διαπίστευσιν, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, ἀποβαλλόμενοι συγχρόνως τῆς ὑπηρεσίας.

Ζ'. Επίθεσις κατὰ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 207.

Ἡ ἄδικος κατὰ τινος προσώπου ἐπίθεσις, καθ' ὅσον μὲν δὲν

περιέχει ἄλλην τινὰ ἀξιοποιον προᾶξιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, γενομένη δὲ δι' ὅπλων ἢ διὰ βιαιοπραγίας κατὰ προσώπου, μὲ φυλάκισιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἕως ἑξ μηνῶν.

Η'. Μονομαχία.

Ἄρθρ. 208.

Ὅστις ἐξ οἰασδὴποτε αἰτίας προκαλεῖ τινὰ εἰς μονομαχίαν δι' ὅπλων, καὶ ὅστις, προκαλούμενος οὕτω, παρουσιάζεται εἰς τὸν ἀγῶνα, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἕως ἑξ μηνῶν, εἰάν ἡ μονομαχία δὲν ἐπέφερε τραῦμα·

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, εἰάν τὸ τραῦμα ἐπέφερεν ἀνικανότατα ἐργασίας κατωτέρω τῶν τριῶν μηνῶν·

3) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον δύο ἐτῶν, εἰάν τὸ τραῦμα ἐπροξένησεν ἀνικανότητα ἐργασίας ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, ἢ εἰάν ἡ μονομαχία ἔγεινεν ἄνευ βοηθῶν ἢ μαρτύρων·

4) Μὲ εἰρκτὴν, εἰάν ὁ ἕτερος τῶν μονομαχοῦντων ἐτραυματίσθη θανατηφόρως, ἢ ἐφονεύθη ἄνευ προηγουμένης συμφωνίας θανάτου τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν·

5) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅταν συμβῇ θάνατος ἐνὸς μέρους, προὑπαρχούσης περὶ τούτου συμφωνίας.

Ἄρθρ. 209.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωροῦνται ὅσοι:

1) Ἐπροκάλεσαν ἢ ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν εἰς μονομαχίαν, μολονότι αὕτη δὲν ἐξετελέσθη·

2) Ἀπείλησαν ἢ ἔδειξαν περιφρόνησιν εἰς τὸν προκαλεσθέντα, ὅστις ἀπεποιήθη τὴν μονομαχίαν.

Ἄρθρ. 210.

Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἡ περίστασις, καθ' ἣν ἀπέρριψέ τις τὸν παρὰ τοῦ ἑτέρου μέρους προτεθέντα δικαστικὸν τρόπον, ἢ, μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν μονομαχίαν.

Ἄρθρ. 211.

Ἐξαίρουνται πάσης ποινῆς οἱ παρευρεθέντες εἰς μονομαχίαν ὡς μάρτυρες ἢ βοηθοί.

ΚΕΦΑΛ. Θ.

Περὶ ἀθεμίτων ἐνώσεων καὶ ἐταιριῶν.

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 212.

Ἐὰν πολλοὶ ἐνωθῶσιν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συνέρχωνται ἐκ διαλειμμάτων ὑπὸ ῥητοὺς τύπους καὶ θεσμοὺς ἀποκλείοντες τοὺς μὴ ἰδιαιτέρως παρεισηγμένους διὰ νὰ συνασχολῶνται περὶ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς ἐξωτερικὰς ἢ ἐσωτερικὰς σχέσεις τῆς Ἐπικρατείας, εἰς θρησκείαν ἢ ἄλλους δημοσίους σκοποὺς, ἢ τοῦ νὰ ἔχωσι διὰ γραφῆς ἢ ἄλλων σημείων ἀνταπόκρισιν μετ' ἀλλήλων, οἱ μὲν καθιδρύται καὶ οἱ προΐστάμενοι τοιαύτης ἐταιρίας τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα ἕως διακοσίων Δραχμῶν· οἱ δὲ λοιποὶ συνεταῖροι, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἐτους, καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 213.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ, φυλαττομένης τῆς αὐτῆς διαστολῆς, καταγινώσκονται καὶ ἐὰν τοιαύτη ἐταιρία ἔλαβε μὲν τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, ἀλλ' αὐτογνωμόνως παρεκτρέπεται, κατὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὰς σχέσεις τῆς ἐνώσεώς της, ἐκ τῶν τεταγμένων ὅρων, ἢ μεταβάλλει τὸν ὁργανισμόν της.

Ἄρθρ. 214.

Ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς ὁποιασδήποτε συστηθείσης ἐταιρίας, οἱ σκοποὶ αὐτῆς, οἱ θεσμοί, τὰ μέλη, αἱ συναθροίσεις, αἱ ἀποφάσεις ἢ ἀσχολίαι ἀποσιωπῶνται κατ' ἀμοιβαίαν ὑποχρέωσιν, ἢ ἄλλως ἀποκρύπτονται ἐπίτηδες ἐκ τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἀναγγέλλονται ψευδῶς, εἰς μὲν τοῦς καθιδρυτὰς καὶ προΐσταμένους ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν

μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς συνεταίρους φυλάκισις ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ χρηματικὴ ποινὴ πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 215.

Ἐὰν ἡ εἰς παρασιώπησιν καὶ τήρησιν τῆς μουσικότητος ὑποχρέωσις ἐνισχύεται ἐνόρκως, ἢ ἄλλως γίνεται ὄρκος τις ἐκ μέρους τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν μουσικὴν ἐταιρίαν, οἱ μὲν συνεταῖροι τιμωροῦνται μὲ εἴρκτην, καθιδρυταὶ δὲ καὶ προϊστάμενοι καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 216.

Ἀθέμιτοι ἐταιρίαι διαλύονται· τὰ δὲ ἔγγραφα, χρήματα, σκεύη καὶ λοιπὰ πράγματα αὐτῶν δημεύονται.

Ἄρθρ. 217.

Μὲ τοὺς καθιδρυτὰς καὶ προϊσταμένους συνεξομοιοῦται:

1) Ὅστις ἀναδέχεται ἐν ὀνόματι ἢ διὰ σκοποὺς ἀθεμίτου τινὸς ἐταιρίας ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν ἢ ἀσχολίαν·

2) Ὅστις προσπαθεῖ νὰ προσαγάγῃ ἢ καὶ προσάγει τῶντι μέλη τοιαύτης ἐταιρίας·

3) Ὅστις, ὢν μέλος μουσικῆς ἐταιρίας, παραχωρεῖ εἰς ταύτην ἐν γνώσει τὴν οἰκίαν ἢ τὴν κατοικίαν του μὲ ἐνοίκιον ἢ ἄνευ ἐνοικίου, ἢ ἀνέχεται νὰ γίνωνται ἐντὸς αὐτῆς συνελεύσεις, ἢ νὰ ἐναποτίθενται πράγματα τῆς τοιαύτης ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 218.

Ὡς συνεταῖρος τιμωρεῖται:

1) Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔηται μέλος ἀθεμίτου τινὸς ἐταιρίας, παραχωρεῖ ἐν γνώσει τὴν οἰκίαν ἢ τὴν κατοικίαν του μὲ ἐνοίκιον ἢ ἄνευ ἐνοικίου, ἢ ἀνέχεται τὸ νὰ γίνωνται ἐν αὐτῇ συνελεύσεις, ἢ νὰ ἐναποτίθενται πράγματα τῆς ἰδίας·

2) Ὅστις ἐν γνώσει συμπαρευρίσκεται ὡς φίλος εἰς τὰς συνελεύσεις τοιαύτης ἐταιρίας, κατασκευάζει πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἰδιαίτερα σύμβολα τῆς ἐνώσεως ἢ σκεύη, ἢ βοηθεῖ τὰς πράξεις τῆς καθ' οἷονδῆποτε τρόπον.

Ἄρθρ. 219.

Ὁ εἰσερχόμενος ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς οἵανδήποτε ξένην ἐταιρίαν, ὅποια ἢ διὰ τοῦ ἄρθρ. 212 περιγραφεῖται, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ δημόσια ἢ θρησκευτικὰ πράγματα, ἢ ἄλλους δημοσίους σκοποὺς, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἔτους· εἰ δὲ ὁ σκοπὸς τῆς διετηρήθη ἐπιτήδης μουσικὸς ἢ ἀνηγγέλθη ψευδῶς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα ἕως διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 220.

Ὅστις κατεδικάσθη ὡς λαβὼν μέρος εἰς μουσικὴν τινα ἐταιρίαν, ὑποβάλλεται, μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς, εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 34-37· ἀποβάλλεται δὲ καὶ τῆς ὑπηρεσίας, εἰ ἦναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης.

Ἄρθρ. 221.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δεκαεὺς μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζονται ὅσοι παραχωροῦσι τὴν κατοικίαν των ὅλην ἢ ἐν μέρει εἰς χρῆσιν φανεράς τινος ἐταιρίας, ἂν καὶ συγχωρημένης παρὰ τῆς Ἀρχῆς, χωρὶς νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομίαν.

B'. Ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς αἱρέσεις.

Ἄρθρ. 222.

Κατὰ τοὺς περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ὅρους ἄρθρ. 221-212 τιμωροῦνται οἱ καθιδρυταί, διαδόται καὶ συνεταῖροι νέων καὶ μὴ ἀναγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θρησκευτικῶν αἱρέσεων.

Γ'. Ἀθέμιτος ἐνώσις δημοσίων σωματείων.

Ἄρθρ. 223.

Οἱ ὅροι τῶν ἄρθρ. 212 κτλ. περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ἐφαρμόζονται, ὅταν εἰς δημόσιόν τι σωματεῖον σχηματισθῶσιν ὑπὸ ἰδίου τύπου, θεσμοῦ, ἢ συμφωνίας, παραφυάδες τῆς κυρίας ἐνώσεως, μὴ ἀναγνωρισμέναι ῥητῶς παρὰ τῆς δημοσίας Ἀρχῆς.

Εάν δημόσιόν τι σωματεῖον ἢ μέρος αὐτοῦ συναθροίζεται ὡς τοιοῦτον εἰς ἄλλους τόπους, εἰς ἄλλους χρόνους, ὑπὸ ἄλλους τύπους ἢ πρὸς ἄλλους σκοποὺς παρὰ τοὺς διὰ νόμου, κανονισμοῦ, ἢ ιδιαιτέρας ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως συγχωρηθέντας· εἰς δημόσια σωματεῖα, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ των ὠρισμένων περιπτώσεων, συνέρχονται, ἄνευ συναινέσεως τῆς Ἀρχῆς εἰς ἀλληλογραφίαν ἢ εἰς κοινὸν σύνδεσμον, οἱ μὲν προϊστάμενοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν το πολὺ ἐξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρις ἑκατὸν Δραχμῶν· οἱ δὲ λοιποὶ συνεταῖροι, τὸ πολὺ μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πενήκοντα Δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ὀρισμῶν, εἰς τοιαῦται συναθροίσεις ἢ ἐνώσεις φυλάττωνται ἀπόκρυφοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Άρθρ. 225.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιφύλαξις κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποκρύψεως ἐφαρμόζονται καὶ εἰς δημόσιόν τι σωματεῖον, οἱ προϊστάμενοι αὐτοῦ, ἢ μέλη τινὰ τοῦ ἰδίου, ἐκδίδωσι διατάγματα καὶ δηλοποιήσεις περὶ ἀντικειμένων, τὰ ὅποια εἶναι ἀλλότρια τῆς νομίμου ἀρμοδιότητός των, ἢ χωρὶς νὰ ζητήσουν τὴν ἀπαιτούμενην συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, ἢ συντάττωσιν αὐτογνώμῳ νέους θεσμοὺς, μεταβάλλωσι κατὰ τὸ δοκοῦν τοὺς προτεταγμένους, ἐνεργῶσι πράξεις ἀνοικείου δικαιοδοσίας, εἰσπράττωσιν ἀσυγχωρήτους φόρους ἢ ἐράνους, ἢ μεταχειρίζονται ἀσυγχώρητα μέσα προσαγωγῆς.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πενήκοντα Δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ κατ' ἄλλον τρόπον παραβαίνοντες τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τὸν κανονισμὸν σωματείου τινὸς ἐπιτακτικούς ἢ ἀπαγορευτικούς ὅρους, καὶ μάλιστα ὅσον ἀποβλέπει τὴν συγκατάταξιν νέων μελῶν ἢ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ὑπαρχόντων.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ ἀντιποιήσεως κομημάτων ἡγεμονικῶν (*droits regaliens*),
 Ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας μὴ ἐπιτραπείσης, καὶ ἄλλων δικαιω-
 μάτων καὶ πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρ. 226.

Ὅστις ἀδίκως καὶ ἐν γνώσει ἀντιποιεῖται νομήματα ἡγεμο-
 νικά, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἰσοδυναμοῦσαν μὲ τὸ
 διπλοῦν τῆς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐπιγενομένης ζημίας,
 οὐδεποτε ὅμως ἐλάττωνα τῶν πεντήκοντα Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 227.

Ὅστις, χωρὶς νὰ διορισθῇ νομίμως, ἀντιποιεῖται Ἀρχὴν τινα
 πολιτικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, δημοτικὴν ἢ στρατιωτικὴν, ἢ ὅποιον-
 δήποτε ἀξίωμα, ἢ ἐπιχειρεῖ πράξιν τινα, ἐπιτρεπομένην μόνον
 εἰς πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς, δημοτικούς, ἢ στρατιωτικούς
 ὑπαλλήλους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, καὶ
 μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 228.

Ὁ φέρων δημοσίως τὴν στολὴν ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον
 δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἢ τάγμα, ἢ τίτλον, τὰ ὅποια
 δὲν ἔλαβε νομίμως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μη-
 νῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 229.

Εἰς εἰρκτὴν καταδικάζεται ὅστις ἀντιποιεῖται Ἀρχὴν τινα
 μὴ ἐπιτετραμμένην εἰς αὐτὸν, ἢ μεταχειρίζεται στολὴν τὴν ὁ-
 ποίαν δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ, ἢ τάγμα τι, ἢ ἄλλο διακρι-
 τικὸν σημεῖον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάβῃ ἢ νὰ ἀπατήσῃ τὸ Κρά-
 τος ἢ ιδιώτην τινά, ἢ νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλο ἀθέμιτον ὄφελος.

Ἄρθρ. 230.

Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι, κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν, συγ-
 γενὴς, ὁμόδικος (*litis consors*), ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντὶ
 ἄλλου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀγορεύει ἐπὶ Δικαστηρίου ὑπὲρ
 αὐτοῦ, ἢ ἐπιχειρεῖ ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, ἢ μετέρχεται τὸ

ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου, χωρὶς νὰ ᾔηται ἐπισήμως διωρισμένος, ἢ ὑπερπηδᾷ τὰ ὅρια τῆς Ἀρχῆς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι χιλίων Δραχμῶν, καταδικάζεται δὲ προσέτι καὶ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰς ἐντεῦθεν προξενηθείσας ζημίας καὶ δαπάνας.

Ἐὰν δέ τις τῶν ἤδη διωρισμένων δικηγόρων ἢ συμβολαιογράφων φανῇ συμμέτοχος εἰς τὴν ἀθέμιτον ταύτην πράξιν, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν χιλίων μέχρι δισχιλίων Δραχμῶν, εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους, καὶ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν τὸ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα του εἰς διάστημα δύο μηνῶν μέχρι δύο ἔτων.

Ἄρθρ. 231.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιοῦμενος, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν, καὶ ἰδίως τὰ ἔργα κολλυβιστοῦ, ἐμπορομεσίτου, ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μαίας, κλητῆρος Δικαστηρίου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ ὡσαύτως καὶ ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του, εἰς ἔργα τὰ ὁποῖα τὸν εἶναι ἀπηγορευμένα.

Ἄρθρ. 232.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 227--231, ἀφοῦ γενῇ τελεσίδικος, πρέπει νὰ δημοσιεύεται μὲ ἔξοδα τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος ἐγγωρίου ἐφημερίδος, προσδιωρισμένης παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.

Πρέπει προσέτι ν' ἀποδοθοῦν καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀντιποιήσεως συναχθέντα.

Ἄρθρ. 233.

Εἰς φυλάκισιν τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν καταδικάζεται ὅστις ἄνευ ἰδιαιτέρας ῥητῆς ἀδείας περιάπτει εἰς ὁποιαδήποτε ἐπιχείρησιν ἢ κατάστημα τὰ ὀνόματα τοῦ Βασιλέως, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, ἄλλου τινὸς μέλους

τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἢ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, ἢ μεταχειρίζεται ἐπὶ τούτῳ τὰς βασιλικὰς ὑπογραφὰς (firme), τὰ σύμβολα τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν στολὴν τῆς θεραπείας Του.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

Περὶ παραχαράξεως, κιβδηλείας, καὶ ἄλλων ἀξιοποτρῶν πράξεων ὡς πρὸς τὸ νόμισμα.

Ἄρθρ. 234.

“Ὅστις καθ’ οἷονδήποτε τρόπον παραποιεῖ ἀθεμίτως νομίσματα, μὴ ἀπαγορευθέντα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται ὡς παραχαράκτης:

1) Μὲ δεσμὰ μὲν πρόσκαιρα, ἐὰν κατεσκευάσθησαν χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ νομίσματα, κατωτέρας ἐσωτερικῆς ἀξίας, παρὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ γνήσια τούτου τοῦ εἴδους νομίσματα.

2) Μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν παρεποιήθησαν χάλκινα νομίσματα, ἢ ἐὰν τὰ παραποιηθέντα, χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ, δὲν ἔχωσιν ἐσωτερικὴν ἀξίαν ἐλάττονα τῆς τῶν γνησίων νομισμάτων τοῦ εἴδους τούτου. Εἰς τὴν ἐπιμέτρῃσιν δὲ τῆς ποινῆς θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, ἐὰν ὁ παραχαράκτης ἔβαλε τῶντι εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα παραποιημένα νομίσματα.

Ἄρθρ. 235.

“Ὅστις ἀλλοιόνηι κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν νομίσματα, μὴ ἀπηγορευμένα εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα νενοθευμένα, τιμωρεῖται ἐπὶ κιβδηλεία:

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἀλλοίωσις τῶν γνησίων νομισμάτων ἔγινε διὰ περικοπῆς, διατρυπήσεως, ἢ δι’ ἄλλων τοιούτων μέσων.

2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἡ ἀλλοίωσις ἔγινε κατὰ τρόπον ἀπατηλότερον καὶ δυσκολώτερον νὰ γνωρισθῇ.

Ἄρθρ. 236.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις παραποιεῖ καὶ κιβδηλεύει τὰ ἀπηγορευμένα εἰς τὸ Βασίλειον νομίσματα, καὶ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τὰ παραχαραγμένα ἢ κιβδηλὰ ταῦτα νομίσματα.

Ἄρθρ. 237.

Μεγάλη καὶ ἀπατῶσα ὁμοιότης τῶν παραχαραγμένων ἢ κιβδηλῶν νομισμάτων μὲ τὰ γνήσια καὶ ἀνόθευτα ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 234, 235 ἀριθ. 2 καὶ τοῦ ἄρθρ. 236 ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Ἄρθρ. 238.

Ὅστις, σκοπεύων νὰ παραποιήσῃ μεταλλικὰ νομίσματα, εἴτε ἀπηγορευμένα εἴτε μὴ, προμηθεύεται τὰ πρὸς τοῦτο συντείνοντα ἐργαλεῖα, ἐὰν δὲν ἔκαμεν εἰσέτι χρῆσιν αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπειράς.

Ἄρθρ. 239.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις εὗρεθῇ ἔχων νομισματοσήμαντρα, τύπους ἢ ἄλλα εἰς νομισματοκοπίαν πρόσφορα ἐργαλεῖα, καὶ δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ πιθανὴν ἀναίτιόν τινα τῆς τριαύτης κατοχῆς ἀφορμὴν.

Ἄρθρ. 240.

Ἐπίσης μὲ τὸν παραχράκτην καὶ κιβδηλοποιὸν τιμωρεῖται ὅστις δίδει ὁδηγίαν ἢ διδασκαλίαν περὶ τοῦ παραχαράττειν ἢ κιβδηλεύειν, ὅστις, συνεννοημένος μὲ παραχράκτας ἢ κιβδηλοποιούς, κατασκευάζει δι' αὐτοὺς, ἢ τοὺς προμηθεύει νομισματοσήμαντρα, τύπους ἢ ἄλλα εἰς τοῦτο πρόσφορα ἐργαλεῖα· καὶ ὅστις κατὰ παρομοίαν συνεννόησιν βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τὰ παραχαραγμένα ἢ κιβδηλὰ νομίσματα.

Ἄρθρ. 241.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἄνευ μὲν συνεννοήσεως μετὰ τινος παραχράκτου ἢ κιβδηλοποιοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐπιταγῆς ἀρμοδίας τινὸς Ἀρχῆς, κατασκευάζει νομισματοσήμαντρα ἢ ἄλλα εἰς νομισματοκοπίαν πρόσφορα ἐργαλεῖα, ἢ τὰ παραδίδει εἰς ἄλλον παρα τὴν Ἀρχὴν ταύτην.

Ἄρθρ. 242.

Ὅστις, ἔχων γνῶσιν τινος παραχαράξεως ἢ κιβδηλεύσεως, ἢ τοῦ τόπου ὅπου εἶναι ἐναποτεθειμένα τὰ τριαῦτα νομίσματα, ἢ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες τα διαδίδουσι, δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγ-

μα εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἄφοῦ ἤθελε πληρο-
φορηθῇ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, εἰάν δὲν ᾗναι ἐξ ἐκείνων, περὶ
ῶν διέλαβε τὸ ἄρθρ. 130 ἐδαφ. 3.

Ἄρθρ. 243.

Τὰ εἰς παραχάραξιν ἢ κίβδηλείαν συντείνοντα, οἷον νομισμά-
τοσήμαντρα, τύποι, σκεύη, ἢ ὕλη, καθὼς καὶ αὐτὰ τὰ παραχα-
ραγμένα ἢ κίβδηλα νομίσματα, δημεύονται.

Ἄρθρ. 244.

Ὅστις ἔδωκεν εἰς κίβδηλα ἢ δυσφημισμένα μεταλλικὰ νομί-
σματα, ἢ εἰς γνήσια μὲν καὶ μὴ δυσφημισμένα, ἀξίζοντα ὁμῶς
ὀλιγώτερον, τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν γνησίῳ, ἢ ἐν χρήσει, ἢ πλειό-
τερον ἀξιζόντων νομισμάτων, καὶ βάλλει ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν,
εἰάν τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐντεῦθεν κέρδος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν
Δραχμάς, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτω-
σιν μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ὁ ἐνοχὸς καταδικάζεται προσέτι καὶ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὴν
τετραπλὴν ἀξίαν τοῦ κέρδους, ὅπερ ἀπῆλαυσεν ἀποδεδειγμένως.

Ἄρθρ. 245.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις ἄνευ
συνεννοήσεως μετὰ τοῦ παραχαρακτοῦ ἢ κίβδηλοποιοῦ λαμβάνει
δι' ἀνταλλαγῆς καὶ ἐξοδεύει ἐν γνώσει παραχαραγμένα ἢ κίβδη-
λα νομίσματα, ἢ εἰσάγει, ἢ διαδίδει ἀπηγορευμένα.

Ἄρθρ. 246.

Ὅστις ἐξοδεύει ἐν γνώσει παραχαραγμένα ἢ κίβδηλα νομί-
σματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ ἴδιος ὡς πληρωμὴν εἰς ἄλλας περι-
πτώσεις, παρὰ τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένην,
τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν, ἀποτελοῦσαν τὴν τετραπλὴν
τιμὴν τῶν ἐξοδευθέντων, οὐδέποτε ὁμῶς κατωτέραν τῶν εἰκοσὶ
Δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'.

Περὶ πλαστογραφίας.

Α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 247.

Ἐνοχὸς πλαστογραφίας καθίσταται ὅστις ἐκδίδει ἔγγραφα ἐν ὀνό-
ματι

ματι ἄλλου καὶ ὡς νὰ ἦσαν παρ' αὐτοῦ τούτου ἐκδομένα, ὅς τις μιμεῖται εἰς τι ἔγγραφον τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα ἄλλου, ἢ καταχρᾶται ταύτας εἰς νόθον τι ἔγγραφον μὴ ἐκδομένον παρ' ἐκείνου, καὶ ὅστις παραμορφώνει τὴν ἐννοίαν γνησίου τινὸς ἐγγράφου, μεταβάλλων, προσθέτων ἢ ἐξελείφων λέξεις, γράμματα, ἀριθμοὺς, ἢ σημεῖα στίξεως.

Β'. Πλαστογραφία εἰς δημόσια ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 248.

Ἡ πλαστογράφησις

1) Ἐγγράφων, τὰ ὅποια φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν σφραγίδα τοῦ Κράτους, ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τινὸς τῶν Βασιλικῶν Ὑπουργείων.

2) Ἐγγράφων, ἐκδομένων καὶ ἐπικυρωμένων ἀπὸ ἄλλας δημοσίας Ἀρχάς.

3) Πρακτικῶν τῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν, καὶ ἐπικυρωμένων ἀντιγράφων αὐτῶν, παρομοίως τῶν μὲ σημεῖα ἐπικυρώσεως, ἢ ἐκπεραιώσεως κατὰ τοὺς τύπους ἐφωδιασμένων σχεδίων ἐπισήμων ἀπογράφων, τὰ ὅποια φυλάττονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν.

4) Τῶν ὑπὸ τὴν πίστιν τῆς δημοσίας Ἀρχῆς ἀπειργασμένων ἢ κρατουμένων βιβλίων τῶν κτημάτων καὶ ὑποθηκῶν ἀπογραφῶν τῶν φόρων, καὶ τῶν κτημάτων καταλόγων βαπτίσεων, γάμων, καὶ θανάτων, καὶ τῶν τοιούτων, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἀρχῆς ἐξαγορένας περιλήψεις.

5) Τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων ὅθεν ἐξάγονται τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα παρομοίως καὶ τῶν παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις κατὰ τοὺς τύπους γινομένων διαμαρτυριῶν καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένων μαρτυρικῶν καὶ ἐπικυρώσεων.

6) Τῶν πιστωτικῶν γραμματίων δημοσίων σωματείων καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκειμένων πιστωτικῶν ἐταιριῶν.

Τιμωρεῖται

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἔγεινεν εἰσέτι κάμμία χρῆσις τοιούτου πλαστογραφημένου ἢ νενοθευμένου ἐγγράφου.

2) Με πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν ἔγεινε τούτου χρήσις καθ' οἷον δὴ ποτε τρόπον.

Ἄρθρ. 249.

Ὅστις συνθέτει πλαστὰ διαβατήρια, ἀδείας ὁδοιπορίας, στρατιωτικὰς ἀφέσεις, ἢ πιστοποιητικὰ ἐπίσημα, ἢ μαρτυρικὰ ὁποιοῦνδήποτε εἴδους, ἢ νοθεύει τὰ γνήσια, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἔγεινε χρήσις τῶν τοιούτων ἐγγράφων, ἄλλως δὲ, με φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 250.

Φυλάκισις ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα λαμβάνει παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς διαβατήριον, ἀδειαν ὁδοιπορίας, ἢ ἐπίσημόν τι πιστοποιητικόν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται τοιοῦτον διαβατήριον ἢ μαρτυρικόν.

Ἄρθρ. 251.

Εἰρκτὴ καταγινώσκεται ἐὰν τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 249 ἀναφερόμενα πλαστὰ ἢ νενοθευμένα ἐγγράφα ἐκδίδωνται ἐν γνώσει ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους, ἢ παρ' αὐτῶν εἰς γνήσια τοιούτου εἴδους ἐγγράφα ἐπικυρόνωνται καὶ μαρτυρῶνται ἐν γνώσει πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ, εἴτε ἔγεινε χρήσις τῶν τοιούτων ἐγγράφων, εἴτε μή.

Ἄρθρ. 252.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκδίδουσιν ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα διαβατήρια, ἢ ὁδοιπορίας ἀδείας εἰς ξένους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουσι προσωπικῶς, ἐὰν δὲν ἐζήτησαν νὰ βεβαιωθῶσι πρότερον περὶ τῆς ταυτότητός των διὰ τῆς ὁμολογίας δύο ἀποκαταστημένων καὶ ἐγνωσμένων εἰς αὐτοὺς πολιτῶν, τιμωροῦνται με φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 253.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ὑπὸ πλαστὸν

ὄνομα ἔγγραφα πρὸς ξένους, τοὺς οὐ τοίους δὲν γνωρίζουσι προσω-
πικῶς, ἐὰν ἡμέλησαν νὰ λάβωσι τὴν ἀναγκαίαν βεβαιότητα ἀπὸ
δύο ἐγγεγυῖους μάρτυρας περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 254.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις κάμνει
χρῆσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 249-253 ἀναφερομένων γνησίων ἢ μὴ
νενοθευμένων ἐγγράφων δι' ἄλλους ἀνθρώπους καὶ σκοποὺς, παρ
ἐκείνους, διὰ τοὺς οὐ τοίους ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρ. 255.

Τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὅστις παραμορ-
φώνει ἐν γνώσει διὰ παραλείψεως, προσθήκης ἢ μεταβολῆς, ὅσα
γ γράφα, διαπραγματεύσεις, ἐξηγήσεις θελήσεως ἢ διομολογήσεις
τῶν συναλλαττομένων ἢ διαφερομένων ἢ τῶν μαρτύρων, χρεωστῇ
ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ συνθέτῃ ἢ νὰ φυλάττῃ· ἢ εἰς τὴν
σύνθεσιν ἢ ἀποδοχὴν τούτων ἀναφέρει πλαστὰ ἢ ὑποβολιμαῖα
πρόσωπα, ἢ ψευδεῖς χρόνου ἢ τόπου προσδιορισμούς· ἢ ἐπὶ τῇ
ἐπισημότητι τῆς Ἀρχῆς βεβαιώνει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ ἐν γνώσει μὴ
ἀληθῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ· ἢ νοθεύει πράξεις, ἢ ὅποιαδήποτε
ἔγγραφα, διαπεπιστευμένα καὶ παραδεδομένα εἰς αὐτὸν πρὸς
φύλαξιν, ἔνεκα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας του.

Ἐὰν ὁμῶς ἔπραξε τὸ τοιοῦτο διὰ νὰ περιποιήσῃ ὠφέλειαν ἀθέ-
μιτον εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ, διὰ νὰ βλάβῃ τὸ δημόσιον
ἢ ὅποιονδήποτε ιδιώτην, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῶν
προσκαίρων δεσμῶν.

Γ'. Πλαστογραφία εἰς ιδιωτικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 256.

Πλαστογραφία γενομένη εἰς ἔγγραφα, τὰ ὅποια, φέροντα ὑπο-
γραφὴν ιδιωτικὴν, δὲν τηρίζονται εἰς ἐπίσημον διαβεβαίωσιν,
καὶ ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενα τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ
ὑπαρξιν, τὴν πρόσκτησιν, παραχώρησιν, ἢ διάλυσιν δικαίων καὶ
ἐνοχῶν (ὑποχρεώσεων)· ιδίως δὲ εἰς διαθήκας, συμφωνίας, συναλ-
λαγματικὰς, πιστωτικὰ γραμμάτια, χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἐξο-
φλητικὰ, ἐπιτροπικὰ, παραιτήσεις, ιδιωτικοὺς λογαριασμοὺς,

ἐμπορικὰ βιβλία, ἐπιστολάς, καθ' ὅσον ταῦτα ἦσαν προσδιωρε-
σμένα ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξωσι δικολογικάς μεταξὺ
ἰδιωτῶν σχέσεις· τέλος εἰς ἔγγραφα ξένων δημοσίων Ἀρχῶν,
ἐὰν δὲν ἐπεβεβαιώθησαν ὡς τοιαῦτα ἀπὸ ἐγχωρίους δημοσίους
ὑπαλλήλους, τιμωρεῖται :

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν δὲν ἔγεινεν
εἰσέτι χρῆσις τοῦ πλαστογραφημένου ἐγγράφου·

2) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἔγεινεν ὅποιαδήποτε χρῆσις αὐτοῦ·

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν αἱ πλαστογραφίαι ἔγειναν εἰς ὀπι-
σθογραπτέας συναλλαγματικὰς ἢ εἰς πιστωτικὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐὰν
ὁ ἔνοχος ἢ ἔπραξε τρεῖς τοῦλάχιστον τοιούτου εἴδους πλαστογραφίας
τιμωρητέας ἐνταυτῷ, ἢ ὑπέφερεν ἤδη ἅπας τὴν ποινὴν ἐνεκα
τοιαύτης πλαστογραφίας.

Ἄρθρ. 257.

Ὅστις πλαστογραφεῖ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν
τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 256 εἰρημένον σκοπὸν καὶ τὸ ἀντικείμενον,
ἰδίως δὲ μαρτυρικά, πιστοποιητικὰ ἢ ἐπιστολάς, ἐὰν ἔπραξε τοῦ-
το μὲ σκοπὸν νὰ πλαστογραφήσῃ καὶ νὰ ὠφελήσῃ οὕτω ἑαυτὸν
ἢ ἄλλον τινὰ, ἢ νὰ βλάβῃ ἄλλους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ
πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 258.

Ἡ ἐν γνώσει ὑπὸ τινος τρίτου γενομένη χρῆσις πλασταῦ ἢ νε-
νοθευμένου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, τιμωρεῖται ἐπίσης
μὲ τὴν πλαστογραφίαν.

Δ'. Πλαστογραφία τῶν πιστωτικῶν γραμματίων.

Ἄρθρ. 259.

Ὁ ἔνοχος πλαστογραφίας τῶν παρὰ τινος ἐγχωρίου ἢ ξένου
δημοσίου ταμείου ἐκδοδομένων ἀποδεικτικῶν χρέους ἢ ἐνεχύρου,
τιμωρεῖται :

1) Μὲ δεσμὰ ἀπὸ δώδεκα ἕως εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν τοιαῦτα ἔγ-
γραφα παρεποιήθησαν·

2) Μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ἐνοθεύθησαν.

Ἄρθρ. 260.

*Ὅσα περὶ παραχαράξεως καὶ κίβδηλείας νομισμάτων ὠρίσθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 238-243 καὶ 245, ἐφαρμόζονται ἀναλογως καὶ εἰς τὴν παραποίησιν ἢ νόθευσιν τῶν δημοσίων ἀποδεικτικῶν χρέους ἢ ἐνεχύρου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ νοθεύσεων τῶν δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων.

Ἄρθρ. 261.

*Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾖ παρηγγελμένος παρὰ τινος Ἀρχῆς, κατασκευάζει ἢ διορίζει νὰ κατασκευάσουν δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον τινὰ τὴν μεγάλην ἢ τὴν μικρὰν σφραγίδα τοῦ Κράτους ἢ τὴν σφραγίδα μιᾶς δημοσίας Ἀρχῆς· ὅστις καταλαμβάνει ἀθεμίτως ἐν γνώσει τοιαύτην γνήσιαν ἢ παραποιημένην σφραγίδα, εἴαν μὲν δὲν τὴν μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ἀξιοπράτου πράξεως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν· εἴαν δὲ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς, μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 262.

Εἰς εἰρκτὴν καταδικάζεται ὅστις παραποιεῖ ἢ νοθεύει σήμαντρα ἢ ἄλλα σημεῖα, δι' ὧν ἐπισημαίνονται παρὰ τῆς δημοσίας Ἀρχῆς πραγματεῖαι, μέτρα, ἢ σταθμὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἀντικείμενα· ἢ μεταχειρίζεται ἐν γνώσει τοιαῦτα παραποιημένα ἢ νόθα σήμαντρα.

Ἄρθρ. 263.

*Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾖ παρηγγελμένος παρὰ τινος Ἀρχῆς, κατασκευάζει ἢ διορίζει νὰ κατασκευάσουν παρόμοια σήμαντρα ἢ ἄλλα σημεῖα, ἢ καταλαμβάνει ἐν γνώσει ἀθεμίτως τοιοῦτον σήματρον, εἴτε γνήσιον, εἴτε νόθον, εἴαν δὲν ἔγεινεν εἰσέτι κάμμία χρῆσις αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 264.

Μεγάλη καὶ ἀπατῶσα ὁμοιότης τῶν παραποιημένων ἢ νενοθευμένων δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων μετὰ τῶν γνήσιων καὶ ἀνοθεύτων ἰσχύει, εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

Τὰ παραπεποιημένα, νενοθευμένα ἢ ἀθεμίτως καταληφθέντα σήμαντρα, αἱ σφραγίδες καὶ τὰ σημεῖα τοιούτου εἶδους, καθὼς καὶ τὰ δι' αὐτῶν ἐπισημαινόμενα ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα, δημεύονται.

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ'.

Περὶ ψευδορκίας, ἐπιτορκίας, καὶ ψευδομαρτυρίας.

Α'. Ψευδορκία.

Ἄρθρ. 265.

Ὅστις εἰς ἀνάκρισιν τινὰ, ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὀρκίζεται ψευδῶς ἐν γνώσει ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ, ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἤδη δοθέντα ὅρκον, ἀποφαίνεται ἢ ὁμολογεῖ ἐν γνώσει ψευδὲς τι ἐπὶ Δικαστηρίου, τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ψευδορκίας:

Α. Διὰ ψευδομαρτυρίαν εἰς τὴν ἕνεκα κακούργηματος γινομένην ἀνάκρισιν,

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τὸ προκείμενον κακούργημα ἐπισύρῃ τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν τὸ προκείμενον κακακούργημα ἐπισύρῃ τοιαύτην ποινὴν.

3) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν τὸ προκείμενον κακούργημα ἐδύνατο νὰ ἐπισύρῃ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἢ τὸν θάνατον.

Β'. Διὰ ψευδομαρτυρίαν εἰς τὴν ἕνεκα πλημμελήματος ἢ πταίσματος γινομένην ἀνάκρισιν,

Μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 266.

Εἰς εἰρκτὴν καταδικάζεται ὅστις εἰς πολιτικὴν τινὰ διαφορὰν ψευδορκεῖ ἐν γνώσει ἐπὶ Δικαστηρίου ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων εἰς ξένην ὑπόθεσιν, ἢ ὡς διάδικος (διαφερόμενος) εἰς ἰδίαν, ἢ ὡς πληρεξούσιος ἀντὶ τοῦ ἐντολέως τοῦ, ὡς ἐπίτροπος ἀντὶ τοῦ ἀφήλικος, ἢ ὡς ἄλλος νόμιμος ἀντιπρόσωπος ἀντ' ἐκείνου, τὸν ὁποῖον παριστάνει εἰς τὸ Δικαστήριον.

Εἰς τὸν χάριν ἐκτιμήσεως γινόμενον ὅρκον διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ περὶ ψευδορκίας ἀνάκρισις.

Ἄρθρ. 267.

Ἐπίσης μὲ ψεύδοσκον μάρτυρα τιμωρεῖται ὅστις εἰς πολιτικὴν ἢ ποινικὴν τινα ὑπόθεσιν γίνεται ἔνοχος πλαστογραφίας, μεταχειρίζεται ἐν γνώσει πλαστογραφημένα ἔγγραφα, ἀποκρύπτει ἢ ἀφανίζει ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀποδεικτικά, ἢ ἐπιμένει ἀρνούμενος τὴν μαρτυρίαν του ἢ τὸν ὄρκον τῆς μαρτυρίας του.

Ἄρθρ. 268.

Εἰς πολιτικὰς δίκας καὶ εἰς ἀνακρίσεις περὶ πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων καταγινώσκεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἐὰν ὁ ψεύδοσκος ἔλαβε χρήματα ἢ ἄλλα δώρα, ἢ τοῦλάχιστον ὑποσχέσεις.

Πᾶν ὅ,τι δίδει τις ἢ ὑπόσχεται ὡς ἀντιμισθίαν εἰς τὸν ψεύδοσκον, δημεύεται.

Ἄρθρ. 269.

Οἱ ὄρκου τόπον ἐπέχοντες ἐπιβεβαιωτικοὶ τύποι τῶν Μενονιτῶν, ἢ ἄλλων αἵρεσιωτῶν, οἵτινες, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας των, δὲν ὀρκίζονται, ἰσοδυναμοῦσι μὲ τὸν ὄρκον, ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τῆς ψευδορκίας.

Β'. Ἐπιορκία, ψευδὴς διὰ χειραψίας ὑπόσχεσις, καὶ ἀνώμοτοι μαρτυρίαι.

Ἄρθρ. 270.

Ὅστις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐπιβεβαιοῖ μὲν ἐνόρκως ἢ διὰ χειραψίας, γενομένης ἀντὶ ὄρκου, ὑπόσχεσιν τινα κῦρος ἔχουσαν (εὐλόγον) ἢ ἄλλην ἐπικειμένην εἰς αὐτὸν ὑποχρέωσιν πρὸς μελλούσας πράξεις ἢ παραλείψεις, ἐν γνώσει ὁμῶς καὶ ἐκουσίως ἀθετεῖ τὴν τοιαύτην διομολόγησιν· ὅστις ὡς διάδικος, μάρτυς, ἢ πραγματογνώμων ἀντὶ ὄρκου, ἔδωκε ψευδῇ διὰ χειραψίας ὑπόσχεσιν· ὅστις κηρύττει ἑαυτὸν ἑτοιμον νὰ ὁμώσῃ ψευδῇ ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὸν ὁποῖον ὁμῶς δὲν ἔκαμε, διότι ὁ ἀντίδικος (τὸ ἐναντίον μέρος) τὸν ἐδέχθη ὡς δεδομένον, τιμωρεῖται μὲ φυλακισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

Άρθρ. 271.

Γ'. Ψευδομαρτυρία ενώπιον τῆς Ἀρχῆς.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς μηνὸς, ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις εἰς τὰς ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν δεδομένας καταμηνύσεις ἀπαγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ἢ ψευδεῖς σχέσεις.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ'.

Περὶ βλάβης τῶν ἡθῶν.

Α'. Προσβολὴ κατὰ τῶν ἡθῶν ἐν γένει (attentats aux mœurs).

Άρθρ. 272.

Ὅστις, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον ἢ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρασύρῃ ἄλλους, βλάπτει τὰ ἥθη, διαδίδων ἀκόλαστα συγγράμματα ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους, καὶ ὅστις ὡσαύτως προσβάλλει τὴν αἰδῶ δι' ἀκολάστων πράξεων μὴ τιμωρουμένων ἰδίως εἰς τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ὁ ἔνοχος, ἐὰν ἔχῃ ἐκκλησιαστικὴν τινα ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, γίνεται συγχρόνως ἐκπτωτος αὐτῆς.

Ὅταν δὲ τρίς τιμωρηθῇ διὰ μίαν τῶν ἀνωτέρω πράξεων, διατάσσεται καὶ ἰδιαιτέρα ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις.

Β'. Βιασμός.

Άρθρ. 273.

Ὅστις ἀναγκάζει εἰς ἀσέλγειαν θῆλυ ἢ ἄρρεν, μεταχειριζόμενος σωματικὴν βίαν ἢ ἀπειλὰς, ἠνωμένας μὲ ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς, ἢ κατασταίνει τινὰ ἀνίκανον ἀμύνης φέρων δολίως εἰς ἀπονάρκωσιν τὰς αἰσθήσεις του, καὶ οὕτως ἔχοντα καταχράται αὐτὸν πρὸς ἀσέλγειαν, τιμωρεῖται ἔνεκα βιασμοῦ:

1) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν τὸ βιασθὲν πρόσωπον διὰ τῆς

ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, μὴ γενομένης μολοντοῦτο μὲ σκοπὸν φόνου, ἀπωλέσῃ τὴν ζωὴν του·

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, εἴαν τοῦ βιασθέντος ἡ ὑγεία ἐβλάφθῃ ὡς ἐκ τῆς πράξεως, ἢ εἴαν ὁ βιασθεὶς ἄνθρωπος ᾗτο νεώτερος τῶν δώδεκα ἐτῶν·

3) Μὲ εἰρκτὴν, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν παρὰ τὰς εἰρημένας.

Γ'. Αποπλάνησις εἰς ἀσέλγειαν.

Ἄρθρ. 274.

Ὅστις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀσελγαίνει κατὰ τινος προσώπου μὴ συμπληρώσαντος εἰσέτι τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, τιμωρεῖται κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιπτώσεων ἐπίσης μὲ βιαστήν.

Ἄρθρ. 275.

Ἐάν μητριὸς ἢ μητριὰ, ἐπιμελῆται παίδων, ἐπίτροποι, παιδαγωγοὶ ἢ οἰκοδιδάσκαλοι, διδάσκαλοι σχολείων, ἢ ἐπιστάται καὶ ἔφοροι δημοσίων καταστημάτων, ἰδίως δὲ διδάσκαλοι τῆς θρησκείας ἢ κληρικοὶ, γενῶσιν ἔνοχοι παρομοίας πράξεως πρὸς τὰ πνευματικὰ τέκνα, ἢ πρὸς τοὺς ὑπὸ ἐπιμέλειαν παῖδας, ἀφήλικας, μαθητάς, ἢ ὑπεξουσίους των, ἢ σχέσις αὕτη τοῦ πράξαντος πρὸς τὸν ἀποπλανηθέντα ἰσχύει εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 276.

Οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενοι, εἴαν μὲν τὸ εἰς ἀσέλγειαν παρ' αὐτῶν κακομεταχειρισθὲν πρόσωπον συνεπλήρωσε τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχισον ἕξ μηνῶν, οἱ δὲ διδάσκαλοι θρησκείας, διδάσκαλοι σχολείων, ἐπιστάται ἢ ἔφοροι δημοσίων καταστημάτων, γίνονται προσέτι καὶ τῆς ὑπηρεσίας των ἐκπτωτοί.

Ἄρθρ. 277.

Οἱ εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερόμενοι κηρύττονται προσέτι ἀνίκανοι πάσης ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας πρὸς

ταύτοις δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς συγγενικά συμβούλια, ἀποστεροῦνται δὲ καὶ πάντων τῶν προσηκόντων εἰς αὐτοὺς δικαίων ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεχράσθησαν προσώπου.

Ἄρθρ. 278.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὁ ἐπ' ἀσελγείᾳ καταχρώμενος παράφρονος, μεθυσμένου, ἢ ἄλλως ἀπονεναρκωμένου ἀνθρώπου.

Ἄρθρ. 279.

Μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωροῦνται ὑπηρέται καὶ σύνοικοι, οἵτινες κατεχράσθησαν ἀφηλίκων ὑπερβάντων τὰ δώδεκα ἔτη, ἐχόντων συγγένειαν μὲ τὸν οἰκοδεσποτὴν ἢ τὴν οἰκοδέσποιναν, ἢ ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν, ἢ ἐπιμέλειαν τῶν οἰκοδεσποτῶν, καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκιακὴν χορείαν.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ βιασμοῦ καὶ ἀποπλανήσεως εἰς ἀσέλγειαν.

Ἄρθρ. 280.

Ἐνεκα βιασμοῦ καὶ ἀποπλανήσεως εἰς ἀσέλγειαν θήλεός τις δὲν γίνεται ἀνάκρισις οὐδὲ καταγινώσκεται ποινὴ εἰμὴ μόνον κατ' αἵτησιν ἢ καταμήνυσιν τῆς βιασθείσης ἢ ἀποπλανηθείσης, τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιμελητῶν αὐτῆς, τοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, ἢ συζύγου, παρεκτὸς μόνον ἐὰν αἱ πράξεις αὗται ἐξετελέσθησαν παρὰ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 275 καὶ 276 ἀναφερομένων, ἢ ὑπὸ περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι διήγειραν τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ ἐπροξένησαν σκάνδαλον, ἢ ἐὰν ὁ βιασμός εἴχῃ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 273 ἀριθ. 1 ὠρισμένον ἀποτέλεσμα.

Ε'. Αἱμομιξία.

Ἄρθρ. 281.

Γονεῖς καὶ ἕξ αἵματος συγγενεῖς εἰς ἀνιόντα βαθμὸν, οἵτινες συνουσιάζονται μετὰ τῶν τέκνων των ἢ ἄλλων ἀπογόνων των, ἀδελφοὶ νόμιμοι ἀμφιθαλεῖς καὶ ἑτεροθαλεῖς, οἵτινες ἀκολασινοῦσι μετ' ἀλλήλων, καταδικάζονται εἰς εἰρκτὴν.

Οἱ τοιούτου κακουργήματος ἔνοχοι γονεῖς ἀποστεροῦνται προσέτι ὅλων τῶν πατρικῶν δικαίων, καὶ κηρύττονται ἀνίκανοι νὰ κληρονομήσωσι τὴν περιουσίαν τούτων τῶν τέκνων των.

Παῖδες δὲ καὶ ἀπόγονοι, οἵτινες μετὰ πλήρη δωδεκαετῇ ἡλικίαν ἐπλημμέλησαν τοιουτοτρόπως μετὰ τῶν γονέων καὶ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν των εἰς ἀνιόντα βαθμὸν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Γ'. Παρὰ φύσιν ἀσελγεία.

Ἄρθρ. 282.

Ὁ ἔνοχος τῆς παρὰ φύσιν ἀσελγείας, ἂν δὲν ἐπισύρῃ εἰς ἑαυτὸν μεγαλητέραν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 274, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἀτυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ζ'. Διγαμία.

Ἄρθρ. 283.

Ὅστις τῶν συζύγων, εἰδὼς ὅτι ὁ ἕτερος ζῇ ἀκόμη, ἐπιχειρεῖ, διαρκοῦντος ἔτι τοῦ νομίμου γάμου, νὰ συναφθῇ εἰς νέον γάμον, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 284.

Τὸ ἄγαμον πρόσωπον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ δεύτερος γάμος, ἔαν εἶχεν εἶδῃσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ πρώτου γάμου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 285.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένη ποινὴ καταγινώσκεται καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς κληρικοὺς, οἵτινες γινώσκοντες τὴν ὑπάρξιν τοῦ πρώτου γάμου, συνεργοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τέλεσιν τοῦ δευτέρου.

Η'. Μοιχεία.

Ἄρθρ. 286.

Ἡ διὰ μοιχείας παράβασις τῆς περὶ τὸν γάμον πίστεως τιμωρεῖται μόνον κατ'αἵτησιν καὶ καταμήνυσιν τοῦ ὑβρισθέντος, καταγινώσκεται δὲ τότε φυλάκισις:

1) Εἰς μὲν τὴν σύζυγον, ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

2) Εἰς δὲ τὸν σύζυγον τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Γενομένης δὲ τῆς μοιχείας μεταξύ ἐγγάμου τινὸς καὶ γυναι-
κὸς ὑπάνδρου, ἡ πράξις λογίζεται κατ' ἀμφοτέρων ὡς ἰδιαιτέρα
ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ ἀξιοποίνων πράξεων κατὰ τῆς ζωῆς ἄλλων.

Α. Ἀνθρωποκτονία ἐν γένει.

Ἄρθρ. 287.

Διὰ τὸ νομίζεται καιρία (θανατηφόρος) βλάβη τις ἢ πληγὴ,
δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο τι παρὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι αὕτη παρήγα-
γεν, ὡς ἐνεργὸς αἰτία, τὸν θάνατον τοῦ βλαφθέντος ἢ πληγωθέν-
τος. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ καιρίας βλάβης ἢ πληγῆς δικαστικὴν
κρίσιν, δὲ παρατηρεῖται, ἐὰν αὕτη εἰς ἄλλας περιπτώσεις μὲ τὴν
βοήθειαν τῆς τέχνης ἰάθῃ ἢ ὄχι· ἐὰν τὸ θανατηφόρον ἀποτελέσμα
ἠδύνατο νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δι' ἐγκαί-
ρου καὶ καταλλήλου βοηθείας τῆς τέχνης· ἐὰν ἡ βλάβη ἢ ἡ πλη-
γὴ ἐπέφερε τὸν θάνατον ἀμέσως ἢ δι' ἄλλων μὲν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς
τεθέντων εἰς ἐνέργειαν ἐμμέσων αἰτίων· ἐὰν τέλος πάντων αὕτη
ᾗναι ἐν γένει θανατηφόρος, ἢ παρήγαγε τὸν θάνατον μόνον διὰ
τὴν ἰδιάζουσαν σωματικὴν τοῦ θανατωθέντος κατάστασιν, ἢ διὰ
τῆς τυχαίας περιστάσεις, καθ' ἃς ἐπηνέχθη εἰς αὐτόν.

Β' Ἐν μέρει.

1. Φόρος.

Ἄρθρ. 288.

Ὡς φονεὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπε-
φάσισεν ἢ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν.

2. Φαρμακεία.

Ἄρθρ. 289.

Ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον προσέφερεν ἐκ προθέσεως εἰς
ἄλλον τινὰ δηλητήριο φάρμακον ἢ ἄλλας οὐσίας, δυναμένας νὰ
ἐπιφέρωσι θάνατον καθ' οἷονδήποτε τρόπον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς
ἀκολουθοῦσας διαστολάς:

1) Ἐὰν ἡ φαρμακεία ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ θανατώσεως, καὶ ἐκ
τούτου ὁ φαρμακευθεὶς ἢ ἀπεθάνεν ἢ ὑπέπεσεν εἰς φρενοβλάβειαν

ἢ εἰς σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους, καταγινώσκειται ποινὴ θανάτου· ἄλλως δέ, ἢ τῶν διὰ βίου δεσμῶν.

2) Πραχθέντος δὲ τοῦ κακουργήματος ἐπὶ σκοπῷ βλάβης, εἰ μὲν ὁ φαρμακευθεὶς ἀπέθανεν, ἐπιβάλλεται θάνατος· εἰ δὲ ἡ φαρμακεία ἐπέφερε φρενοβλάβειαν ἢ νόσον τινὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν ἀριθ. 1 διαλαμβανομένων, καταψηφίζεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν· ἄλλως δέ, ἢ τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθρ. 290.

Ὅστις φαρμακεύει ἐπίτηδες φρέατα, δεξαμενὰς (citerne), ὑδραγωγεία, πηγὰς, ὧνια ἐπ' ἀγορᾶς, ἢ ἐν γένει τοιαῦτα πράγματα, δυνάμειν νὰ φέρουν ἀπώλειαν ζωῆς ἢ υγείας ὀρισμένου τινὸς ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, καταδικάζεται εἰς θάνατον, καὶ εἰ δὲν ᾔθελε βλαφθῇ κἀνεὶς ἐντεῦθεν.

Ἄρθρ. 291.

Ὁ γενόμενος ἔνοχος φαρμακείας ἐξ ἀπερισκεψίας ἢ ἀμελείας, τιμωρεῖται, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 290, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους· ἄλλως δέ,

1) Εἰ μὲν θάνατος, κατὰ τὸ ἀρθρ. 300·

2) Ἐάν μὲν βλάβη, κατὰ τὸ ἀρθρ. 310·

3) Ἐάν ἡ ἐξ ἀμελείας προελθοῦσα φαρμακεία δὲν ἔχῃ κἀνὲν ἀποτέλεσμα, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ ἑνὸς μηνός.

Μένει δὲ πάσης ποινῆς ἐλεύθερος ὅστις, ἢ μόνος, ἢ ἐπικαλούμενος ταχέως τὴν βοήθειαν τῆς Ἀρχῆς ἢ ἄλλου τινός, ἀποτρέπει, ἢ ζητεῖ ν' ἀποτρέψῃ ἀμέσως τὴν βλάβην, ἥτις ἠδύνατο νὰ προελθῇ ἐκ τῆς ἀπερισκέπτου φαρμακείας.

Ἄρθρ. 292.

Ὅστις νοθεύει τὰ παρ' αὐτῷ πωλούμενα τρόφιμα ἢ ἰατρικὰ μὲ πράγματα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υγείαν· ὅστις πωλεῖ ἐν γνώσει τοιαύτας νενοθευμένας πραγματείας, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, με εἰρκτήν.

3. Ἀναίρεσις.

Ἄρθρ. 293.

Ὅστις ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς ἀπεφάσισε

καὶ ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν, τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ἀναιρέσεως.

1) Μὲ δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν δὲν συνέβη καμμία τῶν εἰς τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμούς 2 καὶ 3 σημειούμενων περιπτώσεων.

2) Μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ὁ φονευθεὶς ἠρέθισε καὶ παρώργισε τὸν ἀναιρέτην.

3) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἐρέθισις αὐτῇ ἔγινε διὰ χαλεπῶν ὄνειδισμῶν, δεινῆς ὕβρεως, ἢ βαρείας αἰκίας.

4. Παιδοκτορία.

Ἄρθρ. 294.

Ἡ μήτηρ, ἥτις φονεύει ἐπίτηδες διὰ πράξεώς τινος ἢ ἐλλείψεως τὸ νόθον νεογνὸν τέκνον τῆς, ἢ ἐπεχείρησεν ἐπὶ σκοπῷ δολοφονίας, θανατηφόρους κακώσεις κατὰ τοῦ νόθου τέκνου τῆς, ἐν καιρῷ τοῦ τοκετοῦ, πρὶν ἔτι τὸ προαγάγῃ ἐντελῶς εἰς τὸ φῶς, τιμωρεῖται ὡς παιδοκτόνος μὲ δεσμὰ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν.

Ἐὰν ἡ παιδοκτόνος ἀπεφάσισε τὸν φόνον τοῦ παιδὸς τῆς πρὸ τοῦ τοκετοῦ ἢ ἐξετέλεσεν αὐτὸν ἐσκεμμένως, ἢ περίστασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντική.

Ὡς νεογνὸν θεωρεῖται πᾶν τὸ μὴ ἔχον εἰσέτι εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἡλικίαν.

Ἄρθρ. 295.

Ἐὰν δὲ ἔγινεν ἡ παιδοκτονία εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὸν τοκετόν, ἐφαρμόζονται τότε οἱ γενικοὶ περὶ ἀνθρωποκτονίας νόμοι.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐὰν μήτηρ τις φονευσῇ τὸ ἐκ νομίμου γάμου νεογνὸν αὐτῆς τέκνον.

Ἄρθρ. 296.

Μὴ οὕτως ἀποδείξεως, ὅτι τὸ νόθον τέκνον ἔζησε μετὰ τὸν τοκετόν, ἢ ἀπεδείξωσιν διὰ τινος πράξεως ἢ ἐλλείψεως τῆς μητρὸς ἢ μήτηρ, ἥτις ἀπέκρυψε τὸν τοκετόν τῆς, τιμωρεῖται:

1) Ἐὰν τὸ τέκνον ἐκρυφθῇ παρ' αὐτῆς ἢ ἐξηφανίσθῃ,

α. Μὲ εἰρκτὴν, ὁμολογηθέντος ἢ ἀποδειχθέντος τοῦ δολοφόνου σκοποῦ τῆς·

β. Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν, μὴ ὁμολογηθέντος οὐδὲ ἐξελεγχθέντος τοῦ δολοφόνου σκοποῦ.

2) Ἐὰν δὲν ἐκρύφθῃ ἢ δὲν ἐξεφανίσθῃ τὸ τέκνον, μὲ φυλάκισιν ἕξ μὲν τοῦλάχιστον μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ι, α, τὸ πολὺ δὲ ἕξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ι, β'.

Ἄρθρ. 297.

Ὁ τοκετὸς ἀποκρύπτεται, ἐὰν ἡ κυοφοροῦσα, ἥτις ἐδύνατο νὰ ἔχῃ πρὸς μαίευσιν τὴν συνδρομὴν ἄλλου τινὸς, τίκτη ἢ μηδενὸς παρευρισκομένου, ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ μόνων τῶν μετ' αὐτῆς συνενοημένων.

Ἄρθρ. 298.

Ἡ μήτηρ, ἥτις ἀποδεδειγμένως ἔφερε νεκρὸν εἰς φῶς νόθον βρέφος, ἢ τῆς ὁποίας τὸ ζωογέννητον βρέφος ἀπέθανε μετὰ τὴν γέννησιν θάνατον φυσικόν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀποκρύψεως προῆλθεν ἡ νεκροτοκία, ἢ ὁ θάνατος τοῦ βρέφους, ἐπισύρει εἰς ἐαυτὴν τὴν ποινὴν τοῦ ἐξ ἀμελείας φόνου (ἄρθρ. 300).

5. Τερατοκτορία.

Ἄρθρ. 299.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις φονεύσῃ αὐθαιρέτως ζωογέννητον τέρας ὡς γερούμενον ἀνθρώπινου μορφῆς.

6. Φόνοι ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 300.

Ὅστις φονεύει ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἀπερισκεψίας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, τιμωρεῖται:

1) Ἐὰν μὲν ὁ φόνος ἔγεινεν ἐξ ὑπαιτίου ὑπερβάσεως τῶν ὅρων τῆς νομίμου ἀμύνης, ἢ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

2) Ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 301.

Ἐὰν ὁ ἐξ ἀμελείας φόνος προῆλθεν ἐκ τῆς ἀνεπιτηδείου ἐφαρμογῆς ἐπιστήμης τινὸς, τέχνης, ἢ ἐπιτηδεύματος, τὰ ὁποῖα

ὁ ὑπαίτιος εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται, πρὸς τῇ ποινῇ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τοῦ ἀφαιρεῖται συγχρόνως καὶ ἡ ἄδεια αὕτη, κατὰ τὰς περιστάσεις διόλου ἢ πρὸς καιρὸν, ἢ ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην φοράν, ἢ ὅταν ὁ πράξας περιπέσῃ καὶ αὐθις εἰς τὸ αὐτό.

Ἄρθρ. 302.

Κατὰ τοὺς ὅρους περὶ τοῦ ἐξ ἀμελείας φόνου τιμωρεῖται:

1) "Ὅστις ἐν γνώσει ἐνταφιάζει, μόνος ἢ δι' ἄλλου, κυοφοροῦσάν τινά, ἥτις ἀπέθανε πρὸ τοῦ τοκετοῦ, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔμβρυον, ἀναλογιζομένου τοῦ χρόνου τῆς κυοφορίας, δύναται νὰ ζήσῃ, μηδεμιᾶς ἐτι ἐξετάσεως γενομένης ὑπὸ δημοσίου ἱατροῦ ἢ μαиеυτοῦ, ἢ παρὰ μεληθέντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἐνέκρινε πρὸς σωτηρίαν τοῦ παιδός·

2) "Ὅστις ἀνατέμνει ἢ ἐνταφιάζει, μόνος ἢ δι' ἄλλου, νεκροφανῇ τινά, ἢ ὅστις, ἀναγγέλλων σφαλερῶς τὸν χρόνον τῆς τελευτῆς, γίνεται αἷτιος τῆς τοιαύτης προώρου ἀνατομῆς ἢ ἐνταφιάσεως· ἐὰν δὲ τυχὸν ὁ νεκροφανῆς σωθῇ, ἢ ἄλλως ἐπιβλητέα εἰς τὸν ἔνοχον ποινὴ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ.

Γ. Ἀμβλωσις (βιαία ἀποβολὴ τοῦ βρέφους).

Ἄρθρ. 303.

Ἐὰν μήτηρ, τεκοῦσα πρόωρον ἢ νεκρὸν βρέφος, μετεχειρίσθῃ προηγουμένως ἐν γνώσει, ἢ μόνη ἢ δι' ἄλλου, ἐξωτερικὰ ἢ ἐσωτερικὰ μέσα, δυνάμενα νὰ φέρωσι πρῶϊμον τόκον ἢ τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς θάνατον τοῦ ἐμβρύου, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 304.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς μαίαις, εἰς τοὺς φαρμακοπώλας, ἢ ἄλλους διωρισμένους εἰς ἱατρικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπιχειροῦντας τοιαύτην τινὰ πράξιν μὲ συγκατάθεσιν τῆς κυοφορούσης, ἢ ὑποδεικνύοντας ἢ προμηθεύοντας τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοιοῦτου κακουργήματος πρόσφορα μέσα.

Ἄρθρ. 305.

Ἐὰν τοιαύτη πράξις ἔγεινεν ἐκ προθέσεως ἄνευ ἢ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μητρὸς, ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται:

1) Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς χρήσεως τοιούτων μέσων εἰδύνατο νὰ προέλθῃ ὁ θάνατος τῆς μητρὸς, ἐὰν τοῦτο ἦτο γνωστὸν εἰς τὸν πράξαντα, καὶ ἐὰν ὁ θάνατος συνέβῃ τῳόντι.

2) Μὲ δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν ἡ μήτηρ ἐστερήθῃ τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ὅσα ἄλλα προϋποθέτει ὁ προηγούμενος ἀριθμ. I.

3) Μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ μήτηρ διὰ τῶν ἐφαρμοσθέντων μέσων ὑπέπεσεν εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ εἰς φρενοβλάβειαν, ἢ εἰς νόσον σωματικὴν, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

4) Μὲ εἰρκτὴν, εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Ἐὰν ἡ πράξις προέρχεται ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, ἐφαρμόζονται τότε οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 300, ἢ οἱ τοῦ ἄρθρ. 310.

Δ'. Ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 306.

Γονεῖς, οἵτινες ἀπομακρύνουσιν ἀφ' ἐαυτῶν, καὶ ἐγκαταλείπουσιν ἀβοήθητον τὸ τέκνον των, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, νόσον, ἢ ἀναπηρίαν δὲν δύναται νὰ εὖρῃ ἐν ἐαυτῷ βοήθειαν· καὶ ὅσοι φέρονται παρομοίως πρὸς τέκνα, ἢ πρὸς νοσοῦντας ἢ ἀναπήρους, εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπόχρεοι, τιμωροῦνται ἔνεκα ἐκθέσεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαζολὴν:

1) Ἐὰν ὁ κίνδυνος τοῦ ἐκτεθέντος ἦτο τοσοῦτος, ὥστε δὲν ἠλπίζετο πιθανῶς ἡ λύτρωσίς του,

α. Μὲ δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε ἕως εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν ὁ ἐκτεθεὶς ἀπεβίωσῃ.

β. Μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν ἐὰν ἐβλάβῃ κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν ὑγείαν.

γ. Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἔμεινεν ἀβλαβής.

2) Ἐὰν ἡ ἐκθεσις δὲν ἦτο μὲν ἀκίνδυνος, ὑπῆρχεν ὁμῶς πιθανότης καὶ εὐλογος ἐλπίς σωτηρίας, καταγινώσκεται τότε κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸν ἀριθ. I ἀναφερομένων περιπτώσεων,

α. Εἰρκτὴ τοῦλάχιστον ἐξ ἐτῶν.

β. Τὸ πολὺ ἐξ ἐτῶν.

- γ' Φυλάκισις τούλάχιστον ἐνὸς ἔτους.
 3) Ἐάν δὲν ὑπῆρχε κανεὶς κίνδυνος τῆς ζωῆς καὶ ὑγιείας τοῦ εκτεθέντος, μετὰ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως διαστολὴν καταγινώσκειται φυλάκισις,
 α' Τούλάχιστον ἐνὸς ἔτους·
 β'. Τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους·
 γ'. Τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΖ'.

Περὶ τραυμάτων καὶ βλαβῶν.

Α'. Ἐν γένει.

Ι. Μετὰ προμελέτης.

Ἄρθρ. 307.

Ὅστις καθ' οἷονδὴ ποτε τρόπον προξενεῖ εἰς ἄλλον ἐπίτηδες σωματικὴν βλάβην (τραῦμα), ἐάν αὕτη ἀπεφασίσθῃ προμελετημένως ἢ ἐξετελέσθῃ ἐσκεμμένως, τιμωρεῖται ὡς ἀκολούθως:

1) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐάν ὁ βλαφθεὶς κατέστη διὰ τῆς αἰκίας παντάπασιν ἄχρηστος εἰς τὸ ὅποιον μετέρχεται ἐπάγγελμα ἢ ἐσερήθῃ τῆς γλώσσης, τῆς ἀκοῆς τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν βραχιόνων, χειρῶν, ἢ ποδῶν, ἢ τῆς χρήσεως αὐτῶν· κατέστη ἀνίκανος εἰς παιδοποιεῖαν, ἢ ὑπέκυψεν εἰς ψυχικὴν τινα νόσον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀποχρῶσα πιθανότης ἀναρρώσεως, ἢ ἐστερήθῃ τῆς ζωῆς.

2) Μὲ εἰρκτὴν, ἐάν ὁ αἰκισθεὶς ἠρωτηριάζεσθαι, ἀπέβαλε τὴν χρῆσιν ἄλλου τινὸς τῶν μελῶν του, παρεμορφώθῃ, ἢ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν πραγματογνομόνων, κατέστη ἄχρηστος εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

3) Μὲ φυλάκισιν τούλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐάν ὁ αἰκισθεὶς ἐβλάβη τὸ σῶμα κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἐντεῦθεν ὑπέπεσεν εἰς νόσον, ἢ ἀνικανότητα ἐργασίας, διαρκούσαν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, καὶ δὲν φαίνεται ὅτι τὸ διάστημα τοῦτο παρῆλθε μόνον ἐξ αἰτιῶν, μὴ δυναμένων νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸν πράξαντα.

4) Μὲ φυλάκισιν ἔξ μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ νόσος ἢ ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης τοῦ βλαφθέντος διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τὰς τριῆκοντα.

2. *Ἄνευ προμελέτης.*

Ἄρθρ. 308.

Ἐὰν ὁ τραυματισμὸς ἀπεφασίσθῃ καὶ ἐξετελέσθῃ ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς, ἢ εἰς ἀπαρασκευάστους διαπληκτισμούς, καταγινώσκεται:

1) Εἰσὶν τὰς εἰς τὸ 307 ἄρθρον ἀριθ. 1 ὁρισθείσας περιπτώσεις·

2) Φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, κατὰ τὰς εἰς τὸν ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου εἰρημένους περιπτώσεις·

3) Φυλάκισις ἔξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, κατὰ τὰς εἰς τὸν ἀριθ. 3 ὁρισμένους περιπτώσεις·

4) Φυλάκισις τὸ πολὺ ἔξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 4.

Ἄρθρ. 309.

Ἐὰν ἐπὶ τινος ἀπρομελετήτου τραυματισμοῦ ὁ βλαφθεὶς παρῶζυνε τὸν πράξαντα δι' ἀθεμίτων ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων, καταγινώσκεται τότε:

1) Εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρ. 307 ἀριθ. 1 φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ ἐρέθισις ἔγινε διὰ χαλεπῶν ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων, ἢ διὰ βαρειῶν αἰκιῶν, φυλάκισις ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν·

2) Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου, κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου γενομένην διαστολήν, φυλάκισις ἐνὸς μέχρις ἔξ μηνῶν, ἢ δεκατεσσάρων ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν·

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 3 φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἢ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός·

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 4 φυλάκισις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἢ ἀπὸ τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

3. Ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 310.

Ὅστις ἐξ ἀπερισκεψίας, ἀπροσεξίας, ὀλιγωρίας, ἢ ἀνεπιτηδειότητος, πληγώσῃ τινὰ ἢ βλάβῃ τὴν υἰεὶαν αὐτοῦ, τιμωρεῖται, παρεκτός ἐάν προέκυψεν ἐκ τούτου θάνατος, ἐάν ἡ νόσος ἢ ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης τοῦ βλαφθέντος διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν, καὶ, ἐάν ὑπερέβῃ τὰ ὅρια τῆς ἀμύνης, μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν.

Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἐξ ἀμελείας σωματικῆς βλάβης ἐφαρμόζονται ὅσα εἰς τὸ 301 ἄρθρ. ὠρίσθησαν περὶ σερήσεως τῆς δοθείσης ἀδείας πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἐπιστήμην τινὰ, τέχνην, καὶ ἐπιτήδευμα, καθὼς καὶ ὅσα ὠρίσθησαν περὶ συρρόης (ἄρθ. 109-110).

4. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 311.

Ὅταν εἰς τινὰ συμπλοκὴν πολλοὶ ἐπέβαλλον χεῖρα εἰς τὸν θανατωθέντα ἢ πληγωθέντα,

1) Ἐάν μόνον ἡ σύμπτωσις τῶν πολλῶν πληγῶν ἔφερε τὸ γενόμενον ἀποτέλεσμα, ἕκαστος τῶν ἐπαγαγόντων πληγὴν,

2) Ἐάν δὲ ἦναι βέβαιον ὅτι μόνον αὐταὶ ἢ ἐκεῖναι τῶν γενομένων πληγῶν ἐπέφερον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πᾶς ὅστις ἐπέφερε μίαν τῶν πληγῶν τούτων, τιμωρεῖται ὡς αὐτουργὸς τοῦ συμβάντος ἀποτελέσματος.

Ἄρθρ. 312.

Ἐάν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 311 ἀριθ. 2 δὲν ἐξηκριβώθη παρὰ τίνος αἱ τοιαῦται πληγαὶ ἔγειναν, ἐκεῖνοι μὲν, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι δὲν ἐπέφερον καμμίαν ἐξ αὐτῶν, τιμωροῦνται κατὰ λόγον τῶν ἐκτὸς τούτων μικροτέρων πληγῶν, τῶν ὁποίων ἤθελον εὔρεθῃ ἵχνη εἰς τὸ σῶμα τοῦ πληγωθέντος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἀντὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ἅτινα διὰ τὸ συμβᾶν ἀποτέλεσμα ἐπιβάλλονται, μὲ εἰρκτὴν τὸ πολὺ ὀκτὼ ἐτῶν ἀντὶ δὲ τῆς εἰρκτῆς, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν καὶ τέλος ἐάν ἐπρόκειτο νὰ καταγινωσθῇ φυλάκισις, ἢ ἐπι-

βάλλεται αὕτη εἰς βαθμὸν ἀναλόγως μικρότερον, ἢ προσδιορίζεται ἀνάλογος χρηματικὴ ποινὴ.

Ἄρθρ. 313.

Κατὰ παντὸς, ὅστις κατέστη ἔνοχος σωματικῆς βλάβης πρὸς συγγενεῖς ἐξ αἵματος εἰς ἀνιόντα καὶ κατιόντα βαθμὸν, πρὸς σύζυγον, πρὸς ἀδελφοὺς, πρὸς γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ἐγκυμονοῦσαν, πρὸς τὸν ἐπίτροπόν του, πρὸς τὸν ἐπιμελητὴν του, πρὸς τὸν διδάσκαλον ἢ κύριόν του, ἢ πρὸς ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ἰδιαίτερον σέβας, ἢ προσωπικὴ αὕτη σχέσις ἀσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 314.

Ἐάν τις ἐνῶ διαχειρίζει τὸν κατ' οἶκον σωφρονισμόν, ὀλιγωρῶν τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν καὶ μετριότητα, ἐπέφερε σωματικὴν βλάβην εἰς τοὺς διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐφορείαν, ἐξουσίαν, ἢ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν· ὃ δὲ αἰκισθεὶς λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν αἰκιζόντων γονέων, ἐπιμελητῶν, ἐπιτρόπων, ἢ ἐπιστατῶν, ἂν καὶ εἰς τὸ μέλλον εἶναι φόβος αἰκιῶν αἵτινες ἐπαπειλοῦσι κίνδυνον τῆς ζωῆς ἢ τοῦ σώματος, καὶ διὰ δαπάνης τῶν, ἢ διὰ δαπάνης τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὑφισταμένων καταστημάτων, παραδίδεται εἰς ἄλλων ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 315.

Γνωστοὶ πρωταίτιοι δις πληκτισμῶν, συνήθως διαπληκτιζόμενοι ἄνθρωποι, δις τοῦλάχιστον ἐπὶ σωματικῇ βλάβῃ τιμωθέντες, παρομοίως καὶ ὅσοι τρεῖς ἔγειναν ἔνοχοι σωματικῆς βλάβης κατὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 313 ἀναφερομένων προσώπων, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ποινὴν καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 316.

Ὅσα εἰς τὸ ἄρθρ. 287 ὠρισθησαν περὶ θανατηφόρων βλαβῶν καὶ πληγῶν, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπισυμβαίνει θάνατος ἐκ τῶν σωματικῶν βλαβῶν.

Ἄρθρ. 317.

Αἱ ἀπρομελετήτως καὶ ἐξ ἀμελείας προερχόμεναι σωματικαὶ

βλάβαι, περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὸ ἄρθ. 308 ἀριθ. 2-4, εἰς τὸ ἄρθ. 309 ἀριθ. 2-4 καὶ εἰς τὸ ἄρθ. 310, καθ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἐπακόλουθον τὴν διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ βλαφθέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, ἐκτὸς μόνον ὅταν οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἔγεινεν οἱ ἴδιοι ἔνοχοι τῆς σωματικῆς βλάβης, καὶ ὁ βλαφθεὶς δὲν ᾔηται εἰς κατάσασιν ν' ἀναφερθῇ μόνος εἰς τὴν Ἀρχήν.

Β'. Σωματικαὶ βλάβαι, καὶ κίνδυνοι ἐκ παραβιάσεως τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ διαδόσεως μολυντικῶν νόσων.

Ἄρθ. 318.

Ὅστις παραβιάζει καθ' οἷον ὅποτε τρόπον τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς διατεταγμένα καθαρτήρια ἢ ἄλλα κατὰ τοῦ λοιμοῦ ἢ ἐτέρας λοιμώδους νόσου ὑφιστάμενα ἀσφαλιστικὰ καταστήματα, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ θάνατον, ἐὰν συνέβῃ μόλυνσις.
- 2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν συνέβῃ μὲν μόλυνσις, ὁ πράξας ὅμως ᾔλθεν ἐκ τόπου, ἐνθα ὁ λοιμὸς ἢ ἄλλη λοιμώδης νόσος, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας τὸ καθαρτήριο ἐσυστήθη, εἶχεν ἐκραγῇ ἐν καιρῷ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τοῦτο ᾔτο γνωστὸν εἰς αὐτόν.
- 3) Μὲ εἴρκτην εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθ. 319.

Ὅστις μεταδίδει εἰς ἀνθρώπους ἐκ προθέσεως μολυντικὴν τινὰ νόσον, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐντεῦθεν ἀφῆρέθῃ ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἀνθρώπων ἡ ζωή.
- 2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν τοῦλάχιστον δέκα ἄνθρωποι ἐμολύνθησαν, ἢ ἐὰν ἡ διαδοθεῖσα νόσος ᾔτο λοιμὸς ἢ ἄλλη τις παρομοία χαλεπὴ νόσος.
- 3) Μὲ εἴρκτην εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθ. 320.

Ὅστις μεταδίδει μολυντικὴν νόσον ὅχι ἐκ προθέσεως, ἀλλ' ἐξ ἀπλῆς ὀλιγωρίας, ἀπερিসκεψίας, ἀπροσεξίας, ἢ ἀνεπιτηδειότητος, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, εἴαν τις ἀπέθανεν ἐκ τῆς νόσου ταύτης·

2) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

ΚΕΦΛ. ΙΗ΄.

Περὶ πράξεων κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Α. Ἀρπαγή.

Ἄρθρ. 321.

Ὅστις ἄνευ δικαιώματος συλλαμβάνει τινὰ βιαιῶς ἢ δολίως, ἢ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 14 ἔτους τῆς ἡλικίας του ἐκόντα, χωρὶς τῆς συναίνεσεως τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιτρόπων του εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἀρπαγεὶς ἀφαιρεῖται τῆς προστασίας τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐκείνων ὑπὸ τὴν νόμιμον ἐξουσίαν τῶν ὁποίων διατελεῖ, τιμωρεῖται ἐπὶ ἀρπαγῇ:

1) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, εἴαν ὁ ἀρπαγεὶς ἀπήχθη εἰς μακρυνὰ μέρη, διὰ νὰ ὑπηρετῇ ἐκεῖ δούλου ἢ θητὸς δίκην·

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἐτῶν, εἴαν ὁ ἀρπαγεὶς ὑποβληθῇ εἰς ναυτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξένης τινὸς Δυνάμεως, ἢ εἴαν ἡ ἀρπαγὴ πραχθῇ ὑπὸ ἀγυρτῶν, ἐπαιτῶν, γοήτων, καὶ παρομοίων ἀνθρώπων εἰς παῖδα νεώτερον τῶν δώδεκα ἐτῶν·

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, εἴαν ἡ ἀρπαγὴ πραχθῇ ἄνευ τινὸς τῶν προειρημένων περιστάσεων.

Ἐν ὧσιν ὁ ἀρπαγεὶς δὲν ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, ὁ κακουργήσας δὲν δύναται εἰς τὰς περιπτώσεις 2 καὶ 3 ν' ἀπολυθῇ ἐκ τοῦ τόπου τῆς ποινῆς πρὶν ἢ πληρωθῇ ἢ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένη μεγίστη διάρκεια τῶν προσκαίρων δεσμῶν (ἄρθ. 8).

Β. Παράνομος κατακράτησις.

Ἄρθρ. 322.

Ὅστις σφεδρῇ τινὰ ἄκοντα τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, δι' ἐγκαθείρξεως ἢ δι' ἄλλου τρόπου, εἴαν ὁ παθὼν, ἀνακτήσας τὴν ἐλευθερίαν του διὰ δικασικῆς ἢ ἄλλης ὁδοῦ, ἤθελεν ἀναφερθῇ περὶ τούτου, τιμωρεῖται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατήσῃ.

1) Μὲ εἰρκτὴν τοῦλάχιστον ὀκτὼ ἐτῶν, εἴαν ἡ κατακράτησις παρετάθη πλέον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἢ καὶ διήρκεσε μὲν βραχύτερον, ἐνεργήθη δὲ διὰ πλαστῆς ἢ νενοθευμένης ἀνωτέρας διαταγῆς, ἢ ὑπὸ πλασὸν ὄνομα, ἢ ὑπὸ πλαστὴν δημοσίαν σολήν, ἢ εἴαν ὁ κατακρατηθεὶς, ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τοῦ εἴδους τῆς κατακρατήσεως, ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἔπαθε καὶ ἄλλας ἰδιαιτέρας αἰκίας.

2) Μὲ εἰρκτὴν τὸ πολὺ ὀκτὼ ἐτῶν, εἴαν ἡ κατακράτησις διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομάδα, ἀλλ' ὅχι καὶ ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἢ συνέβη εἰς τόπον, μὴ ὠρισμένον πρὸς φυλακὴν.

3) Εἰς ἄλλας περιπτώσεις μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἕξ μηνῶν εἴαν ἡ κατακράτησις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας· ἄλλως δὲ, τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Περιπλέον ὁ ἔνοχος καταδικάζεται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ κατακρατηθέντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 323.

Τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένης ἀποζημιώσεως προσδιορίζεται, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ιδιότητος τοῦ κατακρατηθέντος, τῆς ὁποίας ἔπαθεν οὗτος βλάβης, καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων, ἀλλ' οὕτως ὥστε ὁ παρανόμως κατακρατηθεὶς νὰ λαμβάνῃ δι' ἐκάστην ἡμέραν τῆς κατακρατήσεως τοῦλάχιστον εἰκοσιπέντε Δραχμάς.

Ἄρθρ. 324.

Λημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες χρεωσοῦν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ ἀνακαλύπτωσι καὶ ἐξετάζωσι τὰ πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, εἴαν παρημέλησαν τὴν εἰς αὐτοὺς γενομένην μὴνυσιν περὶ τινος αὐθαιρέτου κατακρατήσεως συμβάσης εἰς ὅποιονδῆποτε τόπον, δὲν ἐξέτασαν παραχρῆμα τὴν μηνυθεῖσαν εἰς αὐτοὺς πράξιν, καὶ δὲν τὴν ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν, καταδικάζονται ὡς συναίτιοι τῆς αὐθαιρέτου κατακρατήσεως.

Ἄρθρ. 325.

Ὅστις μετὰ ἐπανειλημμένην τιμωρίαν γενῇ καὶ τρίτον ἔνοχος

παρανόμου κατακρατήσεως, υποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνε-
μικὴν ἐπιτηρησιν, καὶ, ἐὰν ἐπράξῃ ταύτην πρὸς συγγενεῖς βαθμοῦ
ἀνιόντος, ἢ πρὸς ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὤφειλεν ἰδιαίτερον
σέβας, ἡ περίστασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰδίως ἐπιβαρύνουσα
αἰτία.

Ἄρθρ. 326.

Κατακρατήσεις, γινόμεναι παρὰ τινος, δυνάμει τῆς ὁποίας
ἔχει σωφρονιστικῆς ἐξουσίας, εἰς ἀνθρώπους ὑποκειμένους εἰς τὴν
ἐξουσίαν, ἐφορείαν, ἢ ἐπιμέλειάν του, τιμωροῦνται τότε μόνον,
καὶ τοῦτο μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, ὅταν ἡ κατακρά-
τησις διὰ τὸν τρόπον ἢ τὴν διάρκειάν της ᾖ ὡς οἷον ἐπιβλαβὴς ἢ ἐπικίνδυνος εἰς τὸν κατακρατούμενον, ἢ ἀντιβαίνει
εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς τῶν ἐγκειμένων οἰκιακῶν καὶ
σωφρονιστικῶν διατάξεων.

Ἐὰν ἐξ αὐτῶν προῆλθε τῶντι βλάβη τις εἰς τὸ σῶμα ἢ εἰς
τὴν ὑγιείαν, καταγινώσκονται οἱ ἀνήκοντες ποινικοὶ ὅροι, καὶ
συγχρόνως ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἐπιστάται τῶν σω-
φρονιστικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ὅσοι ἐφάνησαν
ἐνοχοὶ τοιαύτης πράξεως.

Ἄρθρ. 327.

Δικασταὶ, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰσαγγελεῖς καὶ ἐπιστάται
φυλακῶν, οἵτινες δὲν ἀπολύουσιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν
φυλακισμένον τινὰ ἀφοῦ γενῇ τελεσίδικος ἢ ἀπολύουσα ἀπόφα-
σις, ἢ ἀφοῦ ἢ ὑπ' ἐγγυήσιν ἄφεσις του ἀπεφασίσθη, καὶ ἡ
ἐγγύησις αὕτη ἐχορηγήθη ἐπιστάται ποινικῶν καταστημάτων,
οἵτινες ἐπέχουσιν (παρεμποδίζουσιν) εἰς τὴν φυλακὴν κατὰδικόν
τινα ὑπὲρ τὸν ὀρισθέντα χρόνον τῆς ποινῆς του, ἐὰν δὲν δικαιολο-
γηθῶσιν ἀποδεικνύοντες ἀποχρῶσάν τινα αἰτίαν, τιμωροῦνται:

1) Με εἰρκτὴν τοῦλάχιστον ὀκτὼ ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἐπίσχεσις ἔγινε
διὰ μῖσος, ἐκείκησιν, ἰδιοτέλειαν ἢ ἄλλο ἀθέμιτον συμφέρον, ἢ
ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτήσεως ὑπερβαίνει τὸν ἕνα μῆνα.

2) Με εἰρκτὴν τὸ πολὺ ὀκτὼ ἐτῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μὲν μία
τῶν δύο εἰρημένων περιστάσεων, διήρκεσεν ὁμως ἡ ἐπίσχεσις
ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομαδα.

3) Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωση, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον μὲν ἑξ μηνῶν, εἰάν ἡ ἐπίσχεσις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἄλλως δὲ, τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 328.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν τιμωροῦνται ἔφοροι δεσμωτηρίων καὶ δεσμοφύλακες, οἵτινες,

1) Μὴ γενομένης πρὸς αὐτοὺς ἐπιδείξεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τοῦ περὶ προσαγωγῆς ἢ φυλάξεως ἐντάλματος ἢ ἄλλου τινὸς προστάγματος τῆς ἀνηκούσης δημοσίας Ἀρχῆς, εἰσδέχονται τινὰ ἀγόμενον εἰς φυλακὴν·

2) Γενομένης αἰτήσεως, δὲν ἐμφανίζουσι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπιτετραμμένους τὴν ἐπὶ τῶν φυλακῶν ἐφορείαν, χωρὶς νὰ ἔχωσι πρὸς τοῦτο ἔγγραφον διαταγὴν τοῦ ἀνήκοντος εἰσαγγελέως ἢ ἀνακριτοῦ·

3) Δὲν ἐκράτησαν τοὺς διατεταγμένους καταλόγους τῆς φυλακῆς, ἢ ζητηθέντας ἀρνοῦνται νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους ἐπιτετραμμένους τὴν ἐφορείαν τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 329.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις λαμβάνει ὑπὸ φύλαξιν τοῦ ἀποπλανημένου παιῶδας, ἀνθρώπους παράφρονας, ἀπόρους, ἐπικινδύνους, ὑπόπτους, συνειλημμένους ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰς ἀξιοποινὸν τινὰ πράξιν, εἰς ἐπαιτείαν ἢ ἀγυρτείαν, καὶ τοὺς κρατεῖ πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, χωρὶς νὰ δώσῃ εἶδῃσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν Ἀρχὴν, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τοὺς προσήκοντας συγγενεῖς τοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποδισμένου ἀνθρώπου.

Γ'. Παράνομος βία καὶ ἀπειλή.

Ἄρθρ. 330.

Ὅστις, εἴτε με πραγματικὴν βίαν εἴτε με ἀπειλὴν, ἐπιχειροῦ τι ἐπὶ τῷ παρανόμῳ σκοπῷ τοῦ νὰ πείσῃ τινὰ ἄκοντα εἰς τὸ νὰ πράξῃ, παραλείψῃ, ἢ ὑποφέρῃ τι, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, καθ' ὅσον ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δὲν περιέχει δεινὴν τινὰ τοῦ δικαίου παράδοσιν.

Δ'. Απαγωγή.

Άρθρ. 331.

Όστις μέ δόλον ή βίαν επιλαμβάνεται άρρενός τινος ή θήλειος, ήτοι άκοντος ή εκόντος μέν, έχοντας όμως ήλικίαν κατωτέραν τών δώδεκα ετών, και άπάγει αυτό μεθ' έαυτού, επί σκοπώ του να τó μεταχειρισθῇ εις άκολασίαν, ή να τó αναγκάσῃ εις γάμον, ή να τó παρχωδύσῃ εις άλλον πρὸς τó αυτό τέλος· όστις πρὸς τόν ειρημένον σκοπόν κατέχει τινά εις τήν εξουσίαν του απείργων αυτόν δολίως ή βιαίως από τόν τόπον τῆς διατριβῆς του παρα τήν θέλησίν του, τιμωρεῖται:

1) Μέ ειρκτήν, εάν ό ένοχος, άφοῦ απήγαγεν ή επελάβετο, κατώρθωσε τόν περί γάμου ή άκολασίας σκοπόν του.

2) Μέ φυλάκισιν τουλάχιστον δύο ετών, εάν δέν επέτυχε του σκοπού του.

Εάν εις τήν τελευταίαν περίπτωση άπέβαλεν εκουσίως τόν όποϊον ειχεν εξ άρχῆς σκοπόν, και πρὸ πάσης ανακρίσεως απέλυ-
σεν αλύμαντον τόν άπαχθέντα, τιμωρεῖται τότε μέ φυλάκισιν τὸ πολὺ ενός έτους.

Άρθρ. 332.

Εάν τις, έχων μέν ὑπέρ τὰ 12 έτη, άλλ' όχι και ὑπέρ τὰ είκοσι και έν, απήχθη εκουσίως από τῆς εξουσίας εκείνων εις τούς όπολους ὑπόκειται, εις τοιαύτην περίστασιν τιμωρεῖται:

α. Ό μέν άπαγαγών,

1) Μέ φυλάκισιν τὸ πολὺ μέν ἑξ εβδομάδων, εάν ή πράξις ειχε σκοπόν τήν άσέλγειαν, ενός δε μέχρι τριών μηνών εάν προσ-
έτι επληρώθη και ό σκοπός.

2) Μέ φυλάκισιν τὸ πολὺ ενός μηνός, εάν έγεινεν ή άπαγωγή επί σκοπώ τῆς μετὰ του άπαχθέντος νυμφεύσεως.

β. Τὸ δε άπαχθέν πρῶτον, εις μέν τήν περίπτωση του άρθρ. 1, μέ φυλάκισιν τὸ πολὺ ενός μηνός, εις δε τήν περίπτω-
σιν του άρθρ. 2, τὸ πολὺ δύο εβδομάδων.

Ε'. Γενικοί όρισμοί.

Άρθρ. 333

Οί εις τὸ άρθρ. 281 εκτεθέντες όρισμοί εφαρμόζονται και εις

τὴν ἐκβίασιν (ἄρθρ. 330) καὶ εἰς τὴν ἀγωγὴν (ἄρθρ. 331), καὶ, ἔάν ὁ ἀπαγαγὼν, ἢ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος παρεχώρησε τὴν ἀπαχθεῖσαν, ἐνυμφεύθῃ αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνάκρισις, οὐδὲ νὰ καταγνώσθῃ ποινὴ, εἰμὴ κατ' αἵτησιν καὶ καταμήνυσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ προσβάλωσι τὸν γάμον ὡς ἄκυρον, καὶ ἀφοῦ οὗτος ἐκηρύχθῃ ὡς ἄκυρος παρὰ τοῦ ἀνηκοντος Δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΘ'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α'. Ψευδῆς καταμήνυσις.

Ἄρθρ. 334.

Ὅστις καταμηνύει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἕνεκα ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου γνωρίζει τὴν ἀθωότητα, ἢ δὲ καταμήνυσίς του εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν τοῦ καταμηνυθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδεῖ καταμηνύσει μὲ φυλάκισιν,

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἔάν ἡ καταμηνυθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡς κακούργημα.

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἢ καταμηνυθεῖσα πράξις ἦναι πλημμέλημα.

3) Δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἔάν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικὴν τινὰ παράβασιν ἢ πταῖσμα,

Β'. Συκοφαντία.

Ἄρθρ. 335.

Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίκου διαφημίσεως ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς δημοσίως ἢ κρυφίως πράξιν τινὰ, ἥτις, ἔάν ἀλήθευσεν, ἤθελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ μὲ φυλάκισιν:

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἔάν ἡ προσαπτομένη πράξις ἦναι κακούργημα.

2) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἔάν αὕτη ἦναι πλημμέλημα.

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἔάν ἦναι πειθαρχικὴ παράβασις ἢ πταῖσμα.

Γ'. Ἐξύβρισις τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 336.

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως ἢ συκοφαντίας προσβάλλει ἀδίκως διὰ λόγου, ἐγγράφου, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως τὴν τιμὴν τοῦ πολίτου ὡς τοιούτου, βλασφημῶν, λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, καὶ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ιδιώματα, δόξας ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἷονδ' ἢ ποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις μὲ φυλακισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν:

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύνηται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴν ἐπὶ ῥοὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος ὡς πολίτου, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ εἰς τὴν πρόοδόν του.

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς διήγησεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

3) Ἐὰν αὕτη ἀπετείνετο εἰς πρόσωπα, τὰ ὅποια, διὰ τὴν τάξιν των ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαίτερον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο ἢ πλειοτέρων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 337.

Μὴ ὑπαρχούσης κάμμιᾶς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιστάσεων, ὁ προσβάλλων ἀδίκως τὴν τιμὴν ἄλλου, ἐὰν τοῦτο ἔγεινεν ἐπὶ παρουσίᾳ τρίτου τινὸς, ἢ ἐγνωστοποιήθῃ εἰς τρίτον παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς, ἄλλως δὲ τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων.

Ἄρθρ. 338.

Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο μηνῶν καταγινώσκεται ὅσακις ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικὸν ἢ θρησκευτικὸν σωματεῖον ἢ κοινωνίαν, εἰς τάξιν ἢ εἰς ὁλόκληρον κλάσιν πολιτῶν ἢ ὅσακις ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον

τοιαύτης ομάδος δόξαι ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Ἄρθρ. 339.

Ἐὰν συκυπηρετοῦντες, καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλωσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπερεπήδησε τὰ συγκεχωρημένα ὅρια ὡς πρὸς τὸν ὑπάλ-
ληλόν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκεῖνον τὴν χρεώσου-
μένην ὑποταγὴν ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπῆς τις πράξις ἢ ἔκφρασις μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου. ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις, καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλ-
λήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 340.

Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἢ ἐξυβρίσει τιμῆς, ἐὰν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθ. 334-338, εἰμφορῇ ν' ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσά-
ψεως.

Ἐὰν ὅμως ἡ γενομένη πρὸς αὐτὸν πρόσαψις ἀφορᾷ σχέσιν τινα τοῦ ιδιωτικοῦ βίου, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόδειξις αὕτη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 336-338.

Ἄρθρ. 341.

Ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένη ποινὴ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸν ἐλάχιστον αὐτῆς ὅρον, ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὁ ὑβριστὴς ἢ δὲν εἶχεν ἐν γένει δικαίωμα νὰ προφέρῃ τὴν ὑβριστικὴν ἔκφρασιν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν τοιαύτην ἔκφρασιν ἢ νὰ κάμῃ τὴν δηλοποίησιν ταύτην κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, τὸν χρόνον, ἢ τὸν τρόπον, ἢ ἐὰν ἄλλως ἐμπεριείχετο εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑβρεως ὑπέρβασις ἢ ὑπερβολή.

Ἄρθρ. 342.

Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξυβρίσιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν

ταύτην ἐμπεριεχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς· μολοντοῦτο ὁ πρᾶ-
γηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνθυβρισαντα αἰτία
μετριάσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 343.

Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 335-338 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς
τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ
μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γενόμενα ἔγγραφα,
σημεῖα, ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε
παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Κ'.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθε-
ροτυπίας προερχομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελη-
μάτων.

Α'. Ἐπιβαρύνουσα ιδιότης.

Ἄρθρ. 344.

Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργή-
ματος ἢ πλημμελήματος ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιβαρύνουσαν
αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε ἐκτὸς τῆς
φυλακίσεως καὶ χρηματικὴ ποινὴ πεντήκοντα μέχρι δύο χιλιά-
δων Δραχμῶν.

Β'. Ἀποτελέσεις.

Ἄρθρ. 345.

Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας
δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ
ἀπετελέσθησαν ἤδη.

Ἀποτετελεσμένα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιόποινον σύγγραμ-
μα, ἢ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακοί-
νωσις δημοσίως ἢ κρυφίως δοθῇ εἰς ἐμπόριον ἢ ἄλλως πω-
βληθῇ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 346.

Ἡ ἅσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν τύπον

ἀναγόμενα κακουρήματα ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατα-
σταθῇ τελεσιδικος, νὰ δημοσιεύεται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ Πριέδρου
τοῦ Δικαστηρίου προδιοριζομένων ἐγχωρίων ἐφημερίδων ἢ ἄλ-
λων περιοδικῶν συγγραμμάτων, με δαπάνην τοῦ καταδικα-
σθέντος.

Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγχωρίον τινα ἐφημε-
ρίδα ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, ὁ ἐκδότης, χρεωσθεῖ νὰ καταχω-
ρίσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὀκτὼ
προσεχῶν ἡμερῶν ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν
εἴκυσιν ἕως διακοσίων Δραχμῶν, καὶ αναγκάζεται νὰ τὴν κατα-
χωρίσῃ.

Ἄρθρ. 347.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἔχει ἐπακό-
λουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ'. Ἐξακολούθησις τῆς καταχρήσεως τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 348.

Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, καταδι-
καζούσης σύγγραμμά τι, ἐξακολουθεῖ νὰ διαδίδῃ, ἢ νὰ τυπώῃ
ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ὡς ἐκδότης ἢ κατ' ἐμπορίαν τὸ σύγγραμμα
τοῦτο, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ε'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 349.

Ὑπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγράμματα:

1) Ὁ συγγραφεὺς, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε εἰς τὴν τυπω-
σιν οὔτε εἰς τὴν ἐκδοσιν ἔλαβε μέρος.

2) Ὁ ἐκδότης, ἐὰν δὲν παραστήσῃ ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγρα-
φεὺς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπεχείρησε τὴν
ἐκδοσιν.

3) Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγρα-
φέα ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην.

4) Ὁ τυπογράφος, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν
κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην.

5) Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, καὶ ὁ παραγγείλας τὴν διά-

ὅστιν αὐτοῦ, εἰάν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ τὸν τυπογραφον.

Ἄρθρ. 350.

Ὁμοίως μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 349 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιοπώλης, εἰάν πωλῇ ἀξιοκατάκριτόν τι συγγραμμά, τὸ ὁποῖον παρέλαβε δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιοπωρίας, ἢ τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συγγραφέως, τοῦ κυρίως ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνήθη χρονολογίαν τῇ τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἥδη γενομένην κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 351.

Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ἰδίως τὰ ἐξῆς:

1) Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, δίδει λόγον ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

2) Εἰάν ὁ συντάκτης ἀποδείξῃ, ὅτι, ἄνευ εἰδήσεώς του, κατεχωρίσθη ἀξιοκατάκριτόν τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν συγγραμμά, ἡ εὐθύνη ἐπίκειται εἰς τὸν εργολάβον, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην, ἢ πάντα ἄλλον αἰτιούντα τῆς καταχωρίσεως.

3) Ἡ παρὰ τοῦ συντάκτου ἐπαγομένη ἀπόδειξις τῆς ἀγνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, εἰάν τὸ φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον, ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον, καὶ κατετέθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον.

Ἄρθρ. 352.

Εἰάν ὁ ὑπεύθυνος ἀποφύγῃ τὴν δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδράσεως, ἢ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διατριβῆς, δίδει τότε λόγον ὁ ἀμέσως ἐπόμενος κατὰ τὴν διὰ τῶν ἁρθρῶν 349 καὶ 351 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαγραφείσαν σειράν.

Γ'. Παραγραφή.

Ἄρθρ. 353.

Ἡ παραγραφή τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς

ἐλευθεροτυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περὶ παραγραφῆς γενικοὺς ὁρισμοὺς (ἄρθρ. 119-122).

Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ἡ παραγραφὴ ἀρχετα ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ὑπογραφέν ἀντίτυπον κατετέθη εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον.

ΚΕΦΑΛ. ΚΑ'.

Περὶ ἀξιοποτρῶν πράξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν τάξιν τῶν προσώπων.

Α'. Προσβολὴ κατὰ τῆς τάξεως τοῦ πολίτου.

Ἄρθρ. 354.

Πᾶσα παράνομος πράξις τείνουσα εἰς ἀνατροπὴν ἢ μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς τάξεως (état civil) ἄλλου τινὸς πρὸς βλάβην αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Β'. Προσβολαὶ κατὰ τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως.

Ἄρθρ. 355.

Ὅς ἔνοχος προσβολῆς τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως θεωρεῖται καὶ καταδικάζεται εἰς εἰρκτὴν ὅστις διὰ παρανόμων πράξεων ἀνατρέπει ἢ μεταβάλλει τὰ οἰκογενειακὰ δίκαια τινος πρὸς βλάβην αὐτοῦ, καὶ ἰδίως ὅστις κρύπτει ἢ ἀπομακρύνει παῖδά τινά, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀντρέψῃ ἢ μεταβάλῃ τὴν οἰκογενειακὴν αὐτοῦ τάξιν, ἢ δὲν τὸν ἀποδίδει εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ τὸν ἀπαιτήσῃ καὶ ὅστις ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ὑποβάλλει ἢ μεταλλάττει παῖδά τινά, ἢ τὸν παριστάνει ψευδῶς ὡς γεννημένον ἀπὸ τὴν θεῖνα μητέρα.

Ἄρθρ. 356.

Ὅστις παρχωρεῖ ἴδια τέκνα εἰς ἀγνώστους ἢ ὑπόπτους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, ἐὰν δὲν εἴπωρῃ νὰ δοθῇ ἀμύμια πληροφορία περὶ τῆς ζωῆς καὶ διατριβῆς τοιούτων τέκνων, καταδικάζεται τὸ πολὺ εἰς ἕξ μηνῶν φυλάκισιν, παρεκτὸς τῶν διὰ τῆς ἀνηκούσης ἀσυνομικῆς Ἀρχῆς περαιτέρω λαμβανομένων μέτρων.

Ἄρθρ. 357.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις, θέλων νὰ

ὀφελήσῃ ἀθεμίτως ἑαυτὸν ἢ ἄλλον, ἢ νὰ βλάβῃ τρίτον τινὰ, ἀποδίδει εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον τὰ δίκαια τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως ξένης τινὸς οἰκογενείας.

Ἐὰν ἡ πράξις αὕτη τεινῇ ἰδίως εἰς ἀντιποίησιν τῆς παρουσίας ἄλλου ζῶντος ἢ ἀποθανόντος, πρὸς βλάβην τοῦ ἔχοντος δικαιώματα, καταγινώσκεται τότε φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 358.

Μέλος οἰκογενείας, γενόμενον ἔνοχον πράξεων, αἵτινες βλάπτουσι τὴν οἰκογενειακὴν τάξιν, πρὸς τῇ ποινῇ ἀποστερεῖται ἐνταυτῷ καὶ ὅλων τῶν ἐκ τῆς συγγενείας νομίμων ὠφελειῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀπετείνεται ἡ πράξις.

Γ. Προσβολαὶ ἀφορῶσαι τὸν γάμον.

Ἄρθρ. 359.

“Ὅστις ἀναπείθει τινὰ εἰς τὸ νὰ συνάψῃ μετ’ αὐτοῦ ἢ μετὰ τινος τρίτου γάμον, ἄκυρον κατὰ τοὺς νόμους, μεταχειριζόμενος ἀπάτην, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ παρασιώπησις τῶν γνωστῶν εἰς αὐτὸν νομίμων τοῦ γάμου κωλυμάτων, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμηνύσει τοῦ ἀπατηθέντος, καὶ ἀφοῦ ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Δικαστηρίου, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 360.

Ἐὰν γάμος τις κηρυχθῇ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Δικαστηρίου ἄκυρος, διότι ἠνάγκασαν εἰς τοῦτον, διὰ βίας ἢ διὰ συνεχῶν ἀπειλῶν, γονεῖς μὲν ἢ ἐπιμεληταὶ παίδων, τὸ τέκνον των, ἐπίτροποι δὲ τὸν ὑπεξούσιόν των, τιμωροῦνται οἱ ἀναγκάσαντες οὗτοι μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 361.

“Ὅστις, διαφεύγων τὸν ἀρμόδιον ληξίαρχον (officier de l'état civil), ἐκτελεῖ τὸν γάμον τοῦ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ μέσου ἄλλου τινὸς ληξιάρχου, ἢ τινος τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, τιμωρεῖται.

1) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποί-

νὴν εἴκοσι μέχοι διακοσίων δραχμῶν, εἰάν ὁ γάμος δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς ἄκυρος.

2) Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, με φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχοι, ἐνὸς μηνὸς καὶ με χρηματικὴν ποινὴν δεκαπέντε ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν.

Δ'. Ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 362.

Με φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχοι τριῶν μηνῶν ἢ με χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ κατὰ γενικὴν διάταξιν ἢ ἰδιαίτεραν παραγγελίαν ὀφείλοντες νὰ συντάττωσι τὰ βιβλία τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν ἢ οικογενειακὴν ταξιν, ἢ νὰ ἐκδίδωσι τὰ ἐπισημὰ ληξιαρχικὰ ἔγγραφα, εἰάν ἐκδίδωσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ ἐκτελῶσι τοιαύτας πράξεις (actes), χωρὶς νὰ προσέχωσιν ἀπὸ χῶντος μὴ γείνη παράβασις τῶν νόμων, κατάχρησις ἢ λάθος ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ τὰ πράγματα, εἰάν παραλείπωσιν ἢ ἀμελῶσι τὴν ἐπιτετραμμένην εἰς αὐτοὺς συνταξιν τῶν βιβλίων τούτων, εἰάν δὲν ἀκολουθῶσιν εἰς ταῦτα τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, οὐδὲ τὰ προφυλάττωσιν ἐπιμελῶς ἀπὸ πάσης ὑπεξαγωγῆς καὶ καταχρήσεως.

ΚΕΦΑΛ. ΚΒ'.

Περὶ ληστείας, ἐκβιάσεως (εἰσπράξεως διὰ βίας) καὶ δηλώσεως τῆς χώρας.

Α'. Ληστεία.

Ἄρθρ. 363.

Ὡς ἔνοχοι ληστείας τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι, θέλοντες νὰ λάβωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν αὐτογνομόνως ξένην κινητὴν περιουσίαν, καὶ νὰ τὴν ἔχωσιν ἀδίκως ὡς δικτησίαν τῶν, προσέβαλον διὰ βίας τινὰ ἢ ἐπέπεσον εἰς αὐτὸν ἢ ἠκείλησαν τὸ σῶμα καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

2) Ὅσοι ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς, ἐκτὸς τῶν ἐργαλείων, τὰ ὅποια φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, εἶναι προσέτι ἐφωδιασμένοι ἰδίως καὶ με ὅπλα, καὶ τὰ μετεχειρίσθησαν τῶντι.

εἰς ἐκφόβισιν ἢ κάκωσιν ἀνθρώπων, εἴτε χάριν ἐκτελέσεως τῆς κλοπῆς, ἢ πρὸς ἐξασφαλισιν τῶν ὑφαιρεθέντων πραγμάτων.

3) Ὅσοι, χωρὶς νὰ ᾔναι πρότερον ἐφωδιασμένοι ἰδίως μὲ ὄπλα, μετεχειρίσθησαν ὅσα τοιαῦτα συνέλαβον, ἢ τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἐαυτῶν πρὸς ἐκίελεσιν τῆς κλοπῆς ἐργαλεῖα τὰ στρέφουσιν εἰς ὄπλα κατὰ τὸν εἰς τὸν ἀριθ. 2 ὠρισμένον τρόπον, διὰ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν μελετηθεῖσαν κλοπὴν.

4) Ὅσοι διὰ βιαίων πράξεων ἐσέρησάν τινα τῶν μέσων τῆς ἀμύνης, καὶ ἐν τούτῳ ἐξετέλεσαν ὑφαίρεσιν· ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ, ἢ ᾔναι καθ' ἑλκε τὰς περιστάσεις πιθανόν, ὅτι δὲν ἐπραξάν τας αἰκίας χάριν ληστείας, ἀλλ' ἐξ ἄλλης αἰτίας κινούμενοι, καὶ διὰ σκοπὸν, τὸν ὁποῖον συνέλαβον μετέπειτα, μετεχειρίσθησαν τὴν ἀμύνην τοῦ βιασθέντος καταστᾶσιν ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ὑφαίρεσιν, ἐφαρμύζονται τότε ὡς πρὸς τὴν ἐκδίωξιν καὶ τὴν συνοδεύσαν ταύτην ὑφαίρεσιν οἱ περὶ τῆς συρροῆς πολλῶν ἀξιοποίνων πράξεων νόμοι (ἄρθρ. 109 καὶ 110).

Ἄρθρ. 364.

Μὲ θάνατον τιμωροῦνται:

1) Λησταί, οἵτινες ἐβασάνισάν τινα σωματικῶς διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ ἀνακαλύψῃ εἰς αὐτοὺς τὴν κεκρυμμένην περιουσίαν του.

2) Λησταί, οἵτινες ἐφόνευσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἢ ἄλλως ἔβαλον εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ ἠρωτηρίασάν τινα, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν πρὸς αὐτὸν βίας ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

3) Λησταί, οἵτινες εἰς δημοσίους ὁδοὺς ἢ τόπους ἐπραξάν τὴν ληστείαν εἴτε μεταχειρισθέντες πρὸς τοῦτο ὄπλα, ἢ καταστήσαντες ἐαυτοὺς ἀγνωρίστους κατὰ τὸν εἰς τὰ ἄρθρ. 366 ἀριθ. 3 ὠρισμένον τρόπον, καὶ συγχρόνως ἐνωπλισμένοι μὲν, ἀν καὶ δὲν ἔκαμον χρῆσιν τῶν ὀπλῶν.

4) Πειραταί παντὸς εἶδους.

Ἄρθρ. 365.

Εἰς δεσμὰ διὰ βίου καταδικάζονται:

1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τινος συμμορίας ληστῶν, ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον·

2) Λησταὶ, οἵτινες ὑπέφερον ἤδη τῶν δεσμῶν τὴν ποινὴν ἕνεκα ληστείας, καὶ ἔγειναν αὐθις ἔνοχοι ληστείας, τιμωρητέας μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα·

3) Λησταὶ, οἵτινες ἔπραξαν τρεῖς τοῦλάχιστον ληστρικὰς πράξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῶν προσκαίρων δεσμῶν·

4) Λησταὶ, ἐὰν ἔβλαψαν μὲν οὗτοί τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 364 ἀριθ. 2, συμπίπτουσι δὲ εἰς τὸ κακούργημα τῶν συγχρόνως καὶ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐπόμενο ἀρθρ. 365 ἀριθ. 2, 3, 4 ἀναφερομένων περιστάσεων·

5) Λησταὶ, οἵτινες, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἀρθρ. 364 ἀριθ. 3, ἔπραξαν ληστείαν τινὰ εἰς δημοσίους ὁδοὺς καὶ τόπους.

Ἄρθρ. 366.

Ἡ ληστεία τιμωρεῖται μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα:

1) Ἐὰν τις αἰκίσθη, ἀλλ' ἄνευ σωματικῆς βλάβης·

2) Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθη ἐνόπλιως μὲ ἀπειλὴν σώματος ἢ ζωῆς·

3) Ἐὰν ὁ ληστής ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν ἀγνώριστον διὰ προσωπείου, μελανώσεως τοῦ προσώπου, ψευδοπώγωνος ἢ τοιούτων ἄλλων μέσων, ἢ ἐνδυόμενος ψευδῇ στολὴν ἢ ἐμφανίζων πλαστὴν προσταγὴν τῆς Ἀρχῆς, ἐπροσπάθησε νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ ἄλλου τινός·

4) Ἐὰν ὁ ληστής εἰσέβαλε διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως εἰς τινος κατοικίαν, ἢ εἰσεχώρησεν ἐν καιρῷ νυκτός·

5) Ἐὰν ἡ ληστεία ἔγεινεν ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων·

6) Ἐὰν ὁ ληστής, ὑποσχὼν ἤδη τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς ἕνεκα ληστείας, ἔγεινε καὶ αὐθις ἔνοχος ληστείας, τιμωρητέας μὲ εἰρκτὴν.

7) Ἐὰν ὁ ληστής ἔπραξε τοῦλάχιστον τρεῖς ληστρικὰς πράξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἤθελε τιμωρεῖσθαι μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 367.

Ληστεία, πραχθεῖσα ἄνευ τινὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν.

Β'. Ἐκβίασις.

Ἄρθρ. 368.

Ὅστις μεταχειρίζεται βιαιοπραγίας ἢ ἀπειλάς, καὶ δι' αὐτῶν ἀναγκάζει τινὰ νὰ πράξῃ ἢ νὰ παραλίπη τι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον ὄφελος, τιμωρεῖται ἔνεκα ἐκβιάσεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Ἐπίσης μὲ ληστήν, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 364-367 ἀναφερομένων περιπτώσεων, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκβιάσεως ἐπέβαλε χεῖρας εἰς τινὰ, ἢ ἀπειλήσῃ τὸ σῶμα ἢ τὴν ζωὴν του·

2) Μὲ εἰρκτήν τὸ πολὺ ἐπτὰ ἐτῶν, ἐὰν ἔπραξε τὴν ἐκβίασιν, διεγείρων φόβον μελλούσης αἰκίας ἢ βλάβης, ἢ μεταχειριζόμενος ἄλλας ἀπειλάς.

Ἄρθρ. 369.

Ἐὰν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, δημόσιός τις ὑπάλληλος, ἐπάγων ὡς ἀπειλήν τὴν δημόσιον ἐξουσίαν του ἐπροσπάθησῃ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ ἄλλον τινὰ δι' ἐκβιάσεως ἰδιωτικὸν ὄφελος, καταδικάζεται διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἰς εἰρκτήν· ἐὰν ὅμως ἡ ἀπειλὴ ᾔτο μικρὰ, καὶ τὸ σκοπούμενον ὄφελος δὲν ὑπερέβαινε τὴν ποσότητα τῶν τριάκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Γ'. Δήωσις τῆς χώρας.

Ἄρθρ. 370.

Ὅστις μὲ σκοπὸν ὁποιασδήποτε ἐκβιάσεως διαδίδει εἰς ὁλοκλήρους χώρας ἀνησυχίαν καὶ τρόμον, ὑψόνων ἐμπρησικὰ σημεῖα, ἢ ἀπειλῶν δι' ἐκθέτων ἢ εἰς διαφόρους ἐπιτελλομένων γραμμῶν, θάνατον, ληστείαν, ἢ ἐμπρησμόν, τιμωρεῖται μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ ἐτῶν δεκαπέντε, ἢ, ἐὰν τῶνόντι ἐπέτυχῃ τοῦ σκοποῦ του, ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν.

ΚΕΦΑΛ. ΚΓ'.

Περὶ κλοπῆς καὶ ὑπεξαίρεσεως.

Α'. Κλοπή.

Ἄρθρ. 371.

Ἐνοχος κλοπῆς εἶναι ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰς κατοχὴν αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ξένα κινητὰ κτήματα, μὴ ἐξαίρουμένων μηδ' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του.

Ἡ κλοπὴ εἶναι τετελεσμένη ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κλέπτης καταλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἀφαιρέσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἢ ἄλλως τὸ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του.

Ἄρθρ. 372.

Ὡς κλοπὴ θεωρεῖται:

1) Ἐάν τις κληρονόμος ὑφαιρέσῃ τι ἐκ τῆς εἰσέτι ἀμερίστου κληρονομίας πρὸς βλάβην τῶν συγκληρονόμων, κληροδόχων (légataires), ἢ δανειστῶν τῆς κληρονομίας· ἢ, ἐάν συνιδιοκτημῶν τις ἢ συεταῖρος ὑφαιρέσῃ τι ἐκ τοῦ κοινοῦ πράγματος ἢ ταμείου, πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν συμμετόχων.

2) Ἐάν τις τυμβωρυχῶν νεκροσυλήσῃ.

Ἄρθρ. 373.

Ἡ κλοπὴ, ἥτις δὲν ἔχει καμμίαν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 374 καὶ 375 ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ιδιοτήτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐάν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 374.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν:

1) Ἐάν πρᾶγμα τι καθιερωμένον εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν ὑφαιρεθῇ ἀπὸ τόπον ἀφωσιωμένον εἰς αὐτήν.

2) Ἐάν ἡ κλοπὴπραχθῇ κατὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς, εἰς τὴν ἀποσκευὴν τῶν ὁδοιπόρων, ἢ εἰς πραγματείας ἐκκομιζομένας ὑπὸ ἀμαξηλατῶν, πεζοδρόμων, ἢ τῆς ταχυπόρου ἀμάξης, δι

ἀποκοπῆς ἢ ῥήξεως τῶν συντεινόντων πρὸς ἐξαφάλισιν ἢ διαφύλαξιν τῶν κλωτίων, δισακκίων, καὶ τῶν τοιούτων.

3) Εἰάν ἡ κλοπὴ γενῇ εἰς κατοικημένα κτίρια δι' ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ῥήξεως, ἢ δι' ἀναβάσεως ἐξωθεν, ἢ διὰ πλαστῆς ἢ διὰ τῆς ἀληθοῦς κλειδῆς, τὴν ὁποίαν ὁ κλέπτης πρὸ τῆς πράξεως κρυφίως ἢ δολίως ἐπρομηθευθῇ διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ πρὸς ὑφαίρεσιν.

4) Εἰάν ἡ κλοπὴ τελεσθῇ, ῥηγνυομένης ἢ βλαπτομένης τῆς παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπιτεθείσης σφραγίδος.

5) Εἰάν ὁ κλέπτης, ἐκτὸς τῶν ὅσα φέρει μεθ' ἐαυτοῦ ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς, ἦναι ἰδίως καὶ με' ὅπλα ἐφωδιασμένος.

6) Εἰάν ἡ κλοπὴ πραχθῇ ὑπὸ τινος συμμορίας.

7) Εἰάν πραχθῇ κλοπὴ, ὑπερβαίνουσα τῶν εἴκοσι Δραχμῶν τὸ ποσὸν, ἀπὸ κλέπτην ὅστις καὶ πρότερον ἐτιμωρήθη δις ἐπὶ κλοπῇ, τοῦλάχιστον με' φυλάκισιν.

8) Εἰάν πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τοῦλάχιστον τρεῖς κλοπαί, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι Δραχμάς.

9) Εἰάν ἡ κλοπὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 375.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται με' πρόσκαιρα δεσμά:

1) Εἰάν ὁ κλέπτης, δις πρότερον ἐπὶ κλοπῇ ἢ λησείᾳ τιμωρηθεὶς με' δεσμὰ ἢ εἰρκτὴν, πράξῃ αὐθις κλοπὴν, ὑπερβαίνουσαν τὰς εἴκοσι Δραχμάς.

2) Εἰάν ὁ κλέπτης, χωρὶς νὰ ἦναι πρότερον ἐφωδιασμένος ἰδίως με' ὅπλα, μετεχειρισθῇ πρὸς ἐκφόβισιν ἢ κακῶσιν τῶν θελόντων νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐκκόμισιν τῶν κλαπέντων, ὅσα ὅπλα συνέλαβεν ἐπὶ τῆς πράξεως, ἢ ὅσα ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ ἐργαλεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς.

3) Εἰάν ὑπὸ τινος συμμορίας ἢ ὑπὸ ἀγυρτῶν ἠνωμένων πραχθῇ κλοπὴ, ἥτις τιμωρεῖται με' εἰρκτὴν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, καὶ 9 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4) Εάν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ κλέπτης συγχρόνως διὰ τρεῖς τοῦλάχιστον κλοπᾶς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

5) Εάν κλοπὴ τις, τιμωρητέα μὲ εἰρκτὴν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῶν χιλίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 376.

Ὡς ἰδιαίτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία θεωρεῖται, εάν ἡ κλοπὴ πραχθῇ:

1) Εἰς πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ τὸν Βασιλικὸν οἶκον, ἢ εἰς κατάστημα ἐκκλησιαστικόν, διδασκαλικόν, ἢ φιλάνθρωπον· ἢ ἄλλως ἀφιερωμένα εἰς ὄφελος ἢ χρῆσιν τοῦ κοινού, ἢ τεθειμένα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ κατὰσχθέντα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

2) Εἰς ζῶα βόσκοντα, αὐλιζόμενα, ἢ ἐλαυνόμενα, εἰς κυφέλας μελισσῶν ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ζῶα εὕρισκόμενα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· εἰς καρποὺς θερισμένους, καὶ μὴ ἐναποταμιευμένους εἰσέτι εἰς περίφρακτον μέρος· εἰς ξυλικὴν κεκομμένην μὲν, ἀλλ' εἰσέτι εἰς τὸ ὑπαίθρον κειμένην· εἰς ξύλα ἐπιπλέοντα, ἢ εἰς σχεδίας· εἰς ἀγριμαῖα περίκλειστα, ἢ ἐν θηριοτροφείοις διαιτώμενα· εἰς ἰχθύας ἐπὶ ἰχθυοτροφείων· εἰς ὀθόνας λευκαινομένας, καὶ εἰς ἄλλα πράγματα μὴ δυνάμενα νὰ φυλαχθῶσιν ἰδίως.

3) Εἰς τεχνουργήματα ἐκτεθειμένα εἰς θέαν τοῦ δημοσίου, ἢ εἰς ἄλλα μνημεῖα, συντείνοντα πρὸς καλλωπισμὸν ἢ ὄφελος.

4) Εἰς κοινὰ ξενοδοχεῖα.

5) Ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας, εἰς δεινοὺς κινδύνους πολέμου, ἐν καιρῷ σάσεως, ἢ εἰς ἄλλας παρομοίας δυστυχεῖς περιστάσεις.

6) Εἰς κοινὰ πρατήρια, εἰς ἀγορὰς γινομένας κατ' ἔτος, ἢ καθ' ἑβδομάδα, ἢ εἰς συρρόην λαοῦ συνηθροισμένου ἐπὶ δημοσίου τόπου.

7) Ἐν καιρῷ νυκτός.

8) Ἀπὸ ὑπηρέτας (ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 377

ἀριθ. 7), ἀπὸ συνεργάτας, ἢ μαθητὰς, ἀπὸ ἡμερομίσθους ἢ ἄλλους μισθάρνας ἢ ἐπισιτιοῦς, οἵτινες εἰσέρχονται διὰ τοῦτο εἰς οἰκίαν τινὰ καὶ ἐξέρχονται αὐτῆς, κατ' ἐκείνων παρὰ τοῖς ὁποίοις ὑπηρετοῦσι, κατὰ τοῦ πρωτεργάτου ἢ οἰκοδεσπότου, ἢ κατὰ τινος, ὅστις εὐρίσκεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατ' οἶκον κοινότητα.

9) Εἰς ἀκατοίκητα κτίρια διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως, ἢ εἰς κατοικημένα, ἀναβάντων τῶν ἐνόχων δι' ἐπιτηδες γενομένων προπαρασκευῶν ἢ βοηθητικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 377.

Ὑφαιρέσεις γερόμεναι,

1) Μεταξὺ συζύγων, ἢ ἀπὸ χηρεύοντα καὶ χηρευούσας εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος ἢ τῆς ἀθανούσης συζύγου καταλειφθεῖσαν περιουσίαν.

2) Μεταξὺ γονέων ἢ ἄλλων θεωρουμένων νομίμως ὡς τοιοῦτων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

3) Μεταξὺ ἀδελφῶν.

4) Μεταξὺ ἀνεψιῶν καὶ θείων, ἢ μεγάλων θείων.

5) Μεταξὺ ἄλλων συγγενῶν ἐνδιαιτωμένων εἰς τὴν αὐτὴν κατ' οἶκον κοινότητα.

6) Μεταξὺ τῶν ἐξ ἰγχιείας συγγενῶν μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ Πολιτικοῦ Δικαίου.

7) Ὑπὸ οἰκετῶν εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ ἐκ λαιμαργίας. Ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν καὶ τιμωροῦνται, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 374 ἀριθ. 4-6 καὶ ἄρθρ. 375 ἀριθ. 3 εἰρημένων περιπτώσεων, μόνον κατ' αἵτησιν καὶ καταμήνουσιν τοῦ βλαφθέντος, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ καταγνωσθῇ ἡ ποινὴ τῶν δεσμῶν ἢ τῆς εἰρκτῆς ἄλλως δὲ, με φυλάκισιν ἀνάλογον.

Ἄρθρ. 378.

Δεν γίνεται ἀνάκρισις οὔτε καταγινώσκειται ποινὴ ἐπὶ κλοπῇ ὅταν ὁ κλέψας, πρὶν ἐτι ἐξετασθῇ ὅπως δῆποτε περὶ τῆς πράξεώς του παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνήργησεν ἀνευ

παρανόμου βλάβης τρίτου τινος τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ ὑφαιρέθεντος πράγματος ἢ τὴν ἐντελὴ ικανοποίησιν τοῦ ζημιωθέντος.

Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις ἢ ἡ ικανοποίησις ἔγεινεν ἐν μέρει μόνον, ὁ ὑφαιρέτας δὲν ἀπαλλάττεται διὰ τοῦτο ἐντελῶς τῆς ποινῆς· καὶ καθ' ὅσον ὁ προσδιορισμὸς καὶ ἡ ἐπιμέτρησις αὐτῆς ἐξήρηται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κλαπέντος πράγματος, καταγινώσκεται τοσαύτη μόνον ποινὴ, ὅση ἀναλογεῖ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιστραφέντος ὑπολειπόμενον.

Ἄρθρ. 379.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς κλοπιμαίας ποσότητος λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἀγοραία τιμὴ, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ ὑφαιρέθεν πρᾶγμα, καθ' ὃν χρόνον ὑφαιρέθη· εἰ δὲ πολλοὶ, ὡς αὐτουργοί, ἔπραξαν τὴν κλοπὴν, εἰς ἕκαστον αὐτῶν καταλογίζεται πλήρης ἡ πρᾶξις, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διανομὴ τοῦ κλαπέντος πράγματος.

Ἄρθρ. 380.

Ὡς κατοικημένα κτίρια θεωροῦνται:

1) Ὅλαι αἱ οἰκίαι, καὶ τὰ κτίρια, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικοῦσι τῶνόντι ἄνθρωποι καὶ ἂν δὲν εὐρίσκοντο αὐτόθι καθ' ὃν χρόνον συνέβη ἡ κλοπή·

2) Ἡ εἰς κατοικημένην οἰκίαν ἀνήκουσα περίφρακτος αὐλὴ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενα κτίρια.

Ἄρθρ. 381.

Περίφρακτος εἶναι ἡ αὐλὴ, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ τις εἰμὴ διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως.

Ἄρθρ. 382.

Ἐξωτερικὴν ῥῆξιν πράττει, ὅστις καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀνοίγει εἴσοδον μὴ οὕσαν πρότερον, ἢ κεκλεισμένην ἤδη, ἢ πλῆθυνει ὑπάρχουσαν τινα ὁπὴν, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ, ἢ κατασκευάζει ἄλλως ὁπὴν τινα, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀνοίξῃ τὴν ὑπάρχουσαν εἴσοδον, διὰ νὰ εἰσδύσῃ, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κλοπὴν χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ.

Άρθρ. 383.

Ἡ ἐσωτερικὴ ρῆξις ἐκτελεῖται διὰ βιαίας ἀνοίξεως θυρῶν, θαλάμων, ἢ ἄλλων ἀποδοχείων.

Άρθρ. 384.

Διὰ πλασῶν κλειδίων ἐννοοῦνται ἀγκυρίδες, ἀντικλειῖδες, καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα, δι' ὧν δύνανται νὰ ἀνοιχθῶσι κλειῖθρα.

Β'. Ὑπεξαίρεσις..

Άρθρ. 385.

Ἐνοχος ὑπεξαίρεσεως εἶναι, ὅστις διακατέχει ἢ φυλάττει ξένον κινητὸν πράγμα, καὶ ἐπ' σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποστερήσῃ τούτου τὸν ἰδιοκτήμονα χωρὶς ἀποζημιώσεως, τὸ κατακρατεῖ, τὸ ἀναλίσκει ὅλον ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπὶ δικαίωματι ἰδιοκτησίας.

Άρθρ. 386.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστερήσεως ἐκλαμβάνεται ὡς ἀποδεδειγμένος κατ' ἐκείνου, ὅστις

1) Ἀρνεῖται εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα πρὸς ἀπαίτησιν, ὅτι διακατέχει ἢ φυλάττει τὸ ζητούμενον.

2) Ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνάλωσιν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, χωρὶς νὰ ἔχη πρόχειρα τὰ μέσα πρὸς ἀντικατάστασιν, καὶ, γενομένης τῆς ἀπαιτήσεως, οὔτε ἀποδίδει τὸ ὑπεξαίρεσέν, οὔτε ἱκανοποιεῖ παραχρῆμα ἐντελῶς ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει.

Άρθρ. 387.

Κατὰ τοὺς περὶ ὑπεξαίρεσεως ὅρους, τιμωρεῖται καὶ ὅστις εὕρισκει πράγμα τι, καὶ, ἀφοῦ γένη ὅπωςδήποτε δημοσία πρόσκλησις πρὸς τὸν εὐρόντα, τὸ ἀρνεῖται, ἢ δὲν ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ἀρχὴν τὴν εὔρεσιν τοῦλάχιστον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὸ κήρυγμα.

Άρθρ. 388.

Ἡ ὑπεξαίρεσις, ἥτις δὲν ἔχει καμμίαν τῶν εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 389 καὶ 390 ὀριζομένων ἐπιδοαρυντικῶν ἰδιοτήτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν τὸ ὑπεξαίρεσθέν ὑπερβαίνῃ τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν.

Άρθρ. 389.

Ἡ ὑπεξαίρεσις τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν:

1) Ἐὰν αὕτη, ὑπερβαίνουσα τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν, πραχθῇ παρὰ τινος, ὅστις καὶ πρότερον ἤδη ἐτιμωρήθη ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει τοῦλάχιστον μὲ φυλάκισιν.

2) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἔνοχος διὰ τρεῖς ὑπεξαίρεσεις συγχρόνως, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν.

3) Ἐὰν ἡ ὑπεξαίρεσις ἐκτελεσθῇ διὰ ῥήξεως, ἢ βλάβης τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπιτεθειμένων σφραγίδων.

4) Ἐὰν γενῶσιν ἔνοχοι ὑπεξαίρεσεως ἐπίτροποι καὶ κηδεμόνες εἰς τὴν περιουσίαν τῶν ὑπεξουσίων των· θεματοφύλακες (deposi-taires), μεσεγγυοῦχοι, κηδεμόνες ομάδος καὶ διοικηταὶ κτημάτων, διωρισμένοι ἢ ἐπικυρωμένοι παρὰ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν περιουσίαν, τῆς ὁποίας τοὺς διεπιστεύθη ἡ φύλαξις, ἢ ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν ομάδα· ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν εἰς τὴν κληρονομίαν· διαχειρισταὶ δημοτικῆς περιουσίας, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, εἰς χρήματα τῶν καταστημάτων ἢ τῶν δήμων.

5) Ἐὰν ἡ τιμὴ τοῦ ὑπεξαίρεθέντος πράγματος ὑπερβαίνῃ τὰς τετρακοσίας Δραχμάς.

Άρθρ. 390.

Ἡ ὑπεξαίρεσις τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμά:

1) Ἐὰν ὁ πράξας δις πρότερον ἐτιμωρήθη μὲ δεσμὰ ἢ μὲ εἰρκτὴν, ἔνεκα ὑπεξαίρεσεως, καὶ ἤδη ἔγεινεν αὐτὸς ἔνοχος ὑπεξαίρεσεως, ὑπερβαινούσης τὰς εἴκοσι Δραχμάς.

2) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τρεῖς τοῦλάχιστον ὑπεξαίρεσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

3) Ἐὰν τὸ ποσὸν ὑπεξαίρεσεώς τινος, τιμωρητέας κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀριθ. 3 καὶ 4 μὲ εἰρκτὴν, ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας Δραχμάς.

Άρθρ. 391.

Ὡς ἰδίως ἐπιβαρύνουσα αἰτία λογίζεται, ἐὰν ἡ ὑπεξαίρεσις προχθῇ,

1) Ἀπὸ ξενοδόχους, ἐμπόρους μετερχομένους τὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ διακομιδῆς ἐμπόριον πλοιάρχους, ἐργολάβους παντός εἶδους, ἀμαξηλάτας, ἀκατηλάτας, ἢ τοὺς γραφεῖς τούτων, ἐπιστάτας, ναύτας, ἀμαξοκόμους, ἢ ἄλλους ὑπηρέτας, χειρεργάτας (main d'oeuvre) ἢ ἄλλους ἐργάτας, οἰκέτας, ἡμερομίσθους, συνεργάτας ἢ μαθητάς, εἰς πράγματα διαπεπιστευμένα εἰς αὐτοὺς, χάριν φυλάξεως, μετακομίσεως, παραδόσεως, ἢ ἐπεξεργασίας.

2) Ἀπὸ διακατόχους ἐνεχύρων εἰς τὸ παραδοθὲν εἰς χεῖρας των ἐνέχυρον.

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν διέλαβε τὸ ἄρθρον 376 ἀριθ. 1 καὶ 5.

Άρθρ. 392.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσιπέντε μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις, ἀφοῦ ὑπέβαλεν εἰς δικαστικὴν τινὰ συζήτησιν ἔγγραφα δικαιώματος παρεκτικὰ, δικολογικὰ καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἤθελεν ἀποσπάσει ταῦτα ἀπὸ τὸν φάκελλον, ἢ τὰ ὑπεξαίρει καθ' οἷονδῆποτε τρόπον.

Εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δικάζει τὴν διαφορὰν, ἀπόκειται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν.

Άρθρ. 393.

Πᾶν ὅ,τι διετάχθη περὶ κλοπῆς εἰς τὰ ἄρθρα 377-379, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν ὑπεξαίρεσιν.

Άρθρ. 394.

Ὅστις ἰδιοποιεῖται χρήματα, ἔγγραφα παρεκτικὰ δικαιώματος, ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα διεπιστευθῆσαν εἰς αὐτὸν καθὸ δημόσιον ὑπάλληλον, πρὸς φυλάξιν, διαχείρισιν, διανομὴν, ἢ παράδωσιν εἰς ἄλλην Ἀρχὴν, ἢ εἰς ἰδιώτην τινὰ, καταναλίσκει ταῦτα ὁλοκλήρως ἢ ἐν μέρει, ἢ τὰ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπὶ δικαιώματι ἰδιοκτησίας (ἐξαιρουμένων των περιπτώσεων τοῦ

485 ἄρθρου), εἴτε τὰ διαπιστευθέντα χρήματα ἢ πράγματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος ἢ εἰς ἰδιώτην, εἴτε ἡ ἰδιοποίησις, ἀνάλωσις, ἢ παραχώρησις ἐπράχθη ἐπὶ σκοπῷ ἀντικαταστάσεως, καὶ εἶναι ἕτοιμα τὰ πρὸς ταύτην μέσα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν· με εἰρκτην δὲ, ἐὰν ἡ ποσότης ἢ ἡ τιμὴ τοῦ νοσφισθέντος ὑπερβαίῃ τὰς πεντακοσίας δραχμάς· καὶ τέλος μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, τιμωμένου ἐπίση, πεντακοσίων δραχμῶν τοῦ νοσφισθέντος, ἤθελε τραπῇ ἐν ταύτῳ εἰς φυγὴν.

Ἄρθρ. 395.

Ὅστις γίνεται ἔνοχος ὑπεξαίρεσεως πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν τὸν διεπιστεύθησαν μὲν χάριν τοῦ δημοσίου χαρακτῆρός του, κατέρθωσεν ὅμως νὰ τὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του δυνάμει αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρός του, τιμωρεῖται, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 388-390· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς φυλάκισις μόνον καταγινώσκεται, ὁμοῦ μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνάπτεται καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολή.

ΚΕΦΑΛΑ. ΚΔ'.

Περὶ ἀπάτης.

Α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 396.

Ἐνοχος ἀπάτης εἶναι ὅστις, θέλων νὰ βλάβῃ ἄλλον, ἢ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος, παριστᾷ ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἀποκρύπτει ἢ παράσιωπᾷ ἀθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, καὶ ἐντεῦθεν βλάπτει τὸν ἄλλον ἢ ὠφελεῖται ὁ ἴδιος.

Ὡς ἀπατεῶν ἐπίσης θεωρεῖται καὶ ὅστις ἐν γνώσει κάμνει πρὸς ἰδιὸν τοῦ ὄφελος, ἢ πρὸς βλάβην τρίτου τινός, χρῆσιν ἀπάτης γενομένης παρ' ἄλλου.

Ἄρθρ. 397.

Ἡ ἀπάτη ἐκτὸς μὲν τῶν συμβολαίων γινομένη εἶναι πάντοτε τιμωρητέα· κατὰ δὲ τὰ συμβόλαια ἐπισύρει τὴν ποινὴν εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

1) Ὄταν εἷς τι συμβόλαιον, ἀμφοτερόφελές (bilatéral), ἢ ἀπάτη, ἢ ἡ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἄλλου ὠφελεία, κταφέρεται εἰς οὐσιώδη τοῦ συμβολαίου ἄρθρα, καὶ ἐκ τούτου προκύπτει ἄδικον κέρδος, ἢ προξενεῖται ζημία.

2) Ὄταν εἷς ἐτερόφελής (unilatérales) συμφωνίας ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐξαπατᾷ εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν σύμφωνίαν, καὶ ἐντεῦθεν τὸν ὑποβάλλει εἰς ζημίαν.

Ἄρθρ. 398.

Ἡ ἀπάτη, ἣτις δὲν ἔχει κῆμμίαν τῶν εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα 399 καὶ 401 ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ιδιοτήτων, εἰάν ἡ ἐντεῦθεν προσγενομένη ζημία, ἢ τὸ προκύψαν ἀσυγχώρητον κέρδος, ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.

Ἄρθρ. 399.

Ἡ ἀπάτη τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν:

1) Ἐάν ὁ ἀπατεῶν μετεχειρίσθῃ ὡς μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπάτης τὴν θρησκευομένην, θρησκευτικὴν τινὰ τελετὴν, ἢ πράγμα διὰ τῆς θρησκευτικῆς καθιερωμένον.

2) Ἐάν, διὰ τῆς χρήσεως πλαστῶν διαβατηρίων ἢ ἐπιστήμων πιστοποιητικῶν, συνάγωνται ἔρανοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι τοῦτο γίνεται διὰ δυστυχήσαντας αἰχμαλώτους ἢ ἐνεκα θεαρέστων σκοπῶν.

3) Ἐάν ἡ ἀπάτη ἔγινε μὲ ἰδιοτελῆ σκοπὸν διὰ δεισιδαιμόνων ἢ δολερῶν καταγοητεσιῶν, καὶ μάλιστα διὰ σημειομαντείας ἢ ὀνειρομαντείας, προφητειῶν, ἐξορκισμῶν, θησαυρωρυχίας, ἢ χρυσοποιίας.

4) Ἐάν ἡ ἀπάτη ἐπράχθῃ ἀπὸ συμμορίαν τινὰ ἢ ἀπὸ ἀγύρτας ἠνωμένους.

5) Ἐάν εἷς ἀνοικτὰ ἢ ἐλεύθερα ἐπιτηδεύματα ἔγινε χοῆσις νενοθευμένων μέτρων ἢ σταθμῶν.

6) Ἐάν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος χρυσόν, ἄργυρον, ἢ τιμαλφεῖς λίθος πωλοῦντες, δίδωσιν ἐν γνώσει πραγματείας ἐξ ἀδοκίμων ἢ εὐτελεστέρων μετάλλων ἀντὶ δοκίμων, ἢ ψευδεῖς λίθους ἀντὶ τιμαλφῶν, ἢ μεταλλάσσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένα μέταλλα ἢ τοὺς τιμαλφεῖς λίθους μὲ εὐτελῆ μέταλλα ἢ ψευδεῖς λίθους.

7) Ἐὰν οἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 389 ἀριθ. 4 ἀναφερόμενοι γίνωνται ἔνοχοι ἀπάτης ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένα ἀντικείμενα·

8) Ἐὰν ὁ δὲς ἤδη πρότερον ἕνεκα ἀπάτης μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τιμωρηθεὶς, ἐκτελέσῃ καὶ αὐθις ἀπάτην, ὑπερβαίνουσαν τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

9) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθοῦν συγχρόνως τρεῖς ἀπάται, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

10) Ἐὰν ἡ ἀπάτη ὑπερβαίῃ τὰς τετρακοσίας Δραχμάς.

Ἄρθρ. 400.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 5 τὰ νενοθευμένα μέτρα καὶ σταθμὰ δημεύονται.

Ἄρθρ. 401.

Ἡ ἀπάτη τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμά:

1) Ἐὰν ὁ ἀπατεὼν ἐτιμωρήθῃ δὲς πρότερον μὲ δεσμὰ ἢ μὲ εἰρκτὴν ἕνεκα ἀπάτης καὶ ἤδη ἔπραξεν αὐθις ἀπάτην ὑπερβαίνουσαν τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

2) Ἐὰν πραχθῇ ὑπὸ συμμορίας τινὸς, ἢ παρ' ἀγυρτῶν ἡνωμένων, ἀπάτη τιμωρητέα κατὰ τὸ ἄρθρον 399 ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 10, μὲ εἰρκτήν·

3) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ αὐτὸς συγχρόνως διὰ τρεῖς τοῦλάχιστον ἀπάτας, τὰς ὁποίας δὲν ἔπραξε μετὰ τινος συμμορίας, καὶ ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς·

4) Ἐὰν ἀπάτη, τιμωρητέα μὲ εἰρκτήν, ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν χιλίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 402.

Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 376 ἀριθ. 1 καὶ 5 καὶ οἱ τῶν ἄρθρων 377-379 καὶ 391 ἀριθμ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἀπάτην.

B'. Ἰδιαιτέρως.

1. Δι' ἀπάτης μείωσις τῶν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων φόρων.

Ἄρθρ. 403.

Ὅστις ζημιοῖ δι' ἀπάτης τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους φόρους ἢ δασμοὺς, ἐκτὸς τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν

ἐπισύρει ἢ πράξις δι' ἄλλων περιστάσεων, τιμωρεῖται καὶ μετὰ τὸ τετραπλοῦν τοῦ προσδοκηθέντος κέρδους.

Μειώσεις καὶ ἀπάται, ἀφορῶσαι τὰ περὶ δασμῶν, τελωνίων, ἀλικῶν, ταχυδρομείων καὶ χαρτοσήμων τιμωροῦνται, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰδίως ἐκδεδομένας διατάξεις.

2. Ἀπάτη ὡς πρὸς τὰ χρέη (*dettes*).

Ἄρθρ. 404.

Ὅστις εὐρισκόμενος εἰς κατάσασιν πτωχεύσεως, βοηθεῖ δι' ἀπατηλῶν πράξεων τινὰς τῶν δανεισῶν τοῦ μᾶλλον παρ' ἄλλους, ἢ, διὰ τὴν ζημιώσιν τοῦ δανειστάς του, ἀποκρύπτει ἢ ὑπεξάγει χρήματα ἢ πράγματα ἔχοντα χρηματικὴν ἀξίαν, ἀποσιωπᾷ τὰ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενα (*dettes actives*), ἢ ἀποδέχεται κρυφίως τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ἢ παριστᾷ πλαστοὺς δανειστάς, ἐὰν ὁ τοιοῦτος δὲν ἔγεινεν ἐντεῦθεν ἔνοχος δολίας χρεωκοπίας, ὥς ἔμπορος, τραπεζίτης ἢ ἐργαστασιάρχης, τιμωρεῖται κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 398 καὶ 399 ἀριθ. 10.

Ἄρθρ. 405.

ἔμποροι, τραπεζίται, ἢ ἐργαστασιάρχαι, οἵτινες, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, λογίζονται ἔνοχοι ἢ συναίτιοι δολίας χρεωκοπίας, τιμωροῦνται μετὰ εἰρκτὴν, κατὰ δὲ ἀπλήν χρεωκοπίαν, μετὰ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 406.

Κολλυβισαὶ (*agens de change*), μεσῖται πραγματειῶν, μεσῖται ὁδηγοὶ πλοίων καὶ ἄλλοι μεσῖται (*courtiers*), ἐπὶ ἀπλῇ μὲν χρεωκοπίᾳ τιμωροῦνται μετὰ εἰρκτὴν, ἐπὶ δολίᾳ δὲ, μετὰ δεσμὰ πρόσκαιρα.

3. Ἀπάτη διὰ ψευδῶν διαφημίσεων.

Ἄρθρ. 407.

Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐκφραυλίσῃ μεταλλικὰ νομίσματα μὴ ἀπηγορευμένα, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην αὐτῶν ἀξίαν, ἢ θέλων νὰ καταστήσῃ τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν, τῶν γραμματίων τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλων, εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένων πραγμάτων μείζονα ἢ ἐλάσσονα παρὰ τὴν συνήθη

διὰ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς, ὁριθεῖσαν τιμὴν, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πώλησιν τοιούτων πραγμάτων, ἢ νὰ ὑποβάλῃ ταύτην βιαίως εἰς ὠρισμένην τινὰ τιμὴν, διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς φήμας ἢ ἀνυπαρκτά πράγματα, εἰάν τοῦτο ἔγινε κατὰ προηγουμένην συμφωνίαν μετὰ πολλῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι χιλίων Δραχμῶν ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑ ΚΕ'.

Περὶ ζημιῶν γενομένων δι' ἐμπρησμοῦ ἢ πλημμύρας.

Α'. Εμπρησμός.

Ἄρθρ. 408.

Ὅστις ἔβηλε πῦρ εἰς οἰκήματα, εἰς πεπληρωμένα πλοῖα, εἰς ἀποθήκας, ἢ ναυπήγια, τὰ ὅποια κατοικοῦνται, ἢ χρησιμεύουν πρὸς κατοίκησιν, ἢ εἰς ἄλλας ἀνθρώπων κατασκευώσεις, ἢ εἰς κτίρια ἢ πράγματα, τὰ ὅποια προτεγγίζουσι τοσοῦτον εἰς κατοικίας καὶ κατασκευώσεις ἀνθρώπων, ὥστε δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ταῦτα τὸ πῦρ, τιμωρεῖται:

- 1) Με δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰάν δὲν ἐξερράγῃ τὸ πῦρ·
- 2) Με δεσμὰ διὰ βίου, εἰάν ἐξερράγῃ τὸ πῦρ·
- 3) Με θάνατον, εἰάν, ἐκτὸς τῆς ἐκρήξεως τοῦ πυρὸς, συνέβησαν ἐνταυτῷ καὶ αἱ εἰς τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον 409 ὀριζόμεναι ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις, ὅλαι ὁμοῦ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρ. 409.

Ὡς αἰτίαι ἐπιβαρύνουσai θεωροῦνται:

- 1) Ἐάν διὰ τοῦ ἐκραγέντος πυρὸς ἐφονεύθῃ ἢ ἐπικινδύνως ἐβλάφθῃ τις, καθ' ὅσον ὁ ἐμπρηστὴς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ το συμβαν τοῦτο·
- 2) Ἐάν τὸ πῦρ ἐξερράγῃ καθ' ὃν χρόνον συνήθως οἱ κάτοικοι ὑπνώττουσι·
- 3) Ἐάν ὁ ἐμπρησμός συνέβῃ εἰς πόλεις ἢ χωρία, καθ' ὃν καιρὸν τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων μέρος εὑρίσκετο ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ τοῦτο ἦτον γνωστὸν εἰς τὸν ἐμπρηστήν·

4) Ἐὰν ὁ κακοῦργος ἔβαλε πῦρ εἰς πόλεις ἢ χωρία κατὰ διαφόρους τόπους συγχρόνως, καὶ τὸ πῦρ ἐξερράγη τοῦλάχιστον εἰς ἓνα τόπον·

5) Ἐὰν τὸ πῦρ ἐβλήθη εἰς τοιούτους συναθροίσεως τόπους, ὅπου πολὺς ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐξετέθη εἰς τῆς βλάβης τὸν κίνδυνον·

6) Ἐὰν ὁ ἐμπρησμὸς ἔγεινεν ἐν καιρῷ κοινῆς ἀνάγκης, σάσεως, πολέμου, ἐν κινδυνῷ πλημμύρας, καὶ τῶν τοιούτων·

7) Ἐὰν τὸ πῦρ ἐβλήθη εἰς κτίρια, ὅπου εἶναι ταμιεύματα πυρίτιδος, ἢ εἰς τόπους, πλησίον τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τοιαῦτα, καὶ ὁ ἐμπρηστὴς εἶχεν εἰδῆσιν τοῦ πράγματος·

8. Ἐὰν ὁ ἐμπρηστὴς ἔβαλε τὸ πῦρ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ εὐκολύνῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλους εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλου κακουργήματος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγεινε τῶντι τοῦλάχιστον ἀπόπειρα.

Ἄρθρ. 410.

Ὅστις βάλλει πῦρ εἰς μεμονωμένα ἀκατοίκητα κτίρια, εἰς ἀπαδοχεῖα, πλοῖα, ἀποθήκας, ναυπήγια, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 408 διαλαμβανομένων περιστάσεων, εἰς καχωρισμένους σωρούς ξύλων, συγκεκομισμένους καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον ἔτι κειμένους καρπούς ἀγρῶν, λειμώνων καὶ κήπων, εἰς χωριστὰ δένδρα, αἰμασίας, θάμνους, καὶ εἰς ἄλλα πράγματα, ἐκ τῆς ἐμπροθέσεως τῶν ὁποίων δὲν εἶναι παντάπασι πιθανὸν οὔτε τὸ πῦρ νὰ μεταδοθῇ, οὔτε νὰ κινδυνεύσουν κατοικίαι ἀνθρώπων, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν τὸ πῦρ δὲν ἐξερράγη, μὲ φυλακισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν δὲ ἐξερράγη, τοῦλάχιστον ἑξ̄ μηνῶν.

Ἄρθρ. 411.

Ὁ ἐμπρησμὸς, ὅστις συνέβη ἰδίως εἰς δάση, ἢ εἰς μήτωθερισμένους δημητριακοὺς καρπούς, χωρὶς ὅμως νὰ φέρῃ κίνδυνον εἰς ἀνθρώπους, ἢ εἰς ἀνθρώπων κατασκηνώσεις, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, καὶ ἐὰν τὸ πῦρ ἐξερράγη, μὲ πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 412.

Ὅστις βάλλει μόνος πῦρ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του,

1) Ἐὰν ἡ πυρπόλησις συμβῇ μὲ κίνδυνον ἀνθρώπων ἢ ξένης.

ἰδιοκτησίας, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν.

2) Ἄλλως δὲ, τιμωρεῖται μόνον ὅταν γενῇ μὲ σκοπὸν ἀπάτης· καὶ ἐπὶ ἀπλῶ μὲν ἐμπρησμῷ, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν· ἐὰν ὅμως ἡ γενομένη βλάβη ὑπερβαίνῃ τὰς τετρακοσίας δραχμάς, μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 413.

Ἐκρηξίς πυρὸς ὑπάρχει ὡσάκις τὸ πῦρ μεταδοθῇ εἰς ἄλλα πράγματα, ἐκτὸς τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν.

Ἄρθρ. 414.

Ἡ ὑποτροπὴ ἢ συρρόη ἐπισύρει εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς τὸ ἀμέσως βαρύτερον εἶδος τῆς ποινῆς τότε μόνον,

1) Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ καταγνωσθῇ εἰς τὸν ὑπότροπον ποινὴ τοῦ αὐτοῦ εἶδους μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπέφερε πρότερον·

2) Ὅταν ἐκ τῶν συρρέόντων ἐμπρησμῶν τοῦλάχιστον οἱ τρεῖς ἀξιοποινότεροι ἤθελαν τιμωρεῖσθαι μὲ ποινὴν τοῦ αὐτοῦ εἶδους.

Ἡ τοιαύτη μετάδοσις ἐπὶ τὴν ἀμέσως βαρυτέραν ποινὴν δὲν συμβαίνει ποτὲ ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἐὰν ἡ πράξις καθ' ἑαυτὴν δὲν ἐπισύρῃ τὴν τοιαύτην ποινὴν.

Ἄρθρ. 415.

Ὅστις βαλὼν πῦρ, ἐμποδίσῃ τὴν ἔκρηξιν αὐτοῦ, ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς· ὅστις δὲ σβύσῃ ἀμέσως ὁ ἴδιος τὸ μόλις ἐκραγὲν πῦρ εἰς τρόπον, ὥστε δὲν προέκυψε καμμία ἄλλη ζημία παρὰ τὴν συμβᾶσαν ἐκ μόνης τῆς ἐκρήξεως αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 416.

Ἐὰν τὸ πῦρ, μετὰ τὴν ἔκρηξιν, καὶ ἀφοῦ ἔφερε ζημίαν τινά, ἀλλὰ πρὸ τῆς περαιτέρω διαδόσεώς του σβεσθῇ παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐμπρηστοῦ, ἢ δια τῆς αὐθορμητοῦ προσπάθειάς του, καταγινώσκειται τότε ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἀντὶ τοῦ θανάτου, πλὴν τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 409 ἀριθ. 1 ὠρισμένης περιπτώσεως· ἡ εἰρκτὴ ἀντὶ τῶν δια βίου δεσμῶν· ἡ φυλάκισις ἀντὶ

τῶν προσκαίρων δεσμῶν· καὶ ἡ μέχρις ἑνὸς ἔτους φυλάκισις ἀντὶ τῆς εἰρκτῆς· ὅσακις δὲ, ἃ ἐν τῶν μετρίαζόντων τὴν ποινὴν λόγων, ἤθελεν ἀπαιτεῖσθαι ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως, πρέπει αὕτη νὰ ἐλαττοῦται ἀναλόγως, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνει ποτὲ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρ. 417.

Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας, ἔγεινεν αἷτιος ἔμπρησμοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται καὶ ὅστις, δι' ἀποκρύψεως τοῦ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ συμβάντος ἔμπρησμοῦ, ἔγεινεν αἷτιος τῆς ἐπιβλαβοῦς διαδόσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 418.

Ἐξαιρεῖται πάσης ποινῆς ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος αἷτιος τοῦ ἔμπρησμοῦ, ἐὰν τὸν καταπαύσῃ ὁ ἴδιος, ἢ δ' αὖ τῆς ταχείας πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀγγελίας τοῦ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς κατάπαυσιν, ἢ ἀνακοπὴν τῆς διαδόσεως τοῦ πυρός.

Β'. Ἐπίτηδες γενομένη πλημμύρα.

Ἄρθρ. 419.

Ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προξενήσῃ πλημμύραν, διορύττει ἢ φθείρει χώματα, καὶ ἐκθέτει οὕτως εἰς κίνδυνον ἀνθρώπους ἢ κτήματα, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ θάνατον, ἐὰν τις ἀπέθανεν ἐκ τῆς πλημμύρας·
- 2) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν τις ἐβλάβη ἐπικινδύνως, ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος, ἢ ἐὰν ἡ πλημμύρα ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλου τινὸς κακουργήματος, καὶ ἔγεινε τοῦλάχιστον ἡ ἀπόπειρα τούτου.
- 3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν τις περιέπεσεν εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τοὺς ἐξ μῆνας μὲν, ἐλαττον ὅμως τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἢ ἐὰν ἡ ἐντεῦθεν ἐπισυμβῶσα ζημία ὑπερβαίνει τὰς δισχιλίας δραχμὰς·
- 4) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τις κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τὸν ἓνα μῆνα, ἐλαττον ὅμως τῶν ἐξ μηνῶν, ἢ ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνει μὲν τὰς τετρακοσίας δραχμὰς, ὅχι ὅμως καὶ τὰς δισχιλίας·
- 5) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρ. 420.

Ἡ ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας προξενηθεῖσα πλημμύρα ἐπισύρει φυλάκισιν το πολὺ τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΛ. ΚΖ'.

Περὶ ἄλλων φθορῶν καὶ βλαβῶν ξένης ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 421.

Ἡ ἐκ προθέσεως φθορὰ ἢ βλάβη ξένης ιδιοκτησίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, εἰὰν γενῇ εἰς πράγματα ἄλλα παρὰ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα 422-424, ἢ κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐν αὐτοῖς ὀρίζομενον τρόπον, καὶ εἰὰν, κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς γενομένης ζημίας, ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῶν εἴκοσι Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 422.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ἡ ἐκ προθέσεως βλάβη ἢ φθορὰ ξένης ιδιοκτησίας, εἰὰν αὕτη πραχθῇ:

1) Δι' ἀναβάσεως ἢ ῥήξεως εἰς κτίρια, ἢ ὑπὸ πολλῶν ἡνωμένων, ἢ παρ' ἀνθρώπων ἐπὶ τούτῳ ἰδίως ὠπλισμένων.

2) Εἰς πράγματα καθιερωμένα πρὸς ὄφελος καὶ χρῆσιν τοῦ δημοσίου, ἰδίως εἰς ἐργαλεῖα κατασκευαστικὰ τοῦ πυρὸς, γεφύρας, ὁδοῦς, διώρυγας, χώματα, φρέατα, ὑδραγωγεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα.

3) Εἰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ ἄλλα πρὸς κοινὴν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τείνοντα οἰκοδομήματα.

4) Εἰς πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ συντήρησις διαφέρει ἰδίως τὴν Κυβέρνησιν, μάλιστα εἰς συλλογὰς ἀφοριώσας τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, εἰς ἔργα, μηχανάς, πηρασκευάς, ταμιεύματα καὶ λοιπὰ ἀνήκοντα εἰς ἐργοστάσια, εἰς τὴν μεταλλείαν, καὶ τὴν χωνευτικὴν.

5) Εἰς δενδροφυτεῖας, καὶ ἄλλα φυτουργήματα.

6) Ἐὰν ἡ ἐκ τῆς φθορᾶς ἢ βλάβης προξενηθεῖσα ζημία ὑπερβαίνῃ μὲν τὰς τετρακοσίας, δὲν ἀναβαίνει δὲ εἰς τὰς χιλίας Δραχμάς.

Ἄρθρ. 423.

Μὲ εἰοκτὴν τιμωρεῖται ἡ ἐκ προθέσεως φθορὰ, ἢ βλάβη ξένης ιδιοκτησίας:

1) Ἐὰν δύο ἢ πλείονες τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 422 ἀναφερομένων περιστάσεων συμπέσωσι, καθόσον εἶναι δυνατὴ ἡ σύμπτωσις των·

2) Ἐὰν ἡ γενομένη ζημία ὑπερβαίνει τὰς χιλίας Δραχμάς.

Ἄρθρ. 424.

Ἐπίσης μὲ τὴν πλαστογραφίαν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 247-257 τιμωρεῖται ἡ πρὸ βλάβην ἄλλου ἐπιχειρουμένη ἐξαφάνισις, ἡ ὑπεξαγωγή γνησίου τινὸς δημοσίου, ἡ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 425.

Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται, εἰς τοιαύτη ἐκ προθέσεως φθορὰ ἢ βλάβη συμβῇ,

1) Εἰς πράγματα ιδιόκτητα τοῦ κράτους, τοῦ Βασιλέως, ἢ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου ἐκκλησίας τινὸς ἢ καταστήματος δημοσίου, καθιερωμένου εἰς λατρείαν, ἐκπαίδευσιν, ἢ ἀγαθοεργίαν·

2) Εἰς πράγματα, τὰ ὅποια, κατὰ τὴν φύσιν, ἢ τὸν προσδιορισμὸν των, μὴ δυνάμενα νὰ φυλαχθῶσιν ἀσφαλῶς, ἀφίνονται εἰς τὴν δημοσίαν πίστιν, ἰδίως δὲ εἰς καρποὺς ἀτυγκομίστους, εἰς γεωργικὰ σκεύη κείμενα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς πλοῖα κείμενα ἐπὶ ποταμῶν, ἢ διωρύγων, ὁρμῶν ἢ λιμένων, καὶ εἰς λευκαينوμένας ὀθόνας καὶ τὰ παρόμοια·

3) Ἐκ μίσους, ἐκδικήσεως, ἢ κακίας κατὰ τινος δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἔνεκα τῆς ἐκτελέσεως ἢ ὡς πρὸς τὴν ἐκτελεσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του·

4) Ἐν καιρῷ νυκτός.

Ἄρθρ. 426.

Πᾶσα φθορὰ ἢ βλάβη ξένης ιδιοκτησίας, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 422 ἀριθ. 1-4 καὶ ἄρθρον 424 δικασέων περιπτώσεων, ἀνακρίνεται καὶ τιμωρεῖται ἐπὶ καταμηνύσει ἢ αἰτήσῃ τοῦ βλαφθέντος.

Ἄρθρ. 427.

Ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ θανατώσῃ ἢ βλάψῃ κτήνη ἄλλων, φαρμακεύει νομάς, λειμῶνας, λίμνας, ἢ ἄλλα ποτίσματα ζώων·

ὅστις διαδίδει ἐκ προθέσεως λύμην, ἢ ἄλλην νόσον ζώων μολυν-
τικήν, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.
- 2) Μὲ εἰρήνην, εἰάν τωόντι ἐθανατώθησαν ἢ ἐβλάβησαν ἐντεῦθεν ζῶα ἄλλου ἢ ἄλλων.
- 3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰάν ἡ βλάβη ἢ ὁ θάνατος ἐξετάθη εἰς ζῶα ὀλοκλήρων δῆμων ἢ τόπων.

Ἄρθρ. 428.

Ὁ ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας ἔνοχος τοιούτων πράξεων τιμω-
ρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μὲν μηνῶν τὸ πολὺ, κατὰ τὴν περί-
πτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 427 ἀριθ. 1, ἐνὸς δὲ ἕως ἐξ
μηνῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 2, καὶ τριῶν μηνῶν μέχρι
δύο ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 3.

ΚΕΦΑΛ. ΚΖ'.

Περὶ ζημιῶν ἐκ μεταβολῆς τῶν ὁροσῆμων, μεταπυπώσεως,
τοκογλυφίας, παραβιάσεως ξένων ἀπορρόητων, καὶ ἄλλων
ἐπιζημιῶν πράξεων.

Α'. Μετακίνησις τῶν ὁροσῆμων.

Ἄρθρ. 429.

Ὅστις μεταβάλλει, ἀφανίζει, ἢ κατασταίνει ἀγνώριστα τὰ ὁρό-
σημα τῶν ἀγρῶν, ἢ τοὺς χάριν ἐνδείξεως τοῦ ὕψους καὶ τῆς
διαίρέσεως τοῦ ὕδατος τεθειμένους πασσάλους, θέλων νὰ μετα-
κινήσῃ τὴν δι' αὐτῶν σημειουμένην στάσιν τοῦ δικαίου ἐκάστου,
τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν,

1) Τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, εἰάν τὰ ὁρόσημα ἐτέθησαν παρὰ
τῆς Ἀρχῆς.

2) Τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους, εἰάν δὲν ἐτέθησαν παρὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἐάν ἡ πράξις ἔγεινεν ἄνευ μὲν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ, ἐκ
προθέσεως ὁμως, καταγινώσκεται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ
ἀριθ. 1 φυλάκισις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἢ χρηματικὴ ποινὴ τὸ
πολὺ διακοσίων Δραχμῶν· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 2,
χρηματικὴ ποινὴ τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν, ἢ φυλάκισις τὸ πολὺ
δύο ἐβδομάδων.

Ἄρθρ. 430.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ὑπὸ τὰ αὐτὰ διδόμενα καταγινώσκονται καὶ

κατὰ τοῦ ἀφαιροῦντος ἢ ἐξαφανίζοντος τὸ ὑπόθεμα (τὸ μουσικόν) ἐπισήμως τεθειμένων θεμελίων λίθων.

Ἄρθρ. 431.

Κατὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὀροθετῶν, γεωδαιτῶν καὶ εἰδημόνων τῆς ὑδραυλικῆς, οἵτινες ἐκτελοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἢ χάριν ἄλλων τὰς εἰρημένας πράξεις, κρίνεται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντική περίστασις ὁ τὸν ὁποῖον φέρουν χαρακτήρ τοῦ δημοσίου ὑπηρετοῦ συγχρόνως δὲ, καὶ ἐὰν ἤθελον καταδικασθῇ εἰς μόνην φυλάκισιν ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἀποστεροῦνται, διὰ τῆς ἀποφάσεως ῥητῶς, καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου.

B'. Μετατύπώσεις καὶ ἀπομίμησις ἔργων τέχνης καὶ νοός.

Ἄρθρ. 432.

Ὅστις πολλαπλασιάζων διὰ τύπου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον βάλλει εἰς κυκλοφορίαν βιβλία, ἢ ἄλλα τυπωμένα ἔγγραφα, μουσικὰς συνθέσεις, χαλκογραφίας, ἰχνογραφίας ἢ πίνακας γεωγραφικοὺς ἄνευ συναινέσεως τοῦ συγγραφέως, τοῦ ἀπεργασαμένου, τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ λαβόντος τὰ δίκαια αὐτοῦ, ἢ τῶν κληρονόμων του, χωρὶς τινὰ ἐπεξεργασίαν ἢ ἀνάπλασιν, ἐντὸς δεκαπέντε ἐτῶν ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς των, παρὸς ἐὰν προνόμιόν τι παραχωρημένον ἤθελε προσδιορίσει μακροτέραν προθεσμίαν· ἢ ὅστις ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας διαδίδει τὰς παρ' ἄλλων πικρανόμως οὕτω γενομένας μετατυπώσεις ἢ ἀπομιμήσεις τῶν ἔργων τῆς τέχνης ἢ τοῦ νοός, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ περὶ οὗ λόγος προνόμιον προσδιώρισεν ἰδίως τὴν ποινὴν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ κυκλοφορία τῶν τοιούτων ἐμποδίζεται διὰ κατασχέσεως κατ' αἵτησιν τοῦ ζημιωθέντος, ὅστις, ἀφοῦ λάβῃ ὀριστικὴν δύναμιν ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα.

Ἄρθρ. 433.

Οἱ ὅροι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσι προσέτι:

I) Πρὸς χάριν ξενου, καὶ μὴ ἀποκτήσαντος ἰδίον τι προνόμιον

εἰς Ἑλλάδα, ὅταν μόνον τὸ κράτος ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ξένος ἀνήκει, ἐγγυᾶται τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ εἰς τὸν Ἕλληνα ὑπήκοον.

2) Εἰς ἄλλας ἐφευρέσεις, ἔργα καὶ γεννήματα τῶν ἐπιστημῶν ἢ τεχνῶν, καθόσον ταῦτα εἶναι ἐξησφαλισμένα δι' ἰδιαιτέρων ἐχωρίων προνομίων καὶ τῶν ἐπιζημιῶν μιμήσεων.

Γ. Τοκογλυφία.

Ἄρθρ. 434.

Ὁ κατάπλεονεκτῶν ἄλλου τινος εἰς πιστωτικὰς ὑποσχέσεις διὰ τινος συμφωνίας, θεωρουμένης ἀπὸ τοὺς πολιτικούς νόμους ὡς αἰσχροκερδοῦς, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμηνύσει καὶ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, μετὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Ἐὰν τῶντι ἀπήλαυσεν ἀθέμιτον κέρδος, εἰς μὲν τὴν ἀπροκάλυπτον τοκογλυφίαν μετὰ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων Δραχμῶν καὶ ἐνταυτῷ μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, εἰς δὲ τὴν κεκαλυμμένην τοκογλυφίαν μετὰ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρις ἑξακοσίων Δραχμῶν καὶ μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ἢ συγχρόνως ἕνεκα τριῶν τοιούτων αἰσχροκερδειῶν, ἢ κατὰ τρίτην φορὰν μετὰ προηγηθείσας δύο τιμωρήσεις, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

2) Ἐὰν δὲν ἀπήλαυσεν εἰσέτι κέρδος τι ἐκ τῆς τοκογλυφίας, μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν.

Ἡ ἀπόφασις κατὰ τινος τοκογλύφου, καταδικασθέντος τὸ τρίτον, πρέπει νὰ δημοσιεύεται.

Ἄρθρ. 435.

Κεκαλυμμένον λέγεται τοκογλυφικόν τι συμβόλαιον, ἐὰν δὲν δύναται νὰ γνωρισθῇ ἀκριβῶς καὶ σαφῶς ἡ ἀληθὴς σχέσις τῶν τόκων πρὸς τὸ κεφάλαιον ἀμέτῳ ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμβολαίου.

Δ'. Ζημία ἐξ ἐμποδίων γινομένων ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 436.

Ὅστις εἰς δημοσίους πλειστηριασμοὺς ἐμποδίζει βιαίως ἢ δι' ἀπειλῶν τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμόν (concours), ἢ διὰ δώρων

ἢ ὑποσχέσεων ἀπομακρύνει τοῦ πλειστηριάζοντος, ἢ γίνεται ἐπι-
τηδες αἵτιος νὰ μένουν ἀπομεμακρυσμένοι, τιμωρεῖται μὲ φυλά-
κισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ε'. Ἐπιζήμια συμβόλαια μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν
ἐτέρου διατελούντων.

Ἄρθρ. 437.

Ὅστις συνᾶπτεi κρυφίως συμβόλαιον ἐπιζήμιον μὲ ἀφήλικα ἢ
ἄλλον τινά, τοῦ ὁποίου δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν πρὸς τὸ ἐλευθέ-
ρως διαθέτειν τὰ ἑαυτοῦ ἀνικανότητα, ἄνευ προηγουμένης εἰδή-
σεως καὶ συναινέσεως ἐκείνων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἐξουσίαν
ὑπόκειται οὗτος, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν
μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πεντακοσίων Δραχ-
μῶν, ἐκτὸς τῶν ὅσα τὸ πολιτικὸν δίκαιον ὀρίζει ὡς πρὸς τὸ
ἄκυρον τοιαύτης πράξεως.

Ἄρθρ. 438.

Ἐὰν ὁ ἔνοχος ἐτιμωρήθῃ δὲ ἤδη ἔνεκα πλημμελήματος, περὶ
οὗ διέλαβε τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἢ ἐὰν πρόκειται νὰ τιμω-
ρηθῇ ἔνεκα τριῶν πράξεων τοῦ εἰρημένου εἵδους, γενομένων μετὰ
διαφόρων προσώπων, καταγινώσκεται τότε, ἐκτὸς χρηματικῆς
ποινῆς χιλίων τὸ πολὺ Δραχμῶν, καὶ φυλάκισις τοῦλάχιστον
τριῶν μηνῶν.

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἰσχύουσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρ.
434 διαταχθέντα.

Ζ'. Ζημίαι γινόμεναι ὑπὸ ἐπιτρόπων καὶ τῶν τοιούτων.

Ἄρθρ. 439.

Ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες, κηδεμόνες ομάδος, ἐπιμελεῖται κτημά-
των, διαχειρίζαι μεσεγγύων, ἐκτελεσται διαθηκῶν, διοικῆται τῆς
περιουσίας δήμων ἢ ἀγαθοεργῶν καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων,
οἵτινες, ἂν καὶ χωρὶς ὑπεξαίρέσεως ἢ ἀπάτης, ἐνεργοῦσιν ἐκ προ-
θέσεως πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐπιμέλειάν
των, τῶν ομάδων, ἢ τῶν καταστημάτων, ἢ τῶν δήμων, τιμω-
ροῦνται:

1) Ἐὰν ἐντεῦθεν ἀπῆλαυσαν ἴδιον ὄφελος, μὲ φυλάκισιν τοῦ-

λάχιστον μὲν δύο ἐτῶν εἰάν τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἐξ δὲ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν εἰάν τὸ κέρδος ᾗναι μικρότερον.

2) Ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Συγχρόνως δὲ ἀποστεροῦνται τῆς εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένης ἐπιτροπείας, κηδεμονίας ἢ ἄλλης διοικήσεως.

Ζ'. Ζημίαι γινόμεναι ὑπὸ πραγματογνόνων.

Ἄρθρ. 440.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους τιμωροῦνται πραγματογνώμονες καὶ ἐκτιμηταὶ ἐπισήμως διωρισμένοι, οἵτινες εἰς πράγματα, μὴ διαφιλονεικούμενα ἐνώπιον Δικαστηρίου, ζημιουσί τινα ἐκ προθέσεως διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς των, ἢ δι' ἐπίτηδες ὑπερτιμήσεως.

Η'. Ζημία γινομένη ὑπὸ προμηθευτῶν.

Ἄρθρ. 441.

Μὲ εἰρκτὴν τιμωρεῖται ὅστις καθ' ἑαυτὸν ἢ ὡς μέλος τινὸς ἐταιρίας, λαμβάνων μέρος εἰς προμηθεύσεις ἢ ἐργολαβίας ὅποιουδήποτε εἶδους, διὰ λογαριασμὸν τοῦ κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατεύματος, δὲν ἐκπληροῖ ἐν γένει ἢ ἐν μέρει τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τοῦτο ἀπὸ κριτοῦνά τινα δύναμιν.

Ἄρθρ. 442.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶν προμηθευτῶν ποινὴν καταδικάζονται καὶ οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ πράκτορες αὐτῶν, καὶ ἄλλοι εἰς τοιαύτας ἐργολαβίας διωρισμένοι, εἰάν ἐπραξάν τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένον κακούργημα, ἢ συνεμέθεξαν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 443.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἁρθρου 441, ἀναβάλλει μόνον ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἢ δι' ἑλλειψιν προνοίας, τὰς ὁποίας ἀνεδέχθη προμηθεύσεις ἢ ἄλλας ἐργασίας.

Ἄρθρ. 444.

Τὰ κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, περὶ ὧν διέλαβον τὰ ἄρθρα 441-443, ἀνακρίνονται καὶ τιμωροῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Βλάβη διὰ παραβιάσεως ξένων ἀπορρήτων.

Ἄρθρ. 445.

Ὅστις, ἀθεμίτως καὶ ἐπὶ τῷ παρανόμῳ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάβῃ τινὰ ἢ νὰ ὠφελήσῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλον, εἰσχωρεῖ εἰς ξένα ἀπορρήτα, διαρρήγνυν, ἀναγινώσκων ἢ ἀντιγράφων αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου ἐπισολὰς ξένας, ἔγγραφα, πράξεις (actes), βιβλία ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα τοιαῦτα, τιμωρεῖται, ἐπὶ ἀναφορᾷ καὶ καταμηνύσει τοῦ βλαφθέντος, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐὰν κατώρθωσῃ τὸν παράνομον σκοπὸν του, ὅλον ἢ ἐν μέρει, μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 446.

Ὅστις, εὐρισκόμενος εἰς ὑπηρεσίαν ἐργοστασίων ἢ ἐμπορικῶν οἰκιῶν, εἰσχωρεῖ δι' ἀθεμίτων ὁδῶν ἢ μέσων εἰς τὰ ἰδιωτικά αὐτῶν ἀπορρήτα, ἢ μανθάνει ταῦτα ἐπὶ ὑποχρεώσει ἐχεμυθίας καὶ τὰ προδίδει εἰς ἄλλους, τιμωρεῖται κατ' αἵτησιν ἢ καταμήνυσιν τοῦ ἐργοστασιάρχου, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐμπορικῆς οἰκίας, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, γενομένης πραγματικῆς βλάβης, μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 447.

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, προσγενομένης πραγματικῆς βλάβης, τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσκειται ἐπὶ ἀναφορᾷ ἢ καταμηνύσει τοῦ βλαφθέντος, εἰς τοὺς κληρικοὺς, δικηγόρους, ἰατροὺς, τὰς μαίας, τοὺς φαρμακοπώλας, καὶ ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους διαπιστεύονται συνηθῶς, χάριν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἰδιαίτερα ἀπορρήτα, ἐὰν οὗτοι, πλην τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ὀφείλουν κατὰ νόμον νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Ἀρχὴν, κοινοποιῶσιν εἰς ἄλλους τοιαῦτα ἀπορρήτα.

ΚΕΦΑΛ. ΚΗ'.

Περὶ παραβιάσεως τοῦ δικαίωματος τῆς ἀλιείας.

Ἄρθρ. 448.

Ὅστις ἀλιεύει εἰς ὕδατα, ὅπου ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀλιείας, ἄνευ τῆς ἀδείας τουτου, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμηνύσει

τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων Δραχμῶν.

Εὰν ὁ ἔνοχος μετεχειρισθῇ φθοροποια μέσα, ἢ εἰς πλείονες ἐξῆλθον ὁμοῦ πρὸς τοιαύτην ἀθέμιτον ἀλίευσιν, καταγινώσκεται τότε φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ τὸ πολὺ πεντακοσίων Δραχμῶν.

Τα σκεύη τῆς ἀλιείας καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῶν πλημμελησάντων, δημεύονται.

ΚΕΦΑΛ. ΚΘ'.

Περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων
ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Α'. Παράβασις τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

1. Παράνομος ἔναρξις, ἐξακολούθησις καὶ ἀπέκδυσις τῆς
ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 449.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του πρὶν ἔτι ὀρκισθῇ τὸν διατεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας ὄρκον, δύναται νὰ τιμωρηθῇ διὰ τοῦτο μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 450.

Εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἀφοῦ ἔλαβεν ἐπισήμως γνῶσιν τῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς ἀποφασισθείσης προσωρινῆς παύσεως, τῆς καταβιάσεώς του, ἢ ἀποβολῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξακολουθεῖ, ἐκτελῶν τὰ δημόσια ἔργα του.

Ἡ αὕτῃ ποινὴ ἐπιβάλλεται, καὶ εἰς ὑπάλληλός τις, μετατεθείς, ἐπιμένει, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἔλαβε διαταγῆς, εἰς τὸ παλαιὸν του ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 451.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωροῦται δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ κοινὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν ἐζήτησαν τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν των, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ

ἐμποδίσωσιν ἢ διακόψωσι τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης, τῆς διοικήσεως, ἢ ἄλλου κυβερνητικοῦ κλάδου.

2. Παράβασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχευθίας.

Ἄρθρο 452.

Ὅστις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, κοινοποιεῖ ἢ καθιστᾷ γνωστὰ εἰς ἄλλους,

1) Πράγματα, τὰ ὅποια μόνον ὡς ἐκ τῆς δημοσίας θέσεώς του γνωρίζει.

2) Πράξεις ἢ ἐπίσημα ἔγγραφα, διαπεπιστευμένα εἰς αὐτὸν χάριν τοῦ δημοσίου ἐπαγγέλματός του.

Εὰν ἡ κοινοποίησις ἔγεινε μὲ ἰδιοτελῆ σκοπὸν, ἢ εἰς ταύτης ἐβλάβη τὸ κράτος, ἢ τῶν ἰδιωτῶν τις, τιμωρεῖται, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς μελετηθείσης ὠφελείας ἢ τῆς προξενηθείσης ζημίας, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρο 453.

Παραβάσεις τῆς περὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐχευθίας, πραττόμεναι κατὰ τὰς ὑπὸ δικαστῶν ἢ ἐνόρκων γινομένης ψηφοφορίας, εἰς προῆλθον ἀπὸ σκοποῦ ἰδιοτελῆ, ἢ εἰς ἐντεῦθεν ἐβλάβη τὸ κράτος ἢ τις τῶν ἰδιωτῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρο 454.

Εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 453 ἀναφορομένη ἀνακρίνωσις γενῇ εἰς ξένην τινὰ δύναμιν, ἢ εἰς πράκτορα αὐτῆς, καταγινώσκεται φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρο 455.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαιτουμένη ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐχευθίας, ἐκτὸς των εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 454 εἰρημένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν κατὰ τὰς καθεστώσας περὶ ὑπηρεσίας διατάξεις.

3. Δωροδοκία.

Ἄρθρο 456.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐνόρκοι τιμωροῦνται ἐπὶ δωροδοκίας.

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν εἰὰν δεχθῶν δῶρα ἢ ὅποιονδῆποτε κέρδος, ἢ φανοῦν πρόθυμοι εἰς ἀποδοχὴν τῶν γενομένων εἰς αὐτοὺς ὑποσχέσεων, διὰ νὰ ἐκτελέσουν ἢ νὰ παραλείψουν πράξιν τινα ἐκ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἀναγενομένων.

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, εἰὰν ἀπεδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὴν ὑπόσχεσιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιχειρίσουν ἢ παραλείψουν, ἐναντίον τῶν ιδίων αὐτῶν καθηκόντων, πράξιν τινα ἐπίσημον πρὸς ὄφελος ἄλλου ἢ πρὸς βλάβην τῆς ἐπικρατείας, ἢ τινος ιδιώτου.

3) Μὲ εἰρκτὴν, εἰὰν ἔγειναν τῶνόντι ἔνοχοι τοιαύτης πράξεως ἀντιβαινούσης εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρ. 457.

Ἐπίσης ἐπὶ δωροδοκία τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 456 ἁρθρου, ὅστις, χάριν τετελεσμένης ἤδη ἐπισήμου πράξεως, ἔλαβε, καὶ μὴ προηγηθείσης ἐπὶ τούτῳ ὑποσχέσεως, ὅποιονδῆποτε ἀμοιβὴν, ἢ ἀποδοχὴν τῆς ὁποίας δὲν τὸν ἐπετράπη παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 458.

Εἰὰν δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἑνορκος, λαβὼν τι καθ' ὅποιονδῆποτε τρόπον ἂν καὶ ἄκων, ἢ δοθέντος δώρου εἰς τινα τῶν οἰκείων τοῦ ὑπό τινος τῶν κρινομένων ἢ τῶν ἐξαίρουμένων, δὲν τὸ παραδῶσιν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν, ἢ δὲν τὸ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ Δικαστήριον πρὸς ἀνάκρισιν, τοῦλάχιστον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ τὸ ἔλαβεν ἢ τὸ ἔμαθε, χωρὶς νὰ ἀποδείξῃ νόμιμόν τινα τῆς παρεμποδίσεως τοῦ αἰτίαν, τοῦ τοιούτου δὲν εἰσακούεται πλέον ἢ ἐνστάσις, ὅτι δὲν ἐδέχθη τὸ δῶρον, ἢ τὸ κέρδος, ἢ ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ δεχθῇ.

Ἄρθρ. 459.

Ὅστις ὑπόσχεται ἢ δίδει μόνος ἢ δι' ἄλλου εἰς δημόσον ὑπάλληλον, ἑνορκον, ἢ εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ οἰονδῆποτε δῶρον ἢ ὅποιονδῆποτε κέρδος, χάριν τινὸς πράξεως ἀναγενομένης εἰς τὰ τῶν καθηκόντων του, καὶ τε ἐδέχθη, καὶ τε ἀπέρριψεν ὁ δημό-

σιος υπάλληλος ἢ ὁ ὀρκωτὸς τὸ καθομολογηθὲν ἢ τὸ δοθὲν, καταδικάζεται εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ διπλοῦν τοῦ δοθέντος, ἢ προσενεχθέντος δώρου, ἢ, μὴ ἐπιδεχομένου τούτου ἐκτίμησιν εἰς χοήματα, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον πεντήκοντα Δραχμῶν.

Ἐὰν μολοντοῦτο ἡ δωροδοκία, τείνουσα εἰς ἀθέμιτον ὠφέλειαν τοῦ δωροδοκοῦντος, ἢ τρίτου ἄλλου, ἢ πρὸς βλάβην τῆς ἐπικρατείας, ἢ ιδιώτου τινὸς, ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποπλανήσῃ τὸν υπάλληλον ἢ τὸν ἑνορκον εἰς πράξιν τινα ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, τότε πρὸς τῇ χρηματικῇ ποινῇ καταγινώσκεται καὶ φυλάκισις τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, καὶ ἂν τὸ μελετηθὲν ἀποτέλεσμα συνέβῃ τῶνόντι, τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 460.

Τὸ δοθὲν ἢ καθομολογηθὲν δῶρον κατατίθεται πάντοτε εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν τοῦ τόπου ἐνθα κατοικεῖ ὁ δημόσιος υπάλληλος ἢ ἑνορκος, πρὸς δωροδόκησιν τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἀπόπειρα ἢ ὅστις τῶνόντι ἐδωροδοκήθη.

4. Καταπίσεις.

Ἄρθρ. 461.

Δημόσιοι υπάλληλοι, οἵτινες ἐξ ἰδιοτελείας εἰσπράττουσιν ἀπὸ ιδιώτην τινὰ φόρους, δασμοὺς, τέλη, δικαιώματα χαρτοσήμων, δικαστικὰ ἔξοδα, ἢ ἄλλα δημόσια φορολογήματα, τὰ ὅποια οὗτος δὲν χρεωστεῖ παντάπασιν ἢ δὲν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην παρ' αὐτοῦ ποσότητα, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἔὰν δὲν υπάρχῃ κάμμία τῶν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς ἀριθμοὺς 2 καὶ 3 ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ιδιοτήτων.

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν ἔὰν ὁ υπάλληλος πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ἢ ἔνεκα τριῶν τοιούτων πράξεων συγχρόνως ἢ κατ' ἐπανάληψιν μετὰ προηγηθεῖσαν τιμώρησιν.

3) Μὲ εἰρκτὴν, ἔὰν τοιαύτη πράξις ἔγεινε μὲ μηχανορραφίαν δι' ἀπάτης, ἢ διὰ ψευδῶν παραστάσεων.

Άρθρ. 462.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατ' ἐκείνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀφίνουσι τὴν εἰσπραξὶν τῶν εἰρημένων φόρων, ὅποιονδήποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρωσιν οὗτοι, εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν διοριζομένους γραφεῖς ἢ συμβοηθοὺς, ἔαν προῆλθεν ἐντεῦθεν οἰαδήποτε ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων καταπιέσεων, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο ἔγεινεν ἐν γνώσει τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος, ἢ πρὸς τὰ τῶν γραφείων ἢ συμβοηθῶν.

Οἱ γραφεῖς καὶ συμβοηθοὶ τιμωροῦνται πάντοτε μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν ἐκτὸς ἂν αἱ συνοδεύουσαι τὴν πράξιν περιστάσεις, ἐπαυξάνουσιν τὸ βῆρος αὐτῆς, τὴν καθιστῶσι κακούργημα.

5. Ἀποσιώπησις τῆς ἰδίας συμμετοχῆς.

Άρθρ. 463.

Δημόσιος ὑπάλληλος, τὸν ὅποιον διαφέρει τοσοῦτον ὑπόθεσις τις, ὥστε, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δικονομίας, δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι δικαστῆς εἰς αὐτὴν, καὶ ἀποσιώπων ταύτην τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὸν σχέσιν πρὸς τὸ πρᾶγμα, ἐνεργεῖ μὲ δημόσιον χαρακτηῆρα, κατὰ δικαστικὴν ἢ ἐκούσιον δικαιοδοσίαν, κατὰ πολιτικὴν ἢ ποινικὴν δίκην, κατὰ διοικητικὴν, ἢ ἀστυνομικὴν ὑπόθεσιν, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἔαν ἡ ἀποσιώπησις ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας τοῦ ἰδίου ἢ ἄλλου τινός, ἢ πρὸς βλάβην τοῦ Κράτους, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἰδιώτου.

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἔαν, τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ὑπάρχοντος, κατωρθώθῃ ἡ μελετηθεῖσα ὠφέλεια, ἢ ἔγεινεν ἡ βλάβη, ἢ ὁ ἐνοχος ἐπλημμέλησε καθ' ὑποτροπὴν.

6. Συμμέθεξις εἰς πράγματα, μὴ συμβιβαζόμενα μὲ τὰ ἔργα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 464.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται πᾶς δημόσιος

ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ὅστις κατ' εὐθεϊαν ἢ πλαγίως, φανερώς ἢ κρυφίως καὶ ἰδίως προστητάμενος ἢ ὑποβάλων ἄλλους, ἔλαβε χρηματικὸν ἢ ἄλλο ὅποιονδήποτε ὄφελος εἰς πλειστηρισμοὺς, μισθώσεις, ἢ ἄλλας ἐργολαβίας, τῶν ὁποίων εἶχε τὴν διοίκησιν, ἐφορείαν, ἢ διεύθυνσιν, ἢ περὶ τῶν ὁποίων ἐχρεώσται νὰ φροντίζη καθ' ὃν χρόνον ἐπεχείρησε τὴν πράξιν.

Ἄρθρ. 465.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένη ποινὴ καταγινώσκειται καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας κατ' εὐθεϊαν ἢ πλαγίως, φανερώς ἢ κρυφίως ὅποιονδήποτε ὄφελος ἢ μετοχὴν εἰς ὑπόθεσιν, καθ' ἣν χρεωστῶσι νὰ πληρώνωσιν ἢ νὰ διαγράψωσι τὴν πληρωμὴν χρημάτων, νὰ καταστρώνωσι ἢ νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς λογαριασμοὺς ἢ νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 466.

Πᾶς ἀρχηγὸς στρατιωτικὸς, Νομάρχης, ἢ Ἐπαρχος, ὅστις φανερώς ἢ κρυφίως, κατ' εὐθεϊαν ἢ πλαγίως λαμβάνει κατὰ τὸν τόπον, ἢ τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐκτελεῖ τὰ δημόσια χρέη του, ὅποιανδήποτε ἰδιαιτέραν μετοχὴν εἰς ἐμπόριον σίτου, ἀλεύρου, ὀσπρίων, ὀρύζης, οἴνου, ἢ ἄλλων ποτῶν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν τριακοσίων μέχρις ἑξακισχιλίων δραχμῶν ἐνταυτῷ δὲ ἀποφασίζεται καὶ ἡ δήμευσις τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο προσδιωρισμένων ταμειευμάτων.

Ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος ἡ πώλησις καρπῶν φυομένων εἰς ἴδιον ἀγρὸν ἢ κτῆμα.

7. Κατάχρησις τῆς ἐξουσίας τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 467.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑποβάλλοντες ἐν γνώσει ἀθῶόν τινα εἰς ἀνάκρισιν, τιμωροῦνται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως (ἄρθρ. 334).

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνάπτεται καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολή.

Ἄρθρ. 468.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἐναντίον τῶν καθηκόντων τῆς

ὑπηρεσίας των, παραλείπουσιν ἀνάκρισιν τινά, ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς, ἢ αὐτογνωμόνως, ἄνευ ἀποφάσεως, ἀπολύουσι τῆς ἀνακρίσεως τοὺς κατηγορηθέντας, ἂν φέρωνται οὕτως ἐξ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ, ἢ κατὰ συνεννόησιν μὲ τὸν εἰς ἀνάκρισιν ὑποβλητέον, ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἢ βλάβῃ τρίτου τινός, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνακρίσεως ᾖ κακούργημα·

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ᾖ πλημμέλημα·

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ μὲ χρηματικὴν πωινήν τοῦλάχιστον πεντήκοντα δραχμῶν, ἐὰν ᾖ πταῖσμα, ἢ πειθαρχικὴ παράβασις.

Ἄρθρ. 469.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, παρὰ τὰς εἰς τὸν Ποινικὸν Νόμον διατεταγμένας περιπτώσεις, καὶ μὲ ὀλιγωρίαν τῶν νομίμων διατυπώσεων, εἰσέρχεται, ὡς τοιοῦτος, εἰς ἰδιώτου οἰκίαν, ἄκοντος τοῦ κατέχοντος αὐτήν.

Ἄρθρ. 470.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωροῦνται ἐπιστάται ταχυδρομείων, ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἢ μόνοι ὑπεξαιροῦν ἢ ἀνοίγουν τὰς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐμπεπιστευμένας ἐπιστολάς, ἢ συνεργοῦν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 471.

Ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, ἀναβάλλουσι πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τὴν πρώτην ἐξομολόγησιν τοῦ ἐπὶ τινὶ κατηγορίᾳ κρατηθέντος, ἐὰν τοῦτο προέρχεται ἐκ μίσους, μνησικαχίας, ἰδιοτελείας, ἢ ἄλλου ἀθεμίτου συμφέροντος, ἢ ἐὰν ἡ ἀναβολὴ διήρκεσε πλέον τοῦ ἐνὸς μηνός, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 472.

Αἰκίαι, ἐπενεχθεῖσαι εἰς κατηγορουμένους ἢ μάρτυρας παρ' ἀνακριτῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἐὰν δι' αὐτῶν ἐκδιάζεται

ἄθῳος εἰς τὸ νὰ ὁμολογήσῃ τι, ἢ μάρτυς εἰς τὸ νὰ ψευδομαρτυρήσῃ, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, εἰάν ἡ τοιαύτη ἐκβίασις ἔγεινε, προκειμένου λόγου περὶ κακουργήματος.

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, εἰάν ἐπρόκειτο περὶ πλημμελήματος.

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, εἰάν ἐπρόκειτο περὶ πειθαρχικῆς παραβάσεως ἢ πταίσματος.

Ἄρθρ. 473.

Κλήτορες Δικαστηρίων, ἔφοροι δεσμοτηρίων, ἢ δεσμοφύλακες, οἵτινες ὑβρίζουν ἢ αἰκίζουσιν τοὺς φυλακισμένους, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ἀνακριτικοὶ δὲ ἢ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ αὐτὰ πράττοντες, ὑποβάλλονται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 474.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες αὐτογνωμόνως καὶ ἐν γνώσει τῆς παραβάσεως τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων των ἐκδίδουσι ποινικὰς ἀποφάσεις, ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλης Ἀρχῆς, ἐκτελοῦσιν ἐν γνώσει τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἰδία ἀπόφασις διαγράφει τρόπον, ἐπιβάλλουσι ποινὴν μὴ περιλαμβανομένην εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα εἶδη τῶν ποινῶν. Νομάρχαι, οἵτινες ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ἢ τῆς διαρκείας τῆς ἐκτακτοῦ στρατιωτικῆς δίκης δὲν φυλάττουσι τοὺς περὶ ποινικῆς διαδικασίας ὠρισμένους κανόνας· εἰσαγγελεῖς καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἀποφασισθείσης τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς γίνονται ἐν γνώσει ἢ ἐκ προθέσεως ἔνοχοι παρανόμου διαγωγῆς, εἰάν ἔμεινεν ἀτελεσφόρητος ἢ ἔνεκα τούτου καταγνωσθεῖσα εἰς αὐτοὺς πειθαρχικὴ ποινὴ, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, εἰάν δὲ συμβῇ καὶ ἐκ νέου ὑποτροπὴ, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι δυνατὴ, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 475.

Δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, μηδεμιᾶς οὔσης τελεσιδίκου ἀπο-

φάσεως, ἢ ἐκδοθείσης τῆς ἀπολυούσης ἀποφάσεως, ἐκτελεῖ αὐθαίρετως ποινὴν κατὰ τινος, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἐκτελεσθεῖσα ᾦτο ποινὴ κακουργήματος.

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ᾦτο ποινὴ πλημμελήματος.

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν ᾦτο ποινὴ πειθαρχικῆς παραβάσεως ἢ πταίσματος.

8. Ὑπέρβασις τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 476.

Δικασταί, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισταγγελεῖς, τιμωροῦνται:

1) Μὲ εἰρκτὴν, ὅσάκις ἀντιπιοῦνται νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἐκδίδοντες διατάγματα, περιεκτικὰ νομικῶν ὀρισμῶν, ἢ ἀναβάλλοντες τὴν ἐκτέλεσιν νόμου τινός.

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ὅσάκις, ὑπερβαίνοντες τὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ ἔργα τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢτοι ἐκδίδοντες διατάγματα περὶ διοικητικῶν ἀντικειμένων, ἢ ἀπαγορεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδομένων διαταγῶν, ἢ μετὰ τὴν ὁποῖαν ἔδωκαν ἅπαξ ἄδειαν ἢ διαταγὴν, ὥστε νὰ κληθῶσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, διὰ πράξιν τινα ἀναγομένην εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν των, ἐπιμενωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης προσταγῆς ἢ ἀποφάσεως ἐναντίον τῆς γενομένης ἀκυρώσεως, ἢ τῆς ἀναγγελθείσης συγκρούσεως τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 477.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται δικασταί, οἵτινες, ἀφοῦ ὑποθεσίς τις, παρουσιασθεῖσα εἰς αὐτοὺς, ἀπαιτηθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους παρὰ τινος διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της, προχωροῦσι μολοντοῦτο εἰς τὴν δίκην, πρὶν αποφασισθῇ ἡ ἀνωτέρα διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ καταγινώσκεται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, οἵτινες ἀπαιτοῦσι κατὰ τὴν εἰρημένην περίπτωσιν τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἢ πρὸς τὸ τέλος τοῦτο κάμνουν τὰς προτάσεις των.

Ἄρθρ. 478.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἑκατὸν Δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις τῶν δικαστῶν, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὰς νομίμως γενομένας ἐξαιτήσεις (reclamations) παρὰ των ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο, ἢ παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδίδει διαταγὴν καταδιώξεως ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τινος δημοσίου ὑπαλλήλου, κατηγορουμένου διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, πραχθέν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων του.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τε τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, οἵτινες προτείνουνσι τοιαύτας περὶ καταδιώξεως διαταγὰς.

Ἄρθρ. 479.

Νομάρχαι, Διευθυνταί, Ἐπαρχοί, Δήμαρχοι, καὶ ἄλλοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται:

- 1) Μὲ εἰρκτὴν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 476 ἀριθ. 1.
- 2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δυοῦ ἐτῶν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν, ἀπαγορεύοντες διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαταγῶν, ἀπευθυνομένων πρὸς τὰ Δικαστήρια ἢ πρὸς δικαστὰς, τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ παρὰ τινος ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδεδομένου ἐντάλματος προσαγωγῆς ἢ κρατήσεως.

3) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν, εἰς τὴν παρενείρῳσιν ἑαυτοὺς εἰς πολιτικὴν τινα δίκην, καὶ, μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξαίτησιν ἑνὸς τῶν διαφορομένων, καὶ πρὶν ἔτι περὶ τούτου ἀποφασίσῃ ἡ ἀνωτέρα διοικητικὴ Ἀρχὴ, προχωρήσωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πράγματος.

9 Ἀρνησις ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 480.

Δικαστικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ δημόσιοι ὑπηρεταί, οἵτινες ὑπὸ ὁποιανδήποτε πρόφασιν, καὶ ἰδίως ὑπὸ τὸ πρόσχημα

τῆς ἀσαφείας ἢ τῆς σιωπῆς τῶν νόμων, καὶ ἀφοῦ ἐπροσκληθήσαν προσηκόντως παρὰ τῶν διαφορομένων, ἀρνοῦνται νὰ μετέλθωσι τὰ δημόσια ἔργα τῶν, καὶ, προτραπέντες ἢ παραγγελθέντες παρὰ τῶν ἀνωτέρων τῶν νὰ ἐκπληρώσουν τὰ δημόσια καθήκοντά τῶν, ἐπιμένουσιν οὐδὲν ἥττον εἰς τὴν ἄρνησίν τῶν, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι δικαστικῶς ἐνεκα ταύτης, καὶ νὰ καταδικασθῶσιν εἰς χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον διακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 481.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται πᾶς στρατιωτικὸς διοικητὴς, ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς τῆς δημοσίας δυνάμεως, ὅστις ἀρνεῖται νὰ συναθροίσῃ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διατελοῦσαν ἐνοπλον δύναμιν, καίτοι προσκληθεὶς εἰς τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς Ἀρχῆς.

10. Ἀπιστία περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 482.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις κατὰ τὸν προσδιορισμὸν, τὴν εἰσπραξίν καὶ διαχείρισιν τῶν φόρων, δασμῶν ἢ ἄλλων προσόδων, ἐλαττώνει τὴν δημοσίαν περιουσίαν, τῆς ὁποίας εἶναι διαπεπιστευμένος τὴν διαχείρισιν, ἐὰν ἐνήργησε πρὸς βοήθειαν ἄλλου ἢ ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὀφελείᾳ, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν τὸ προσδοκώμενον ἢ ληφθὲν κέρδος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας Δραχμάς·

2) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τὸ κέρδος ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας Δραχμάς.

Ἄρθρ. 483.

Ὅστις ἢ δὲν κρατεῖ διόλου τὰ πρὸς ἔλεγχον ἢ ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς χρήματα ἢ πράγματα συνισταμένων προσόδων διατεταγμένα βιβλία, καθημερινὰ ἢ κατὰστιχα, ἢ τὰ κρατεῖ παρὰ τοὺς κανόνας ἢ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν, ὥστε ἐντεῦθεν δὲν γνωρίζεται ἡ κατάστασίς του, ὅστις συγχέει τὸ ἰδιαίτερόν του ταμεῖον μὲ τὸ διαπεπιστευμένον εἰς αὐτὸν δημόσιον ταμεῖον, εἴτε λείψωσι χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου εἴτε μὴ, τιμωρεῖται δι' ἐκεῖνο καὶ μό-

νον, εἰν δὲν σωφρονισθῇ διὰ τῆς ἅπαξ ἐφαρμοσθείσης εἰς αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους, ἅμα φωραθῇ ἐκ νέου τὰ αὐτὰ πράττων.

Ἄρθρ. 484.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ ἔλλειμμά τι (deficit) διὰ νοθεύσεως τῶν λογαριασμῶν, ἢ τῶν πρὸς ἐγγραφὴν ἢ ἔλεγχον τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου καὶ δαπάνης διωρισμένων βιβλίων καὶ καταστίχων, ἢ διὰ τῆς ὑπεξαγωγῆς τῶν ἐγγράφων, ὅστις δὲν ὑπολογίζεται τὰς μερίδας τῶν εἰσοδημάτων ἢ περνᾷ εἰς λογαριασμοὺς τὰς μὴ γενομένας πληρωμας ὡς γενόμενα ἔξοδα, ἢ καταχωρίζει πράγματα πωλημένα ὡς μὴ πωλημένα, ἢ ἐμφανίζει ψευδῇ ἀποδεικτικὰ διὰ νὰ καλύψῃ τὰ περὶ τὰ ἔσοδα ἢ τὰ ἔξοδα σφάλματά του, ἢ μεταχειρίζεται ἀπάτην ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ἢ ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου ἢ τῆς δαπάνης, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, καὶ εἰν ἡ γενομένη ζημία ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμας, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Ἄρθρ. 485.

Δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ κάμῃ ἀπισίαν, καὶ χωρὶς νὰ πράξῃ ἀπάτην, τοκίζει, πρὸς ὄφελός του, τὰ εἰς αὐτὸν, ὡς τοιοῦτον, διαπεπιστευμένα χρήματα ἢ πράγματα, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ μεταχειρίζεται πρὸς ἰδιὸν του κέρδος, ἢ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους πρὸς χρῆσιν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι χιλίων δραχμῶν.

Εἰν ἐντεῦθεν συνέβῃ ζημία εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς ἰδιώτην τινὰ, εἰς τὴν εἰρημένην ποινὴν προστίθεται καὶ φυλάκισις τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 486.

Μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 485 διαλαμβανομένην ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ δημόσιος ἐκεῖνος ὑπάλληλος ὅστις, ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, λαμβάνει δάνειον ἐκ ταμείων, τὰ ὅποια δὲν διοικοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὴν ἐφορείαν του.

11. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μὴ ἀναφερόμεναι ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἄρθρ. 487.

Δημόσιον ὑπάλληλον, οἷτινες, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ῥητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, παραβαίνουσι τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντα τῆς ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐνυπάρχουσι ταῦτα εἰς τὴν φύσιν καὶ ἰδιότητα τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε εἶναι διαγεγραμμένα δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν, τιμωροῦνται, καθ' ὅσον εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ὁδηγίας, δὲν διατάττονται ἄλλαι ποιναὶ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

1) Ἐὰν ἡ παράβασις ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ ἰδίας ὠφελείας, ἢ πρὸς βλάβην τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τινος ιδιώτου, με χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν.

2) Μετὰ προηγηθεῖσαν πρώτην πειθαρχικὴν ποινὴν, ἔὰν ἡ παράβασις ἔγεινεν ἐκ προθέσεως μὲν, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ πλαγίου ἐκείνου σκοποῦ, με χρηματικὴν ποινὴν τοῦ πολὺ διακοσίων δραχμῶν.

12. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξ ἀμελείας, ὀκνηρίας ἢ κουφότητος.

Ἄρθρ. 488.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἷτινες γίνονται ἔνοχοι ἀμελείας, ἐνῶ μετέρχονται τὰ δημόσια τῶν ἔργα, ἀμελοῦν δι' ὀκνηρίαν ἢ κουφότητα τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, καὶ διὰ κηκοθήειαν γίνονται ἀνάξιοι τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὑποβάλλονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Β'. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 489.

Ὅσάκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πράττονται ἀπὸ δημοσίου

ὑπηρετάς, καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πράξεων τούτων, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ἐὰν δὲν διατάττεται ἄλλο τι ῥητῶς.

2. Ἰδίως τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 490.

Δικηγόροι ἐξ ἐπαγγέλματος, οἵτινες, συνεννοούμενοι παρανόμως μετὰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ πελάτου αὐτῶν, ἐνεργοῦσι πρὸς χάριν μὲν αὐτοῦ, πρὸς βλάβην δὲ τοῦ πελάτου αὐτῶν, βοηθοῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔνδικον ὑπόθεσιν, διὰ συμβουλῆς ἢ ἀντιλήψεως, ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, δίδουσι ἐκ προθέσεως συμβουλὰς ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν πελάτην των, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ παύονται τοῦ δικηγορεῖν τοῦλάχιστον ἐπὶ μῆνας ἑξ, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, ἢ ἐὰν τοῦλάχιστον πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τρεῖς εἰσέτι ἀτιμώρητοι ὅμοιαι πράξεις, καταδικάζονται εἰς εἴρκτην, καὶ ἐξαλείφονται δια παντός ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 491.

Ἐὰν ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόροι ἀναβάλλωσιν ἐκ φίλοκερδείας τὰς διαπεπιστευμένας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις, δὲν παραδίδωσιν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι εἰς τὸν πελάτην των ὅσα δι' αὐτὸν ἔλαβον χρήματα, ἢ ἄλλα χρηματικὴν ἀξίαν ἔχοντα πράγματα λόγῳ τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτοῖς ὑποθέσεων, ἀλλ' ἂν τὰ κατακρατοῦσι παρανόμως, καταδικάζονται, μετὰ προηγηθεῖσαν ἅπαξ πειθαρχικὴν ποινὴν, εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους, καὶ παύονται τοῦ δικηγορεῖν ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας, ἐν δὲ ὑποτροπῇ εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, καὶ ἐξαλείφονται τοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων.

3. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 492.

Δήμαρχοι, σύμβουλοι δημοτικοί, καὶ ὅσοι λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας δήμων ἢ ἀγαθοεργῶν

καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν, ὅχι μὲν αὐτογνῶ-
μόνως, παραβαίνοντες ὅμως τοὺς διατεταγμένους τύπους, λαμ-
βάνωσι δάνεια ἐκ τῆς περιουσίας τῶν δήμων των, ἢ τῶν κατα-
στημάτων τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιτετραμμένοι τὴν διοίκησιν, ἢ μι-
σθόνωσιν ἐξ αὐτῆς ἀγροὺς, ἢ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ δοθῶσι τοιαῦτα
δάνεια ἢ νὰ γένωσι τοιαῦται μισθώσεις εἰς τοὺς ἐξ αἵματος
ἀνιόντας καὶ κατιόντας, ἢ εἰς τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ ἐξ ἀγχιλείας
συγγενεῖς των μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

Γ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 493.

Ἐὰν αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος
νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπη-
ρεσίας πραχθῶσι, καθ' ὅσον ἡ φύσις τῶν πράξεων τούτων τὸ
συγχωρεῖ, ἀπὸ ὑπαλλήλους στρατιωτικοὺς, ναυτικοὺς, ἐκκλησια-
στικοὺς ἢ δημοτικοὺς, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ
τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ὡς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι· ἰδίως δὲ ἐφαρ-
μόζεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ διαταξὶς τοῦ 24 ἄρθρου.

Ἄρθρ. 494.

Ἐὰν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ἐκτελῶσιν εἰς τὴν ὑπη-
ρεσίαν των πράξεις, οὕσας καθ' ἑαυτὰς κακουργήματα ἢ πλημμε-
λήματα, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων πράξεων καταχρῶνται τοῦ
δημοσίου χαρακτῆρός των ἢ τῆς ὑπηρεσίας των, ὑποβάλλονται
μὲν, καθ' ὅσον δὲν ἐλήφθη πρόνοια ἰδιαιτέρα, εἰς τὰς διατεταγ-
μένας κατὰ τοιούτων πράξεων ποινάς, ἢ ἰδιότης ὅμως τοῦ πρά-
ξαντος, ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, εἶναι ἰδιαιτέρα
ἐπιλαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 495.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ προϊστάμενοι τῆς δημοσίου
ὑπηρεσίας, ἢ αἱ ἀνώτεραι Ἀρχαὶ, αἵτινες συγχωροῦσιν ἐν γνώσει
εἰς τοὺς ὑποκειμένους αὐτοῖς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς
τὴν παράβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τιμωροῦνται, κατὰ τὴν
διαφορὰν τῆς ἐνοχῆς των, ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ τῆς παρα-
βάσεως.

*Περὶ πλημμελημάτων τῶν κληρικῶν ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν
ὑπηρεσίαν αὐτῶν.*

Ἄρθρ. 496.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωροῦνται ὅσοι τῶν ἐκ τοῦ κλήρου εἴτε ἀπαγγέλλοντες λόγον ἐπὶ δημοσίας συνελεύσεως, ἐνῶ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, εἴτε εἰς ποιμαντικὰς ὁδηγίας, μέμφονται καθ' οἷον δὴποτε τρόπον νόμους ἢ ἄλλας κυβερνητικὰς πράξεις ἢ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 497.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκεινται ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἀπλῶς κληρικοὶ, οἵτινες ἔχουσι, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν τῆς ἀρμοδίας Γραμματείας, ἀλληλογραφίαν, ἢ ἄλλην σχέσιν μὲ ἐξωτερικὴν τινα Δύναμιν, ἢ μὲ ἐξωτερικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἢ κοσμικὴν Ἀρχὴν, περὶ ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 498.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ ὅταν ἐναντίον τῶν καθεστώτων ὁρισμῶν δημοσιεύωσι διατάγματα, ἄνευ τῆς Βασιλικῆς συνευδοκήσεως, ἢ, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδουσι διατάξεις, ὑπερβαίνοντες ἐπίτηδες τὴν ἀρμοδιότητά των.

Ἄρθρ. 499.

Πᾶς κληρικὸς, ὅστις ἐπιχειρεῖ θρησκευτικὰς τελετὰς συζεύξεως ἢ ἐνταφιασμοῦ, πρὶν ἐκτελεσθῶσι τὰ περὶ γάμου ἢ κηδείας παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων διαταττόμενα, καὶ πρὶν ἐκδοθῇ περὶ τούτου ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις παρὰ τῶν ἀρμοδίων ληξιάρχων, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων Δραχμῶν.

BIBΛION TPITON.

Περὶ πταισμάτων.

ΤΜΗΜΑ Α.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

A'. Περὶ πταισμάτων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 500.

Τὰ περὶ ἀθεμίτων πράξεων διαταχθέντα ἐν γένει εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον, ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ πταίσματα, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐξαίρεσις ἢ τοι ῥητῶς ἀναφερομένη ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 501.

Τὰ πρόστιμα καταβάλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ πταῖσμα.

B'. Περὶ δολίας προαιρέσεως καὶ περὶ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 502.

Τὰ πταίσματα, καθ' ὃ πράξεις ἀντιβαίνουσαι εἰς ῥητὴν ἀπαγόρευσιν ἢ ὡς παραλείψεις τῶν διατεταγμένων, τιμωροῦνται καθ' ἑαυτὰ, ὅποιαδὴποτε καὶ ἂν ᾦναι τοῦ πταίσαντος ἢ προαίρεσις, ἀκόμη καὶ δι' ἀπλὴν ἀμέλειαν.

Εἰς μόνας τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 673, 688, 690, καὶ 693 διαλαμβανομένας περιπτώσεις φυλάττεται ὁ γενικὸς κανὼν.

Γ. Περὶ ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 503.

Ἐπὶ τῶν πταισμάτων ἡ ἀπόπειρα μένει ἀτιμώρητος, καθόσον ταῦτα δὲν περιέχουσιν ἄμεσόν τινα βλάβην ἢ διατάραξιν τῶν δικαίων τοῦ Κράτους ἢ τινος ιδιώτου.

Ἡ ἀπόπειρα, ἐὰν εἰς περίπτωσιν τινα, ὅποια ἢ εἰς τὸ ἄρθρον 702, δὲν διατάττεται ἄλλο τι, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν ἡλαττωμένην,

ἀλλ' ὅχι καὶ κατωτέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὴν τε ἐλεσμένην πρᾶξιν.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνηται ἐλάττωσις ὑπὸ τῷ ἐλάχιστον τῆς ποινῆς μέτρον, τὸ ὠρισμένον εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15.

Δ. *Περὶ αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν.*

Ἄρθρ. 504.

Οἱ συνεργοί, καθ' ὅσον ὁ νόμος δὲν διατάττει ἄλλως περὶ εἰδικῶν πταισμάτων, τιμωροῦνται μὲ τὴν εἰς τοὺς αὐτουργοὺς ἐπιβαλλομένην ποινὴν.

Ἡ ποινὴ μολοντοῦτο, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν πρέπει νὰ ἐλαττοῦται κατωτέρω τοῦ ἡμίσεος, καὶ οὐδέποτε ὑπὸ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένον ἐλάχιστον μέτρον.

Ὡς συναυτουργοὶ τιμωροῦνται ὅσοι δι' ἰδιοτελῇ σκοπὸν ἔχουσιν ἔργον τὸ νὰ παρέχῃσι καταφύγιον εἰς κοινῶς ἐπικινδύνους πταίστας.

Ε. *Περὶ τῆς εὐθύνης.*

1. *Τῶν σωματείων.*

Ἄρθρ. 505.

Ποτὲ δὲν καταλογίζονται εἰς σωματεῖον τὰ ὑπὸ τοῦ ὅλου ἢ τοῦ πλείονος μέρους ἢ τινων ἐκ τῶν μελῶν πραττόμενα πταίσματα, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς κατὰ μέρος ἐνόχους· ἐντεῦθεν ὁμως οἱ δῆμοι δὲν ἀπαλλάττονται παντελῶς τῆς εὐθύνης διὰ τὰς γενομένας εἰς τὰς περιφερείας των ζημίας, καθ' ὅτον τοιαύτη εὐθύνη διατάσσεται ὑπὸ ἰδιαιτέρων νομίμων διατάξεων.

2. *Διὰ πταίσματα ἄλλων.*

Ἄρθρ. 506.

Ὅστις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συναυτουργὸς ἢ συνεργός, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πταίσματα ἄλλων, μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις.

3. Δι' ὑποκειμένους.

Ἄρθρ. 507.

Ἐκαστος πρωτεργάτης χειροτεχνίας, ἐργοστασιάρχης, ἀναγνωρισμένος ἐργολάβος καὶ ἔμπορος, εἶναι ὑπεύθυνος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατεταγμένας ἢ ἀπηγορευμένας τῆς βιομηχανίας ἢ ἐμπορίας του πράξεις, διὰ τὰ πταίσματα τῶν τοποτηρητῶν του, προμηθευτῶν, ἐπιστατῶν, συνεργατῶν, συμβοητῶν, ὑπηρετῶν, ἐργατῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων, ἐὰν ἐπράχθησαν τὰ πταίσματα, γινώσκοντος αὐτοῦ καὶ δυναμένου νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, ἢ ἐὰν δύναται νὰ τὸν προσφθῇ δικαίως ὁποιαδήποτε ἀμέλεια τῆς ὀφειλομένης ἐφορείας.

Ἡ αὐτὴ εὐθύνη ἐπίκειται καὶ εἰς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ διδασκάλους σχολείων, ὡς πρὸς τὰ ἀφήλικα τέκνα, τοὺς ἐπιτροπευομένους καὶ μαθητάς.

Ἄρθρ. 508.

Ἐὰν οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 507 ἀναφερόμενοί τοποτηρηταὶ καὶ ἄλλοι ὑποκείμενοι πράξωσι τὸ πταῖσμα, ἄνευ εἰδήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ προΐσταμένου αὐτῶν, τὸ τοιοῦτον καταλογίζεται εἰς αὐτοὺς, ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 509.

Ὅσάκις ὁ νόμος διατάττει κατὰ τοῦ πταίσματος πρόστιμον ἢ κράτησιν, ἐκεῖνο μὲν καταγινώσκεται εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς βιομηχανίας ἢ τοὺς προΐσταμένους, αὕτη δὲ εἰς τοὺς ὑποκειμένους.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τιμωροῦνται καὶ οἱ κύριοι ἐπιτηδεύματος, ἢ οἱ προΐστάμενοι, ἐὰν διατάττεται κράτησις καὶ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 510.

Ἐὰν διατάττεται μόνον πρόστιμον, πληρώνεται μὲν τοῦτο παρὰ τῶν γονέων, τῶν κυρίων ἐπιτηδεύματος, καὶ ἄλλων προΐσταμένων, περὶ ὧν διελαβε τὸ 507 ἄρθρον, μεταβάλλεται δὲ εἰς κράτησιν ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαληφθέντας ὑποκειμένους.

Ἐὰν διατάττεται μόνον κράτησις, ἐπιβάλλεται μὲν αὕτη εἰς τοὺς ὑποκειμένους, μεταβάλλεται δὲ εἰς πρόστιμον ὡς πρὸς τοὺς προΐσταμένους.

Κατὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην πᾶσα ἡμέρα κρατήσεως ἀναλογεῖ μὲ τρεῖς Δραχμάς, καὶ ἀντιστρόφως τρεῖς Δραχμαὶ ἰσοδυναμοῦσι μὲ μίαν ἡμέραν κρατήσεως.

Γ. Περὶ καταλογισμοῦ.

1. Ἐν γένει

Ἄρθρ. 511.

Ἐὰν συμβῶσιν ἐπὶ πταισμάτων, ὅσα εἰς τὸ ἄρθρον 87 προϋποτίθενται, ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν τὰ Δικαστήρια νὰ ἀποφασίσωσιν ἐλάττωσιν ποινῆς, κατὰ τὸ μέτρον τὸ παρὰ τῶν ἄρθρων 503 καὶ 504 ὠρισμένων.

2. Ἐνεκα νεότητος

Ἄρθρ. 512.

Εἰς νέους, οἵτινες μετὰ τὸ δέκατον μὲν, ἀλλὰ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας των, πράττουσι πταῖσμα, δὲν καταγινώσκεται κράτησις μακροτέρα τῶν δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

3. Ἐν ἐλλείψει λογικῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 513.

Ὁ καταλογισμὸς τῶν πταισμάτων δὲν παύει, διότι ὁ πταίσας, ἄνευ ὠρισμένου πρὸς τὸ πταῖσμα σκοποῦ, μετέστη εἰς κατάστασιν ἐλλείψεως λογικῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν μολοντοῦτο, διὰ τῆς ἀνηκούσης προνοίας καὶ μετριότητος, ἡδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ· ἀλλ' ἐλαττοῦται μόνον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ποινὴ καταβιβάζεται κατὰ τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 503 καὶ 504 εἰρημένον μέτρον.

4. Ἐνεκα ἀγνοίας καὶ ἀπάτης.

Ἄρθρ. 514.

Ὁ καταλογισμὸς πταισμάτων οὔτε παύει οὔτε ἐλαττοῦται,

διότι ἐπράχθησαν ἐξ ἀγνοίας περὶ τὰ ἔργα δημοσίου τινὸς ὑπηρεσίας, ἐπιτηδεύματος ἢ ἐργολαβίας.

5 Εἰς κωφάλαους.

Ἄρθρ. 515.

Κωφάλαοι ἱκανῶς διδασκόμενοι ὥστε νὰ ἐνοῶσι τὸ ἀξιόποινον τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ ἄλλως δεκτικοὶ καταλογισμοῦ, τιμωροῦνται με ἡλαττωμένας ποινὰς κατὰ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 511 ὁρισθὲν μέτρον.

6. Ἐνεκα ἀδείας δοθείσης.

Ἄρθρ. 516.

Τὸ πταῖσμα μένει ἀτιμώρητον ἔνεκα τῆς παρὰ τοῦ βλαφθέντος δοθείσης ῥητῆς ἢ σιωπηλῆς ἀδείας, εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος αὐτὸς ἀπαιτεῖ ῥητῶς πρὸς τιμώρησιν τῆς πράξεως τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀδείας, ἢ ὅπου ἡ ἀνάκρισις καὶ τιμώρησις συγχωρεῖται μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Z'. Περὶ τῆς ἐπιμετρήσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 517.

Ὅπου ὁ νόμος διατάττει κράτησιν καὶ πρόστιμον ὁμοῦ, συγχωρεῖται εἰς τὰ Δικαστήρια νὰ καταγινώσκωσιν ἔνεκα ἰδιαιτέρων τινῶν περιστάσεων, θατέραν τῶν ποινῶν τούτων μόνον, ἀλλ' ἡυξημένην ἀναλόγως.

Ἄρθρ. 518.

Εἰς τὸν φυλακισθέντα ὡς ὑποπτον κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, μετέπειτα δὲ καταδικασθέντα ἔνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως μόνον ὡς πταίστην, εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν καταγινώσκειται ὡς μόνη ποινὴ ἢ φυλάκισις, τὴν ὁποῖαν ἤδη ὑπέφερεν, εἰάν ἡ διάρκειά της ἐφθόσεν ἢ ὑπερέβη τὸ ὁποῖον ἡ πράξις ἐπισύρει μέτρον τῆς ποινῆς, ἄλλως δὲ, ἡ τοιαύτη φυλάκισις πρέπει νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς ποινῆς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν καθεκάστων πταισμάτων.

Α'. Ἀθέμιτος χωρομετρία (διαγραφή τοῦ τόπου) :

Ἄρθρ. 519.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς ἐφορευούσης Ἀρχῆς ἰχνογραφεῖ ἢ σχεδιογραφεῖ ὄρμους, λιμένας, νεώρια, φρούρια, στρατόπεδα, στρατιωτικὰ ἐργοστάσια καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ δημόσια καταστήματα ἢ μέρη τινὰ αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, αἱ δὲ ἰχνογραφίαι καὶ τὰ σχέδια ἐημεύονται.

Β'. Ἀθέμιτοι σχέσεις πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

1. Συγκοινωνία με ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 520.

Τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ὅσις ἐναντίον ἰδιαιτέρας ἀπαγορεύσεως ἀναχωρεῖ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς εἰς χώρας ἐχθρικὰς ἢ εἰς μέρη τοῦ Κράτους ἢ παντὸς ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων, ὅστις πέμπει αὐτόσε ἀγγελιαφόρους (πεζοδρόμους) μὲ παραγγελίας προφορικὰς, ὅσις στέλλει ἐπιστολὰς γεγραμμένας διὰ μυσικῶν σημείων, ὅσις στέλλει ἄλλας ἐπιστολὰς δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν τοῦ ταχυδρομείου ἢ τὴν τῶν δημοσίων ἀγγελιαφόρων.

Δὲν καταγινώσκεται καμμία ποινὴ ὅταν εἰς περίπτωσιν κατεπειγούσης ἀνάγκης σταλῇ ἐπιστολὴ τις δι' ἄλλης ὁδοῦ, καὶ γενῇ ἢ περὶ τούτου ἀγγελία ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὴν Ἀρχὴν ὁμοῦ μὲ τὴν θεοαίωσιν τῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρ. 521.

Μὲ κράτησιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὅσις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 123, ἀγνοούσης καὶ ἀκούσης τῆς Ἀρχῆς, φέρει μόνος ἢ διαπέμπει εἰς ἐχθρικὰς χώρας ἢ εἰς μέρη τῆς Ἐπικρατείας ἢ παντὸς ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων, εἰδήσεις ἀφορώσας τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπικρατείας ἐν γένει, τὰ ἐπιθετικὰ ἢ ἀμυντικὰ αὐτῆς παρασκευάσματα

καὶ μέσα, ἢ ἄλλας σχέσεις καὶ περιστάσεις ἀναφερομένους εἰς τὸν πόλεμον ἢ τὴν φορὰν αὐτοῦ. Ὅστις ἀποκαλύπτει εἰς τὸν εἰσβάλοντα ἐχθρὸν παρομοίας ἐδήσεις, χωρὶς νὰ ᾔναι ἠναγκασμένος ἀπὸ ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος, ζωῆς, ἢ κτημάτων.

Ἄρθρ. 522.

Εἰς κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἐξ ἐβδομάδων καταδικάζεται αἱ ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον δημοσιεύει ἢ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν προκηρύξεις ἢ ἄλλα παρόμοια ἔγγραφα τοῦ ἐχθροῦ ἄνευ συναινέσεως τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἄνευ προφανοῦς κινδύνου προσώπου ἢ περιουσίας.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις δὲν παραδίδει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἀρχὴν τοιαύτας προκηρύξεις ἢ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπὸ μέρη τοῦ Κράτους ἢ παντὸς ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων ἢ ἀπὸ ἄγνωστόν τινα χεῖρα.

Ἄρθρ. 523.

Ὅστις ἄνευ παραγγελίας ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἢ ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης ἐμβαίνει μεθ' ὁποιοῦδήποτε τῆς ἐχθρικῆς μερίδος ἀνθρώπου εἰς διαπραγματεύσεις, διαφερούσας τὴν πολιτείαν, τὴν ἐκκλησίαν, τοὺς δήμους, ἢ τοὺς πολίτας· εἰάν τοιαῦται διαπραγματεύσεις τείνωσιν εἰς κερδοσκοπίαν ἢ εἰς ἀτομικὴν ἐκτίκῃσιν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἐξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν ἄλλως δὲ, μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος.

Ἄρθρ. 524.

Πᾶν ὅ,τι ὠρίσθη εἰς τὰ ἄρθρα 520-523 ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐπικρατείας συγκοινωνίαν ἰσχύει καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν στασιαστῶν σχέσεως.

2. Ἀναγνώρισις ξένης κυριαρχίας.

Ἄρθρ. 525.

Ὅστις δὲν ὑποβάλλει ἀμελητὶ εἰς τὴν Ἀρχὴν τὰ ἐπισταλέντα

ἢ ἐπιδοθέντα εἰς αὐτὸν διαταγματα, τὰς εἰδοποιήσεις, ἀποφάσεις, ἢ ἄλλας παρομοίας ἐξηγήσεις τῆς θελήσεως ξένης τινὸς Ἀρχῆς, μὴ ἐχούσης πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἢ τῶν πρακτόρων αὐτῆς ἂν καὶ δὲν ὑπήκουσεν εἰς ταῦτα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμῶν.

3. Ἀθέμιτος σχέσις μετὰ ξένας δημοσίας Ἀρχάς. Ἄρθρ. 526.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς δημοσίας Ἀρχῆς ἐμβαίνει εἰς ἀνταπόκρισιν μετὰ ξένας δημοσίας Ἀρχάς ἢ ἄλλους πρακτοράς διὰ νὰ κάμῃ ἀνακοινώσεις περὶ σχέσεων τοῦ Κράτους μὴ δημοσίως ἐγνωσμένων, ἢ διὰ νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς ὁποῖανδήποτε δημοσίαν σχέσιν ὅστις δέχεται μετὰ τοιοῦτον σκοπὸν παραγγελίας ξένων Ἀρχῶν ἢ πρακτόρων, ἐὰν διὰ τῆς πράξεως ταύτης δὲν ἐγίνε παράβασις κανονοῦ ἄλλου Ποινικοῦ Νόμου, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο μηνῶν.

4. Ἀθέμιτος ἔξοδος ἐκ τῆς χώρας. Ἄρθρ. 527.

Μετὰ κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται:

- 1) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς μεταναστεύει.
- 2) Ὅσοι, μετὰ ἐπίσημον ἀνάκλησιν, γενομένην πρὸς αὐτοὺς ἰδίως ἢ διὰ τινος γενικοῦ διατάγματος, μὴ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ ξένην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προσεχώρησαν χωρὶς νὰ ἀφῇθωσιν ἀπὸ τὸν δεσμόν τοῦ ὑπηκόου, ἢ ὅσοι, καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀνακλήσεως, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, ἅμα αὕτη ἔμβῃ εἰς κατάστασιν πολεμίαν κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἀναγγείλωσι καὶ βεβαιώσωσιν εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰ ἐμπόδια, ἅτινα τοὺς ἀναχαιτίζουν ἢ τοὺς ἀνεχαίτισαν ἄκοντας.
- 3) Ὅστις ἄνευ ἰδιαιτέρας συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως πολιτογραφεῖται εἰς ξένην ἐπικράτειαν, καὶ ἀποκαθιστᾷ αὐτόθεν τὴν κατοικίαν του.

4.) Πᾶς ἐν ἀλλοδαπῇ διατρίβων, ὅστις, ἐκδοθείσης ἐπισήμου ἀνακλήσεως, οὐδ' ἐμφανίζεται, οὐδ' ἀναγγέλλει καὶ ἀποδεικνύει νομίμους τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του αἰτίας, ὑπαρχούσης βεβαιότητος ὅτι οὗτος ζῇ καὶ διατρίβει εἰς ῥητὸν ξένον κράτος.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ περιουσία τοῦ ἀπόντος πταίστου μεσεγγυᾶται, καὶ ὁ ὧς πρὸς τὰ ἀκίνητα κτήματά του περιορισμὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ διαθέτειν ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐὰν πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ἀποθάνῃ εἰς τὸν ξένον τόπον, παραδίδεται ἡ περιουσία εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους του.

Ἐὰν ἐπιστρέψῃ ὁ μεταναστεύσας, καταγινώσκεται εἰς αὐτὸν ἡ ποινή.

Ἄρθρ. 528.

Μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις διὰ συμβουλῆς, συστάσεως, μαρτυριῶν καὶ ἄλλων παρομοίων βοηθημάτων καὶ μέσων ὑποστηρίζει ἐν γνώσει ὑπηκόους τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μεταναστεύσεώς τινος, ἀποφασισθείσης μὲν ἄνευ τῆς συνεργείας αὐτοῦ, προετοιμασθείσης δὲ ἢ ἐπιχειρηθείσης ἄνευ ἀδείας· ὅστις ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως παραδίδει ἐν γνώσει εἰς τὸν ἄνευ ἀδείας μεταναστεύοντα ἢ μεταναστεύσαντα ὅλην τὴν περιουσίαν του ἢ μέρος αὐτῆς· ὅστις, χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν ἔλαβον ἐπίσημον ἄδειαν μεταναστεύσεως ὑπήκοοι τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων γνωρίζει τὴν περὶ μεταναστεύσεως πρόθεσιν, συνδέει καὶ ἐκτελεῖ μετ' αὐτῶν συνθήκας, δι' ὧν οἱ μεταναστάται τίθενται εἰς κατάστασιν νὰ σύρῃσι τὴν περιουσίαν των εἰς ξένην ἐπικράτειαν· ὅστις ἐναντίον ἀπαγορεύσεως τῆς Ἀρχῆς, παραδίδει εἰς ἀπόντας μέρος τι τῆς περιουσίας των.

Ἐὰν τὸ πταῖσμα τοῦτο συνέβῃ ἐκ φιλοκερδείας ἢ καὶ τρίτην φοράν μετὰ προηγηθεῖσαν διττὴν τιμώρησιν, καταγινώσκεται κράτησις ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ ἔνοχος χρεωστεῖ ν' ἀντικαταστή-
σῃ τὴν παραδοθεῖσαν ἢ τὴν διὰ τῆς βοηθείας τοῦ εἰς ξένον τόπον
μετενεχθεῖσαν περιουσίαν, καὶ ὡς πρὸς ταύτην λαμβάνουν χώ-
ραν αἱ εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δια-
τεταγμέναι συνέπειαι.

5. Αποδοχὴ μισθοῦ καὶ ἄλλων διακριτικῶν
σημείων παρὰ ξένης Δυνάμεως.

Ἄρθρ. 529.

Ὅστις ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως δέχεται παρὰ τινος
ξένης Δυνάμεως μισθοὺς, συντάξεις, τίτλους, παράσημα καὶ ἄλ-
λα διακριτικὰ σημεῖα, ἢ ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ ἢ νὰ φυλάττῃ
ὅσα ἤδη ἔλαβε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, τι-
μωρεῖται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον πενήκοντα Δραχμῶν ἢ
μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων
συνεπειῶν ὡς πρὸς τὰ ἀστυκὰ δίκαιά του, κατὰ τοὺς περὶ τού-
του νόμους.

6. Ἀθέμιτος εἴσοδος εἰς ξένα παιδευτικὰ
καταστήματα.

Ἄρθρ. 530.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα Δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις
παραβαίνει τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος
τῶν παίδων ἢ τῶν νέων εἰς ξένα διδακτικὰ ἢ παιδαγωγικὰ κα-
ταστήματα.

Γ. Ἀντιποίησις ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων.

Ι. Ἀντιποίησις γινομένη παρ' ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν.

Ἄρθρ. 531.

Ἐὰν ἰδιωτικὴ τις ἐταιρία περιάπτῃ εἰς ἑαυτὴν αὐτογνωμόνως
δημόσια ἐνώσεως σημεῖα ἢ ἐξωτερικὰ πλεονεκτήματα καὶ δια-
κρίσεις δημοσίων σωματείων, τιμωροῦνται οἱ ἔνοχοι, ἔὰν μὲν εἶναι
ἐκ τῶν προϋσταμένων τῆς ἐταιρίας ταύτης μὲ κράτησιν, ἔὰν δὲ
ἐκ τῶν μελῶν, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα Δραχμῶν.

2. Ἀντιποιήσεις σχολικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 532.

Κράτησις ἢ πρόστιμον, ἐν ὑποτροπῇ δὲ κράτησις ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔηται διωρισμένος ἢ μὴ λαβὼν ἰδιαιτέραν ἄδειαν παρὰ τῆς Ἀρχῆς, διατηρεῖ σχολεῖον, ἢ ἀνεγείρει ἄλλο παιδαγωγικὸν ἢ διδασκτικὸν κατὰστημα,

Τοιαῦτα ἐν παραβύστω διατηρούμενα σχολεῖα καὶ καταστήματα πρέπει νὰ καταργῶνται.

3. Ἀντιποιήσεις δικαιωμάτων ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρ. 533

Ὅστις μετέρχεται ἐπιτηδεύμα, εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Αρχῆς, χωρὶς νὰ λάβῃ ταύτην· ὅστις εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐπιτηδεύματός τινος, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν δικαιωμάτων του ὑπὲρ τὴν ὁποίαν διὰ διπλώματος ἔλαβεν ἄδειαν, ἢ ὑπὲρ τὸν κανονισμὸν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἢ ἄλλως ἐναντίον ῥητῆς ἀπαγορεύσεως, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν Δραχμῶν, ἢ εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, παρεκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων ὀρισμῶν, οἵτινες διαγράφονται ῥητῶς εἰς μερικὰ προνόμια ἐπιτηδεύματος.

Εἰς περίπτωσιν ἀσυγχωρήτου ἀντιποιήσεως ἐπιτηδεύματος, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ σκεύη, αἱ ὕλαι καὶ αἱ πραγματεῖαι, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ πταῖσμα, ἀφαιροῦνται, καὶ ἐκποιοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταίστου.

4. Μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος τῆς γενεᾶς.

Ἄρθρ. 534.

Ὅστις ἄνευ συνευδοκήσεως τῆς Αρχῆς μεταβάλλει τὸ ὄνομα τῆς γενεᾶς του, ἢ περιάπτει εἰς ἑαυτὸν ἄνευ ἀδείας ὄνομα ξένης γενεᾶς, καταδικάζεται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός.

*Α. Πταίσματα αναφερόμενα εἰς τὸν τύπον καὶ τὴν
βιβλιομπορίαν.*

*Ι. Κατάχρησις τοῦ τύπου καὶ τῆς βιβλιομπορίας.
Ἄρθρ. 535.*

Ὅστις τυπώνει καὶ ἐκδίδει συγγράμματα ἢ ἄλλα φύλλα διὰ
τινος ἰδιωτικοῦ πιαστηρίου χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ με-
τέρχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴ-
κοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν
μέχρι δύο ἐβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν ἄνευ ἀδείας τυπωθέντων συγ-
γραμμάτων, τὰ σκεύη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δη-
μεύονται.

Ἄρθρ. 536.

Μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρό-
στιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, χωρὶς
νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέρχεται βιβλιομπορίαν.
ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον ἢ
συγγραμμάτων δανειστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλου ῥωποπω-
λεῖ (colporteur) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ τὰ
προσφέρει εἰς ἀγορὰν, τὰ τοιχοκολλᾷ ἢ τὰ διασπείρει εἰς ὁδοὺς καὶ
εἰς πλατείας.

Τὰ δι' ἄσυγχώρητον ἐμπόριον προμηθευόμενα ἢ παρανόμως
εἰς πώλησιν ἐκτιθέμενα συγγράμματα, συλλαμβάνονται καὶ πω-
λοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταίστου.

Ἄρθρ. 537.

Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκάπηλοι (bouquinistes), κύριοι λιθο-
γραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀναγνω-
στηρίου, χαλκογραφῶν καὶ εἰκόνων ἔμποροι, ὀφείλουν νὰ κρα-
τῶσι περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χάριν πωλήσεως ἢ κυκλοφορίας ἱνα-
ποταμιευμένων συγγραμμάτων κατάλογον μονογραφημένον παρὰ

τοῦ Ἐπάρχου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των καὶ φέροντα αὐξοντας ἀριθμούς σελίδων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάλογον νὰ δεικνύω-
σιν εἰς τὸν Ἐπαρχὸν ὅσαςκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς
τῆς οἰκίας ἢ τοῦ ἐργαστηρίου των.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸν τοιαῦτον κατάλογον, ἢ ὅστις
δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς
πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν.

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ κράτησις τὸ πολὺ δύο
ἐβδομάδων, ὅταν ἀληθῶς ὑπάρχοντα συγγράμματα παρελείφθησαν
ἐπίσηδες εἰς τοὺς καταλόγους ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις τούτων,
ἢ ἀναφέρονται μὲ παρηλλαγμένην ἐπιγραφὴν, ἢ ἄλλως πῶς
κρύπτονται.

Ἄρθρ. 538.

Πᾶς κύριος τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας ὀφείλει νὰ καταχω-
ρίζη καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ Ἐπάρχου
τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ σημειωμένον μὲ αὐξοντας ἀριθ-
μούς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς
παραστάσεις κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραλαβῆς τάξιν καὶ
μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου,
καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο κατ' οἶκον ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργα-
στηρίου του ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐπάρχου, ὅσαςκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ δὲν τὸ κρατεῖ
κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον
δέκα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον
δύο ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 539.

Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ
φέρῃ:

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν κατὰ
τὸ σύνθηδες χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σημείωσιν
ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρα-
κοσίων Δραχμῶν.

Άρθρ. 540.

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προσέτι κράτησις τοῦλάχιστον τοιῶν ἡμερῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν τυπογράφον τὸν ψευδεπιγράφοντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίου ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ μετὴν κατὰ τὸ σύνηθες χρονοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Άρθρ. 541.

Πάσης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδ. δομένης ἐφημερίδος ἢ παντὸς περιοδικοῦ συγγράμματος πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀδιακόπως ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον ἢ τετράδιον ἐφημερίδος τινος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας Δραχμᾶς μετρητάς.

Ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης λαμβάνονται τὰ πρόστιμα, τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς τὰ ὅποια ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καταδικάζεται.

Ἐὰν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ αὐθις παραχρῆμα καὶ ἐντελῶς.

Άρθρ. 542.

Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ τόκος 4 τοῖς 0/0.

Ἡ παρακαταθεσις τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὅσάκις, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 541 πρόκειται νὰ γενῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἀνυπερθέτως ἐπίσημον περὶ τούτου ἔγγραφον.

Ἡ πρὸ τῆς ἐκπεραιώσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐκδοσις ἢ ἐξα-

κολούθησις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 543.

Συντάκται ἐφημερίδων φιλολογικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἢ καὶ ἀπλῶς εἰδοποιητικῶν, ἐξαίρουνται τῆς ἐγγυήσεως.

Ὅσάκις ὅμως οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι φιλολογικὸν ἢ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην παρακατατίθεται παρ' αὐτῶν πρὶν ἢ ἐξακολουθήσουν τὴν ἑκδόσιν τοῦ φύλλου, πλήρης ἡ ἐγγύησις τῶν πέντε χιλιάδων Δραχμῶν, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 542 ἄρθρον ἐμπεριλαμβανομένους ὅρους.

Ἄρθρ. 544.

Ἄμα παύσῃ ἡ ἑκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφως ὁ ἑπαρχος, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐγγράφον δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου κάμμία κατηγορία ἀφορῶσα τὴν ἐκδεδομένην ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παραλαβὸν αὐτὸ ἀποδίδει ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων, τὴν κατατεθεῖσαν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 545.

Ἐξ ἐκάστου φύλλου, τετραχίου, ἢ τετραδίου ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παρακατατίθεται εἰς τὸ ἑπαρχεῖον παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἅμα ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολὴ, ἐν ἑντίτυπον, φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ τὴν σημείωσιν τῆς ἡμέρας ἣν παρακατετέθη.

Ὁ παραλείπων τὴν παρακατάθεσιν ταύτην ἐργολάβος τιμωρεῖται
μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Ἐκτὴς παρακαταθέσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολή.

Ἄρθρ. 546.

Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος ἡ περιοδικῶς συγγράμματος εἶναι ὑπό-
χρεως νὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχὲς
φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον δωρεὰν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον ἢ
ἐπισήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφη-
μερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πράγ-
ματα, ἐπὶ δὲ τῷ συνήθει τῆς καταχωρίσεως δικαιώματι πᾶσαν
ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος
ιδιώτου· ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις
ἐκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται, διὰ τῶν ἀρμοδίων καταναγ-
καστικῶν μέσων, εἰς τὴν καταχώρισιν.

Ἄρθρ. 547.

Ὅστις, παραβαίνων τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 539-546 ὁρισμένas
ὑποχρεώσεις, τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα,
ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλ-
εται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν
ὑποχρεώσεων τούτων ποινὰς, ὡς νὰ ἐγίνετο ἡ τυπωσις ἢ ἡ ἐκ-
δοσις ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 548.

Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται ὅσα ἐκδίδονται συνε-
χέστερον παρ' ἅπαξ τοῦ μηνὸς, εἴτε εἰς τακτικὰς εἴτε εἰς ἀτάκτους
περιόδους, εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγαλήτερα, εἰς τέλεια ἢ διακε-
κομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον ἢ εἰς ἀνόμοιον σχῆμα,
ὑπο τὴν αὐτὴν ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

Ἄρθρ. 549.

Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 535 - 547 ἀναφερόμενα πταίσματα

τοῦ τύπου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ ἐκδιδόμενων τιμωροῦνται χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐὰν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 344 ἀκριδέστερον ὀριζόμενα.

2. Ἀσυγχώρητος δημοσίευσις νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 550.

Εἰς κράτησιν ἡ πρόστιμον καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ ἀδείας, τυπώνει ἢ ἄλλως φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἐπίσημα δι' ἄλλης παρὰ τὴν τῆς ὑπηρεσίας ὁδὸν εἰς αὐτὸν περιελθόντα σχέδια εἰσέτι ἀδημοσιεύτων, ἢ μὴ δημοσίως συζητηθέντων νόμων ἢ διαταγμάτων.

Εἰς πρόστιμον καταδικάζεται ὅστις μετατυπώνει μόνος ἢ δι' ἄλλου νόμους ἢ διατάγματα τῶν δημοσίων Ἀρχῶν, ἄνευ παραγγελίας ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας αὐτῶν.

Ε'. Συγχύσεις τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης.

1. Σύγχυσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 551.

Με πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ταραττεῖ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐορτάς, παραβαίνων τὴν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ἔνεκα τῶν κατὰ τὰς τοιαύτας ἡμέρας δημοσίων συγκοινωνιῶν ὠρισμένην τάξιν.

2. Σύγχυσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Ἄρθρ. 552.

Με κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν ἢ με πρόστιμον

τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν τὰς ψυχὰς, προξενεῖ συρροὴν ἀνθρώπων ἢ βάλλει εἰς κίνησιν τὴν Ἀρχὴν ἢ τὴν ἔνοπλον δύναμιν, ἐπικαλούμενος ψευδῶς βοήθειαν, μεταχειριζόμενος ἀτόπως τοὺς κώδωνας, ἢ ἄλλα ἐκταρακτικὰ ὄργανα, ἀπηγορευμένα σημεῖα φατρίας ἢ συνθήματος, πλασὰς, ἢ δεισιδαίμονας παρασάσεις ἢ διαφημίσεις.

Ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ πταίστου ἀπετείνετο εἰς τὸ νὰ διαταράξη τινὰς μόνον, τὰ δὲ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη ἦσαν ἀνάλογα πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, καὶ τὸ πταῖσμα αὐτὸ δὲν ἐπέφερε τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰρημένον δημόσιον ἀποτέλεσμα, καταγινώσκεται τότε κράτησις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς, ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 553.

Ὅστις δι' ὑπερβολικῶν κρότων καὶ θορύβων ἢ δι' οἰωνδήποτε ἄλλων πράξεων ταραττεῖ δημοσίως τῶν κατοίκων τὰς ἀσχολίας, τὰς τέρψεις, ἢ τὴν νυκτερινήν των ἡσυχίαν, ἐὰν μὲν τοῦτο ἔγινε κατὰ συμπεφωνημένην ἔνωσιν πολλῶν, καὶ προέκυψεν ἐντεῦθεν συρροὴ ἀνθρώπων, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν· ἄλλως δέ, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 554.

Ἐὰν εἰς δημόσιόν τινα οἶκον δὲν γίνεται παῦσις κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κανονισμένας νυκτερινὰς ὥρας, καταγινώσκεται πρόστιμον εἴκοσι μὲν δραχμῶν τὸ πολὺ εἰς τὸν ξενοδόχον, ὅστις δὲν προτρέπει τοὺς ξενιζομένους εἰς ἀναχώρησιν, καὶ ἐξακολουθεῖ παρέχων τι αὐτοῖς, δέκα δὲ δραχμῶν τὸ πολὺ εἰς τοὺς ξενιζομένους, ὅσοι δὲν ἀπεμακρύνθησαν προτραπέντες παρὰ τοῦ ξενοδόχου.

Άρθρ. 555.

Εἰς πρόσμιμον δέκα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν ὑποβάλλεται, ὅσις ἄνευ αδείας τῆς Ἀρχῆς ἐπιχειρεῖ δημόσια αἰθύρματα, θεατρικάς ἢ ἄλλας παραστάσεις· ὅσις εἰς τὰς συγκεχωρημένας τοιούτου εἴδους ἐπιχειρήσεις παραβαίνει τας περὶ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τρόπου παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐκδοδομένας διατάξεις.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ἐπιχειρούντων τοιαῦτα αἰθύρματα, θεατρικάς ἢ ἄλλας παραστάσεις, ὅσοι ὅταν ἀναφυῶσιν ἐντεῦθεν ἀταξία, δὲν ἐπικαλοῦνται εὐθὺς τὴν βοήθειαν τῆς Ἀρχῆς.

Άρθρ. 556.

Μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα Δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι, ἐναντίον ἀπαγορεύσεως τῆς Ἀρχῆς, ἐμφανίζονται εἰς τὸ δημόσιον, φέροντες προσωπεῖον, ἢ περικεκαλυμμένοι, ἢ ἀντιβαίνουν εἰς τὴν περὶ τῶν συγκεχωρημένων μετὰ προσωπείου πομπῶν διαγεγραμμένην τάξιν.

Εἰς παραβάσεις πραττομένας ἀπὸ ἀνθρώπους φέροντας προσωπεῖα, περικεκαλυμμένους ἢ περιβεβλημένους σχῆμα ἄλλότριον, ἢ περίστασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβλαπτικὴ.

Γ'. Ἀπειλαί.

Άρθρ. 557.

Ὅσις ἀπειλεῖ εἰς ἄλλους ἐπιχειρήσιν ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, εἰάν ἡ ἀπειλὴ δὲν ᾔῃαι ὡς κακούργημα ἢ πλημμέλημα τιμωρητὴ, καταδικάζεται κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους·

1) Εἰς κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ εἰς πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν, εἰάν ἡ ἀπειληθεῖσα πράξις ἀπετείνετο κατὰ τῆς ἀσφαλείας ὁλοκλήρου τόπου, ἢ ἐπαρχιῶν, ἢ ᾔῃαι κοινῶς ἐπικίνδυνος·

2) Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων, ἢ εἰς πρόσμιμον τὸ

πολὺ διακοσίων Δραχμῶν, εἰάν ἡπέιλησε βιαιοπραγίας κατὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ζωῆς ἀνθρώπων, ἢ κατὰ ξένης ιδιοκτησίας·

3) Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐνθὺς μηνὸς, ἢ εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ ἑκταδὸν Δραχμῶν, καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Ὁ πταίσης ὑποβάλλεται κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ζ'. Κατάχρησις δηλητηρίων, ἱατρικῶν, καὶ πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὰς νόσους.

1. Κατάχρησις δηλητηρίων.

Ἄρθρ. 558.

Ὅστις ἅμα λαβὼν γνῶσιν τυχαίας φαρμακείας δέν μεταχειρισθῇ παραχρῆμα τὰ γνωστὰ εἰς αὐτὸν μέσα, καὶ δέν συντελέσῃ ἐνταυτῷ εἰς τὸ νὰ προσκληθῇ ἱατρικὴ βοήθεια καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ ἢ ἐγγυτέρα Ἀρχῇ, εἰάν μὲν ἡ φαρμακεία ἔγινεν εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς πράγματα τῶν ὁποίων γεύονται οἱ ἄνθρωποι, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι ἑξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμιμον πεντήκιντα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν· εἰάν δὲ ἔγινεν εἰς ζῶα ἢ πράγματα τῶν ὁποίων γεύονται τὰ ζῶα, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 559.

Εἰς πρόσμιμον καταδικάζεται ὅστις ἔχων δηλητήριον δέν τὸ φυλάττει ἐπιμελῶς, ἀπὸ πάσης ἐναλλαγῆς, διαπτώσεως, ἢ ἐπιδοθείσης χρήσεως, ἢ τὸ δίδει εἰς ἄλλους μὴ λαβόντας παρὰ τῆς Ἀρχῆς τὸ δικαίωμα νὰ ἔχωσι δηλητηρία φάρμακα.

Ἄρθρ. 560.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, καὶ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον εἴκοσι Δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ κατασκευάζωσι, νὰ ἀπεργάζωνται, ἢ νὰ πωλῶσι δηλητηρία,

ἢ οἱ τοποτηρηταὶ αὐτῶν φέρονται ἀμελῶς καὶ ἀπερισκέπτως περὶ τὴν ἐν ἀσφαλεῖ φύλαξιν, σημείωσιν, ἢ διαχώρισιν τοῦ δηλητηρίου ἀπὸ ἄλλα πράγματα· δὲν μεταχειρίζονται ἰδιαιτέρα ἐργαλεῖα, ἀγγεῖα ἢ σκεύη εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν φαρμακευτικῶν ὑλῶν, ἢ τῶν δηλητηρίων, ἢ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν, δὲν καθαρίζουσι τὰ σκεύη ταῦτα ἐπιμελῶς μετὰ τὴν χρῆσιν των, οὐδὲ τὰ φυλάττουσι χωριστά· δίδουσι δηλητήριοι χωρὶς ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἄνευ διαταγῆς ἱατροῦ· δὲν παραδίδουσιν αὐτὸ εἰς χεῖρας ἀσφαλῶν ἀνθρώπων· δὲν κρατοῦσι βιβλίον περὶ τῆς φαρμακεμπορίας των, ἢ τὸ κρατοῦσιν ἀτελῶς καὶ χωρὶς ἀκριβείαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλονται ποινὴν καὶ οἱ τεχνῖται οἵτινες, ἄνευ προηγουμένης βασάνου καὶ ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχῆς, βάλλουσιν εἰς κυκλοφορίαν ὕλας οὕσας μέχρι τοῦδε πάντῃ ἀγνώστους.

Ἄρθρ. 561.

Ὅστις παρασκευάζει, ἀπεργάζεται, ἢ πωλεῖ δι' ἄλλους δηλητήρια, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα πρὸς τοῦτο δυνάμει τοῦ ἐπιτηδεύματός του, πρὸς τῇ δημεύσει τοῦ δηλητηρίου τιμωρεῖται καὶ με κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, καὶ με πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

3. Κατάχρησις ἱατρικῶν.

Ἄρθρ. 562.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι ἐμπόριον ἱατρικῶν, κατασκευάζουσιν ἢ πωλοῦσι δι' ἄλλους ἀπηγορευμένα ἱατρικά· νενοθευμένως κατασκευάζουσιν ἢ συνθέτουσι τὰ ἱατρικά, ἢ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν σύνθεσιν των ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἔχασαν τὴν ἱατρικὴν των δύναμιν· μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν ἢ διατήρησιν σκεύη ἀκάθαρτα, καὶ ἐνεκα τῶν ἐξ ὧν σύγκεινται ἐξ αἰτίας τῆς προηγου-

θείσης χρήσεώς των, ἐπιλάβῃ εἰς τὴν ὑγείαν δι' ἔλλειψιν τῆς
 οφειλομένης προσοχῆς, σημειώουσιν ἐσφαλμένως, συγχέουσιν ἢ
 σφαλερῶς ἐκδίδουσιν ἱατρικὰ, ἢ δίδουσιν ἐπικίνδυνα ἱατρικὰ εἰς
 ἄλλους παρὰ τοὺς ὅσοι κατ' ἀπόδειξιν ἱατροῦ τινος ἀναγνωρισ-
 μένου ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὰ παραλάβωσιν.

Ἄρθρ. 563.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ μὲ πρόσκιμον τοῦλά-
 χισον δέκα δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς
 φαρμακοπωλίας, κατασκευάζουσιν ἢ πωλοῦσιν ἱατρικὰ ἄνευ δι-
 ταγῆς ἀναγνωρισμένων ἱατρῶν, καὶ κατ' ἄλλον παρὰ τὸν διαγρα-
 φέντα ὑπ' αὐτῶν τρόπον, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ἰδίως
 ἀπὸ τῶν περὶ φαρμακοπωλῶν κανονισμόν· παρομοίως ὅσοι πω-
 λοῦσιν ἄλλαχοῦ πρὸς παρὰ εἰς τὸ δημόσιον φαρμακοπωλεῖόν των,
 ἢ ἀναβάλλουσιν ἢ ἀρνοῦνται ἀτόπως τὴν κατασκευὴν διατεταγ-
 μένων ἱατρικῶν.

Ἄρθρ. 564.

Εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων καὶ εἰς πρόσκιμον
 τριάκοντα ἕως διακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ τινὸς
 δικαιώματος, ἢ χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Ἀρχῆς συγ-
 κατάθεσιν, κατασκευάζει καὶ φέρει εἰς κυκλοφορίαν ἐσωτερικὰ ἢ
 ἐξωτερικὰ ἱατρικὰ ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε σχῆμα ἢ ὄνομα. Ὅστις πωλεῖ
 οὕτω λεγόμενα μυσῆρια ἢ πανακείας, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχῆς
 ποιοτοποιεῖ διὰ δημοσίων ἐφημερίδων ἢ ἄλλων πρὸς χρῆσιν τοῦ
 λαοῦ συντασσομένων συγγραμμάτων ἱατρικὰ ὡς θεραπευτικὰ
 τινων νόσων.

Κατὰ δευτέραν ὑποτροπὴν, ὡς καὶ ὅταν ἡ φαρμακοπωλία γί-
 νεται διὰ ῥωποπωλίας, καταγινώσκεται κράτησις δύο ἐβδομάδων
 μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ πρόσκιμον πενήκοντα μέχρι τετρακοσίων
 δραχμῶν.

Τὰ πρὸς τὴν ἀσυγχώρητον φαρμακοπωλίαν συντελοῦντα τα-
 μιεύματα δημεύονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρ. 565.

Εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καθυποβάλλονται οἱ ἰατροὶ, οἵτινες δὲν ἀναγγέλλουσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν ὅσα παρατηροῦσιν ἐλλείμματα τῶν φαρμακοπωλείων καὶ πταίσματα τῶν φαρμακοπωλῶν ἢ τῶν συμβοηθῶν των.

Ἄρθρ. 566.

Εἰς πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν καταδικάζονται ὅσοι φαρμακοπῶλαι δὲν μεταχειρίζονται ἐπιστάτας ἢ ἄλλους συμβοηθοὺς, ἔχοντας τὴν ἀνήκουσαν ἱκανότητα· παρομοίως, ὅσοι ἔχοντες δικαίωμα νὰ ἐμπορεύωνται δηλητήρια, ἀφήνουσιν τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν πώλησιν τούτων εἰς τοιοῦτους ἀνικάνους συμβοηθοὺς.

3. Παραμέλησις τῶν περὶ ἐνοφθαλμισμού

κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 567.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις, ἅμα ἀναφανῇ ἢ νόσος τῶν φλυκταινῶν (εὐλογιῶν) εἰς τὸν οἶκον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, δὲν προσκαλεῖ ἀμέσως ἰατρὸν, ἢ δὲν ἀναγγέλλει τὸ συμβῆναι εἰς τὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 568.

Γονεῖς ἐπιμελεῖται παίδων, ἢ ἐπίτροποι, ὅσοι δὲν ὑποβάλλουσιν κατὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τῆς ἡλικίας, τὰ τέκνα των ἢ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των εἰς τὸν εἰσαχθέντα ἐνοφθαλμισμόν τιμωροῦνται, ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐτησία τοῦ ἐνοφθαλμισμού ἐποχὴ, μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Κατὰ τὴν προσεχῇ ἐποχὴν τοῦ ἐνοφθαλμισμού, εἴαν ὁ παῖς δὲν ὑποβληθῇ εἰς τοῦτον, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐκτελεῖται ἀναγκαστικῶς παρὰ τῆς Ἀρχῆς· παραδίδονται δέ, κατὰ τὰς περιστάσεις,

τοιούτοι παῖδες εἰς ξένην ἐπιμέλειαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἀρχῆς δι' ἐξόδων τῶν ἀπειθούντων ἐπιμελητῶν παίδων, γονέων ἢ ἐπιτρόπων, μέχρι τῆς τελείας τοῦ ἐνοφθαλμισμού παρελεύσεως κατ' ἐκείνου δι, ὅστις εἰς τὴν εἰρημένην περίπτωσιν, ἀπομακρύνων πρὸς καιρὸν μὴ ἐνοφθαλμισμένον παῖδα, τὸν ἐξαίρει ἐπίτηδες ἀπὸ τὴν διάταξιν τῆς Ἀρχῆς, ἐπιβάλλεται παρὰ τὸ πρόσκιμον καὶ κράτησις τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ ἐὰν καὶ περαιτέρω δείξῃ ἀπείθειαν, τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 569.

Εἰς πρόσκιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν καταδικάζονται ἐπιστάται σχολείων, διδακτικῶν ἢ παιδαγωγικῶν καταστημάτων, οἵτινες δέχονται παῖδας, χωρὶς νὰ βεβαιωθῶσι διὰ τακτικοῦ μαρτυρικοῦ, ὅτι διήνυσαν ἤδη τὰς φυσικὰς φλυκταίνας, ἢ ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς περὶ ἐνοφθαλμισμού κανονισμούς.

4. Παραμέλησις τῶν προφυλακτικῶν μέσων κατὰ μολυντικῶν νοσημάτων, ἐπισκηπτόντων εἰς ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 570.

Μετὰ κράτησιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, ἢ μετὰ πρόσκιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 318, παραβιάζει καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν εἰς ἀνθρώπους ἐπισκηπτόντων μολυντικῶν νοσημάτων διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέσα, ἢ τοὺς ἄλλους πρὸς ἀπατροπὴν τοῦ κινδύνου ἢ τῆς διαδόσεως τῆς νόσου κανονισμούς.

Ἄρθρ. 571.

Ἐὰν γυνή τις, γνωρίζουσα ὅτι νοσεῖ νόσον μολυντικὴν ἐκμισθώνεται ὡς τιτθὸς ἢ ὑπηρετρία, ἢ ἐὰν, περιπεσοῦσα εἰς τοιαύτην νόσον ἐν τῷ ὑπηρετεῖν, ἐξακολουθῇ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ

συνέρχεται μετ' ἄλλων εἰς τοιαύτην προσωπικὴν σύγκοινωνίαν, ὥς ἐντεῦθεν δύναται νὰ διαδοθῇ ἀμέσως τὸ κακὸν περαιτέρω, καταγινώσκειται κράτησις μιᾶς μέχρις ἐξ ἐβδομάδων ἢ πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι διακησίων δραχμῶν, καὶ ἡ πταίσασα, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὑποβάλλεται εἰς ἰδικιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἢ φύλαξιν, καθ' ὅσον διαρκεῖ ὁ κίνδυνος τοῦ μολύσματος.

Ἄρθρ. 572.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται ὅστις ἀποκρύπτει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἱμάτια ἢ ἄλλα ἐπιπλα τῆς καταλειφθείσης περιουσίας ἀνθρώπου, ἐκ μολυντικῆς νόσου ἀποθανόντος, δὲν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ ἐξολοθρεύσεως ἢ καθάρσεως τοιούτων πραγμάτων ἐκδιδομένας διατάξεις, ἢ κρατεῖ, ἀποκτᾷ ἐν γνώσει, πωλεῖ ἢ ἄλλως περιφέρει πρὸς πώλησιν ὅποιονδήποτε πράγμα ἐκ τῶν εἰς ἐξολοθρευσιν διωρισμένων.

Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δημεύονται.

Ἄρθρ. 573.

Ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς ἐκθέτει νεκροὺς (πτώματα ἀνθρώπων) εἰς κοινὴν θέαν ἀναβάλλει τὸν ἐνταφιασμὸν ὑπὲρ τὸν συνήθη ἢ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἰδίως ὠρισμένον χρόνον· ἐνταφιάζει μόνος ἢ δι' ἄλλου εἰς ἄλλα παρὰ τὰ συνήθη νεκροταφεῖα, ἢ εἰς ἄλλας παρὰ τὰς διατεταγμένας ὥρας τῆς ἡμέρας, τιμωρεῖται μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Νεκροθάπται, οἵτινες γίνονται ὄργανα τοιαύτης παραβάσεως, ἢ παραβαίνουσι τοὺς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν τάφων περὶ διαθέσεως, βάθους, καὶ τάξεως αὐτῶν κανονισμοὺς, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόσκιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

5. Κίνδυνος προξενούμενος διὰ νοσημάτων
ἐπισκηπτόντων εἰς ζῶα.

Ἄρθρ. 574.

Ὅστις, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, παραβιάζει τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς
διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέσα ἐναντίων λύμης ἢ ἄλλων μο-
λυντικῶν νοσημάτων τῶν ζώων, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μιᾶς
μέχρις ἑξ ἑβδομάδων, καὶ μὲ πρόσκιμον εἰκοσιπέντε μέχρι διακο-
σίων δραχμῶν.

Οἱ πταῖσται, εἰάν ὡς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει κίνδυνος πρὸς διάδο-
σιν τοῦ μολύσματος, τίθενται καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ὁ κίνδυνος
οὗτος ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἀπτυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἢ, κατὰ τὰς περι-
στάσεις, κρατοῦνται εἰς ἰδιαιτέραν φύλαξιν.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀπηγορευμένης συναλλαγῆς δημεύονται.

Ἄρθρ. 575.

Ὅστις, ἐκραγείσης λύμης ἢ μολυντικοῦ νοσήματος τῶν ζώων,
ἀπειθεῖ εἰς τὰς παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐναντίον τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον
προόδου, τῆς διαδόσεως ἢ ἐπανόδου τοῦ κακοῦ ὠρισμένης δια-
τάξεις, ὅστις δὲν ἀποκλείει ἐπιμελῶς ζῶα νοσοῦντα τοιαῦτα
νοσήματα ἐκ τῆς μετ' ἄλλων ζώων συγκοινωνίας, ὅστις κρατεῖ
κρυφίως, ἀποκτᾷ ἐν γνώσει, πωλεῖ, ἢ ἄλλως περιφέρει πρὸς κοινὴν
χρῆσιν μέρη τοιούτου ἐσφαγμένου ἢ τεθνεώτος ζώου, ἢ σκεύη ἀπὸ
τὸν σαθρὸν αὐτοῦ, παραβαίνων τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς προσαχθεῖ-
σαν ἐξολόθρευσιν, ἢ κάθαρσιν, τιμωρεῖται, πρὸς τὴν δημεύσει
τῶν εἰρημένων πραγμάτων, καὶ μὲ πρόσκιμον, εἰς δὲ ἐπιβαρυν-
τικὰς περιστάσεις, μὲ κράτησιν προσέτι τὸ πολὺ δύο ἑβδομάδων.

Εἰς πρόσκιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν ὑποβάλλεται ὅστις
δεικνύεται ἀμελὴς εἰς τὴν ἀποκομιδὴν ἢ ταφὴν τοιούτου τεθνεώτος
ζώου.

Ἄρθρ. 576.

Κράτησις ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ πρόσκιμον ἑκατὸν μέχρι

διακοσίων δραχμῶν καταγινώσκεται, ἐὰν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 574 καὶ 575 διαλαμβανομένων ὁρισμῶν διεδόθη τὸ μόλυσμα καὶ εἰς ἄλλα ζῶα.

Η'. Παραμέλησις τῆς δημοσίας καθαριότητος.

Ἄρθρ. 577.

Ὁ μολύνων φρέατα, δεξαμενάς, πηγὰς, ποταμούς ἢ ρύακας, τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ συντελεῖ εἰς πόσιν ἢ εἰς παρασκευὴν φαγητῶν ἢ ποτῶν μὲ πράγματα διεγείροντα ἀηδίαν, ἢ μεταδίδοντα εἰς τὸ ὕδωρ ιδιότητα βλαπτικὴν τῆς υἱείας· ὅστις μολύνει τρόφιμα εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένα, καταδικάζεται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ εἰς πρόσσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 578.

Πρόσιμον πέντε μέχρι τριάκοντα Δραχμῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν παραβαίνοντα τὰς καθεστῶσας διατάξεις περὶ καθαριότητος τῶν μύλων, μακελείων, κρεοπωλείων, ἀγορῶν ἢ ἐργαστηρίων, ὅπου παρασκευάζονται ἢ πωλοῦνται τρόφιμα.

Ἄρθρ. 579.

Εἰς πρόσσιμον τὸ πολὺ δέκα πέντε Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις παραβαίνει τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τὰς περὶ καθαριότητος ἢ περὶ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν, ἀποχετεύσεως τοῦ ὕδατος ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ στεγῶν, περὶ κτηνοτροφίας, βιομηχανικῶν ἐργασιῶν ἢ ἄλλων πράξεων, ὅθεν γεννῶνται ἐπιβλαβεῖς ἀναθυμιάσεις.

Ἄρθρ. 580.

Εἰς πρόσσιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν, καὶ ἐνταυτῷ, κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐὰν ἡ πράξις ἐπεχειρήσθῃ ἐξ ἐθελοκακίας ἢ ἐκδικήσεως, εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ὑποβάλλεται ὁ ῥίπτων ὀκαθαρείας εἰς ἀνθρώπους, εἰς κτίριον ἄλλου, ἢ εἰς περιφράκτους ἀγρούς ἢ ἐντὸς αὐτῶν.

Θ'. Πταίσματα ἀφορῶντα τὰς ζωοτροφίας.

Ι. Παράβασις τῶν περὶ ζωοτροφιῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 581.

Εἰς πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἀφαιρεῖ ζωοτροφίας ἀπὸ τὴν διατεταγμένην ἐποπτείαν, ἢ ἀπὸ ἰδιαιτέραν τινὰ τῆς Ἀρχῆς ἐξέτασιν, ἢ τὰς πωλεῖ εἰς ἄλλους τόπους, ἢ εἰς ἄλλους χρόνους παρὰ τοὺς ῥητῶς διατεταγμένους.

Ἄρθρ. 582.

Ὅστις παρασκευάζει πρὸς κοινὴν χρῆσιν τρόφιμα, τὰ ὅποια, κατὰ τὴν ιδιότητα τῶν ὑλῶν ἢ τῶν κραμάτων, ἕνεκα τοῦ τρόπου ἢ τοῦ χρόνου τῆς παρασκευῆς, ἢ τῶν πρὸς ταύτην συντελεσάντων ἐργαλείων, εἶναι, ἢ δύνανται νὰ γενῶσιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν· ὅστις φυλάττει ὠνίας τροφάς, εἰς τόπον, εἰς ἀγγεῖον, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, δι' οὗ δύναται νὰ μεταδοθῇ εἰς αὐτάς ἐπιβλαβὴς ιδιότης· ὅστις τὰς μεταχειρίζεται κατὰ τρόπον ἀκάθαρτον, ἢ ἀηδῆ· ὅστις πωλεῖ ἐν γνῶσει ἀκάθαρτα, ἀηδῆ, ἢ ἐφθαρμένα τρόφιμα, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, καὶ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον πέντε Δραχμῶν, καὶ, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐπιβαρυντικαὶ αἰτίαι, μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, καὶ μὲ πρόσμιμον πεντήκοντα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

Αἱ τροφαὶ δημεύονται.

Ἄρθρ. 583.

Οἱ προηγούμενοι ὅρισμοὶ ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦ κατασκευαστοῦ καὶ πωλητοῦ ὅχι μόνον εἰς πράγματα συντείνοντα πρὸς τροφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα ἐπαρκοῦντα εἰς ὅποιανδήποτε κοινὴν χρείαν, καὶ μεμιγμένα μὲ οἵανδήποτε προσθήκην ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ μὴ καλῶς γανωμένα χάλκινα ἀγγεῖα, ἢ εἰς σκευὴ κασσιτέρινᾳ μεμιγμένα μὲ μόλυβδον.

2. Πταίσματα ἀφορῶντα τὴν σιτοδείαν καὶ τὴν ἀνατίμησιν (cherté) τῶν τροφίμων.

Ἄρθρ. 584.

Μὲ πρόσκιμον τοῦλάχιστον δέκα Δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παραβίνει τὰς περὶ τῆς ἐμπορίας σίτου ἢ ἄλλων τροφίμων διατάξεις, τὰς ὑποίας ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐκδίδει καθ' ἐκάστην περίπτωσιν ὅπου ἡ χρεια τὸ καλέσῃ.

Γενομένης τῆς παραβάσεως ὑπὸ περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἡ διάταξις θεωρεῖ ὡς ἐπιβαρυντικὰς, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Ἀρχὴ νὰ πωλῇ δημοσίως τὰ ἀπηγορευμένα ἐμπορεύματα διὰ δαπάνης καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ πταίσαντος.

Ἄρθρ. 585.

Εἰς πρόσκιμον δέκα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν κατὰδικάζονται ὅσοι προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσωσιν ἄλλους τοῦ νὰ προσκομίσωσι τρόφιμα εἰς τὰς ἀγοράς· ὅσοι αὐξάνουν τὴν παρὰ τῶν πωλητῶν ζητούμενην τιμὴν, ζητοῦν νὰ ἀπομακρύνουν τῆς ἀγορᾶς ἄλλους ἀγοραστὰς ἢ πωλητὰς· τροφιμοκάπηλοι καὶ μεσοκάπηλοι, οἵτινες ἀγοράζουσι καθ' ὁδὸν τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν διωρισμένα τρόφιμα, ἢ διὰ νὰ ἐξαιρέσωσι ταῦτα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν συναλλαγὴν, καὶ νὰ τὰ περιποιήσωσιν εἰς μόνους ἑαυτοὺς, συνάπτουν μὲ τοὺς πωλητὰς μυσικὰς συμφωνίας.

Ἄρθρ. 586.

Μὲ πρόσκιμον τριᾶκοντα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν τιμωροῦνται, ὅσοι ἔχοντες ἐξ ἐπιτηδεύματος τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλῶσι τρόφιμα, δὲν προμηθεύονται, ἄνευ νομίμων κωλυτικῶν αἰτιῶν, τὰ διαταγαγμένα ταμιεύματα, τὰ κρύπτουσιν ἐπερωτώμενοι παρὰ τῆς Ἀρχῆς, ἀρνοῦνται νὰ τὰ πωλήσουν ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ὅποιον-δήποτε ἀγοραστὴν, ἢ συμφωνοῦσι μετ' ἀλλήλων νὰ πωλοῦν τινα τρόφιμα μόνον εἰς ὠρισμένους χρόνους, κατὰ σειρὰν (τάξιν) ὠρι-

σμένην ἢ εἰς τιμὰς, ὑπερβαίνουσας τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεταγμένην διατίμησιν.

Ἄρθρ. 587.

Ἐὰν τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 585 καὶ 586 ἀναφερόμενα πταίσματα πραχθῶσιν ἐν καιρῷ δημοσίας ταραχῆς, ἢ ἐὰν ἐντεῦθεν προέκυψε δημοσία ταραχή, παρὰ τὸ πρόσκιμον, ἐπιβάλλεται καὶ κράτησις μιᾶς μέχρις ἑξ ἑβδομάδων.

I'. Ἀφορμὴ δημοσίῳ δυστυχημάτων.

I. Δι' ὕδατος.

Ἄρθρ. 588.

Εἰς πρόσκιμον τοῦλάχισον δέκα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις παραμελεῖ τὰς περὶ ἀποφυγῆς τῶν ἐκ τοῦ ὕδατος προσγινομένων ζημιῶν ἐκδεδομένας διατάξεις, ἢ διατεταγμένα προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 589.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος, καὶ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἄνευ τινὸς δικαιώματος, ἀποκλείει ἢ ἐμποδίζει τὸν ἐλεύθερον καὶ ἀσφαλῆ πλοῦν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν πλωϊμῶν ὑδάτων· ὅστις εἰς τὰς παρόδους (παρείας) τοιούτων ὑδάτων ῥίπτει ἢ βυθίζει πράγματα, ἐκ τῶν ὑποίων δύνανται νὰ βλαφθῶσιν τὰ πλοῖα, ἢ δι' ὧν τὸ ἔλυτρον (στῶμα) σενεύεται, γίνεται ἀβαθές ἢ ἄλλως ἐπικίνδυνον· ὅστις, ἐντυχόντος συναντήμαντός τινος, ἐξ οὗ προέρχεται τοιοῦτος κίνδυνος, δὲν λαμβάνει παραχρῆμα ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 590.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἑβδομάδων καὶ μὲ πρόσκιμον τοῦλάχισον πέντε δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παραμελεῖ τὴν ὀφει-

λοιμένην ἀνύψωσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων εἰδοποιητικῶν καὶ ὁδηγητικῶν σημείων εἰς πλώϊμα ὕδατα, ἢ τὴν εἰς τὰ ξένα πλοῖα χρεωστούμενην ὁδηγίαν καὶ βοήθειαν ἐπὶ κινδυνωδῶν τόπων ὅς τις πλέει ἢ προσορμίζεται εἰς τοιοῦτους τόπους, ὅπου ὁ πλοῦς ἢ ἡ προσόρμις ἀπαγορεύεται ἰδίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς παρομοίως ὅς τις μεταχειρίζεται πρὸς πλοῦν πλοῖα, εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρισκόμενα, καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ἀνθέξωσι, τὰ φορτῶναι βαρέως ἢ ἐπισφαλῶς, τὰ παραδίδει εἰς ἀνεπιτηδείους ὑπηρέτας, παῖδας ἢ ἄλλους ἀπείρους ἀνθρώπους, δὲν ὑποχωρεῖ εἰς ἄλλα πλοῖα ἢ σχεδίας ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, ἢ δεικνύεται καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀπερίσκεπτος καὶ ἀμελής εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν διαπεπτευμένων εἰς αὐτὸν πλοίων.

Ἄρθρ. 591.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ τριάκοντα Δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅς τις λούεται ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁρισμένων τόπων.

2. Διὰ πυρός.

Ἄρθρ. 592.

Μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσκιμον δέκα μέγα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅς τις φέρεται ἀπερίσκεπτος καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τοῦ φωτὸς, τῶν καυστικῶν ἢ εὐπρήστων πραγμάτων.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἰδίως καὶ εἰς τὸν παραβαίνοντα τὰς πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τοῦ ἐμπρησμοῦ ἀσυνομικὰς διατάξεις, ἐὰν αὗται ἀφορῶσι τὴν ἀποτροπὴν κινδύνων, συμβαινόντων ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ κτιρίων.

Ἄρθρ. 593.

Ἐὰν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος διατάξεις ἀφορῶσι τὴν ἀποτροπὴν, κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ δάση, κινδύνου τοῦ πυρός, καταγινώ-

σκεται εἰς τὸν πταίστην κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ πρόσμιον τοῦλάχιστον τριῶν δραχμῶν· καὶ ἐὰν ἔχωσι σκοπὸν νὰ ἐμποδίσωσι πράξεις ἢ ἐλλείψεις ἀπειλούσας κίνδυνον ἐμπρησμοῦ κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, εἰς πόλεις ἢ χωρία, ὁ πταίσης τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 594.

Ἐὰν τις οἰκοδεσπότης ἀνέχεται ἐν γνώσει πράξεις ἢ ἐλλείψεις τῶν συνοίκων του, ἰνοικιαστῶν, ξενιζομένων, οἰκετῶν ἢ ἐργατῶν, ἀπειλούσας ἐμπρησμοῦ κίνδυνον, ἢ, μετὰ ματαίαν οἰκιακὴν ἐπίπληξιν, δὲν τὰς ἀναγγέλλῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐνοχοί· ἐὰν δὲν προμηθεύῃ εἰς τούτους σκεύη καὶ ἐργαλεῖα, δυνάμενα νὰ καταστήσωσιν ἀβλαβῇ τὴν περὶ τὰς ἀσχολίας των χρῆσιν τοῦ πυρὸς ἢ τοῦ φωτός, ἐνέχεται διὰ τὰ πταίσματα τούτων, καὶ τιμωρεῖται ἐπίσης μὲ αὐτούς· ἐὰν δὲ δώσῃ εἰς χεῖρας παίδων, εὐηθῶν ἢ παραφρόνων πῦρ καὶ φῶς, ἢ εὐπρηστα πράγματα, ὑποβάλλεται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, εἰς τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 592 καὶ 593 ὠρισμένας ποινάς.

Ἄρθρ. 595.

Μὲ πρόσμιον, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ κράτησιν τιμωρεῖται ὅστις δὲν κατὰβάλλει μεγίστην προσοχὴν εἰς τὰ χημικὰ πειράματα καὶ ἔργα, ἢ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυρίτιδος· ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν διακατεχὴν καὶ τὴν εἰς οἴκους, κατοικίας, καὶ κτίρια διατήρησιν τῆς πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 596.

Εἰδήμονες τῆς τεκτονικῆς καὶ πρωτεργάται, οἵτινες, προσκαλούμενοι νὰ ἐξετάσωσι τὰ δυνάμενα νὰ προξενήσουν κίνδυνον ἐμπρησμοῦ, παραβλέπουσιν ἐλλείμματα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς προσηκούσης προσοχῆς ἠδύναντο νὰ ἀνακαλυφθῶσιν, ἢ δὲν τὰ ἐκθέ-

τουςι πιζῶς χειροτέχναι, οἵτινες ἐκτελοῦσιν ἐργασίας, δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι κίνδυνον ἐμπρησμοῦ, καπνοδόκης σαρωταί, οἵτινες ἀμελοῦσιν ἢ κακῶς ἐπιμελοῦνται τὴν ἐπικειμένην εἰς αὐτοὺς ἀσχυλίαν τῆς σαρώσεως, ἢ δὲν ἀναγγέλλουσιν εὐθὺς εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας ὅσας ἐλλείψεις παρατηροῦν εἰς τὰς καπνοδόκας, καὶ, μηδεμιᾶς διορθώσεως γενομένης, δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἀρχὴν, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρόσιμον.

Ἄρθρ. 597.

Ὅστις, παρατηρήσας πυρκαϊκὰν εἰς τὴν οἰκίαν, κατοικίαν ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του, δὲν προσκαλεῖ εὐθὺς δημοσίαν βοήθειαν, ἢ δὲν εἰδοποιεῖ τὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων.

3. Δι' ἐπιχειρήσεων οἰκοδομικῶν.

Ἄρθρ. 598.

Εἰς πρόσιμον τοῦλάχιστον τριάκοντα Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἐπιχειρεῖ εἰς πόλεις οἰκοδομὴν, ἢ οὐσιώδη ἐπισκευὴν κτιρίου, ὑφισταμένου ἤδη, μὴ ἔχων ῥητὸν σχέδιον οἰκοδομῆς, ἐγκεκκριμένον παρὰ τῆς Ἀρχῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ἢ αὐτογνωμόνως παρεκτρεπόμενος ἀπὸ τὸ τοιοῦτον σχέδιον, ἢ ἀπὸ τὸν διωρισμένον τῆς οἰκοδομῆς τόπον, ὑπερβαίνων τὰς γραμμάς τῆς οἰκοδομῆς, ἢ παραβαίνων τὰς ἰδιαιτέρας περὶ οἰκοδομῆς διατάξεις τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 599.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλονται ποινὴν ἀρχιτέκτονες, οἵτινες ἐπὶ τῶν οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐπισκευῶν, ἀμελοῦν νὰ σήσωσι σημεῖα εἰδοποιητικὰ, ἢ ἄλλως νὰ λάβωσι τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν προσώπων καὶ πραγμάτων ἀπὸ πάσης βλάβης.

Ἄρθρ. 600.

Ὅστις κατεργάζεται, ἢ πωλεῖ ἄχρηστον, κακὴν, ἢ μὴ ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸ διατεταγμένον μέτρον οἰκοδομικὴν ὕλην· πρωτεργάται χειροτεχνίας, οἵτινες μεταχειρίζονται ἢ αὐτοὶ ἢ δι' ἄλλων τοιαύτην ὕλην πρὸς οἰκοδομὴν, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Ἀχρηστος καὶ κακὴ ὕλη δημεύεται· ἢ δὲ μὴ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸ διατεταγμένον μέτρον πωλεῖται δι' ἐξόδων καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἰδιοκτῆμονος, σημειουμένης τῆς ἐλλείψεως.

Συγχωρεῖται μολοντοῦτο εἰς τὸν κύριον τῆς οἰκοδομῆς νὰ παραγγείλῃ τὴν οἰκοδομικὴν ὕλην κατ' ἄλλο δοθὲν μέτρον, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέτρον.

Ἄρθρ. 601.

Εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν ὑποβάλλονται οἱ ἀρχιτέκτονες, οἵτινες διορίζουσιν ἀπείρους ἐργάτας ἢ παραλείπουσιν, ἢ ἀμελοῦσι τὴν ἐπὶ τῶν ἐργατῶν ἢ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐποπτεῖαν.

Ἄρθρ. 602.

Ἐὰν οἰκοδομὴ τις, πρὶν ἢ τελειώσῃ, ἢ ἐνῶ τελειοῦται, ἐξεταζομένη παρὰ τῆς Ἀρχῆς, εὗρεθῇ ἐπικίνδυνος ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ὁ ἀναλαβὼν τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκοδομῆς ὑποβάλλεται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 603.

Ἐὰν οἰκοδομὴ τις ἐντὸς ἐνὸς ἔτους μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς, ἢ οἰκοδομικὸν πῆγμα (σκαλωσιὰ) πέσῃ ὅλον, ἢ ἐν μέρει, ἢ δὲ πτώσῃ δὲν προῆλθεν ὑπὸ μονῆς ἐξωτερικῆς ἐπενεργείας, ἐκεῖνος, εἰς

τὸν ὅποιον διεπιστεύθη ἡ οἰκοδομὴ ἢ ἡ ἐπισκευή, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν δύο μέχρι ἐξ ἐβδομάδων, καὶ μετὰ πρόστιμον ἑκάτον μέχρις τριακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 604.

Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται:

1) Πραγματογνώμονες, οἵτινες, παρηγγελμένοι παρὰ τῆς Ἀρχῆς νὰ ἐξετάσωσιν οἰκοδομὴν τινα, καταπεσοῦσαν τοιουτοτρόπως, ἐπιχειροῦσιν ἀμελῶς, ἢ δὲν ἐπιχειροῦσι παντάπασιν τὴν ἐξετάσιν ταύτην, ἢ δὲν περιγράφουσι τὸ πρᾶγμα, καθὼς ὀφείλουσιν·

2) Ἰδιοκτῆμονες ἢ ἐπιστάται καταπεσοῦσης οἰκοδομῆς, εἰάν τις ἐγέναν παραίτιοι τῆς πτώσεως, ἢ συνείργησαν εἰς ταύτην διὰ τινος πράξεως ἢ παραλείψεως, ὑποκειμένης εἰς ποινὴν.

Ἄρθρ. 605.

Μετὰ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν, καὶ μετὰ κράτησιν τὸ πολὺ δεκατεσσάρων ἡμερῶν, τιμωρεῖται ὅστις παρμελεῖ μετὰ κίνδυνον ἄλλων τὴν ὀφειλομένην διατήρησιν οἰκοδομῆς τινος· ὅστις, ἅμα παρατηρήσας τοιαῦτα ἐλλείμματα, δὲν συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγκαίαν ἐξασφάλισιν καὶ διόρθωσιν· ὅστις ἀμελεῖ τὴν ἐπανόρθωσιν ἐλλείψεων τῆς ἰδιοκτητοῦ οἰκοδομῆς του, εἴτε ἐπικινδύνων εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, εἴτε ἀντιβαινουσῶν εἰς τὰς καθεστῶσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλεται ποινὴν ὁ ἀρχιτέκτων ὅστις, προσκληθεὶς νὰ προφυλάξῃ, ἐπισκευάσῃ ἢ ἀνορθώσῃ ὅσον τάχος τοιοῦτο ἐπικίνδυνον οἰκοδόμημα, ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, ἄνευ νομίμου αἰτίας.

Ἄρθρ. 606.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, περὶ τὴν ἀνέγερσιν νέου οἰκοδομήματος, ἢ περὶ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη, ἀντίκειται εἰς τὰς ἀφορώσας τὸν κίνδυνον τοῦ πυρὸς οἰκοδομικὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 607.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 599, 601, καὶ 603 ἡ ποινὴ καταγινώσκεται εἰς τε τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ εἰς τὸν κύριον τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' εἰς τὸν τελευταῖον τότε μόνον, ὅταν εἴχῃ γνῶσιν τοῦ πταίσματος, καὶ δὲν τὸ ἐμπόδισεν, ἢ τὸ ἠθέλησεν, ἢ τὸ διέταξεν ὁ ἴδιος.

Άρθρ. 608.

Ἐὰν, εὐθὺς μετὰ προηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὁ κύριος τῆς οἰκοδομῆς δὲν σπεύσῃ νὰ ἀποσκευάσῃ οἰκοδομήματα, ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν διάταξιν, ἢ νὰ ἐπιδιορθώσῃ ἐλλείμματα καὶ ἐλλείψεις τῆς οἰκοδομῆς, ἡ Ἀρχὴ διατάσσει νὰ ἐπισκευασθῇ, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ἀποσκευασθῇ διὰ δαπάνης αὐτοῦ ἡ οἰκοδομὴ καταγινωσκομένης δὲ τῆς ποινῆς εἰς τε τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ εἰς τὸν κύριον τῆς οἰκοδομῆς, ἀμφότεροι οὗτοι ἐνέχονται εἰς τὰ ἐξόδα.

Άρθρ. 609.

Ὅ,τι διετάχθη εἰς τὰ ἄρθρα 602 - 605, ἰσχύει περὶ παντὸς, εἴδους τεκτονικῶν ἀντικειμένων, ὅσα, καταπίπτοντα, δύνανται νὰ γενῶσιν ἐπικίνδυνα, ἰδίως δὲ περὶ λάκκων καὶ μεταλλείας, περὶ λατομείων, ὁδῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων τοιούτου εἴδους δημοσίων κτιρίων.

4 Δι' ἱππασίας, ἀμαξηλασίας, καὶ διὰ ζώων ἐν γένει.

Άρθρ. 610.

Ὅστις ἐκθέτει εἰς κίνδυνον ἀνθρώπους ἢ ξένην ἰδιοκτησίαν διὰ ταχείας ἢ ἀπερισκέπτου ἱππασίας ἢ ἀμαξηλασίας, ἢ διὰ παραμελήσεως τῆς περὶ τὸ ἱππεύειν καὶ ἐλαύνειν ἀναγκαίας προσοχῆς ὡς πρὸς τὸν τόπον, τὸν χρόνον, τὴν ἀμοιβαίαν ὑποχώρησιν, τὰ ἀναγκαῖα εἰδοποιητικὰ σημεῖα, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρό-

πον· ὅστις παραγγέλλει ἢ ἐντέλλεται εἰς ἡνιόχους ἢ ὑπηρέτας παρόμοιόν τι πταῖσμα, ἢ συγχωρεῖ νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἐνώπιόν του ἀκωλύτως, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν. Ἐὰν δὲ ἡ πράξις ᾖ αἰδίως ἐπικίνδυνος διὰ πολλὰς ἐπιβαρυντικὰς αἰτίας, ἢ ἐὰν τρεῖς ἐπεβλήθῃ τιμώρησις, καταδικάζεται εἰς κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἢ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 611.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παραχωρεῖ εἰς ἄλλους πρὸς χρῆσιν, ἄνευ προειδοποιήσεως καὶ παραινέσεως, ἵππους πτυρομένους (ἐξιππαζομένους) ἢ ἔχοντες ἐπικίνδυνα ἐλαττώματα, ἢ ζευγνύει τοὺς τοιούτους ἵππους εἰς παραγγελτὰ ὀχήματα· ὅστις δίδει διὰ τοιαῦτα ὀχήματα σκεύη σαθρὰ, δὲν δίδει ὡς πρὸς τὸ βάρος καὶ τὸν τρόπον τῆς φορτώσεως τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν, ἢ συναρτᾷ πολλὰ φορτωμένα ὀχήματα· ὅστις διαπιστεύεται ἵππους ἢ ὀχήματα εἰς παῖδας, ἀναξίους ἢ ἀδοκιμάστους ὑπηρέτας ἢ εἰς ἄλλους ἀνικάνους ἀνθρώπους, ἢ ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ὀχήματος, δεικνύεται ἀπρόσεκτος ἢ ἀμελής μὲ κίνδυνον τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 612.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἅμα ἰδὼν δημόσιόν τινα κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἐπαπειλεῖ πτυρεν (ἐξιππασθὲν) ἢ ἐξαγριωθὲν ζῶον, ἢ προσκληθεὶς ἢ νουθετηθεὶς δὲν ἀπέχεται πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐρεθίζουν εἰς ἐξαγρίωσιν· ὅστις ἐξεπίτηδες πτύρει ἢ ἐξαγριώνει ζῶα εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 613.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται

ὅς τις ἀφίνει νὰ τρέχωσιν εἰς τόπους κατοικουμένους ἢ συχνάζο-
μένους (frequentés) ζῶα ἱππεύσιμα, ὑποζύγια ἢ σκευοφόρα, ἢ
νὰ μένωσιν ἄνευ τινὸς ἐπιτηρήσεως εἰς δημοσίας πλατείας, ὁδοὺς,
ἢ ἄλλως εἰς ἀνοικτὸν τόπον, ὅπου ταῦτα δύνανται νὰ φέρωσι
ζημίαν ἀφηνιάζοντα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον· ὅς τις ἀναλαβὼν τὴν
ὁδηγίαν ἢ τὴν φύλαξιν ζώων δὲν καταβάλλει τὴν ἀναγκαίαν
πρόνοιαν διὰ νὰ τὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τευ· παρομοίως
ὅς τις ἐκθέτει καὶ παραδίδει εἰς τὴν τύχην ἰδιά του ζῶα, δυνάμενα
νὰ προξενήσωσι ζημίαν.

Ἄρθρ. 614.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν υποβάλλεται
ὅς τις ἔχων ὅποιονδήποτε ζῶον, ὑπαγόμενον μὲν εἰς τὸ γένος τῶν
τιθασευτῶν ἢ οἰκισίτων, ὑποκείμενον ὅμως εἰς κακοήθη ιδιώματα
δὲν τὸ δυνεύει ἢ δὲν τὸ φυλάττει εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύνα-
ται νὰ βλάβῃ.

Ἄρθρ. 615.

Μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅς τις, ἐπερι-
τώμενος παρὰ τῆς Ἀρχῆς, κρύπτει κύνας, τοὺς ἀφίνει νὰ περι-
φέρωνται εἰς τὰς ἀγυῖας ἄνευ ἐπιτηρήσεως, δὲν τοὺς ἐφοδιάζει
μὲ κλοιοὺς ἢ σημεῖα εἰς τόπους, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει
περὶ τούτου ἰδιαιτέρα παραγγελία, ἢ ἐκδοθείσης δημοσίας δια-
ταγῆς, δὲν τοὺς περιάγει δεδεμένους.

Κύνες, τῶν ὁποίων ἀμελεῖται ἡ εἰρημένη ἐπιτήρησις, θανατώ-
νονται κατὰ τὰς περιστάσεις, ἥτοι εὐθὺς, ἢ ἀφοῦ προηγουμένως
νουθετηθῶσιν οἱ κύριοί των.

Ἄρθρ. 616.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅς τις ἄνευ
ῤῥητῆς ἀδείας τῆς Ἀρχῆς κρατεῖ ζῶα κτίθασα ἢ ἄλλως φύσει ἐπι-
ζημία· ὅς τις τοιαῦτα ζῶα διατηρούμενα μὲ ἀδειαν τῆς Ἀρχῆς,

δὲν φυλάττει ἀσφαλῶς καὶ μὲ ἀκριβῆ ἐκπλήρῳσιν τῶν περὶ τοῦ τόπου καὶ τρόπου τῆς φυλάξεως ἐκδομένων ἰδιαιτέρων παραγγελιῶν· ὅστις εἰς θατέραν τῶν εἰρημένων περιπτώσεων, ἂν τοιοῦτο ζῶον διαφύγῃ τὴν φύλαξιν, δὲν εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου παρὰ τὴν Ἀρχὴν, καὶ προσέτι δὲν λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ ζῶον ἀβλαβές.

Τὰ ζῶα, διὰ τῶν ὁποίων ἐπράχθη τὸ πταῖσμα, ἀποσκευάζονται.

Εἰς καθένα συγχωρεῖται νὰ φονεύσῃ ζῶον τοιούτου εἶδους ἀφηνιάζον.

Ἄρθρ. 617.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 575 τιμωρεῖται ὅστις παρατηρήσας εἰς τὸ ζῶον τοῦ σημεῖα ἀληθοῦς λύσσας, ἢ συμπτώματα ἐξ ὧν δύναται νὰ εἰκάσῃ ὅτι θέλει συμβῆ λύσσα, δὲν τὸ θανατώνει ἢ δὲν τὸ κατακλείει εὐθὺς, καὶ δὲν σπεύδει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Ἀρχὴν, ἢ, προσβληθέντος τοῦ τοιούτου ζώου παρ' ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἢ εἶναι ὑποπτον ὅτι ἔχει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πάθος, παρὰλείπει νὰ ἀναγγείλῃ τὸ πρᾶγμα.

5. Δι' ὀπλων καὶ πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 618.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον τιμωρεῖται ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔῃαι ἠναγκασμένος βάλλει δι' ὁποιοῦδήποτε τηλεβόλου ὀπλου εἰς τόπους, ὅπου εὐκόλως δύναται νὰ συμβῇ δυστύχημα· ὅστις, ἄνευ τοιαύτης ἀνάγκης, πυροβολεῖ εἰς οἰκίας μὲ πυροδόλα ἢ ἀνεμοδόλα ὅπλα, ὅστις θηρεύων ἢ περὶ τὸ πυροβολεῖν ἀσκούμενος βάλλει χωρὶς νὰ προσέχῃ εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ ὁποῖον δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς ἄλλους.

Ἄρθρ. 619.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται,

1) Ὅστις διαπιστεύεται πυροβόλον ἢ ἄλλο ὄπλον εἰς χεῖρας ἀπείρων ἀνθρώπων·

2) Ὅστις μεταχειρίζεται ἀπερισκέπτως καὶ ἀλογίως τοιαῦτα ὄπλα μὲ κίνδυνον βλάβης·

3) Ὅστις φυλάττει γεμισμένον πυροβόλον ὄπλον εἰς τόπον, ὅπου δι' ἀνατροπῆς ἢ δι' ἀπερισκέπτου χρήσεως δύναται νὰ φέρῃ βλάβην, ἢ ὅπου παῖδες ἢ ἄλλοι ἀπείροι ἄνθρωποι δύνανται νὰ τὸ φθάσωσιν·

4) Ὅστις καταλύων εἰς ξενοδοχεῖον, ἢ εἰς ἄλλας οἰκίας, ἢ διατρίβων ὅπουδῆποτε μεταξὺ ἀνθρώπων, δὲν εὐκαιρῶνει τὸ γεμισμένον ὄπλον του, ἢ δὲν τὸ ἔχει ἀδιακόπως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησίν του·

5) Ὡς ξενοδόχος, ὅστις δὲν προτρέπει τοὺς ξενιζομένους νὰ εὐκαιρῶνουν ἢ νὰ προσέχουν τὸ ὄπλον των ἢ ὁ ἴδιος δὲν φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς φυλάξεώς του.

Ἄρθρ. 620.

Μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα· ὅστις λαβὼν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, δὲν εἰδοποιεῖ εὐθὺς τὴν Ἀρχὴν περὶ τούτου· ὅστις κατασκευάζει, ἐπισκευάζει ἢ πωλεῖ ὅποιουδῆποτε εἴδους ὄπλα εἰς παῖδας, ἢ ἄνθρωπους περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πεῖραν καὶ προσοχὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων, ἢ ἐκμέρους τῶν ὁποίων εἶναι φόβος καταχρήσεων αὐτῶν· ὅστις δίδει εἰς τοιούτους ἀνθρώπους πυρίτιδα.

Ἄρθρ. 621.

Ὅστις μετέρχεται ἐμπόριον ὄπλων ὅποιουδῆποτε εἴδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀσυγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, εἴν ἦναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων, δημεύονται· τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαρισμὸν τοῦ πταίστου.

Ἄρθρ. 622.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόσκιμον πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις φέρει πυροδόλα ἢ ἄλλα ἀπηγορευμένα ὅπλα, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀποδείξῃ παραχρῆμα ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς.

Τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυροδόλα ταῦτα δημεύονται.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1833 διάταγμα περὶ ἐκδόσεως τῆς περὶ τοῦ ὀπλοφορεῖν ἡδείας.

6. Διὰ πτώσεως καὶ βολῆς.

Ἄρθρ. 623.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις εἰς οἴκους ἢ ἄλλους τόπους διαμονῆς, εἰς αὐλὴν ἢ ἄλλας πεφραγμένας περιοχάς, μεταξὺ ἀνθρώπων, εἰς κατοικούμενα, συχνάζομενα ἢ εἰς τοιαῦτα μέρη, ὅπου ἡ ὄρασις δὲν δύναται νὰ ἐκταθῇ ἐλευθέρως, ρίπτει λίθους ἢ ἄλλα σκληρὰ σώματα, ἢ πράγματα, δυνάμενα νὰ φέρωσι βλάβην εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς ἰδιοκτησίαν· ὅστις ρίπτει, ἀφίνει, ἢ χύνει τοιαῦτα πράγματα ἐξ οἰκιῶν, παραθύρων ἢ ἄλλως ἐξ ὕψους.

Ἄρθρ. 624.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐκθέτει ἢ ἀναρτᾷ ὑποινδῆποτε πρᾶγμα ἐναντίον ἀστυνομικῆς ἀπαγορεύσεως εἰς παράθυρα τετραμμένα πρὸς τὴν ἀγυιάν, εἰς γωνίας, ἢ εἰς ἄλλο ὕψηλόν μέρος· ὅστις δὲν προασφαλίζει ἀρκούντως τὰ εἰς τοιοῦτους τόπους ἐκτεθειμένα ἢ ἀνηρτημένα πράγματα, καθόσον ἡ τοιαύτη ἐκθεσις ἢ

ἀνάρτησις δὲν εἶναι ἀπηγορευμένη, κατὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀνα-
τροπῆς ἢ καταφορᾶς, ἢ παραμελεῖ τὴν ἀκριβοῦς διατήρησιν τῶν
ἐξασφαλιστικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 625.

Οἰκοδεσπότης καὶ διακάτοχοι κατοικίας ἐνέχονται εἰς τὰς περι-
πτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων διὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν
καὶ ὑποκειμένους, καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλεται τὸ πρόσιον, ἐὰν δὲν
δύναται νὰ ἀνακαλυφθῇ ὁ πταίστης.

7. Διὰ μέσων καθιστώντων ἐπικίνδυνον τὴν
εἴσοδον καὶ ἔξοδον.

Ἄρθρ. 626.

Μὲ πρόστιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀμελεῖ τὸ χρέος τοῦ νὰ περι-
βάλλῃ μὲ κιγκλίδας (κάγκελα), ἢ μὲ ἄλλα ἀσφαλιστικά μέσα,
τάφρους, κρημνοὺς, βάραθρα ἢ ἄλλας παρομοίας κινδυνώδεις θέσεις
εἰς κοινῶς προσιτοὺς τόπους, ἢ νὰ διατηρῇ ταῦτα τὰ ἀσφαλιστικά
μέσα ἀδιακόπως εἰς καλὴν κατάστασιν· ὅστις ἀφίνει εἰς τόπους ὡς
τοὺς εἰρημένους, ὅπας ἢ εἰσοχὰς ἀκαλύπτους, μὴ ἐξησφαλισμένους,
ἢ ἀφωτίστους ἐν καιρῷ σκότους, ἢ κατὰ ῥακτὰς θύρας ἀνοικτάς.

Ἄρθρ. 627.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται
ὅστις ἀντιπράττει καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας δια-
τάξεις τὰς περὶ ἀσφαλείας τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ προχωμάτων
ἐναντίον ἐνδεχομένης βλάβης.

Ὅστις ἄλλως ἀμελεῖ νὰ διατηρῇ κατὰ τὸ χρέος τοῦ τὰς ὁδοὺς
καὶ γεφυρίδας ἀμαξηλάτους ἢ βατάς, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον
τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

Ἐὰν αἱ πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν προειρημμένων ἑλλειμμάτων ἀσυ-
νομικαὶ διατάξεις δὲν ἐκτελῶνται παρευθὺς, ἡ Ἀρχὴ διατάττει
τὴν διόρθωσιν δι' ἐξόδων τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρεωμένου.

Ἄρθρ. 628.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ ἀνάγκης ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἐκθέτει ἢ ἀποθέτει ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν, ἢ πλατειῶν, ὀχήματα, ὕλας οἰκοδομικὰς ἢ ἐργατικὰς, ἐμπορεύματα, ἢ ἄλλα παρόμοια ἀντικείμενα, συσπίνει μεταπρατήρια, ἢ καταχρώμενος τῆς ἀδείας τὴν ὁποίαν ἔλαβε, κατακλείει ἢ δυσκολεύει τὴν ἐλευθέραν διόδον ἐναντίον τῆς ἰδιαιτέρας προνοίας τῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν συμβῇ τοιαύτη πράξις ἐν καιρῷ σκότους, ἢ ἐὰν δὲν διατεθῶσι κατὰ τὰς δοθείσας διατάξεις, ἀσφαλισθῶσιν ἢ φωτισθῶσιν ἀντικείμενα, τὰ ὅποια κεῖνται καὶ μένουσιν πανυχίως ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν ἢ πλατειῶν μὲ συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, καὶ διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ βλαφθῶσιν οἱ διαβάται, προσκρούοντες ἢ πίπτοντες, καταγινώσκεται εἰς τὸν πραιστὴν πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. Διὰ τὰς ἐπὶ δημοσίᾳ ὁδῶν ἢ πλατειῶν μενούσας ἀμάξας δίδουσι λόγον μάνοι οἱ ξενοδόχοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις κατέλυσαν οἱ ὁδοιπόροι, ἢ κατεσθμεύθησαν οἱ ἵπποι ξένων ἀμαξηλατῶν.

Ἄρθρ. 629.

Ξενοδόχοι, οἵτινες, ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς, δὲν φροντίζουν περὶ τοῦ πρὸς ἀσφαλῆ ἔξοδον καὶ εἴσοδον ἀναγκαίου φωτισμοῦ τῶν οἰκιῶν των, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 630.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς, καὶ ἄνευ τῶν διατεταγμένων αἰδοποιητικῶν σημείων, στήνει αὐτοβόλα ὄπλα, παγίδας ἢ τριβόλους, ἢ ἀνοίγει βόθρους, δι' ὧν ἄνθρωποι δύνανται νὰ βλαφθῶσιν, ἐὰν μὲν ἔπραξε τοῦτο εἰς περίφρακτον ἰδιοκτησίαν του, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἰκοσιπέντε δραχμῶν, ἐὰν δέ, εἰς ἀπερίφρακτον ἰδιοκτησίαν του, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἐάν τις ἐπιχειρήσῃ παρόμοια σκευάσματα, εἰς δημοσίους καὶ κοινῶς προσιτούς τόπους, ἢ εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν, ἄνευ εἰδήσεως καὶ θελήσεως τοῦ διακατόχου, ἐπιβάλλεται κράτησις τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ πρόσκιμον τοῦλάχιστον εἰκοσιπέντε δραχμῶν.

8. Διὰ παραφρόνων ὑδροφόβων, καὶ μεθυσμένων ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 631.

Ὅστις, ἅμα παρατηρήσας εἰς τινα διατρίβοντα παρ' αὐτῷ σφοδρὰν σύγχυσιν φρενῶν, δὲν λάβῃ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα· ὅστις συγχωρεῖ νὰ περιφέρονται ἐλευθέρως παράφρονες ἢ μανιακοὶ, τῶν ὑποίων ἢ ἐφορία ἐπίκειται εἰς αὐτὸν, ἢ παραμελεῖ μὲ κίνδυνον ἄλλων τὴν ἐπὶ τοιούτων ἀνθρώπων ἐποπτείαν, τιμωρεῖται μὲ πρόσκιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Ὁ γενόμενος ἐνοχὸς τοιούτου πταίσματος πρὸς ἀνθρώπους ἔχοντας τὴν ὑδροφοβίαν, ἢ ὑπόπτους ταύτης, δικάζεται κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ 570 ἁρθρου.

Ἄρθρ. 632.

Ὅστις μεθύει ἀσχολούμενος περὶ τοιαύτας ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας, πρὸς ἀποφυγὴν δυσυχημάτων, ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα προσοχή· ὅστις μεθυσμένος ἐπιχειρεῖ τοιαύτας ἐργασίας, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσκιμον.

9. Διὰ βλάβης κοινῶς ἐπικινδύνου.

Ἄρθρ. 633.

Εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν ἢ εἰς πρόσκιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν, καταδικάζεται ὅστις ἀφαιρεῖ ἢ καταστάνει ἐπισφαλῇ τὰ εἰς κτίρια τιθέμενα ὑποστηρίγματα, κιγκλίδαστῇ ἄλλα προφυλακτικὰ μέσα· ὅστις ἐξαφανίζει τὰ εἰς προφύλαξιν δυσυχημάτων ἀνεγειρόμενα εἰδοποιητικὰ σημεῖα, ἢ κατ' ἄλλαν

τρόπον ματαιώνει τὸν σκοπὸν τῶν ὅσας καθιστᾷ ἄχρηστα τὰ πρὸς βοήθειαν καὶ σωτηρίαν ἐν καιρῷ δημοσίων ἀναγκῶν διωρισμένα σκεύη, ὄργανα ἢ τὰς ὑλὰς, ἢ δυσκολεύει τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

ΙΑ. Παραμέλησις τῆς ὀφειλομένης βοηθείας καὶ συμπαθείας.

Ι. Παραμέλησις βοηθείας εἰς δημοσίαν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 634.

Ὅσας, γενομένης προσκλήσεως, ἀμελεῖ ἢ ἀρνεῖται διόλου, ἄνευ νομίμου κωλύουσας αἰτίας, ἢ ἄνευ ἰδίου κινδύνου ζωῆς, τὴν ὀφειλομένην βοήθειαν ἐναντίον ζάσεως, ἀρπαγῆς, λεηλασίας, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργημάτων ἢ πταισμάτων, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ποινικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλων δικασικῶν ἐνταλμάτων, εἰς ναυάγια ἢ ἄλλους κινδύνους ὕδατος ἢ πυρὸς, ἢ εἰς ἄλλα δημόσια δεινὰ ὅσας κωλύει ἄλλους τοῦ νὰ συνδράμωσιν ἢ ταραττεῖ τὴν περὶ τοῦτο τάξιν αὐτῶν· ὅστις δεικνύεται ἀμελὴς περὶ τὴν ὀφειλομένην προμήθευσιν ἢ διατήρησιν τῶν πρὸς βοήθειαν ἢ σωτηρίαν ἀναγκαίων ὑλῶν ἢ σκευῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον, καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τυπώνεται καὶ δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πταίστου.

2. Παράλειψις λυτρώσεως ἀπὸ κίνδυνον ζωῆς.

Ἄρθρ. 635.

Ὅσας, ἐνῷ βλέπει ὅτι εὐρίσκεται τις εἰς κίνδυνον ζωῆς, παραλείπει τὴν λύτρωσιν αὐτοῦ, καίτοι δυνάμενος νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ, χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον ζωῆς, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν, καὶ ἐὰν ὁ ἄλλος ἐστερήθῃ τῶντι τῆς ζωῆς, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν.

Ἡ ποινικὴ ἀπόφασις τυπώνεται καὶ δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πταίστου.

3. Παραμέλησις ὀφειλομένης ἐφορείας ἢ βοηθείας.

Ἄρθρ. 636.

Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων ἢ εἰς πρόστιμον πενή-
κοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται, ὅστις προσκα-
λούμενος ἀρνεῖται ἄνευ νομίμου αἰτίας τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῶν δη-
μοσίων καθηκόντων του χρεώσῃ ἐπισημονικὴν ἢ τεχνικὴν βοήθειαν
πρὸς ἀνθρώπους χρήζοντας θεραπείας, διακόπτει αὐτογνώμονως
ἢ ἀμελεῖ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀσθενούντος τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν βοή-
θειαν· ὅστις ἀφίνει χωρὶς προστασίαν, ἐφορείαν, ἐπιμέλειαν ἢ
ιατρικὴν συνδρομὴν τέκνα ἴδια ἢ διαπεπιστευμένα εἰς αὐτὸν,
ἀσθενεῖς, ἀναπήρους, βλάκας ἢ τοιοῦτους ἄλλους, οἵτινες εἶναι
ἀνίκανοι νὰ ὁδηγήσωσιν ἢ νὰ βοηθήσωσιν ἑαυτοὺς, ἀποκρύπτει
τὰ συμβάντα εἰς αὐτοὺς δυστυχήματα, ἢ, ἄνευ διατάξεως πραγ-
ματογνώμονος, χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς ἱατρικὰ, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ
ᾔναι ἐπικίνδυνα διὰ τὴν κατάστασιν των.

Ἄρθρ. 637.

Ὁ πταίστης πρὸς τῇ ποινῇ, τὴν ὁποίαν ἐφείλκυσε εἰς ἑαυτὸν,
ὑποβάλλεται καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέτρα, ἅτινα λαμβανόμενα δι' ἐξό-
δων του, ἢ, ὄντος αὐτοῦ ἀπόρου, διὰ δαπάνης τῶν περὶ πτωχῶν
καταστημάτων, τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἐναντίον τῆς
περαιτέρω ἐπικινδύνου ἀμελείας του τοὺς χρήζοντας βοηθείας
οἰκείου του, ἢ ἄλλους τοιοῦτους διαπεπιστευμένους εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 638.

Μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις
ἀμελεῖ νὰ χορηγήσῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν πρώτην ἀναγκαίαν
βοήθειαν εἰς παῖδας ἐκθέτους ἢ ἄλλους χρήζοντας βοηθείας ἀν-
θρώπους, μέχρις οὗ ἢ ἡ Ἀρχὴ διατάξῃ τὰ δέοντα, ἢ οἱ οἰκεῖοι
λάβωσι περὶ αὐτῶν πρόνοιαν.

Ἄρθρ. 639.

Μὲ κράτησιν ἢ πρόσιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀναλαμβάνει ξένα ἀνήλικα τέκνα ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Ἀρχῆς.

Ἡ περαιτέρω μεσολάβησις ἀνήκει εἰς τὴν ἐρμόδιον ἀστυνομικὴν Ἀρχήν.

4. Πταίσματα πρὸς τὰς ἐγκύους ἢ τικτούσας.

Ἄρθρ. 640.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐπιχειρεῖ κατὰ γυναικῶν ἐγκύων ἢ τικτουσῶν ἢ ἐνώπιόν των πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμπειεῖται βιαίως εἰς αὐτὰς τρόμος ἢ ἄλλη σφοδρὰ τῆς ψυχῆς κίνησις.

Ἄρθρ. 641.

Ὅ,τι εἰς τὰ ἄρθρα 636-639 διετάχθη περὶ τῆς παραμελήσεως ἀνθρώπων βοηθείας χρηζόντων, ἐφαρμόζεται ἰδιαιτέρως καὶ εἰς ἐγκύους καὶ τικτούσας, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτόθι ὠρισμένων ποινῶν ἡ μὲν τῆς κρατήσεως ἐπιτείνεται κατὰ τὰς περιστάσεις μέχρι δύο μηνῶν, ἡ δὲ τοῦ προσίμου μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 642.

Ὅστις πρὸς γυναῖκας συλλαβούσας κατὰ κλεψιγαμίαν, καὶ ἐνδικομένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἐπιμέλειαν, ἢ ἐπιτήρησιν τοῦ, δὲν λαμβάνει ὅταν ὑπάρχωσι λόγοι ὑποψίας, πᾶσαν τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παιδοκτονίαν, νεογνοκτονίαν, ἢ ἀμβλώσιν τοῦ ἐμβρύου, ἢ δὲ ἀναγγέλλει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἀρχὴν τὰς προκειμένας περιστάσεις καὶ τοὺς λόγους τῆς ὑποψίας, εἰ μὲν ἡ παράλειψις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδίου συμφέροντος εἰς τὸ νὰ τελεσθῇ ἡ ἀξιοποινος πράξις, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, ἢ μὲ πρόσιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἄλλως δὲ, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς ἢ μὲ πρόσιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 643.

Κλεψίγαμοι ἔγκυοι, εἰάν ἀποκρύπτωσι τὸν τοκετὸν τῶν, τιμωροῦνται, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 294-298 εἰρημένων περιπτώσεων, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

ΙΒ'. Παραμέλησις τῆς μηνύσεως γεννήσεως καὶ θανάτου.

Ἄρθρ. 644.

Ὅστις παραλείπει ἢ ἀμελεῖ νὰ κάμῃ κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ὀφειλομένην παρ' αὐτοῦ μήνυσιν ὁποιοῦδήποτε τοκετοῦ, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται ὅστις παραλείπει ἢ ἀμελεῖ νὰ κάμῃ κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ὀφειλομένην παρ' αὐτοῦ μήνυσιν ὁποιασδήποτε περιπτώσεως θανάτου, ἢ ὅστις δὲν ἀναγγέλλει παρευθὺς εἰς τὴν Ἀρχὴν τὴν εὑρεσιν πτώματος (νεκροῦ).

ΙΓ'. Πταίσματα πρὸς τεθνηκότας καὶ νεκροφαρεῖς.

Ἄρθρ. 645.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ὑφαίρει, κακοποιεῖ πτώματα ἢ ἄλλως καταχρᾶται αὐτῶν πρὸς ἀθεμίτους σκοπούς· ὅστις, χωρὶς νὰ πράξῃ κλοπὴν, ἀνορύττει τάφους ἄνευ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 646.

Πὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρόστιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀποσκευάζει αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου κρυφίως νεκρὸν, πτῶμα τέρατος, ἢ αῶρου μὲν, ἀλλ' ἤδη μορφωμένου γόνου· ὅστις ἐνταφιάζει ἢ ἀνατέμνει μόνος ἢ δι' ἄλλου νεκρὸν, χωρὶς τῆς διατεταγμένης νεκροψίας, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 647.

Εἰς κράτησιν δύο μέχρι τριῶν μηνῶν, καὶ εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀρχὴν, ἀποσκευάζει μόνος ἢ δι' ἄλλου, ἢ ἀποκρύπτει κατ' ἄλλον τρόπον νεκρὸν, φέροντα ἵχνη βιαίας βλάβης, φαρμακείας, ἢ ἄλλης θανατώσεως.

Ἄρθρ. 648.

Κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπὶ τῆς νεκροψίας ἢ προσερχόμενος εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀναγγέλλει ἐσφαλμένως τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, τινός, καὶ δίδει ἐντεῦθεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ γένῃ ἡ ἀνατομὴ ἢ ὁ ἐνταφιασμός τοῦ νεκροῦ τάχιον παρὰ τὸ διατεταγμένον.

Ἄρθρ. 649.

Ὅστις, εὐρεθέντος τινός νεκροφανοῦς, δὲν προσκαλεῖ εἰς βοήθειαν ἱατρὸν ἀναγνωρισμένον ἢ ἄλλον εἰδήμονα, ἢ κηλούμενος ἀποποιεῖται τὴν δυνατὴν συνδρομὴν πρὸς τὴν βοήθειαν ταύτην, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόσκιμον, εἰς τὴν τελευταῖαν δὲ περίπτωσιν δημοσιεύεται καὶ ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

ΙΔ'. Παράβασις ἰδιαιτέρων διατάξεων,

1. Ὡς πρὸς τοὺς ξένους καὶ ὁδοιπόρους.

Ἄρθρ. 650.

Ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰς περὶ διαβατηρίων διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν· ὅστις δὲ διατρίβων εἰς ξένον τόπον, παραμελεῖ τὴν εἰσαχθεῖσαν τάξιν ὡς πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας περὶ διαμονῆς ἀδείας, καταδικάζεται εἰς πρόσκιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 651.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν τιμωροῦνται ἔμποροι, βιομήχανοι, συνεργάται, ὑπηρέται, οἵτινες, ἐρχόμενοι εἰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἢ ἀποδημοῦντες πρὸς ζήτησιν ἐπιτηδευμάτων, χειροτεχνιῶν ἢ ὑπηρεσίας, δὲν φέρουσι τὰς ἀπαιτούμενας καὶ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπικυρωμένας ἀποδείξεις, ἢ ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἐν αὐταῖς περιλαμβανομένους ὅρους.

Ἄρθρ. 652.

Ὅστις δὲν φυλάττει τὰς περὶ μηνύσεως τῶν παρ' αὐτῷ καταλυόντων ξένων ἀσυνομικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

Ξενοδόχοι, γεγόμενοι ἔνοχοι ἀμελείας περὶ τὴν διατεταγμένην

σημείωσιν καὶ μήνυσιν τῶν ξένων, τιμωροῦνται μὲ πρόσσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 653.

Ξενοδόχοι, οἵτινες δέχονται διὰ νυκτὸς ξένους, μὴ ἔχοντες δικαίωμα πρὸς τοῦτο, τιμωροῦνται μὲ πρόσσιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι μετέρχονται ὡς ἐπιτήδευμα τὸ νὰ δέχωνται ἄνευ ἀδείας ξένους ἐν καιρῷ νυκτός.

Πᾶς ὅστις ξενίζων ἀγνώστους ἀνθρώπους παραμελεῖ τὰς ἀσυνομικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσσιμον τὸ πολὺ 30 δραχμῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰς κατοικίας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας.

Ἄρθρ. 654.

Πρόσιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν καταγινώσκεται εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας μετενοικιαστὰς, καὶ διακατόχους κατοικίας τινος, οἱ ὅποιοι ἀμελοῦν νὰ ἀνενγείλωσι κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ἀλλαγὴν τῶν κατοικιῶν ἢ τῶν ἐνοίκων.

Ἄρθρ. 655.

Μὲ πρόσσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ δεχόμενος ὑπηρετάς ἐμπόρων, συνεργάτας μαθητευομένους ἢ θεράποντας, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξωσι κατὰ τὸ δέον διὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ ἢ ὁδοιπορικοῦ βιβλίου, οὔτε δι' ἄλλων ἐπικυρωμένων μαρτυρικῶν ὅτι ἔχουν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ἀπαιτούμενα.

3. Ὡς πρὸς τὰ σχολεῖα.

Ἄρθρ. 656.

Παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν σχολείων καὶ τῆς διδασκαλίας τιμωροῦνται κατὰ τοὺς εἰς τὰς διατάξεις ταύτας περιλαμβανομένους ὅρους.

4. Ὡς πρὸς τοὺς ὑπηρετάς.

Ἄρθρ. 657.

Ἡ παράβασις τῶν περὶ ὑπηρετῶν διατάξεων τιμωρεῖται κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Μὲ πρόσσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, εἰάν ἡ παράβασις αὕτη γενῇ ἐκ μέρους τῶν ὑπηρετουμένων.

2) Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, εἰάν γενῇ παρὰ

συνεογατῶν ἢ ὑπηρετῶν· οἱ καθ' ἑξίν πταίσται ὑποβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

ΙΕ. Προσβολὴ κατὰ τῶν ἡθῶν.

Ἄρθρ. 658.

Ὅσοι, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον, συνοικοῦσι, μὴ ὑπάρχοντος γάμου, ἠνωμένοι ὡς ἀνὴρ καὶ γυνή, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσιμον, καὶ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων.

Κατὰ δευτέραν δὲ ὑποτροπὴν, ὑποβάλλονται πρὸς τῇ ποινῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 659.

Ὅσις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ 272 ἄρθρου, προσβάλλει τὴν αἰδῶ δι' ἀκολάσων πράξεων γινομένων δημοσίως, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόσιμον.

Ἄρθρ. 660.

Ὅσοι παρέχουσι πρὸς ἀσέλγειαν τόπον διατριβῆς, τὴν ὑποθάλλουσιν, ἢ συντελοῦσιν εἰς ταύτην διὰ προαγωγῆς ἢ διαπραγματεύσεως, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσιμον τοῦλάχιστον δεκαπέντε δραχμῶν, καὶ ἐὰν μετέρχωνται τοῦτο ὡς ἐπιτηδεύμα, κατὰ δευτέραν ὑποτροπὴν ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Εἰς ξενοδόχους οἵτινες καταχρῶνται ἢ ἐν γνώσει συγχωροῦσιν εἰς ἄλλον νὰ καταχρᾷται τοῦ ἐπιτηδεύματός των εἰς προαγωγήν, λογίζεται αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιτηδεύμα των ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

ΙΖ'. Φυγοπορία, ἐπαιτεία, ἀγυρτεία, καὶ γοητεία.

Ἄρθρ. 661.

Ἄνθρωποι μὴ ἀπεκαταστημένοι, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουν μέσα διατροφῆς ἀποχρῶντα, συγκεχωρημένα καὶ μὴ ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ ἥθη, καὶ, προτραπέντες παρὰ τῆς Ἀρχῆς, δὲν ἐπιδίδουσιν ἑαυτοὺς οὔτε εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ, οὔτε εἰς ὁποιανδήποτε συνεχῇ ἐργασίαν τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων.

Οἱ καθ' ἑξίν πράττοντες, τοιαῦτα πταίσματα ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 662.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καὶ τὴν συνέπειαν τῆς ποινῆς υποβάλλεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 663 καὶ 666 ἀναφερομένων περιπτώσεων, ἐπαιτεῖ ὁ ἴδιος, διδάσκει, ἀποσέλλει, παρέχει παῖδας πρὸς τὸ ἐπαιτεῖν, ἢ δὲν ἀναχαιτίζει ἐκ τῆς ἐπαιτείας ἀνθρώπους διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν ἐπιμέλειάν του.

Ἄρθρ. 663.

Μὲ κράτησιν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἑξ ἑβδομάδων τιμωροῦνται ὅσοι ἐπαιτοῦσιν ἐν καιρῷ νυκτός, ἢ ἐνδον οἰκιῶν, ἢ ἠνωμένοι μὲ πλείονας τῶν τριῶν, ἢ μεταχειριζόμενοι ἀπειλᾶς, ἢ προφασιζόμενοι πλασᾶς πληγᾶς ἢ ἄλλας ἀσθενείας ἢ ὑπὸ ἄλλο ψευδὲς πρόσχημα.

Ἄρθρ. 664.

Ἄνθρωποι, οἵτινες, μὴ ἔχοντες ῥητὴν ἢ μόνιμον κατοικίαν μηδὲ συγκεχωρημένην τινα ἀσχολίαν ἢ μέσα διατροφῆς, περιπλανῶνται εἰς τὴν χώραν, τιμωροῦνται ὡς ἀγύρται μὲ κράτησιν· συνήθεις δὲ ἢ κατ' ἐξοχὴν ὑποπτοὶ ἢ ἐπικίνδυνοι ἀγύρται φυλάττονται εἰς ἀσυνομικὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 665.

Ὅστις, ἄνευ τινὸς ἀπάτης τιμωρητέας ὡς κακουργήματος ἢ πλημελήματος, ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ πλανᾷ ἄλλους διὰ νομιζομένων θαυμάτων, διὰ μαγειῶν ἢ ἐξορκισμῶν, διὰ σημειομαντείας ἢ ὀνειροκρισίας, προφητείας, θησαυρωρυχίας, χρυσοποιίας, καὶ ἄλλων παρομοίων γοητειῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἑξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμον τὸ πολὺ τριακοσίων δραχμῶν ἐν δὲ ὑποτροπῇ, μὲ κράτησιν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ πρόσμον ἑκατὸν μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Μὲ πρόσμον ἑκατὸν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐκδίδει, ἀναλαμβάνει νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἐμπορίαν, ἢ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν συγγράμματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ διαδώσωσιν ἢ διατηρήσωσι μεταξὺ τοῦ λαοῦ τὴν εἰς τοιαύτας γοητείας πίσιν.

Τοιαῦτα συγγράμματα, καὶ τὰ ὅποια μεταχειρίζονται οἱ γόητες ἐργαλεῖα, ἐνδύματα, ἢ ἄλλα σκεύη, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνευμάτων αὐτῶν, δημεύονται.

Ἄρθρ. 666.

Φυγόπονοι, ἐπαῖται, ἀγύρται, ἢ γόητες τιμωροῦνται μὲ κρά-
τησιν δυοῦς ἕως τριῶν μηνῶν, οἱ γόητες δὲ προσέτι καὶ μὲ τὸ εἰς
τὸ ἄρθρον 665 ἀναφερόμενον πρόσσιμον, εἰάν

1) Κατέστησαν ἑαυτοὺς γνωρίζους, κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθ. 366
ἀριθ. 3 διαλαμβανόμενον τρόπον.

2) Ὅπλοφορῶσι.

3) Φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν κλεῖδας, ἀγκυλίδας, καὶ παρόμοια
ὑποπτα ἐργαλεῖα.

4) Φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν πλέον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν ἀρ-
γυρίου ἢ πράγματα ἔχοντα τόσην χρηματικὴν ἀξίαν, χωρὶς νὰ
εἴμποροῦν νὰ ἀποδείξουν τὴν νομιμὴν αὐτῶν κτῆσιν.

ΙΖ'. Ἀσυγχώρητοι ἔρανοι.

Ἄρθρ. 667.

Ὅστις, ἄνευ δικαιώματος ἢ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Ἀρχῆς,
ἐπιχειρεῖ δημόσιόν τινα ἔρανον, εἰάν εἰς τὴν περίεσιν ταύτην
δὲν συμπίπτωσι γνωρίσματα χαρακτηρίζοντα τὴν πράξιν ὡς κα-
κούργημα ἢ πλημέλημα, τιμωρεῖται ὡς ἐπαίτης, καὶ εἰάν δὲν δύ-
ναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τειοῦτος, καταδικάζεται εἰς πρόσσιμον, πα-
ρεκτὸς τῶν μέτρων ὅσα ὁ νόμος ὀρίζει περὶ τῶν δι' ἰδιαιτέρους
σκοποὺς γινομένων ἐράνων.

Τὰ συναισθηθέντα χρήματα, φυσικὰ προϊόντα ἢ ἄλλα πράγ-
ματα δημεύονται.

ΙΗ'. Συναλλαγὴ ὑπόπτων πραγμάτων καὶ λυσικλεί-
θρων ἐργαλείων.

Ἄρθρ. 668.

Μὲ πρόσσιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται
ὅστις ἀποκτᾷ ἢ λαμβάνει ὡς ἐνέχυρον παρ' ἀγνώστων μὲν ἀνθρώ-
πων, οἵτινες προσφέρουσιν εἰς ὦνησιν ἢ ἀλλαγὴν, εἰς ἀνταλλαγὴν
ἢ ἐνεχυρίασιν, χρυσᾷ καὶ ἀργυρᾷ ἐμπορεύματα, τιμαλφεῖς λίθους,
ἢ ἄλλα κειμήλια παρὰ γνωστῶν δὲ, χωνευμένον χρυσὸν ἢ ἀργυ-
ρον, μὴ φέροντα τὸ ὄνομα χρυσοχόου κινδὸς ἢ ἀργυροχόου, ἢ ἄλλα
πράγματα, τὰ ὅποια, κατὰ τὸ εἶδος των, τὴν ποσότητα, τὴν
τιμὴν, ἢ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις των προσφερόντων, διεγείρουσιν
ὑπόψιαν παρανόμου διακατοχῆς.

Αἰσχροκερδεῖς, καθ' ἑξίν πράτοντες τοιαῦτα πταίσματα, παρεκτός τοῦ προστίμου, καταδικάζονται εἰς κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 669.

Πρόσιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταγινώσκεται εἰς τοὺς πρωτεργάτας κλειθροποιίας ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου διὰ πυρὸς ἐνεργουμένου ἐπιτηδεύματος, εἴαν οὗτοι, χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, κατασκευάζωσιν ἢ μεταποιῶσι κλεῖδας, ἢ ἀνυίγωσι κλεῖθρα κατὰ παραγγελίαν ἀγνώστων, ὑπόπτων, ἢ ἀνθρώπων διατελούντων εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλων, ἢ ὑποκειμένων εἰς ξένην ἐξουσίαν· ὡσαύτως, εἴαν ἀπεργάζωνται κλεῖδας κατὰ ἀπλᾶ ἔκτυπα, δὲν φυλάττωσιν ἐπιμελῶς ἢ ἐμπιστεύονται εἰς ἐπισφαλεῖς χεῖρας τὸ οὕτω λεγόμενον λυσικλεῖθριον (*trupeau de crochets*).

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ὁροὺς ὑπόκεινται καὶ παντοπῶλαι, εἴαν ἐμπορεύωνται μὲ κλεῖδας ἢ μὲ λυσικλεῖθρα ἐργαλεῖα.

Τῆς ἀπηγορευμένης ταύτης συναλλαγῆς τὰ ἀντικείμενα δημεύονται.

Συνεργάται καὶ ὑπηρέται, οἵτινες πράττουσιν ὅποιανδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων πράξεων, ἄνευ εἰδήσεως τῶν πρωτεργατῶν ἢ τῶν κυρίων καταδικάζονται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων.

ΙΘ'. Πταίσματα διὰ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρ. 670.

Εἰς πρόσιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἔχει ψευδῇ μέτρα ἢ σταθμὰ εἰς ἀποθήκας ἐμπορευμάτων, ἢ εἰς ἄλλους πρὸς ὦνησιν καὶ πώλησιν διορισμένους τόπους· ὅστις εἰς ἐνοικτὰ ἢ ἐλεύθερα ἐπιτηδεύματα μεταχειρίζεται ἄλλα παρὰ τὰ διατεταγμένα, κατὰ τὸ δέον σεσημασμένα καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν διατηρούμενα μέτρα ἢ σταθμὰ· ὅστις ἀποποιεῖται τὴν μέτρησιν ἢ τὴν σταθμῆσιν εἰς τοὺς ἀγορασάς, ἐνῶ πωλεῖ πράγματα, τὰ ὅποια πληρώνονται κατὰ τὸ μέτρον ἢ τὸ βάρος ἢ πωλεῖ αὐτογινώμονως μὲ μέτρον πράγματα, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πώλησιν εἶναι διατεταγγένη ἡ χρῆσις τῶν σταθμῶν.

Ψευδῇ μέτρα ἢ σταθμὰ δημεύονται.

Άρθρ. 671.

Εἰς πρόσκιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅςις παραβαίνει τοὺς κανονισμοὺς τῆς καθεστῶσης τυχόν διατιμήσεως, δι' ἐλλειποῦς σαθμίσεως ἢ μετρήσεως ἢ δι' εὐτελοῦς ποιότητος τῶν ὠνίων, ἢ ζητῶν ὑπερβολικὴν τιμὴν ἢ μισθόν.

Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ ὠνια, ὅσα δὲν ἔχουσι τὴν κανονισμένην ἀξίαν, ὡς πρὸς τὸ μέτρον, τὸ βάρος ἢ τὴν ποιότητα, εἰάν μὲν ἦναι πάντῃ ἄχρηστα ἐξολοθρεύονται, ἄλλως δὲ πωλοῦνται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, καὶ εἰς τιμὴν ἀναλόγως ἡλαττομένην, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἰδιοκτῆμονος, πρὸς τὴν ἐτι δυνατὴν αὐτῶν χρῆσιν.

Άρθρ. 672.

Ὅςις πράττει νεθευσιν, μὴ ἔχουσιν τὰ χαρακτηριστικὰ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, εἰς τρόφιμα ἢ ἱατρικὰ ἢ ἄλλα πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια, ὑποκείμενα εἰς τὴν διατίρησιν τῆς Αρχῆς, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς περὶ τὴν ποιότητα, τὸ μέτρον ἢ βάρος αὐτῶν, ὑποβάλλων μὴ γνησίας ὕλας ἀντὶ γνησίων, μιγνύων ἢ συγκερνῶν ταῦτα με ξένας ὕλας· ὅςις ἐν γνώσει πωλεῖ τοιαῦτα νενοθευμένα πράγματα, τιμωρεῖται με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ με πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. Ὡς πρὸς αὐτὰ δὲ τὰ νενοθευμένα πράγματα ἰσχύουσι τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον 671 ἐδαφ. 2 ὀρισθέντα.

Κ'. Ἀπάτη.

Άρθρ. 673.

Με κράτησιν ἢ πρόσκιμον τιμωρεῖται ὅςις γίνεται ἐνοχος ἀπάτης, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 398.

Οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 402 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

ΚΑ. Πταίσματα κατὰ τὴν ἀγοράν.

Άρθρ. 674.

Με πρόσκιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅςις εἰς ἀγορὰς ἢ εἰς ἄλλα καταστήματα ὠρισμένα διὰ τὴν δημοσίαν συναλλαγὴν, παραβαίνει τοὺς περὶ ὅρου, τρόπου, χρόνου, ἢ τόπου τῆς συναλλαγῆς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς.

ΚΒ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ 675.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἢ πωλεῖ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σκεύη, μὴ ἔχοντα τὴν κανονισμένην ἀξίαν, ἢ μὴ σεσημασμένα.

Τοιαῦτα χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σκεύη ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πταίστην τεθραυσμένα.

Ἄρθρ 676.

Εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν ὑποβάλλεται ὅστις, ἄνευ σκοποῦ ἀπάτης, ἐπιχρυσώνει ἢ ἐπαργυρώνει κυκλοφοροῦντα νομίσματα· ὅστις κατασκευάζει ἢ πωλεῖ πόρπας (κομβία) ἢ παρόμοια σκεύη μὲ σχῆμα νομισμάτων· ὅστις κατασκευάζει ἐκ μετὰλλου χαρτοπαικτικὰ σύμβολα (fiches) ἢ ψηφίδας (jeton), τὰ ὅποια δὲν διακρίνονται δι' αἰσθητῶν καὶ εὐγνωρίστων χαρακτήρων ἀπὸ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα ἢ πωλεῖ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ πράγματα ταῦτα δημεύονται.

Ἄρθρ. 677.

Εἰς ἄλλα ἀντικείμενα συναλλαγῆς ὁ πταίων ὡς πρὸς τὸ σῆμα (marque), ἢ ἄλλα παρόμοια βεβαιωτικὰ σημεῖα, τιμωρεῖται, κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν, μὲ πρόστιμον:

1) Τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν, ἐὰν παραλείπη διόλου τὴν διατεταγμένην σημείωσιν ἐμπορεύματός τινος.

2) Δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐὰν ἄνευ ἀδείας θέτῃ ἴδια σημεῖα εἰς ξένα ἐμπορεύματα, ἢ ξένον σημεῖον εἰς ἴδια ἐμπορεύματα.

3) Εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν εἰς ὀλιγοτιμότερα καὶ εὐτελέστερα ἐμπορεύματα μεταχειρίζεται σημεῖα διωρισμένα δι' ἐμπορεύματα ῥητοῦ εἴδους ἢ ποιότητος.

ΚΓ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ νομίσματα.

Ἄρθρ. 678.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις εἰς τὰ κοινὰ συμβόλαια δὲν θέλει νὰ δέχεται ἢ παντελῶς ἢ κατὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τεταγμένην τιμὴν νομίσματα γνήσια καὶ ἀνόθευτα, κυκλοφοροῦντα νομίμως ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ΚΔ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ δημόσια ἔγγραφα, σφραγίδας χαρτοσήμαντρα, καὶ σύμβολα.

Ἄρθρ. 679.

Μὲ πρόστιμον τοῦλαχιστον πέντε δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις δὲν παραδίδει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐπισήμα, εἰς τὸ κράτος ἀνήκοντα ἔγγραφα, ἢ δημοσίας σφραγίδας καὶ σήμαντρα, ὅσα περιῆλθον εἰς χεῖράς του· ὅστις δὲν παραδίδει δημοσίας ἐν ὀνόματι τῆς Ἀρχῆς παρηγγελμένας σφραγίδας καὶ σήμαντρα ἢ ἀμέσως εἰς τὴν παραγγείλασαν Ἀρχὴν, ἢ εἰς τοὺς βεβαίως γνωστοὺς αὐτῆς ὑπηρέτας, ἢ δὲν φυλάττει ἐπιμελῶς τοιαύτας σφραγίδας ἢ σήμαντρα ἐναντίον τῆς ὑπεξαγωγῆς καὶ καταχρήσεως.

Ἄρθρ. 680.

Μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωροῦνται βιομήχανοι, οἵτινες, κατὰ παραγγελίαν ἀγνώστων ἢ μὴ ἀσφαλῶν ἀνθρώπων, κατασκευάζουσιν ἢ παραδίδουσιν, ἄνευ ἀκριβεσέρας ἐξετάσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ἐναντίον ἐνδεχομένης καταχρήσεως, ἰδιωτικὰ σύμβολα ἢ σφραγίδας ἢ τύπους συναλλαγματικῶν, τῶν ὁποίων κάμνουσι χρῆσιν ὠρισμέναι τινὲς ἐμπορικαὶ οἰκίαι.

ΚΕ'. Πταίσματα δι' ἐνεχύρων καὶ παιγνίων.

Ἄρθρ. 681.

Ἀναγνωρισμένοι ἐργολάβοι ἢ ἔφοροι δανειστηρίου (δανειστικοῦ τινος καταστήματος), οἵτινες παραλείπουν ἢ ἀμελοῦν νὰ κρατῶσι τὰ διατεταγμένα βιβλία, ἢ ἄλλως ἀντιβαίνουν εἰς τὰς προσηκτικὰς ἢ ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ ὠρισμένου κανονισμοῦ τοῦ δανειστηρίου, ἐὰν τὸ τοιοῦτο προέρχεται ἐξ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν, ἄλλως δὲ, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Κατὰ τὰς περιστάσεις ἀφαιρεῖται ἢ περιορίζεται τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρ. 682.

Πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καὶ ἐνταυτῷ κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν δίδοντα ὡς ἐξ ἐπιτηδεύματος δάνεια δι' ἐνεχύρων, ἢ διατηροῦντα ἄνευ δικαιώματος δανειστήριον.

Τοιοῦτο κατ᾽έσημα κλείεται παρευθὺς.

Ἄρθρ. 683.

Οἱ μετερχόμενοι ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παιγνίδια καταδικάζονται, πρὸς τῇ δημεύσει τῶν σκευῶν, εἰς πρόσμιον ἢ εἰς κράτησιν, εργολάβοι μὲν καὶ συνεργοὶ τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι δραχμῶν πρόσμιον ἢ τριῶν ἡμερῶν κράτησιν, οἱ δὲ λοιποὶ συναίτιοι τοῦλάχιστον εἰς δεκά δραχμῶν πρόσμιον ἢ τριάκοντα ἐξ ὥρων κράτησιν.

Εἰς ξενοδόχους, οἵτινες γίνονται ἔνοχοι τοῦ πταίσματος τούτου, ἐπιχειροῦτες, προάγοντες, ἢ ὑποθάλλοντες τὰ ἀπηγορευμένα παιγνίδια, τὸ ξενοδοχικὸν τῶν ἐπιτήδευμα λογίζεται ὡς ἰδίως ἐπιβρυνούσα αἰτία, καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ ὁ δικαστὴς νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ ἐνταυτῷ πρόσμιον καὶ κράτησιν.

Ἄρθρ. 684.

Μὲ πρόσμιον ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ κράτησιν τιμωρεῖται ὅστις δέχεται ἐράνους χάριν ξένων λαχείων ὅστις ἄνευ δικαιώματος ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς Ἀρχῆς συζαίνει λαχεῖον ἢ κατάστημα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ γίνεταί περίδοσις (pari) ἐπὶ τῶν κληρώσεων (tirages) ἄλλων λαχείων ἢ ἐπὶ τῶν ἐκκυλεύσεων κτημάτων ἢ μερικῶν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 685.

Μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παίζει εἰς λαχεῖον ξένης ἐπικρατείας ἢ ἄλλως ἀθέμιτον.

Ἄρθρ. 686.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις διαδίδει συγγράμματα, τείνοντα εἰς τὸ νὰ διεγείρῳσιν ἢ νὰ διατηρήσωσι τὴν πρὸς τὰ λαχεῖα κλίσιν διὰ δεισιδαιμόνων ἢ ἄλλων ἀπατηλῶν ἀναπλασμάτων.

Τοιαῦτα συγγράμματα δημεύονται.

ΚΖ'. Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς φόνους καὶ αἰκίας.

Ἄρθρ. 687.

Ὅστις εἰς κατάσασιν ἀμύνης εὕρισκόμενος, χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια αὐτῆς, φονεύει ἄλλον, ὀφείλει ὅσον τάχις νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεσάτην Ἀρχήν.

Ὁ παραλείπων τὴν ἀγγελίαν ταύτην τιμωρεῖται με κράτησιν ἢ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 688.

Ὅστις αἰκίζει τινά, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 307-310 διαλαμβανομένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται:

1) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 307 ἀριθ. 4, με κράτησιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν.

2) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 308 ἀριθ. 4, με κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων, ἢ με πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

3) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 309 ἀριθ. 4, με κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ με πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 310, με πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύρουν καὶ περὶ τοιούτων αἰκιῶν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 313-315.

Ἄρθρ. 689.

Ἐὰν ἡ αἰκία δὲν ᾖτο συνδεσμένη με διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἡ καταδίωξις καὶ ἡ τιμώρησις λαμβάνουν χώραν μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ βλαφθέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 317 ἄρθρου.

KZ'. Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς προσβολὴν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 690.

Με κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ με πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 334-338, προσβάλλει ἀδίκως ἢ καθυβρίζει ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἐγγράφως, διὰ σημείων, εἰκόνων, ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον τὴν τιμὴν ἐνὸς ἢ πολλῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, οἰκογενείας, σωματείου, ἢ ὁλοκλήρου τάξεως πολιτῶν.

Ἄρθρ. 691.

Ἐὰν ὁ ὑβρισθεὶς ἀνταποδίδῃ παρευρεθὺς τὴν ὕβριν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ὑπερβῇ τὸ μέτρον, τούτου δὲ ἡ εὐθιμία ἀνατίθεται εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν γίνεται τότε καμμία τιμώρησις.

Ἄρθρ. 692.

Ἡ καταδίωξις καὶ ἡ τιμώρησις γίνεται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ ὑβρισθέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαραίτητος.

ΚΗ. Περὶ ἀστυνομικῶς τιμωρουμένων κλοπῶν, ὑπεξαίρέσεων, βλάβης καὶ καταστροφῆς ξένης ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 693.

Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 373, 388 καὶ 421, γίνεται ἔνοχος κλοπῆς, ὑπεξαίρέσως, ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτει ἢ καταστρέφει ξένην ιδιοκτησίαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ μὲ πρόστιμον.

Οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 376 - 379, 391, 393, 425 καὶ 426 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρ. 694.

Ὅστις εὐρίσκει πράγμα ἀπολωλὸς, καὶ δὲν ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ εὔρημά του, ἢ δὲν τὸ γνωστοποιεῖ εἰς τὸ δημόσιον, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν, ἢ πρόστιμον, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 387.

Ἄρθρ. 695.

Ἡ τιμώρησις τῶν μικροτέρων ὑφαιρέσεων καὶ βλαβῶν τῆς εἰς τὰ δάση ξυλικῆς, καθὼς καὶ τῶν μικροτέρων περὶ τὴν ἀλειάν πταισμάτων, γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς περὶ τῶν δασῶν καὶ τῆς ἀλειίας διατάξεως.

Ἄρθρ. 696.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῶν περὶ τῶν ἀγρῶν καὶ λειμῶνων ἰδιαιτέρων διατάξεων τιμωρεῖται:

1) Ὅστις βλάπτει ξένην ιδιοκτησίαν δι' αὐτογνώμονος παραβάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἀγρῶν, καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἀροτριάσεως, θερισμοῦ, συγκομιδῆς, κλπ.

2) Ὅστις νέμει μόνος ἢ δι' ἄλλου ζῶα εἰς ἀπηγορευμένους καιροὺς ἢ τόπους, ἢ ἄνευ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας εἰς νομάς ξένας ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχει δικαίωμα, ἢ εἰς τοιοῦτους τόπους, ὅπου εὐκόλως τὰ ζῶα δύνανται νὰ προξενήσωσι βλάβην, ἢ ἄνευ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς.

3) Ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι προσδιορίζουσι ρητὰς ἐποχὰς διὰ τινὰς γεωργικὰς ἀσχολίας, ἢ διατάττουσιν εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας ἀγρῶν κοινὰς τινὰς ἐργασίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀρουρῶν, ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ κοινῶς ἐπιχινδύνων ἐπιρροῶν τῆς φύσεως.

ΚΘ'. Πταίσματα κατὰ τῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τῶν
διαταγῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 697.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσκιμον
τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις ἀντιβαίνει εἰς
τὰς περὶ τοπικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας παρὰ τῆς ἐπιτοπίου
Ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός της ἐκδιδομένης, καὶ κατὰ τὴν
νόμιμον διατύπωσιν ἐπικυρωμένης διατάξεις.

Ἄρθρ. 698.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσκιμον εἴκοσι
μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ, μετὰ διττὴν τιμώρησιν, μὲ
κράτησιν ἑξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ πρόσκιμον ἑκα-
τὸν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις
ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ὑπὸ τὴν
ὁποίαν διατελεῖ ὡς πρὸς τινὰ δίκαια, ἢ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇ
δίκαια, τὰ ὁποῖα τὸν ἀφηρέθησαν διὰ ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 699.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσκιμον εἴκοσι
μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις διαταχθεὶς
παρὰ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐγκαταλίπη ἐπαρχίας τινὰς ἢ τόπους,
ἀντιβαίνει εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην.

Κράτησις ἑξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν καταγινώσκεται
εἰς ξένους, οἵτινες γίνονται ἔνοχοι παραβάσεως τοιαύτης διαταγῆς,
δι' ἧς παραγγέλλονται νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν ἐπικράτειαν.

Συγχρόνως οἱ μὲν ξένοι μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς
ἐλαύνονται ἐκ νέου πέραν τῶν ὁρίων, ἐγχώριοι δέ, κατὰ τὰς περι-
στάσεις, ὑπαβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 700.

Ἐὰν ἡ εἰς σωματεῖόν τι ἀνήκουσα ἢ διαπεπιστευμένη περιουσία
ὑφαιρεθῇ ἐκ προθέσεως ὅλη ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τὴν διατεταγμένην
ἐπιτήρησιν τῆς δημοσίας Ἀρχῆς, παρεκτὸς τῆς ἀλληλεγγύου
ἐνοχῆς εἰς ἀποκατάστασιν, ἐπιβάλλεται πρόσκιμον εἴκοσι μέχρι
διακοσίων δραχμῶν εἰς τοὺς προῖσταμένους καὶ διαχειρίζοντας,
καὶ πεντήκοντα δραμῶν τὸ πολὺ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐνόχους.

Δ'. Πταίσματα ἀφορῶντα τὴν ἀνασκαφὴν καὶ διατήρησιν
τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ἄρθρ. 701.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις,
ἀνασκάπτων, ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον εὐρίσκων ἀρχαιότητας,
δὲν ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ εὑρεθέν.

Ἄρθρ. 702.

Εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν κατα-
δικάζεται ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, φέρει ἢ προσπαθεῖ
νὰ φέρῃ εἰς ξένην ἐπικράτειαν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι εὑρεθείσας ἀρ-
χαιότητας, ἢ λαμβάνει καθ' οἷονδήποτε τρόπον μετοχὴν εἰς τὴν
ἐξαγωγήν των.

Συγχρόνως τοιαῦται ἀρχαιότητες δημεύονται καὶ κατατίθενται
εἰς τὸ ἐθνικὸν μουσεῖον, ἰὰν δὲ ἤδη ἐξήχθησαν, καταβάλλεται ἡ
τιμὴ των καὶ δαπανᾶται πρὸς ὄφελος τοῦ μουσείου.

ΔΔ. Παράβασις τῆς τάξεως τῶν συνεργῶν καὶ ὑπηρετῶν
τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 703.

Ἐάν τινες διωρισμένοι δημοσίως, ὅχι ὅμως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ κράτους, πρὸς διατήρησιν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἢ εἰς ἀπο-
τροπὴν πταισμάτων, ἢ ὄντες παρα τῆς Ἀρχῆς ἰδίως προσκεκλη-
μένοι καὶ ὑπόχρεοι, γίνωνται αὐτοὶ οὗτοι ἔνοχοι ἐκείνων τῶν πται-
σμάτων, εἰς ἀποτροπὴν τῶν ὁποίων ἐκλήθησαν, ἢ συνεργῶσι διὰ
συνδρομῆς ἢ ἀποκρύψεως εἰς τὰ πταίσματα ἄλλων, ὁ δημόσιος
χαρακτήρ των λογίζεται ὡς ἰδίως ἐπιβαρύνουσα αἰτία, καὶ κατὰ
τὰς περιστάσεις αἱ ποιναὶ τῶν πταισμάτων γίνονται αὐστηρότεραι.

Ἄρθρ. 704.

Ἐάν οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 703 ἀναφερόμενοι παρα-
βῶσι τὴν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὀφειλομένην παρασιώ-
πησιν, ἢ ἄλλους ὁρους τῶν περὶ τῶν ἔργων των διατάξεων, ἐπι-
βάλλεται κατ' αὐτῶν πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν,
καὶ ἐὰν ἐγίνεν ἐκ πλεονεξίας ἢ ἐπίτηδες πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς Ἀρ-
χῆς, καταγινώσκεται κρᾶτησις τὸ πολὺ ἐνδὸς μηνός.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρ. 705.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὅλοι οἱ προλαβόντες ἀντίθετοι νόμοι, τὰ διατάγματα καὶ τὰ ἔθιμα καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 706.

Ἐξαίρουνται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 705 αἱ ἀξιόποινοι πράξεις, αἵτινες ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας ποινικοὺς νόμους.

Αἱ πράξεις αὗται καὶ μετὰ τὴν εἰρημένην προθεσμίαν ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται κατὰ τοὺς παλαιοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 707.

Παρομοίως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια δὲν κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ δι' εἰδικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχωσι κῦρος, καὶ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἡμετέρων Δικαστηρίων οἱ νόμοι οὗτοι καὶ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρ. 708.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεναι ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Πρόεδρος,

Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβολῆς ἄρθρων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἀναγομένων εἰς τὴν
στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμα-
τέως, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου διαλαμβα-
νομένων πλημμελημάτων ἐπακλουθοῦσα ἢ καταγινωσκομένη
πρόσκαιρος ἢ διὰ βίου στέρησις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23
§ 1-7 ὠρισμένων πολιτικῶν, ἀσυκῶν ἢ συγγενικῶν δικαιωμάτων,
θέλει τότε μόνον παρακολουθεῖ ἢ καταψηφίζεσθαι, ὅταν ἡ ἕνεκα
τινὸς τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων καταγινωσκομένη ποινὴ
εἶναι τοῦλάχιστον ἐνιαύσιος.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς στέρησιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διάληφθέντων
δικαιωμάτων καταψηφίζούτης ἢ ἐπαγαύσης ἀποφάσεως θέλει
δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος περίληψις περιέχουσα τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 28 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται
ἢ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις κατὰ
τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμ-
βάνει δύναμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἄρθρων 337, 690 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες ὅτι τὰ περὶ ἐξυβρίσεως τῆς τιμῆς ἄρθρα 336-338 τὰ ἐν τῷ περὶ πλημμελημάτων βιβλίῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου περιεχόμενα, περιλαμβάνοντα πᾶσαν δυνατόν περίπτωση ἐξυβρίσεως, κατέστησαν τὴν ἐν τῷ περὶ πταισμάτων βιβλίῳ περὶ ἐξυβρίσεως διάταξιν τοῦ ἄρθρου 690 περιττήν, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀδύνατον.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 337 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου ἀκυροῦται ὁλοκλήρως, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον· τὸ δὲ ἄρθρον 690 τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς:

« Μὲ κράτησιν, ἢ μὲ πρόστιμον, τιμωρεῖται, ὅστις ἐκτὸς τῶν » περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 334, 335, 336 καὶ 338 προσβάλλει » ἀδίκως, ἢ καθυβρίζει ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἐγγράφως, διὰ σημείων, » εἰκόνων, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν τιμὴν ἄλλου » τινός. »

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὰ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 στοιχ. 2 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσαρτηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Επικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἄρθρον 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του μετὰ τῶν ἄρθρων 307, 310 καὶ 502 §. 2 ἐξάγεται, σκοπὸν ἔχει τὴν τιμώρησιν τῶν μετὰ προμελέτης, ἄνευ προμελέτης ἢ ἐξ ἀπροσεξίας πραττόντων αἰκίας, προξενούσας νόσον, ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκοῦσαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἐκφρασις αὐτοῦ δὲν ἐννοήθη ὀρθῶς, δι' ἑλλειψιν τῆς περὶ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. I.

Ἡ ἐκφρασις τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

« Ὅστις προξενήσει αἰκίαν, φέρουσιν νόσον ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκοῦσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, τιμωρεῖται·

1) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγίνε μετὰ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 307 ὠρισμένα, μὲ κράτησιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν·

2) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένετο ἄνευ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 308 ὠρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν·

3) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένετο ὡσαύτως ἄνευ προμελέτης, πλὴν μὲ τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 309 ὠρισμένας περιπτώσεις, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν·

4) » Εάν ἡ αἰκία ἔγινεν ἐξ ἀμελείας, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ
» ἄρθρου 310 ὠρισμένα, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

» Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκιῶν οἱ ὅροι
» τῶν ἄρθρων 313 - 315. »

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης διατάξεως, ἥτις κατὰ
τὸ ἄρθρον 3 τοῦ 1 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. δια-
τάξεως λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημο-
σιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προσαρτηθῇ
εἰς τὸ τέλος τῆς ἤδη τυπονομένης δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ
παιμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

*Διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἐκδόσεως τοῦ τε Ποινικοῦ Νόμου καὶ
τῶν παραρτωμένων τριῶν διαταγμάτων.*

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1^η (24)

Αὐγούστου 1836.

Ὁ πρ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας

Ὑπογ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

Poinikos nomos

Athēnai 1835

Crim. 186 t

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10395110-1